1000 slovenských ľudových piesní

(101-200)

2. vydanie

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 66.

Svázok II. sošit 2.

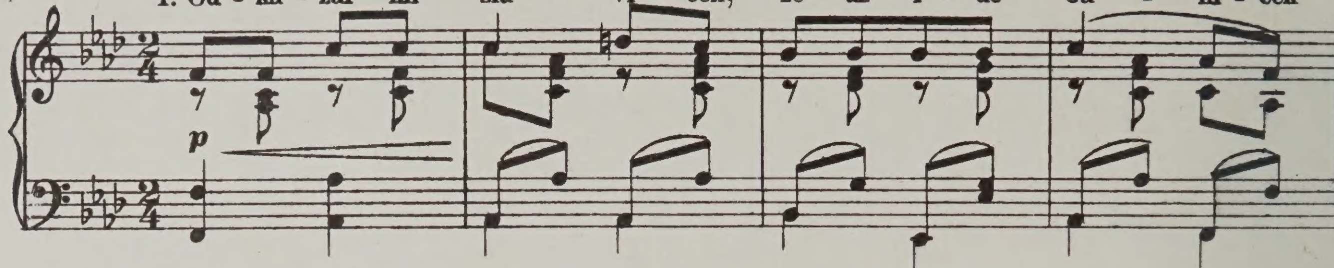
Nakladateľstvo J. Závodský, Bratislava

OBSAH

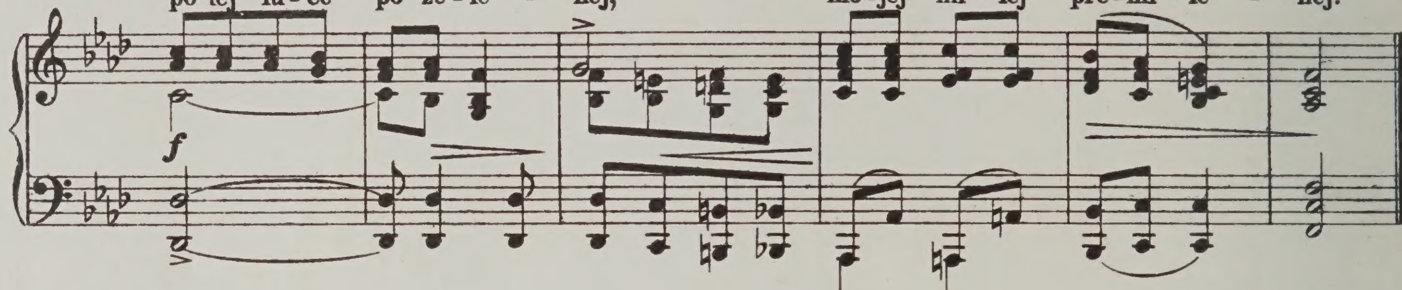
51. (151.) Odkázal mi sláviček...

Moderato.

1. Od - ká - zal mi slá - vi - ček, že už i - de Ja - ni - ček

po tej lú - ce po ze - le - nej, mo - jej mi - lej pre - mi - le - nej.

2. Odpadla mu šablička
s jeho ľavého bôčka:
„Podže mi ju milá podať,
už ja idem mašírovat!“
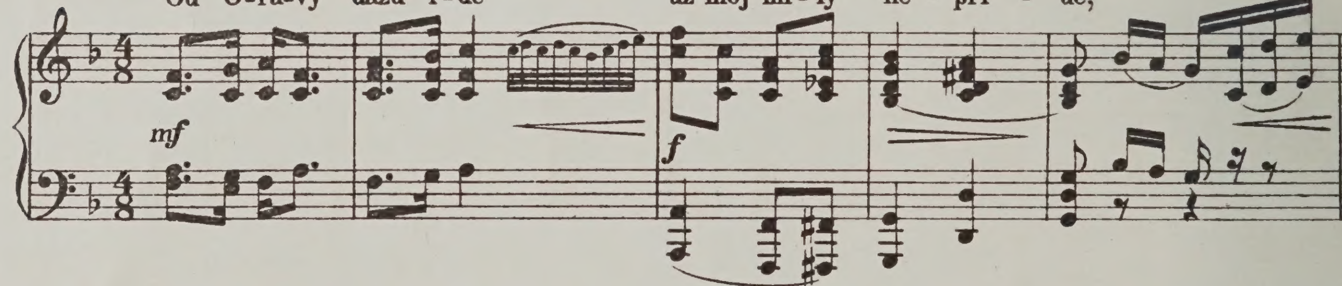
3. A keď mu ju podala,
tak žalostne plakalá:
„Ako je to, milý pane,
ja som doma, ty na vojne?“

4. „Ak ma, milá, rada máš,
predaj všetko čo len máš,
pivnice i vinohrady,
tak ma, milá, vymeň z vojny!“
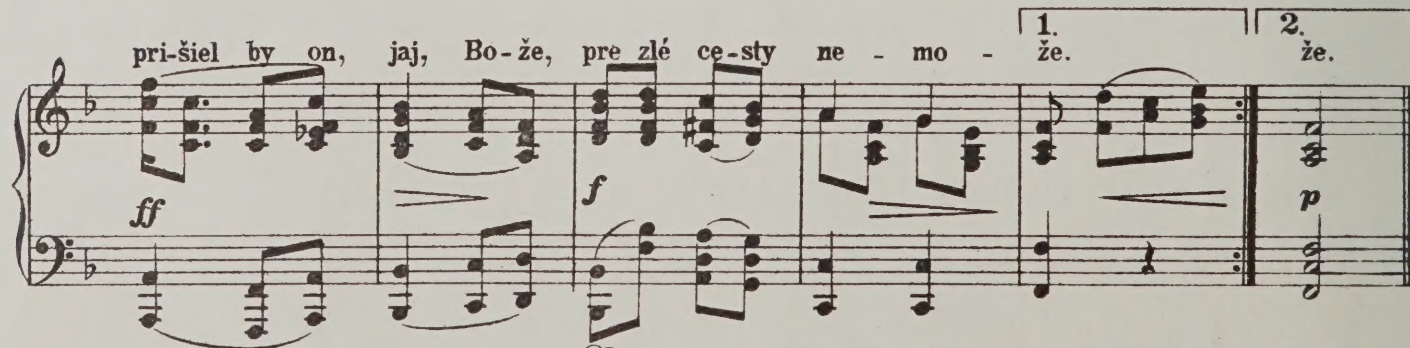
52. (152.) Od Oravy dážď ide...

Rubato.

Od O-ra-vy dážď i-de už moj mi - lý ne - prí - de,

pri-šiel by on, jaj, Bo - že, pre zlé ce - sty ne - mo - 1. že. 2. že.

2. Ani je to chyba tá,
žeby bola cesta zlá,
ale ľudské jazyky
maju velké praktiky.

53. (153.) Ovce moje, ovce moje...

Rubato.

1. Ov-ce moje, ov-ce mo-je, len po-má - lu, ne-ko-naj-te veľ-mi mo-ju sta-rú hla - vu, le-bo, keď sa ja do-ko - nám, nemám ko-mu vás za-na - hám, a potom sa, ši-ky-mi-ky roz-i-de - te, ak že vy mňa, ov-ce mo-je za-bud-ne - te!

rall. e dim.

54. (154.) Oženil šem se...

Moderato.

1. O - že - nil šem se na mo - je ne - ščě - sce vzal som še - be že - nu mla - dú, čo ma ľú - biť ne - chce, na mo - je ne - ščě - sce.

2. Ona spí a chrapí
a me neoblapí
a ja lězím pri jej boku
až me zima drapı
že mne neoblapí.

3. A ja še jej pytam,
čo ti, moja milá
a ona si pripomina
starýho frajíra,
kterýho ľúbila.

55. (155.) Pime, Dzuro, pime Jan...*)

Moderato.

1. Pi-me, Dzu-ro, pi-me Jan, pi-me Jan, však sme o - ba z Kr-pe-lian, z Kr-pe - lian.

2. Akoby sme nepili, nepili,
kedz sme z jednej dediny, dediny.

*) Tiež i pieseň: Kdze si Janko, kdze si bol...

56. (156.) Počúvaj, počúvaj...

Rubato.

1. Po - čú - vaj, po - čú - vaj, jak kol nie - čo hu - čí, zvo - ny - li to
zvo - nia, zvo - ny - li to zvo - nia, a či ho - ra hu - čí?

2. Zvony to nezvonia, |:ale to sa milý:|
ni hora nepučí, s najmilejšou lúči.

57. (157.) Pod horami v tej doline...

Allegretto. (V. Slatina.)

1. Pod ho - ra - mi v tej do - li - ne, pod ho - ra - mi
v tej do - li - ne, ej čier - ny hav - ran, ej čier - ny
hav - ran, vo - du pi - je, vo - du pi - je.

2. Pi - je, pi - je v veľ - kom žia - li, pi - je,

pi - - je v vel-kom žia - li, ej, že je mi - lá,

ej, že je mi - lá v cu dzom kra ji, v cu dzom kra ji.

dim. pp

3. |:V cudzom kraji za Kerešom:|
|:ej, keby hu ja:|| Bože našiel.:|

4. |: Bár mi Kereš aj prejdeme:|
|: ej, také diovča :||: nenajdeme.:|

58. (158.) Pod tým naším okonečkom...

Andante.

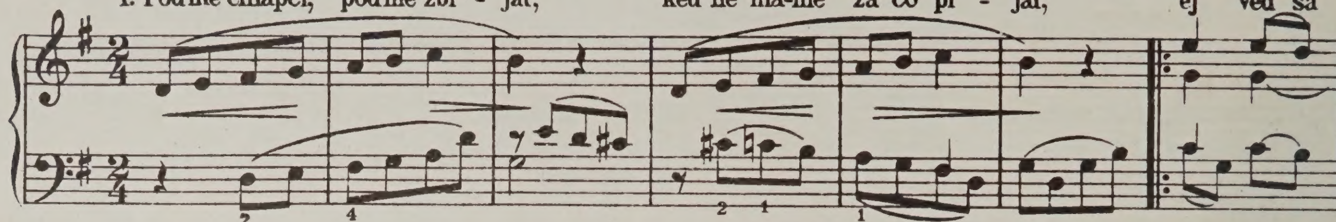
1. Pod tým na-šim o - ke-neč-kom by va veľ-ky mráz, a v tej na-šej stu - de-neč-ke nie to vo-dy zas; vezmem si ja se-ke-reč-ku, pre-rú-bem tú stu - de - neč - ku, a v tej na-šej stu - de-neč-ke bu-de vo - da zas. 1. zas. 2. zas.
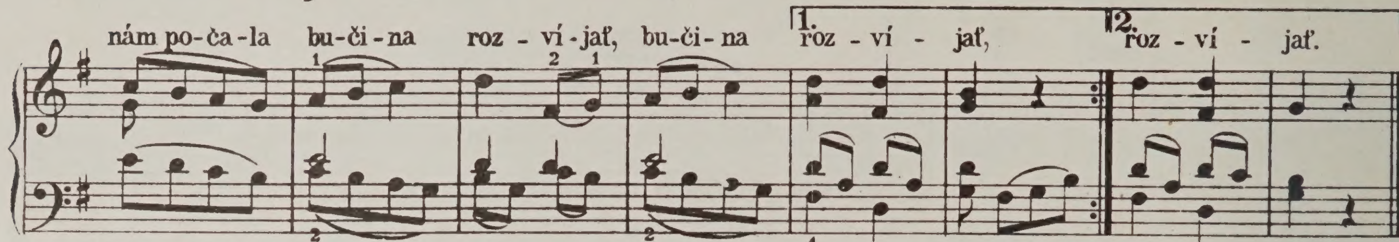
mf cresc. decresc. p ff rit. mf

Ped. *

2. Pod tým naším okonečkom biela ľalija,
povedzže mi moja milá, kto k vam chodieva?
|:„A k nám nikto nechodieva:|
lebo sa ma každý boji, že som chudobná!“—

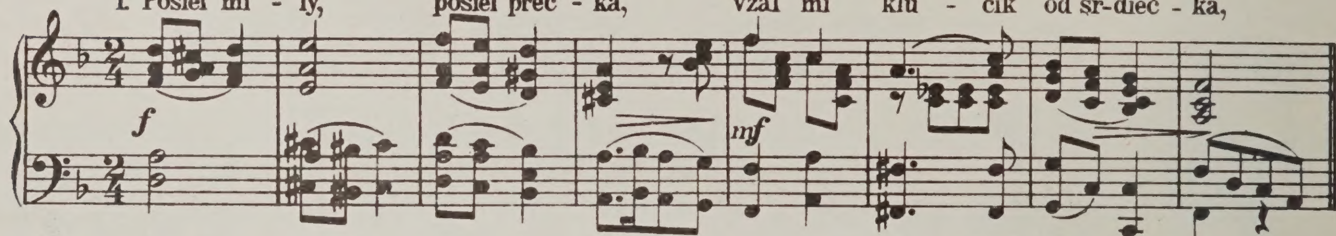
59. (159.) Poďme, chlapci, poďme...

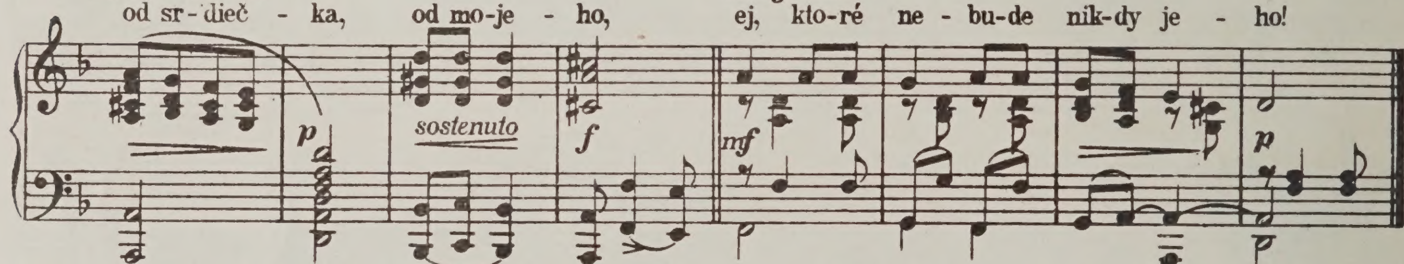

2. Obúvajte, chlapci, krpce,
ktorí máte smelé srdce;
ej, a ja ho jeden mám,
na zboj sa poberám.

60. (160.) Pošiel milý, pošiel prečka...

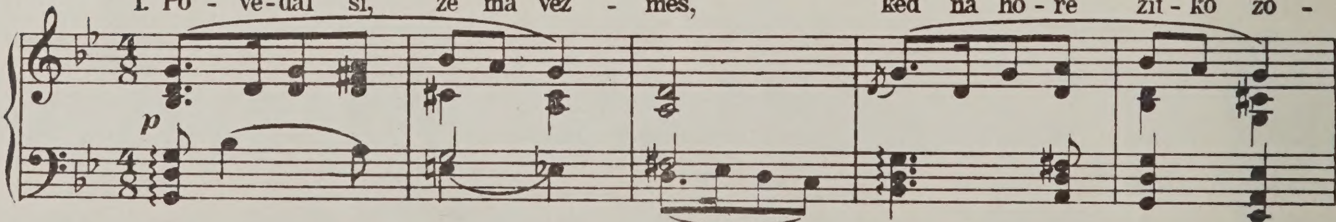

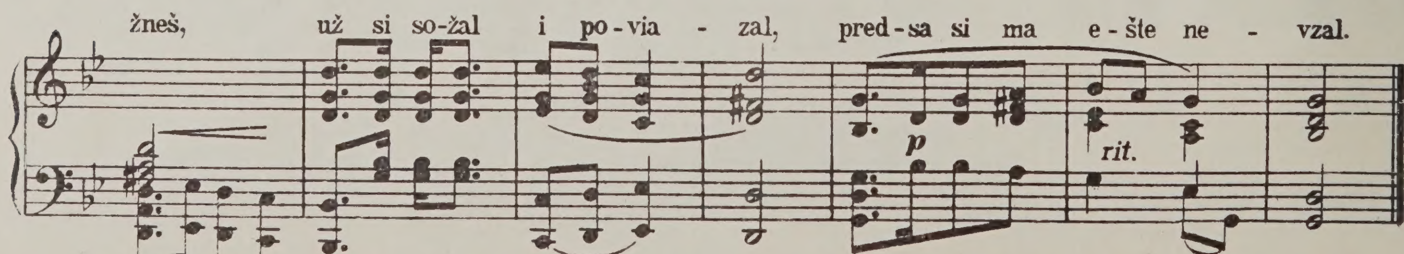

2. Nebolo mu na tom dosti,
vzal mi kľúčik od ľúbosti,
vráť sa, milý, zpoza vody,
ej, vráť mi kľúčik môj od slobody.

3. Povedz, milý, čo sis' myslel,
keď si na ten vŕštek vyšiel?
„Myslel som si, myseľ moju,
ej, že ty nebudeš nikdy moju."

61. (161.) Povedal si, že ma vezmeš...

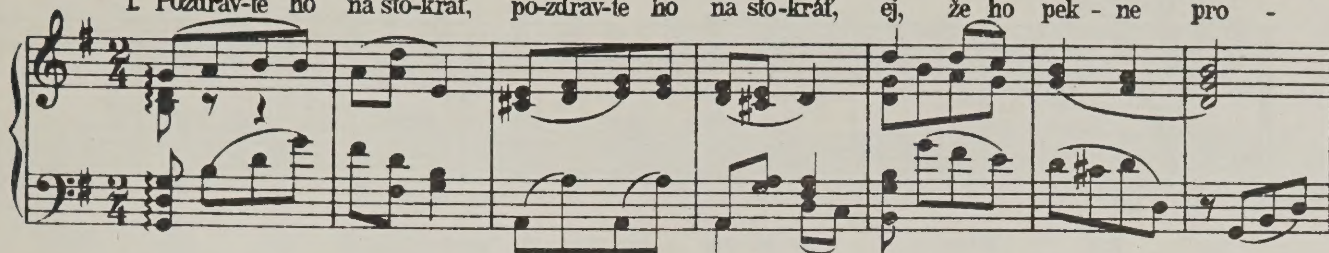

2. Keď ťa vezmem, budem ťa biť
nebudem ťa v koči voziť;
ani v koči, ani v korbe,
nebude ti pri mne dobre.

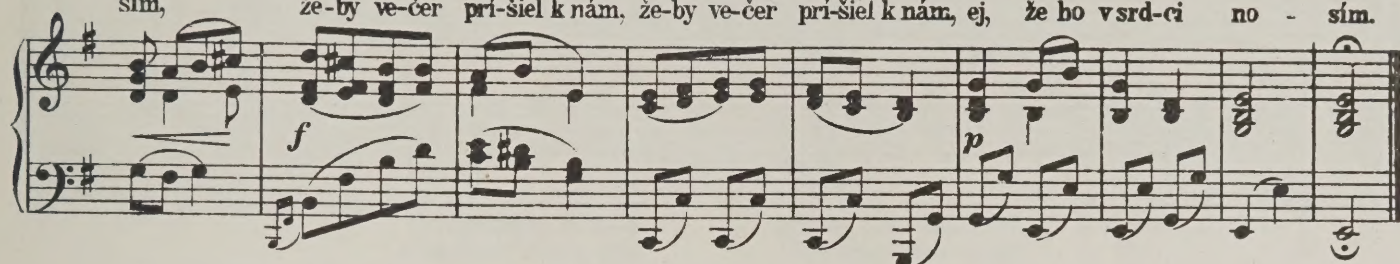
62. (162.) Pozdravte ho na stokrát'...*)

Andante. (V. Slatina.)

1. Pozdrav-te ho na sto-krát', po-zdrav-te ho na sto-krát', ej, že ho pek - ne pro -

sím, že-by ve-čer prí-šiel k nám, že-by ve-čer prí-šiel k nám, ej, že ho v srd-ci no - sím.

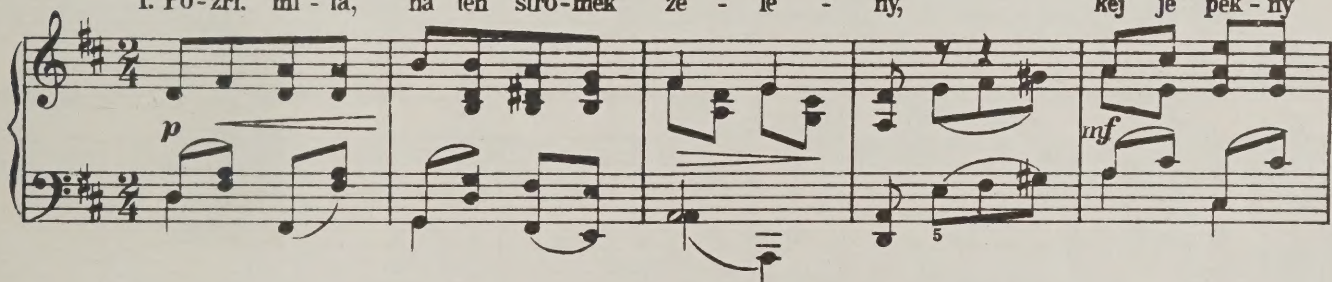
2. |: Pomysli si, milý môj, :|
ej, na tú vernú lásku,
|: ako si mi prísahal :|
ej, ako zrnko v klásku

3. |: Už tá tvoja prísaha, :|
ej, dolu vodou beží,
|: a tá moja nádeja, :|
ej, v čiernom hrobe leží.

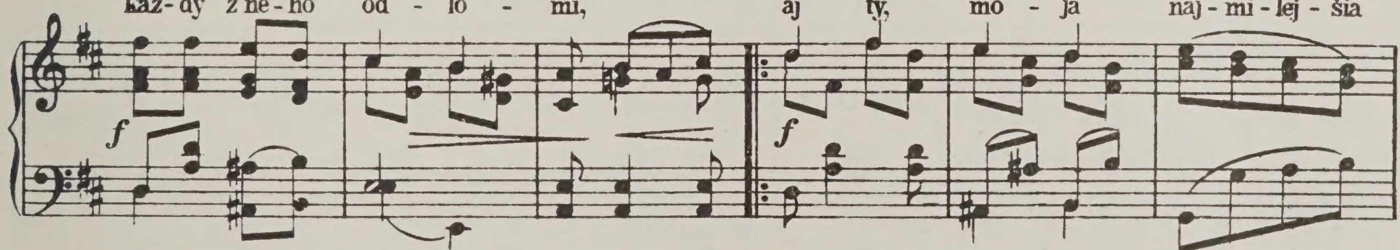
63. (163.) Pozri, milá, na ten stromek...

Allegretto. (Zarieč.)

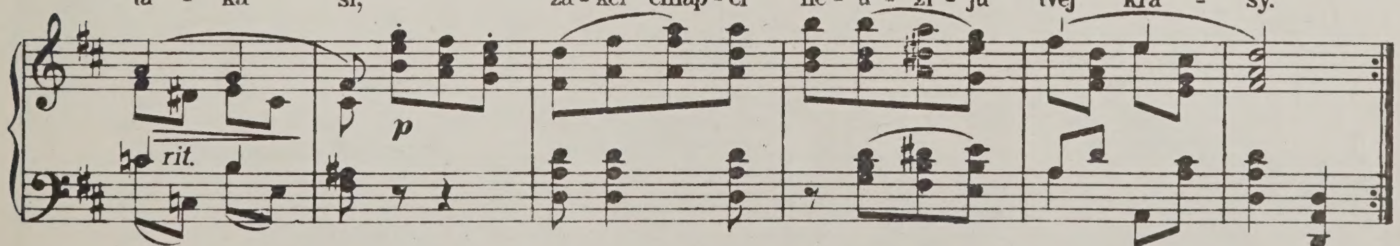
1. Po-zri, mi - lá, na ten stro-mek ze - le - ný, kej je pek - ný

kaž - dý z ne - ho od - lo - mí, aj ty, mo - ja naj - mi - lej - šia

ta - ká si, za - kel chlap - ci ne - u - ži - ju tvej krá - sy.

2. Kej užiju, aj ty také ťež buješ,
kamže sá ty moja milá podzeješ?
„A ja skočím do tej bystrej vodzenky,
dze sa perú drobné ryby, kačenky."

3. Načo ly si do tej vodv skácala,
ťažko ťeba tvoja mamka chovala
vychovala peknu švarnú dzievčinu,
aby chlapci pozieralí vždy na ňu.

*) S povolením V. Kotrbu, Praha: V. Figuš-Bystrý: Slov. ľud. piesne.

64. (164.) Prajská zem, prajská zem...

(Trenčianska.)

Moderato.

1. Praj-ská zem, praj-ská zem, sko - ro - li ca prej-dzem, mi - le - ne - čka mo - ja, zdra-vú - li ca naj - dem, mi - le - ne - čka mo - ja, zdra-vú - li ca naj - dem?

mf ff

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

2. Povedžže mí, povedz,
keru cestu pojdzeš?
|: A ja ci nepoviem,
lebo plakac budzeš. :|

65. (165.) Prala som ja na potôčku...

Allegretto.

1. Pra - la som ja na po - tôč - ku, pra - la som, pra - la som, pra - la, pra - la, pra - la som, py - tal sa ma šu - ha - jí - ček, či - ja som, či - ja som, či - ja, či - ja, či - ja som.

f

2. Ej, nie som ja, šuhajíčko, nie tvoja
bo ti ústa na bozkanie nestoja

66. (166.) Prelecel sokol cez mej milej...

(Zarieč.)

Rubato.

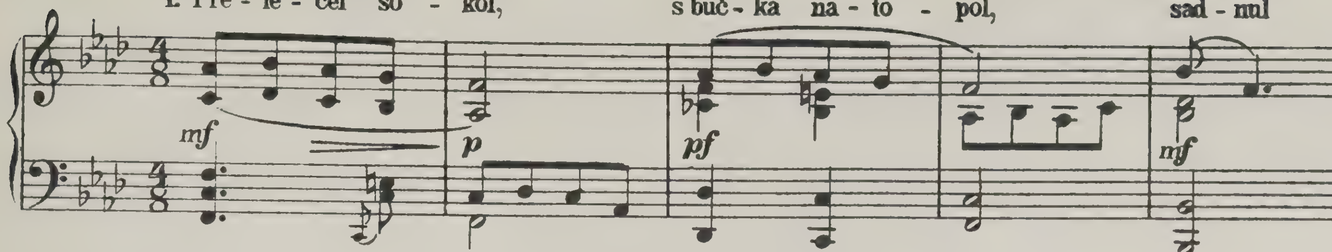
1. Pre - le - cel so - kol cez mej mi - lej dvor, sa - del na o - kian - ko, klo - pal na s kle - nian - ko: „Mi - lá, poj - že ven!“

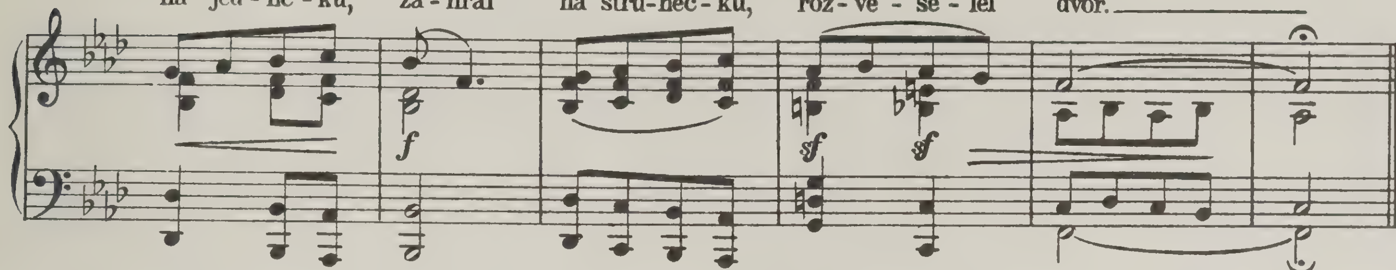
p pf

2. Ach, milá, milá,
milý ca vola;
jak si neni pyšná,
abyš k nemu išla
sama jedziná.

67. (167.) Prelecel sokol, s bučka...

Rubato.

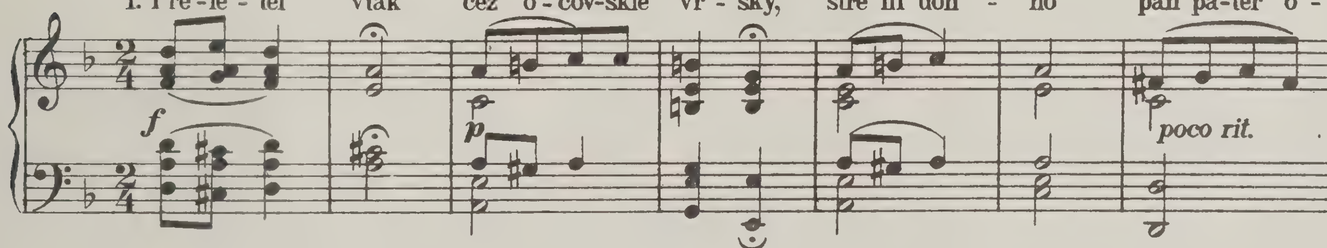
2. Hanička milá,
milý ca volá,
jak ty nie si pyšná,
abys' k nemu išla
sama jedziná.

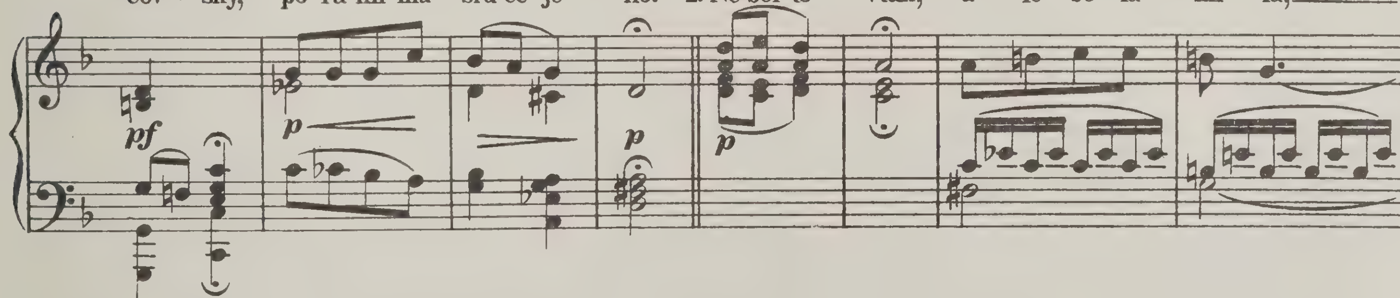
3. Ona neišla,
posliela posla.
„Choj ty, milý posle,
vykonaj to slušne,
jako ja sama.

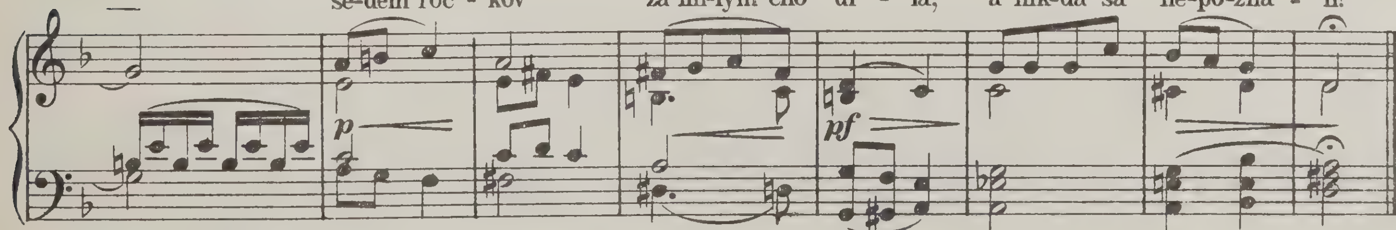
4. Ja by som išla,
ale nemôžem,
lebo moja mamka,
sivá holubienka,
išla na kázeň.

68. (168.) Preletel vták cez očovskie vŕšky...

Rubato.

3. Preletel vták, sadol na okienko:
„Či spiš, mila, moje srdľulienko,
či ma verne zamiluješ?"

4. „Nespim, nespim, ale verne slyšim,
ale ti ja otvoriti nesmím,
ja mám milýho na vojne!"

69. (169.) Prídi Janík premilený...

Quasi allegretto.

1. Prí - di Ja - ník pre - mi - le - ný, prí - di k nám, ja ti
za klo - bú - čik pier - ko dám, čer - ve - mú ru - žič - ku roz - ma - rín - čok
ze - le - ný, príď, šu - haj - čok mi - le - ný! - ný! 2. Ne - prí - dem ja
bo fa - lo - šné o - či máš, ra - da za i - ný - mi
po - ze - ráš, ne - tr - haj ty pre mňa roz - ma - ri - ju
ze - le - nú, a - ni ru - žu čer - ve - nú!

70. (170.) Príď, šuhajčok, do nás...

(V. Slatina.)

Andantino.

71. (171.) Pri Zvolene ruža kvitne...

(V. Slatina.)

Moderato.

2. Milovala som ho veľmi,
v srdci som ho nosila,
pokým som ja nevedela,
že je láska falošná.

72. (172.) Sadaj, slnko, sadaj...

Rubato.

2. Sadaj, slnce sadaj, za horu zelenú,
a ak si nesadneš, stiahnem ťa za nohu.

73. (173.) Sedí vtáčik vo vrbine...

Allegretto.

2. |: Dočakám sa mladej ženy na jeseň, :|
|: keď odpadne drobný listok
drobný listok s čerešieň. :|

74. (174.) Sokolovie luka...

Andante.

75. (175.) Spievaj si, dievčatko...

Andantino.

1. Spie-vaj si, diev-čat - ko, ne-trať ve - se-lo - sti,
a-ko si ne-tra-tí, a-ko si ne - tra-tí trá-va ze - le-no - sti. 1. 2. le-no - sti.

p *mf* *cresc.* *p* *pp* Ped. *

2. Spievajže si spievaj
spevavé stvorenie,
|: veď je spev najmilšie :|
tvoje potešenie! :|

76. (176.) Spievaj si, slávičku...

Rubato.

1. Spie-vaj si, slá - vič - ku v ze-le-nom há-jič - ku, a ja si za - spie-vam i-dúc na trá-vič - ku.

p *f* *cresc.* *f* *p* *p*

2. Ústa mi spievaju
oči sa mi smeju,
ale od srdiečka
slzy sa mi leju.

77. (177.) Stará baba zlá...

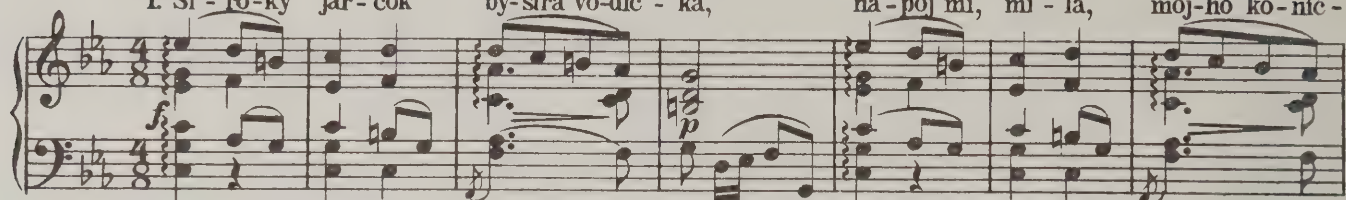
Allegretto.

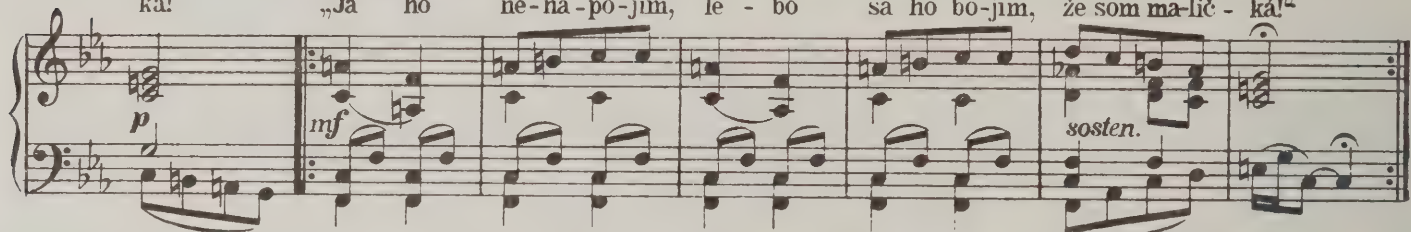
Sta - rá ba - ba zlá, tro - je de - ti má, jed - no cho - dí do ško - ly, dru - hé ši - je bač - ko - ry, tre - tie se - dí na - ka - men - ci dr - ží gaj - dy na re - men - cí, tak si pek - ne hrá, tra - ra - ra - ra - rá!

mf

78. (178.) Široký jarčok, bystrá vodička...

Rubato.

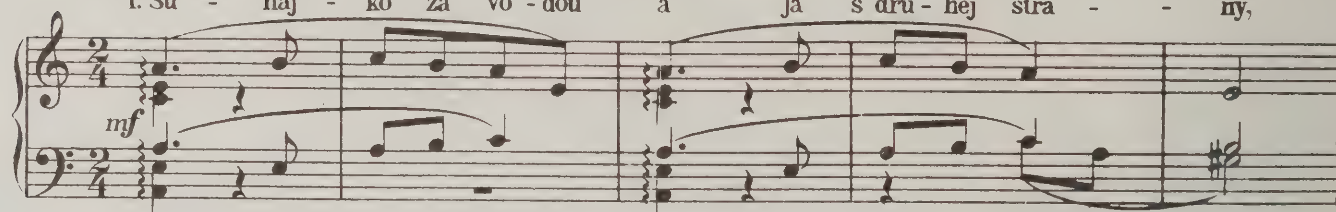

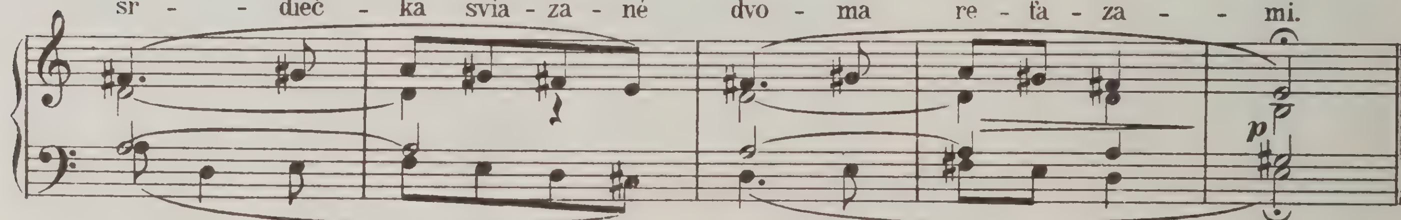

2. „Tvoj koník vranný, ostro kovaný
pokopal by ma podkovičkami
ja bych nenarástla,
za muž bych nepošla
medzi horami."

79. (179.) Šuhajko za vodou...

Rubato.
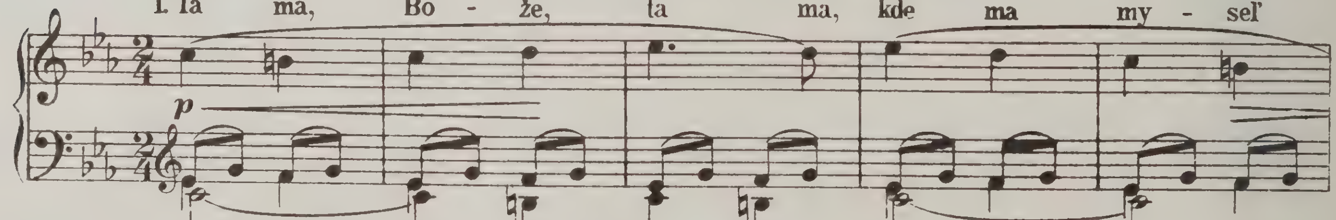

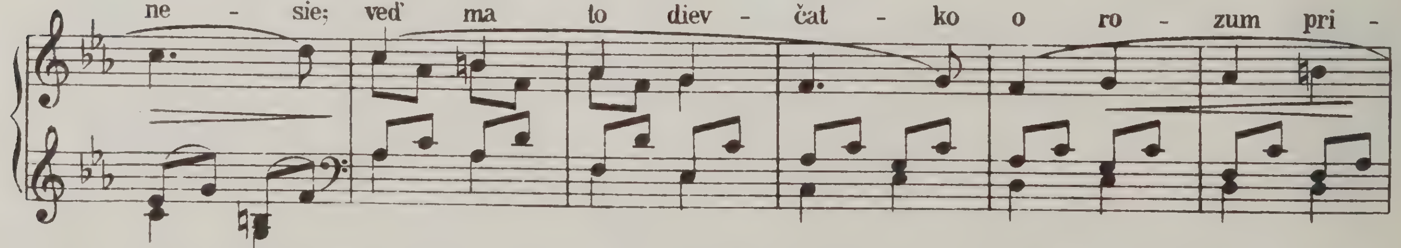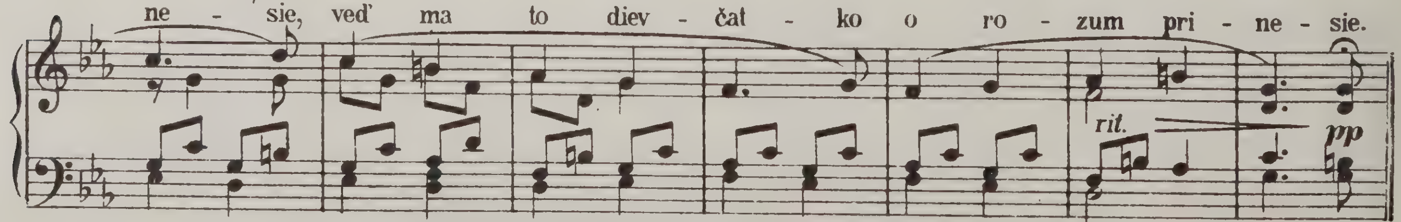

2. Zaľúbila som ho,
čo ja môžem z toho;
budem ho ja lúbiť,
čo koho do toho!

80. (180.) Ta ma, Bože, ta ma...

Allegretto.

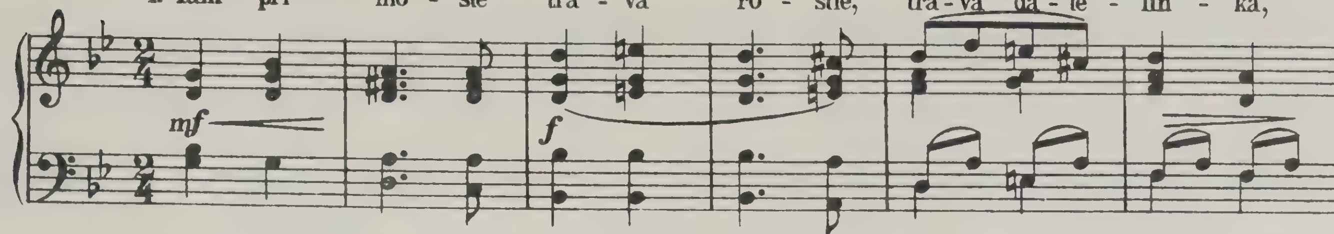

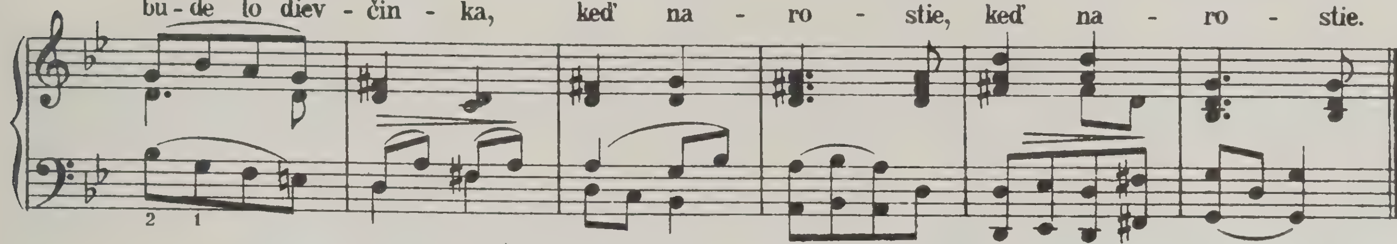

2. Ta ma, Bože, ta ma,
kde mi milá žije,
veď to moje srdce
vždy len pre ňu bije.

81. (181.) Tam pri moste tráva rostie...

Andantino.

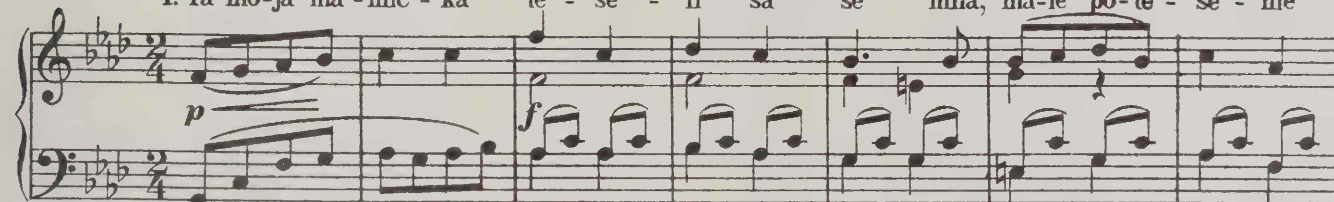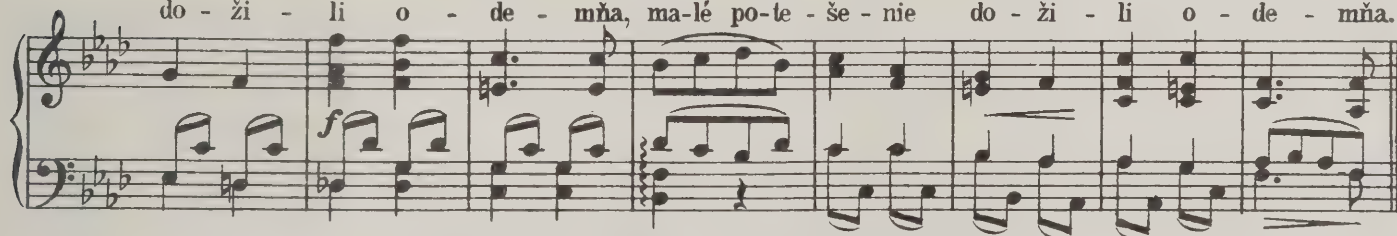

2. A ja rada, že som mladá, pre štyri kravičky,
nakosím trávičky, z vínohrada, z vínohrada.

82. (182.) Ta moja mamička...

Andantino.

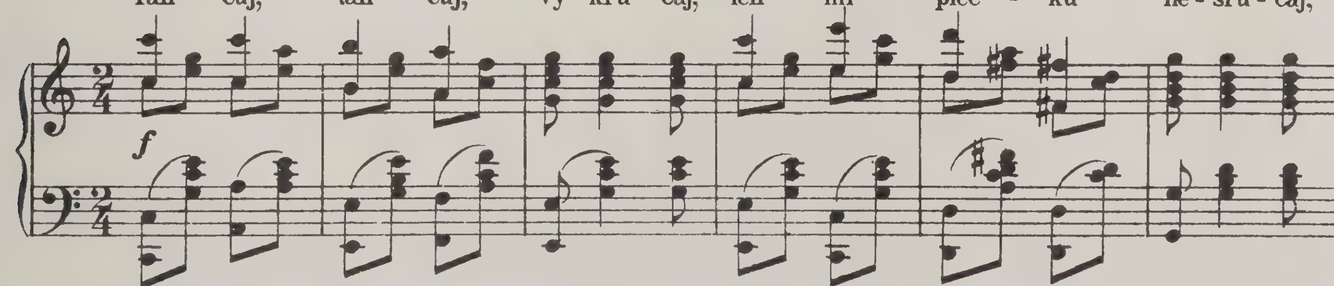

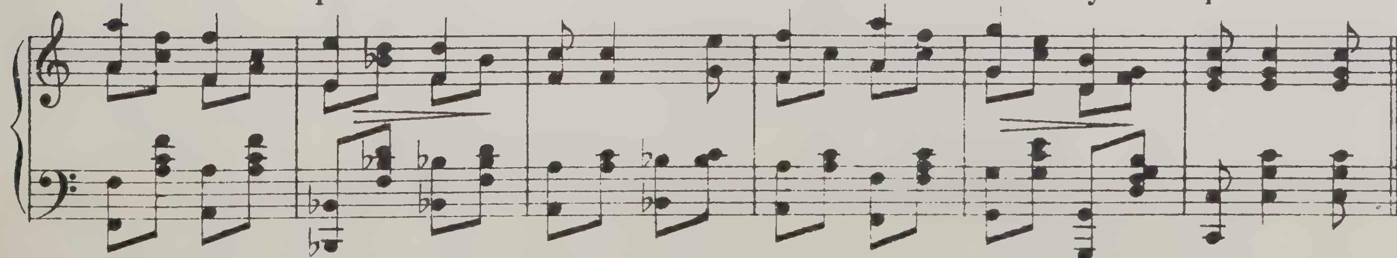

2. Tá moja mamička |: vychovala synka,
mosí žalostná byc, mosí vojakom byc. :|

83. (183.) Tancuj, tancuj, vykrúcaj...

Moderato.

84. (184.) Tečie voda, tečie, ej...

Rubato.

1. Te-čie vo-da te-čie, ej, do po-tôč-ka kvap - ká,

mf sf

mi-luj-že ma mi-luj, ej, mo-ja du-ša slad - ká!

p pp

2. Tečie voda tečie,
ej, po kameňoch hučí,
kto vzdychat' neumie,
ej, láska ho naučí.

3. Tečie voda tečie,
ej, kola nášho domu,
koho ja milujem,
ej, nepoviem nikomu.

85. (185.) Tečie voda z javora...

Allegretto. (Tisovník.)

1. Te-čie vo-da z ja-vo-ra, z ja-vo - ra, mo-jej mi-lej do dvo-ra, do dvo - ra, te-čie vo-da, aj po-tok aj po - tok, mo-jej mi-lej pod o-blok, pod o - blok.

f simile f

2. Pod oblôčkom |:piskaju:|
von ťa, milá, |:volaju,:|
„Podže, milá, |:podže von:|
máš milého |:pred domom“.:|

3. „Čo ma potom |:vo dvore?:|
mám druhého |:v komore,:|
aj ten leží |:v nemoci,:|
veď mi zomre |:tej noci.“:|

86. (186.) To moje hrdielko len ako...

Andantino. (Orava.)

1. To mo-je hrdiel-ko len a-ko hr - kal - ko, ne-ho-den ho slú-chať vo-lá-čí šu - haj - ko.

mf

2. To moje hrdielko
ako organ ide,
v ktoromže mi poli
organovať bude.

3. Ani tie organy
tak pekne nehraju,
ako moje oči
bystro pozeraju.

87. (187.) Tou našou dolinečkou...

Allegretto.

Tou na - šou do - li - neč - kou po - - ná - hlam za A - nič - kou, keď i - šla na ma - li - ny, ej, kri - čím, vo - lám za ňou, a - by poč - ka - la za mňou, až som vše - tek spo - te - ný.

pf p pf p f poco rit. p rit. Ped. * Ped. * Ped. *

88. (188.) Trávička zelená...

Rubato.

1. Trá-vič-ka ze-le-ná, po jed-nej ťa sbie - ram, nie raz a - ni nie dva pri te-be za - spie - vam.

mf f f

2. Trávička zelená,
i pole zelenô,
moje líčko bledô,
nikdy nie červenô.

89. (189.) Trnava, Trnava...

Rubato. (Zárieč.)

1. Tr-na-va, Tr-na-va, čos' ta-ka bo - la - vá, kej od te - ba če - če vo-den-ka kr - va - vá.

f f

2. Nečece, nečece,
ešče len začina,
utopel sa Janko.
s čiernymi očima.

3. Kej sa šohaj žení,
jako by sa topel,
jako by perečko,
do vody zahodzel.

90. (190.) Ty falešná falešnica...

Moderato.

Ty fa - le - šná fa - leš - ni - ca, fa - le - šné ty o - či máš, ko - ho stret - neš na u - li - ci, za kaž - dým sa ob - ze - ráš.

91. (191.) Už sme žitko dožali...

Rubato.

Už sme žit - ko do - ža - li, e - šče má - me ja - ri - nu, už sme Zuz - ku vy - da - li, e - šče má - me Ma - rí - nu.

92. (192.) Včera večer som nevedel...

(V. Slatina.)

Andante.

1. Vče-ra večer som ne-ve-del, že budem vo - jak, že ja budem gverno-si-ti na svých rame-nách, pek-ný čá-kov na hla-ve to je po-te - še-nia mé, čo ma o-no te-šie-va-lo vždycky na voj - ne!

2. Hľadali ma dva kaprali
v našom bývaní,
zaviedli ma od mej milej
ta do kasárni

keby moja Anička,
premluvila slovíčka,
bola by ma vymenila
velmi zlahúčka!

Ale moja Anička
nemluvila slovička
tak ma ona nevymení
velmi zlahúčka.

*) V. 2 verši od' tadialtó opakovat'.

93. (193.) Veje vietor po doline...

Rubato.

1. Ve - je vie - tor po do - li - ne, mo - ja mla - dosť len tak hy - nie,
len tak hy - nie aj za - hy - nie, a - ko lí - stok v bu - ko - vi - ne.

2. Moja mladosť i podoba
tak mi hynie, ako vodą,
voda zhynie, druhá príde,
moja mládosť už nepríde.

94. (194.) V hornom konci sama bývam...

Allegretto. (Zarieč.)

1. V hor - nom kon - ci sa - ma bý - vam v dol - niem fra - je - ra mám,
na pro - stred dze - dzi - ny, na pro - stred dze - dzi - ny na vo - du choj - je - vam.

2. Nechojim ja na tú vodu,
že bych hu ja pila,
|: lež ja chojím preto :|
dze bych ho vidzela

95. (195.) V šírom poli strom zelený...

Moderato. (V. Slatina.)

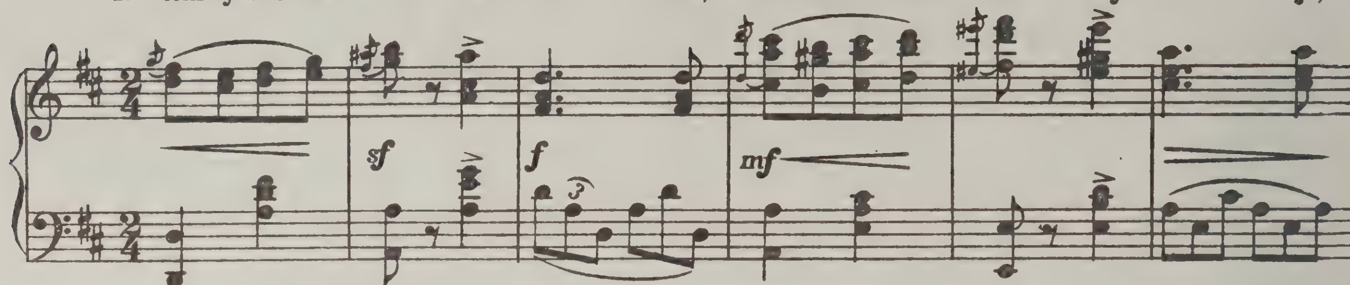
1. V ší - rom po - li strom ze - le - ný, v ší - rom po - li strom ze - le - ný,
ej, pod tým stro - mom voj - sko le - ží. ej, pod tým stro - mom voj - sko le - ží.

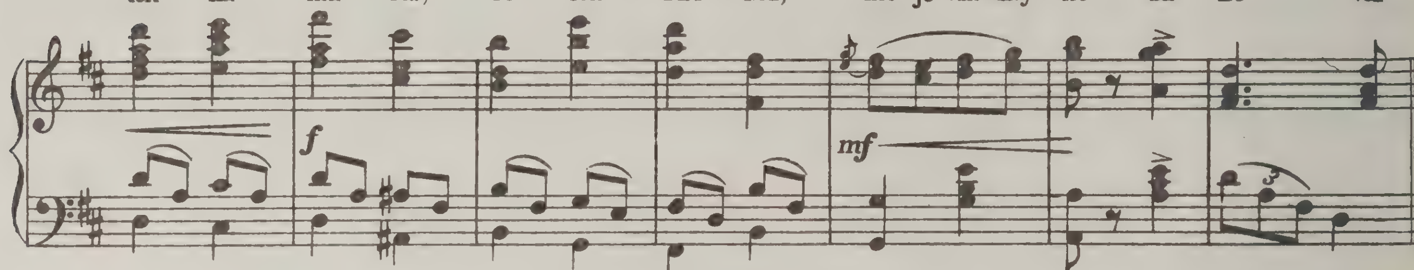
2. |: Biely Janík predok vedie :|
|: ej, a koník mu smutno ide. :|

3. |: Koník, koník, čože ti je, :|
|: ej, že tak smutno mašíruješ? :|

96. (196.) V tom bystrickom radnom dome...

Moderato.
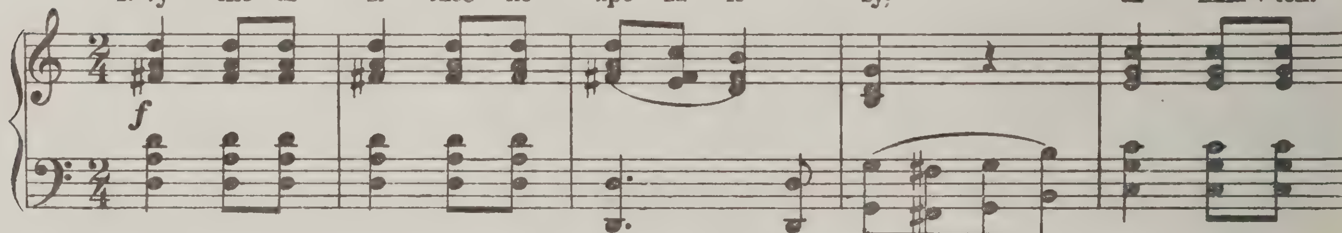

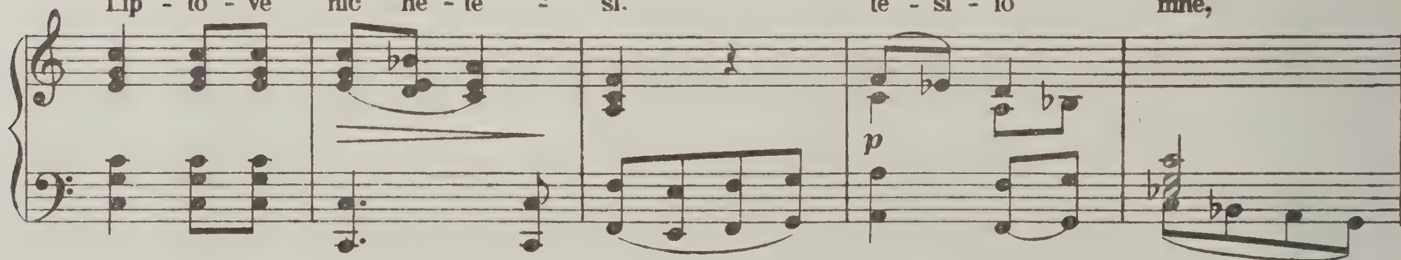

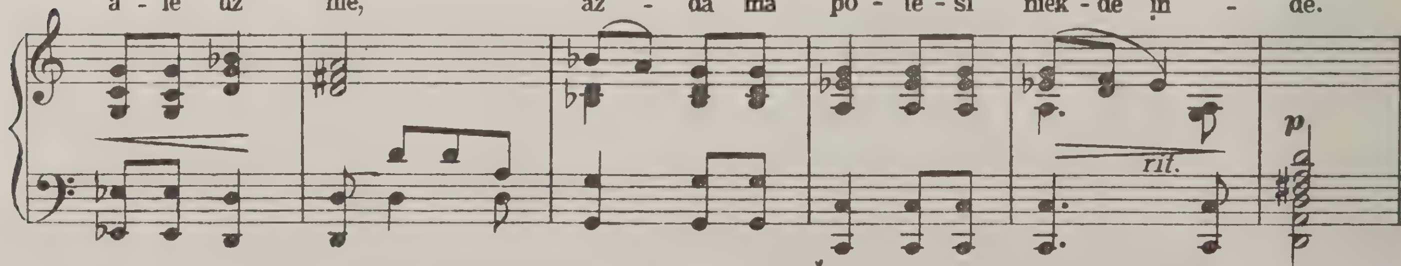
2. Kamarát, môj, nebuď blázen,
moje vlasky nehádž na zem,
moje vlásky striebro zlato,
nestoja ti páni zato.

97. (197.) Vychodí slniečko zpoza lesy...

Andante.

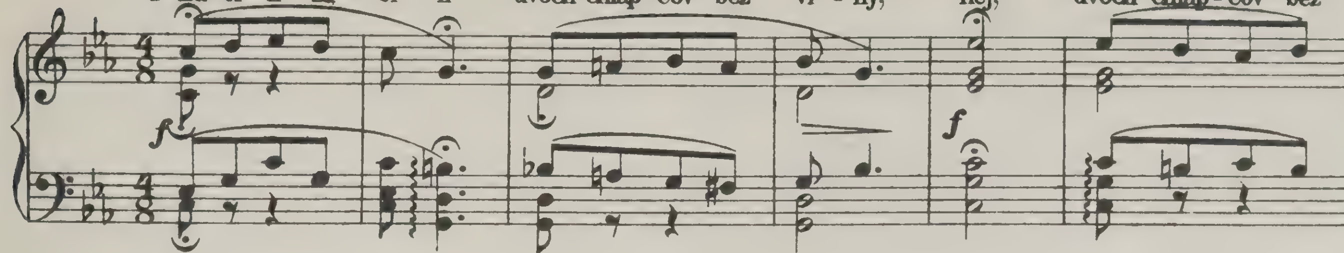

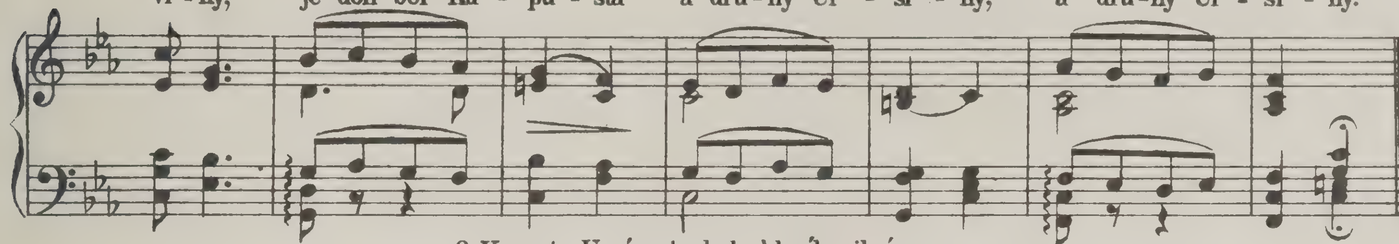
2. Včera mi má milá odkázala,
žeby mi polovic srdca dala,
pýtal som ho, nemala nôž,
chcel som jej požičať, nechcela už

3. Čo si mám pre lásku srdce trápiť,
volím sa svej milej prsteň vrátiť,
vrátim jej ho ja jej ho dám,
keď jeden utratím desať jich mám.

98. (198.) Zabili, zabili dvoch chlapcov...

Rubato.

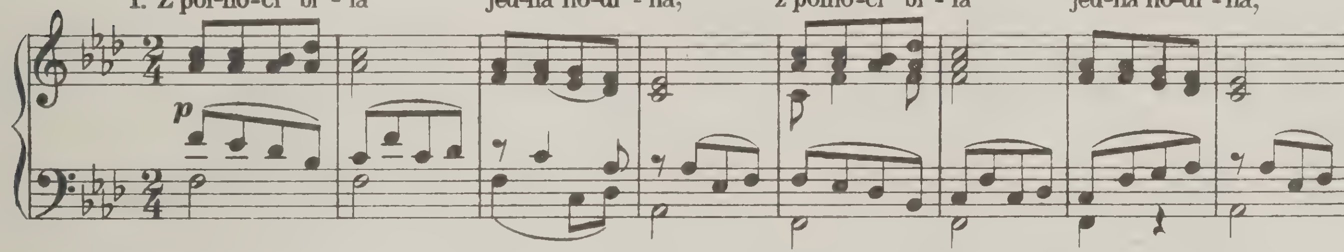

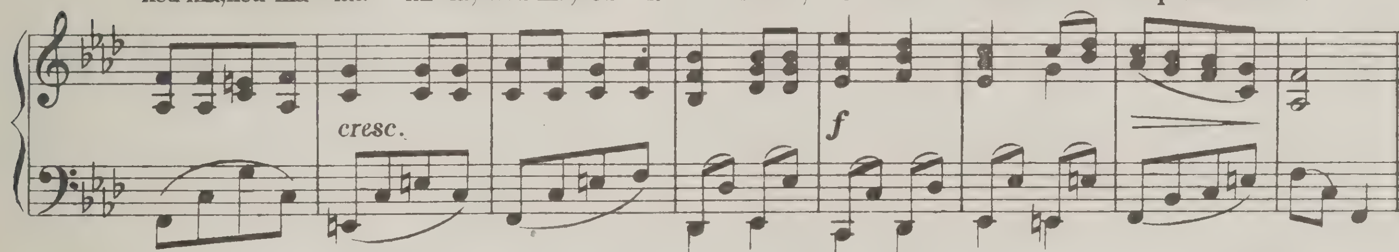

2. Kapusta Ursíny, to bol chlapík silný,
hej, to bol chlapík silný,
našli sa mocnejši, čo ich obesili,
čo ich obesili.

99. (199.) Z polnoci bila jedna hodina... (V. Slatina.)

Andantino.

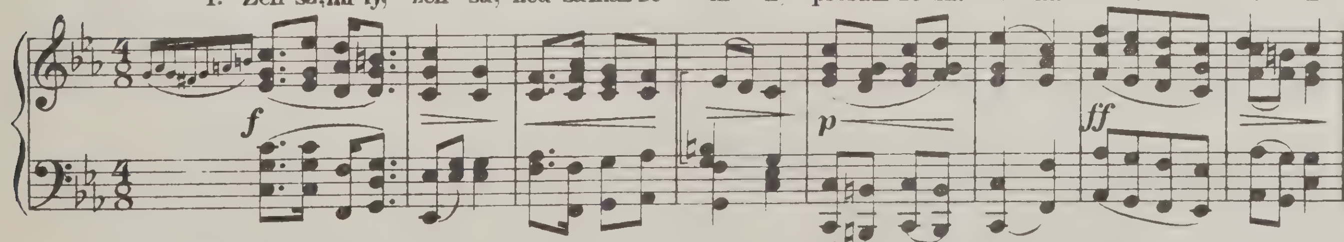

2 |: Odprevadila až do hájička, :|
|: tam sme, tam sme počuli :|
tam sme počuli spievať slávička.

100. (200.) Žeň sa, milý, žeň sa...

Rubato.

2. Už na treti rôčok,
ako ko mne chodiš,
a mňa zarmúcenú
ty za sebou vodiš.

3. Dávno som ja mohla,
milý, žienkov býti,
keby ťa prestalo
mé srdce lúbiti.

4. Za druhýho pôjdem,
teba lúbiť budem,
a ja ťa milý môj
nikdy nezabudnem.

Klavír na 2 ruky

Album slovenských skladateľov . . . . . . Ks 25.—
1. Kafenda: Ave Maria, spev. a organ., 2. Lauko op 16. Minuetto, klav., 3. Schneider-Trnavský: Vysoko zornička, spev, husle a klav., 4. Križan: Prelude, klav., 5. Figuš-Bystrý: Romanca, husle a klav., 6. Križan: Vianočné zvonky, klav., 7. Schneider-Trnavský: Chrysantemy, spev a klav., 8. Figuš-Bystrý: Rozpomienka, klav., 9. Lauko: Scherzo impromptu, klavír, 10. Kafenda: Kukučka, spev a klavír, 11. Moyzes M.: Rozpomienka, organ, 12. Meličko: Opustená, spev a klavír.

Beyer Ferd.: Prípravná škola hry na klavír . . Ks 24.—
Cikker J. op 12. Sonatina . . . . Ks 12.—
Czerny C. op 599. Prvé cvičenia hry na klavír . . Ks 15.—
Pokračovanie Beyerovej klav. školy.

Figuš-Bystrý V. 1000 slovenských ľudových piesní, s podloženým textom. Toto dielo obsahuje perly slovenskej ľudovej poesie a preto by nemalo chýbať v žiadnej slovenskej rodine!
Sv. I. č. 1— 100 vo 2 sošitoch à . . . Ks 12.—
II. č. 101— 200 « à . . . Ks 12.—
III. č. 201— 300 « à . . . Ks 12.—
IV. č. 301— 400 « à . . . Ks 12.—
V. č. 401— 500 . . . . Ks 24.—
VI. č. 501— 600 . . . . Ks 24.—
VII. č. 601— 700 . . . . Ks 24.—
VIII. č. 701— 800 . . . . Ks 24.—
IX. č. 801— 900 . . . . Ks 24.—
X. č. 901—1000 . . . . Ks 24.—
Soznam piesní všetkých 10 sväzkov . . . . Ks 2.—
op 44. Lístky do pamätníka . . . . Ks 10.
1. Fialka, 2. Konvalinka, 3. Plesnivec, 4. Rezeda, 5. Sňaženka, 6. Nezabúdka.
op 54. č. 1. Rozpomienka. Viď »Alb. slov. sklad.«.

Križan E. Dedinské obrázky . . . . Ks 12.
1. Medzi deťmi, 2. V mlyne. — Veľmi ľúbivé skladbičky pre III. stupeň, zvlášť hodné pre žiakovské koncerty.

Križan E. Prelude. Viď »Alb. slov. skladateľov«.
Vianočné zvonky. Viď »Alb. slov. skladateľov«.

Lauko Dez. op. 5/1. Scherzo, Valse impr. . . . Ks 6.
op 8. Slovenské spevy . . . . Ks 10.
op 11. Slovenská rapsodia . . . . . . Ks 12.
op 16. Minuetto. Viď »Alb. slov. skladateľov«
op 25. Belehradské rozpomienky . . . . . Ks 6.
op 32. Slovenské nálady . . . . Ks 9.—
op 39. Scherzo impromtu. Viď »Alb. slov. sklad.«
Klavírne skladby . . . . Ks 25.-
1. op 44. Valsi scherzandi I., 2. op 13. Valsi scherzandi II., 3. op 19. Valsi scherzandi III., 4. op 45. Humoresque III., 5. op 41. Momento giocoso, 6. op 46. Pierot.
Slovenské nálady . . . . Ks 20.
1. op 14. Humoresque I., 2. op 26. Humoresque II., 3. op 28. Nálady, 4. op 24. Caprice.

Moyzes Mikul. Naším deťom . . . . . . Ks 18.—
Doplňky k Beyerovej klav. škole.

Rosinský J. Trenčianske zvony (charakt. zvukom.) . Ks 10.—
Schmitt op 16. Prípravné prstové cvičenia . . . Ks 6.—
Suchoň Eugen op 9. Baladická suita . . . . . Ks 20.—
(Poctená Bellovou cenou mesta Bratislavy.)

Weber Jozef. Venček . . . . Ks 15.—
Sbierky slov. ľudových piesní v ľahkom slohu, pre I. stupeň.
Vianoce našich detí . . . . Ks 8.—
Vianočné piesne a koledy v najľahšom slohu.
Najkrajšie valčíky pre mladých klaviristov . . Ks 15.—
(Obs. Do-re-mi-fa, Dunajské vlny, Na vlnách, Na krásnom modrom Dunaji, Valčík z Faustu, Coppelie).

Klavír na 4 ruky

Figuš-Bystrý V.
op 64. Predohra k opere »Detvan« . . . . . Ks 8.—
Weber Jozef. Sbierka slovenských piesní I. . . . Ks 9.50
Schválilo MŠ a NO, ako učebnú pomôcku pre I. a II. roč. učiteľskej akadémie.

Husle a klavír

Figuš-Bystrý V.
op 55. Romanca. Viď »Alb. slov. skladateľov«.
Holoubek Lad. op 17. Romanca . . . . Ks 6.—
Schneider-Trnavský Mik. Sonata g-moll . . . . Ks 20.—

Spev a klavír

Bella, Ján Levoslav., Matka nad kolískou, Peter Bella Horal (Piesne zďaleka) . . . . Ks 16.—
Faix L. Slovenské zbojnícke piesne . . . . . Ks 90.—
Figuš-Bystrý V. op 8. Sny. Cyklus piesní
I. soš. 1. Zvon, 2. V hĺbke mora nebies, 3. Idylický večer . . . . Ks 9.—
II. soš. 4. Noc, 5. Spalo dievča, 6. Večerný zvon Ks 9.—
III. soš. 7. Za búrnej, tmavej noci, 8. Májová noc, 9. Mesačný večer . . . . Ks 9.—
op 53. **Po poliach a lúkach.**
10 pôvodných slov. piesní . . . . Ks 12.—
Obsah: 1. Ej zaleť vtáča, 2. Ťažké je lúčenie, 3. Nepoď už k nám, 4. Zabudnutie, 5. Jarné púčky, 6. Janík a Hanička, 7. Už jara vánok, 8. Spievajú už vtáčky, 9. Ľúbosti, 10. Padá lístie.
op 76. **Túžby.**
6 slov. piesní na slová Hájomila . . . . . Ks 6.—
Obsah: 1. A už som ja taký, 2. Čaroval bych v okne, 3. Darmo chodím, darmo, 4. Ďaleko som, milá, 5. Mesiačik, kosiačik, 6. Zajtrá napozajtrá.
op 85. **Mati moja.**
5 piesní na slová F. Ruppeldta . . . . . . Ks 12.—
Motto. (Hviezdoslav), Umrela matička, 1. Portae aeternitatis (Brána večná), 2. Milosť, 3. Viera, 4. Najdrahšie, 5. Rytmus života (Za matkou)

Kafenda Fr. Kukučka. Viď »Alb. slov. skladat.«.
Lauko Dez.
op 30. Vence zo slovenských národ. piesní, I. Ks 10.—
op 31. Vence zo slovenských národ. piesní, II. Ks 10.—
Meličko Vl. Opustená. Viď »Alb. slov. skladateľov«.
Moyzes Alexander. op 26. Tri dvojspevy . . . . Ks 15.—
Na básne Marienky Rázusovej.
Rosinský J. 10 lyrických piesní . . . . v tlači
Na text básní Jána Izáka Hviezdina.
1. Rodnému kraju, 2. M. R. Štefánik, 3. Osud, 4. Starý oráč, 5. Júnový rondal, 6. V jeseni, 7. Dušičkové rondeau, 8. V zadumaní, 9. Ráno pod Zoborom, 10. Večerné rondeau.
Schneider-Trnavský. Chrysantemy. Viď »Alb. slov. sklad.«. Vysoko zornička (Spev, husle a klav.).
Schneider-Trnavský: Drobné kvety . . . . . Ks 25.—
(10 pôvodných piesní):
1. Svetozár Hurban-Vajanský: Kukulienka kuká.
2. Janko Jesenský: Sedíme tu smutní.
3. Ďaleko, široko . . . nový nápev na staré slová.
4. Milan R. Štefánik: Našiel som v šírom poli.
5. Podjavorinská: Drobné kvety 1. (Keď sa drobné pieseňky).
6. Podjavorinská: Drobné kvety 2. (Naším malým oblôčkom).
7. Podjavorinská: Drobné kvety 3. (Nesedaj, sláviček).
8. Podjavorinská: Dorbné kvety 4. (Vtedy sa mi prisnejú).
9. Hviezdoslav: Sokolíčku, sokol.
10. Hej, už som všetko prepil, nový nápev na staré slová.

SCHNEIDER-TRNAVSKÝ:
Slovenské národné piesne I./II. à . . . . . . Ks 20.—
Slovenské národné piesne III./V. à . . . . . . Ks 35.—
Stanček Ladislav op 24.
12 slovenských ľudových piesní . . . . . . Ks 12.—
Obsah: 1. A čo by sa sišli, 2. Ej, hora, hora, 3. Ej, javor, javor, 4. Ej, svalila sa skala, 5. Ja som furman, 6. Príď šuhajčok do nás, 7. Široký jarčok, bystrá vodička, 8. Šuhaj, šuhaj, kat ťa lámal, 9. Tá moja mamička, 10. Tam pri moste, 11. To božie slniečko, 12. Trebárs som ja valach len.

NAKLADATEĽ JOZEF ZÁVODSKY, BRATISLAVA

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(301-400)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 70.

Sväzok IV. sošit 1. 2.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(301-400)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 70.

Sväžok IV. sošit 1. 2.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

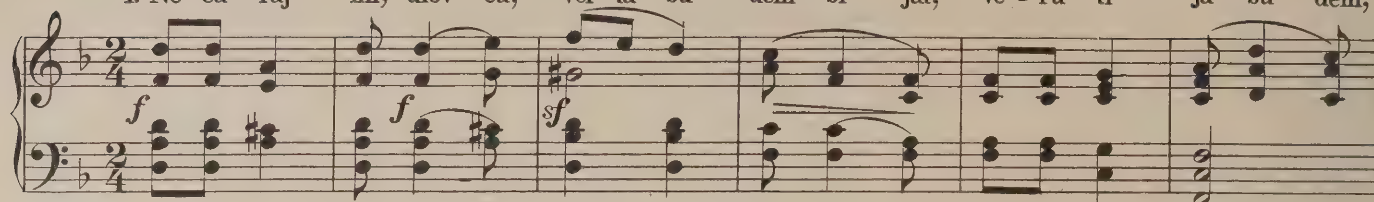
Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ludové Piesne I.
Vlastná sbierka.

OBSAH
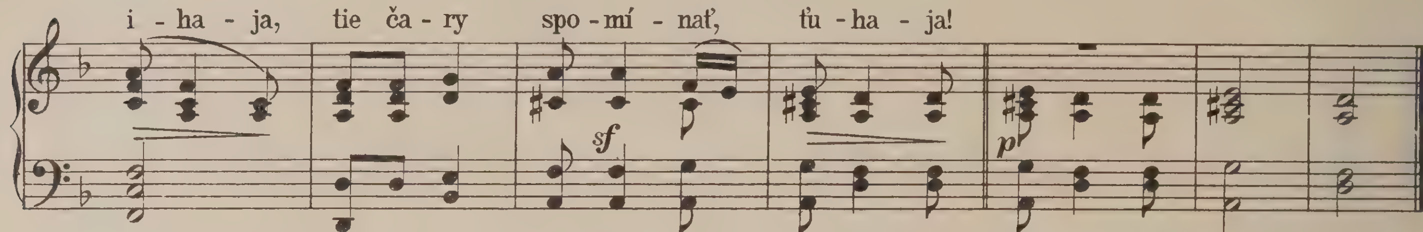
51. (351.) Nečaraj mi, diovča...

Andantino. (V. Slatina.)

1. Ne - ča - raj mi, diov - ča, ver' ťa bu - dem bí - jať, ve - ru ti ja bu - dem,

i - ha - ja, tie ča - ry spo - mí - nať, ťu - ha - ja!

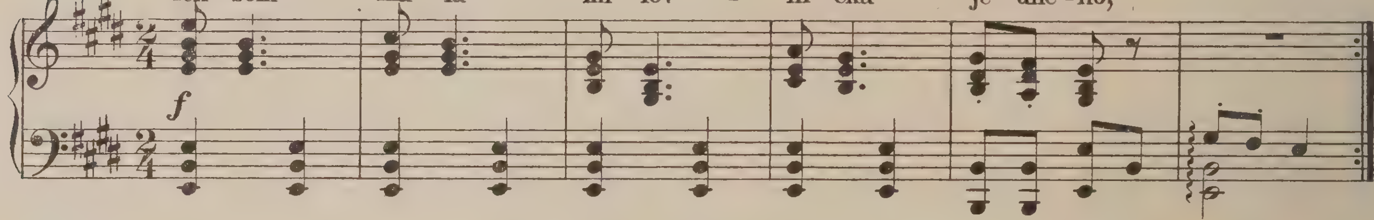
2. Pesničke, pesničke, kde sa vy rodíte,
akej ste mamičky, chaje, z čoko sa živíte, ťuhaja!

3. Jedna sa v údoli, druhá sa v horičke
tretia sa na poli pri dobrej vôličke.

52. (352.) Nemám, nemám na tom svete.

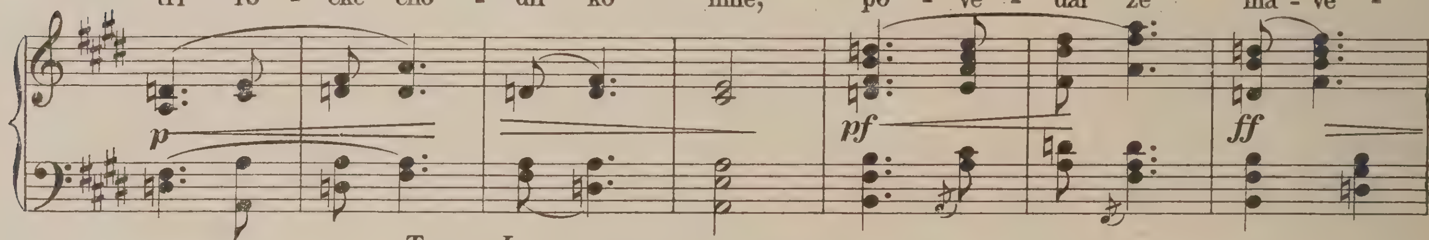
Moderato. (V. Slatina.)

1. Ne - mám, ne - mám na tom sve - te žia - dne - ho,
len som ma - la mi - lov - ní - čka je - dne - ho,

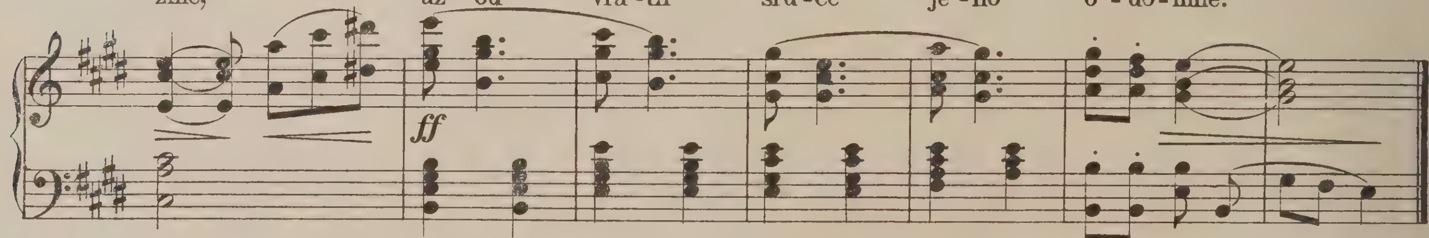
Meno mosso.

tri rô - čke cho - dil ko mne, po - ve - dal že ma - ve -

Tempo I.

zme, už - od - vrá - til srd - ce je - ho o - do - mne.

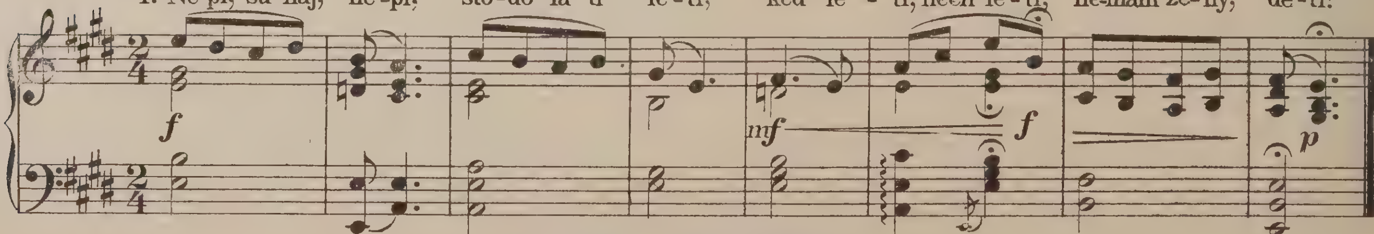

2. Povedže mi môj najmilší, čo mysliš,
prečo k svojéj najmilejšej nechodíš?
Či si si nasiél inú, odomňa úprimnejšiu?
Príď navštívit tvoju milú dávnejšiu!

53. (353.) Nepi, šuhaj, nepi, stodola...

Rubato. V. F. B.

1. Ne-pi, šu-haj, ne-pi, sto-do-la ti le-tí, keď le - tí, nech le - tí, ne-mám že-ny, de-ti!

2. Chlapík som ja, chlapík,
chlapík sebevolný,
keď nemám vinečka,
napijem sa vody.

54. (354.) Nepi, šuhaj, nepi vody...

Allegretto.

1. Ne-pi, šu-haj, ne-pi vo-dy, ne-pi, šu-haj, ne-pi vo-dy, le-bo po nej ža-ba bro-dí; le-bo po nej ža-ba bro-dí.

2. :|My sa vína napijeme, :|
:|vodičkou sa umyjeme. :|

55. (355.) Netaja, netaja...

(Zarieč.)

Andante.

1. Ne-ta-ja, ne-ta-ja, ej, ze-le-ná ne-ta-ja, ne-daj-ce mňa, mam-ko, ej, dze o mňa ne sto-ja.

2. Lež mňa vy ta dajce,
ej, dze by o mňa stáli,
dze by mi ocec, mac,
ej, naučenie dali.

3. Vezni mňa, šohajko,
ej, a ja tvoja bujem,
tvoju starú mamku
opatrovac bujem.

56. (356.) Nichto nezná, nebude znac...

Andantino.

Ni-chto ne-zná, ne-bu-de znac, ko-ho bu-du ja lú-bo-vac, a-ni ni-chto ne-vy-ba-hne, za kým mo-je šer-co ca-hne.

57. (357.) Odkázal mi milý...

Rubato.

1. Od-ká-zal mi mi-lý a dal ma po-zdra-viť, či ma má rad vi-deť, či ma má zo-cha-biť, či ma má rád vi-deť, či ma má zo-cha-biť.

f mf mf p

Ped. *

2. Ja mu odkázala, aj pozdraviť dala
|: že klobúčka nemám čo by sa klaňala. :|

58. (358.) Od koscela do mlyna...

Allegretto.

1. Od ko-sce-la do mly-na ce-sta u-šla-pa-ná, chto tú ce-stu šla-po-val, ten mly-nár-ku mi-lo-val.

mf f

2. Ach, mládzenci, mládzenci,
nemilujce ženy;
ja som jednu miloval,
aj za tú som život dal.

59. (359.) Oj, kúpže mi, šuhajko...

Rubato.

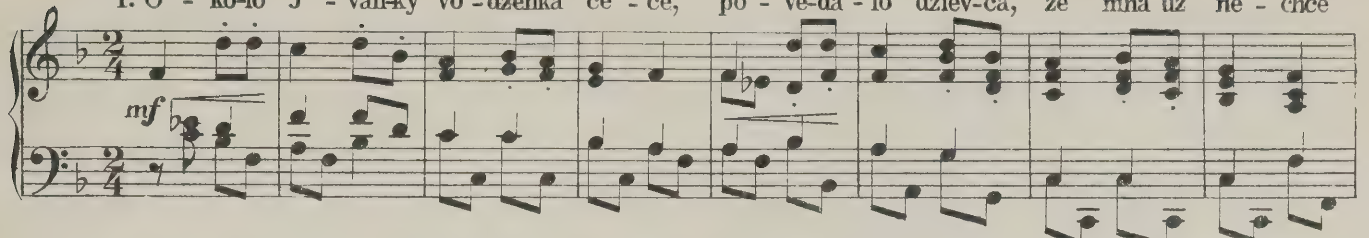
1. Oj, kúp-že mi, šu-haj-ko, čo ti bu-dem ká-zať; čer-ve-ný pen-tlí-čok, vlá-sky mo-je viá-zať.

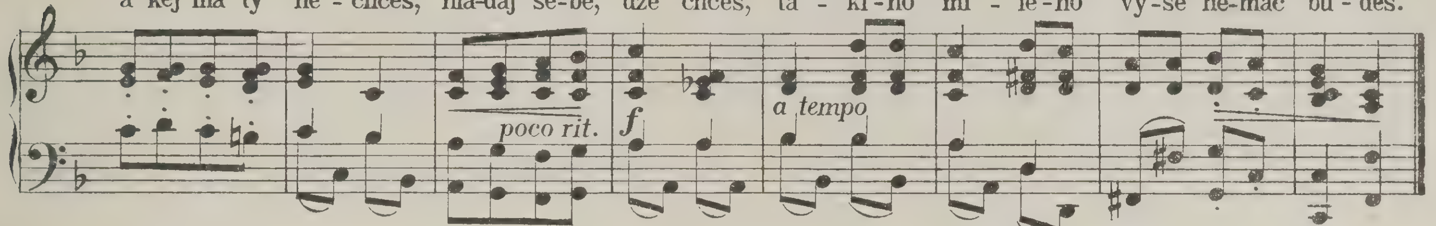
f

2. Oj, nekupuj červený,
ten farbičku tratí,
ale kúp belasý,
podľa mojej krásy.

60. (360.) Okolo Jvánky...

Allegretto. (Zarieč.)

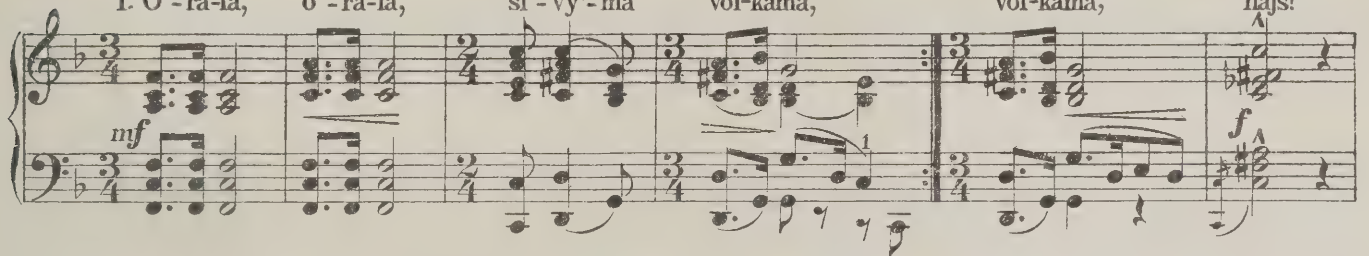

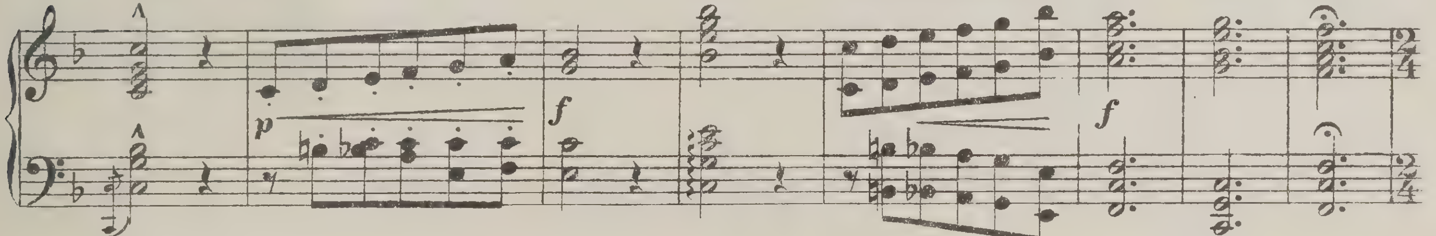
2. Vybierala som si
medzi mládzencami,
jako malé dzeci
meji malinamí.

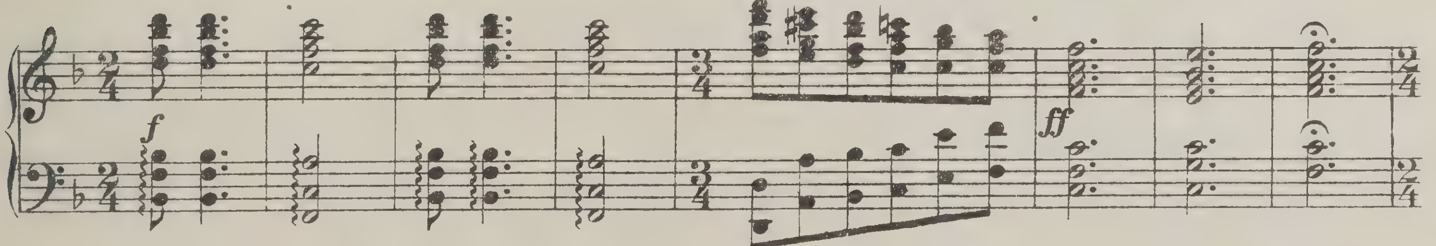
Ja som si vybrala
velice kyselú,
už mňa nevidzióe
tento rok veselú.

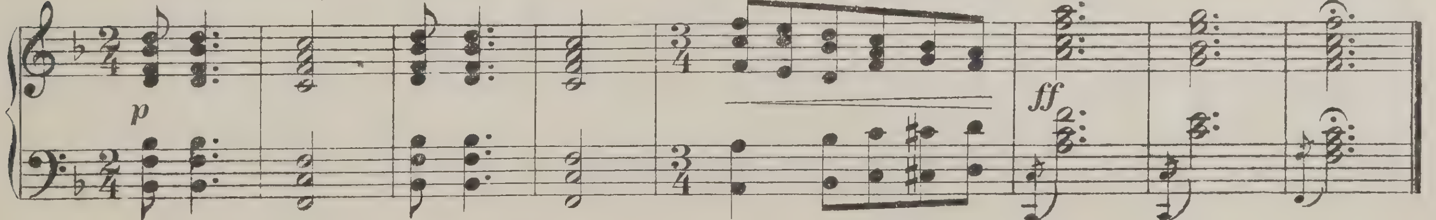
61. (361.) Orala, orala sivýma volkama...

Moderato.

2. |: Žmurkala, žmurkala,
čiernyma očkama, :|
žmurk, žmurk.
moje čierna oči žmurk! žmurk!

moje čierna oči na Janka!
na Janka, na Janka,
moje čierne oči na Janka!

62. (362.) Oraly by moje volky.

Rubato.

1. O - ra - ly, by mo - je vol - ky, o - ra - ly, ke - by ma - ly po - ho - ni - ča z O - ra - vy,
a - le ma - jú po - ho - ní - ča z Mo - kren - ca, ne - chcú o - rať mo - je vol - ky do kou - ca.

2. Oraly by moje volky, oraly,
keby maly pohoniča z Oravy,
ale maju pohoniča z Podola,
lepšia je tá mladá žena ak rola.

63. (363.) Páni, páni uhorski páni!...

Andante.

1. Pá - ni, pá - ni, u - hor - ski pá - ni, pre - čo ste ma na voj - nu vza - li?
Tam som strá - vil mla - dý - vek, keď som je mal že - nu mäť, ej, ško - da, pre - ško - da mojich mladých liet.

2. V mladom veku ste ma neznali,
kúska chleba ste mi nedali,
a keď ste ma poznali,
na vojnu ste ma vzali;
Pán Boh vám pomákaj
v vašom svedomí.

64. (364.) Pásol Janko dva voly!...

(V. Slatina.)

Andante.

1. Pá - sol Jan - ko dva vo - ly, pá - sol Jan - ko dva vo - ly, v tom pi - lián - skom ú - do - lí, pri - šli k ne - mu zboj - ní - ci, sta - ro - dáv - ny - háj ni - ci.

2. |: „Daj nám, Janku, halenu, :|
čos' vypásol lúčinu!"
„Ja si halenu nedám,
ja sa s vami pojednám."

3. |: Tak sa oni jednalí, :|
do krvi sa rúbali,
tak sa oni rúbali,
že Janíka zabili

4. |: Tam ou leží zabitý :|
na zelenej pažiti,
na zelenej pažiti
a halienkou prikrytý.

65. (365.) Pod Kriváňom Pribylina...

Allegretto.

Pod Kri-vá-ňom Pri-by-li-na, to je ve-li-ká de-di-na, ma-ju o-viec, stat-ku do-sti

mf

a žin-či-ce do sý-to-sti, ma-ju o-viec, stat-ku do-sti, a žin-ci-ce do sý-to-sti.

66. (366.) Pod okánkom čerešnička...

Andantino.

1. Pod o-kán-kom če-re-sni-čka a ve dvo-re dve, spíš, mi-lá,

Ped. *

či ču-ješ, či ma ver-ne mi-lu-ješ, o-tvor mi dve-re.

f *p rit.*

2. Či bych spala, či nespala,
hore nestanem,
však ťa ja, môj milý,
môj holúbček uprimný,
verne milujem.

67. (367.) Pod zarieckym mostom...

Moderato. (Zarieč.)

1. Pod za-rie-ckym mo-stom veľ-ká hu-bo-či-na,

p *mf*

u-to-pel sa Jan-ko, to mo-je sr-den-ko s čier-ny-ma o-čí-ma.

f

2. Čoše si sa Janko
tak chytro odebral,
|: čože si mi, čože :|
na svece zanechal?

3. Ja som ci zanechal
zelený stromeček,
|: a pod tým stromečkom :|
voňavý hrebiček.

4. Čože mňa je Janko,
po tvojem hrebičku
|: kej mi potešenie :|
plyne pod vodičku.

68. (368.) Popri našej zahradôčky...

Andantino.

(V. Slatina.)

1. {Po - pri na - šej za - hra - dô - čky te - čie po - tô - čok,
pri - šiol prí - val, vo - da vza - la sla - bý mo - stô - čok,

p

ško - da pre - ško - da je to le - bo - da, či sa ke - dy

f p

ko mu sta - la ta - ká ne - ho - da.

Rubato.

2. {Cez ten mô - stok šu - haj cho - dil ko mne, ľa - li - ja,
keď som v na - šej za - hra - dô - čky plát - no bie - li - la,

1. 2.

vzal mi kr - hli - čky, na - bral vo - di - čky, po - za - bá - val, po - sho - vá - ral, sti - sol - ru - či - čky.

f f

3. A - ko te - raz šu - haj pri - de ko mne po - to - kom?

Quasi recitativo.

Ach, Bo - že mi - lý, za - to - pi sa mne on tam v ňom, jak si po - ra - dím, kam sa o - brá - tim?

f ff

Tempo I.

Pôj - dem ho - re za - hra - dô - čkou, po - tok od - ra - zím.

p f *rit.*

69. (369.) Po valašsky od zeme...

Allegretto.

1. Po va-laš-sky od ze-me, kto mi ko-zy za-že-nie?

„A ja by ti bol za-hnal, a-le som sa vl-ka bál."

2. Poza bučky, poza peň vyberiem si devečku,
vyberiem si, ktorú chcem, ako bielu ovečku.

70. (370.) Povedali, že som umrel...

Allegretto.

1. Po-ve-da-li, že som u-mrel, ja som a-ni ne-le-žal;

po-sla-li mi sta-rú ba-bu, a-bych sa jej spo-ve-dal.

2. A ja nechcem starú babu, ja si vezmem mladé dievča,
s tou sa nechcem zabávať, čo mňa bude rado mať.

71. (371.) Povedz mi, dievčatko...*)

Andantino.

1. Po-vedz mi, diev-čat-ko, čo sa mi to sta-lo, keď sa

mo-je o-čko v tvo-je za-dí-va-lo, v tvo-je za-dí-va-lo?

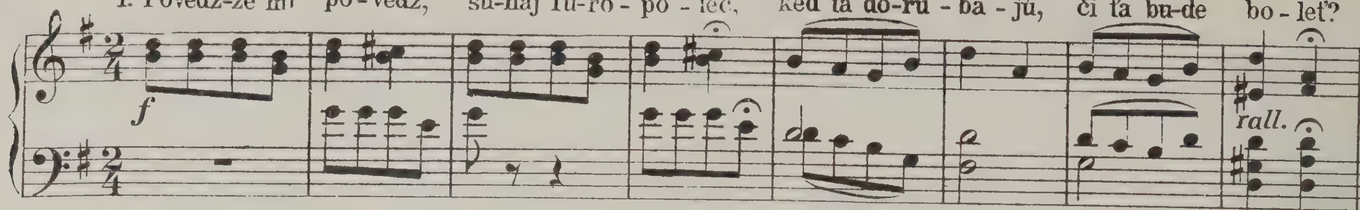
2. Ústa len o láske
chcu mi vyspevovať,
a len tvoju krásu
|: vždycky zvelebovať. :|

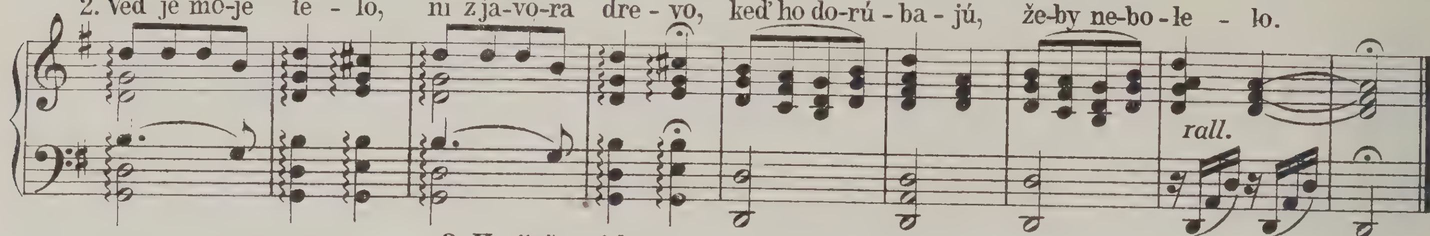
3. Oj, veď, kto si krásu
devy nezalúbi
prv než počal život
|: s hrobom sa zasnúbi. :|

*) Srovnaj č. 5. Anička, maličká...

72. (372.) Povedzže mi, povedz šuhaj...

Rubato.

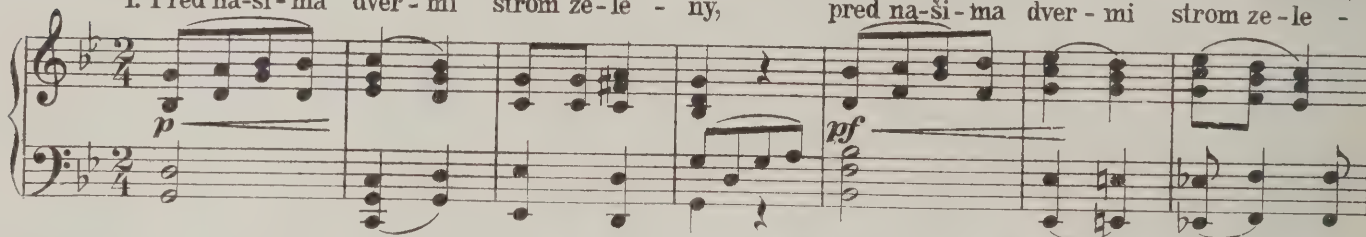

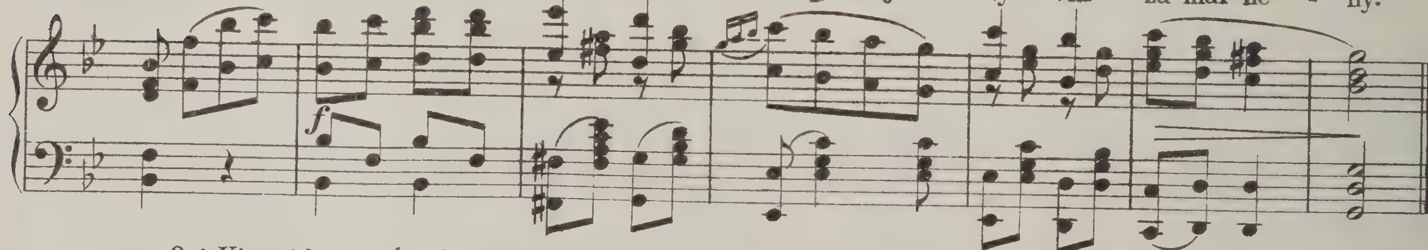

3. Hrajteže mi, hrajte, nech sa rozveselí
husličky z javora, frajeročka moja.

73. (373.) Pred našima dvermi...

Andante. (V. Slatina.)

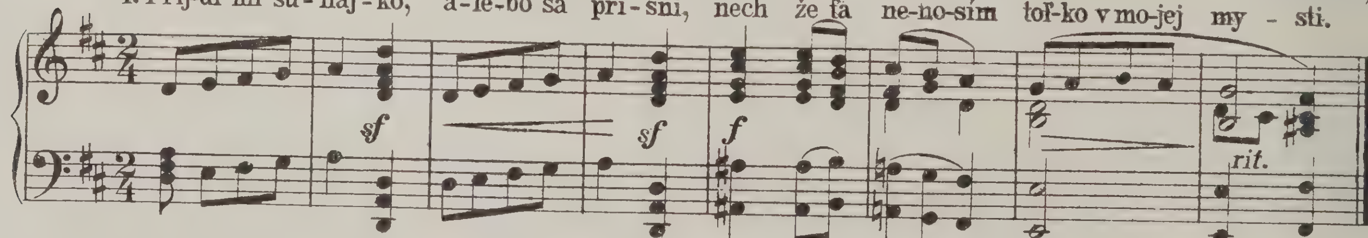
2. |: Kto mi ho zamárnil? moja mati :|
|: že ma ona chcela :| vydávati.

3. |: Už som sa vydala, už je darmo. :|
|: založila som si :| na krk jarmo.

4. |: Čo ma bude trvať až do smrti, :|
|: moje mladie časy :| zabudnuti.

74. (374.) Prijdi mi šuhajko...

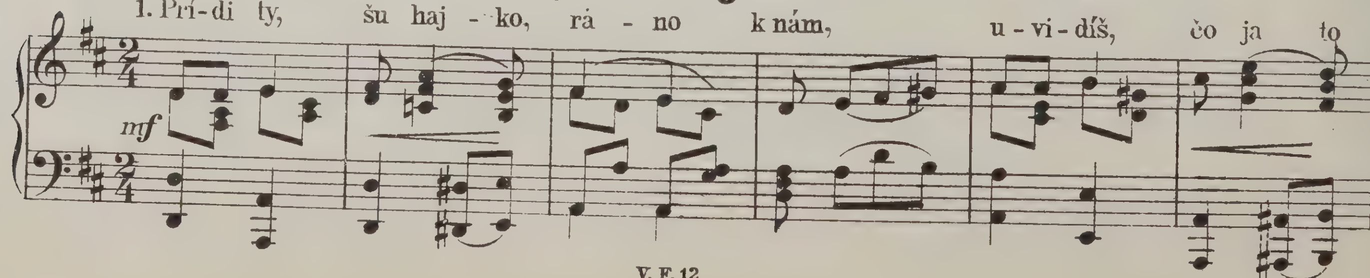
Rubato. (V. F. B.)

2. Prijdi mi šuhajko veď ti do našeho
trebárs ešte dneská, domu rovná cesta.

75. (375.) Prídi ty, šuhajko, ráno k nám...

Moderato.

ro - bie - vam, ja rá - no vstá - vam, kra - vy na - pá - jam,

o - ve - čky na po - le vy - há - ňam, ja rá - no vstá - vam,

kra - vy na - pá - jam, o - ve - čky na po - le vy - há - ňam.

2. A keď si tú pracu vykonám,
potom si veselo zaspievam,
|: a pri tom speve, ako pri práci :|
zavše len na teba myslievam.

76. (376.) Pri potoku sedela...

Allegretto.

1. Pri po - to - ku se - de - la na ka - če - ny vo - la - la: Kač, kač, kač, kač, ka - če - na,

na - sy - pem ti ja - čme - ňa. ňa. Ne - ni som ja ka - če - na, a - bych ja - čmeň zo - ba - la,

a - le som ja de - ve - čka od No - vé - ho me - ste - čka.

77. (377.) Pri Prešporku verbuju...

Rubato.

1. Pri Pre-špor-ku ver-bu-ju, tam som sa dal na voj-nu, ver-bu-ju kaž-do-de-ne, dal som sa do-bro-vol-ne.

2. „Kto ťa Janik, kto ťa jal
a ná vojnú zverboval?“
„Ej, moja dobrá vôla
tá ma zverbovala.“

78. (378.) Šak je to špatná novina....

Allegretto.

(Zarieč.)

1. Šak je to špa-tná no-vi-na, šak je to špa-tná no-vi-na, ke-rá je že-na o-pi-lá, ke-rá je že-na o-pi-lá.

2. |: Opila som sa neviem dze, :|
|: chtože mňa domov devedze? :|

3. |: Šak ja mám muža dobrého :|
|: ale velice sprostého. :|

4. |: Kej prijem domov opitá :|
|: on sa mňa pekne opýta: :|

5. |: „Čo ty, ženička, čo robiš? :|
|: kej ty ten statek kynožiš! :|

6. |: A ja mu poviem, volaco, :|
|: „Čo ty máš se mnú ledačo? :|

79. (379.) Štyri dni tri noci...

Allegretto.

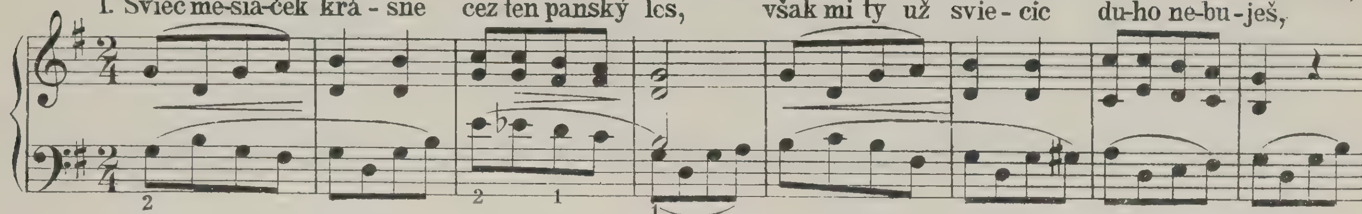
(Zarieč.)

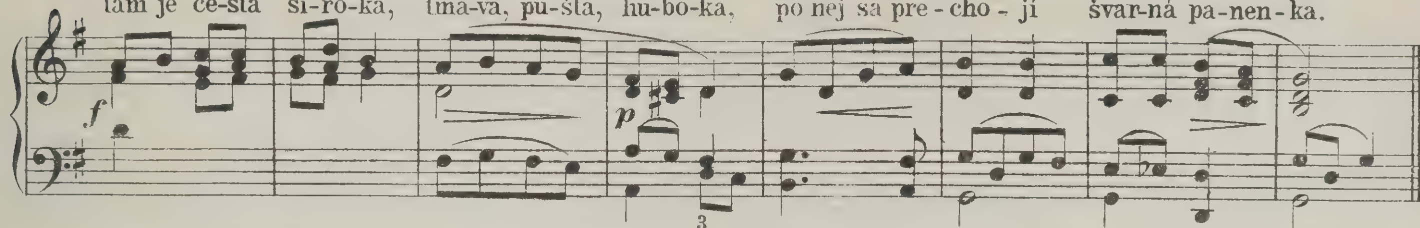
1. Šty-ri dni tri no-ci mi-lá na-rie-ka-la, že som ju ne-bo-zkal, kej sa mi ká-ra-la.

2. Ani ju nebozkám
ešče za pol roka,
lebo sa mi lúbi,
kej pekne narieka.

80. (380.) Sviec, mesiaček krásne...

Andantino (Zarieč.)

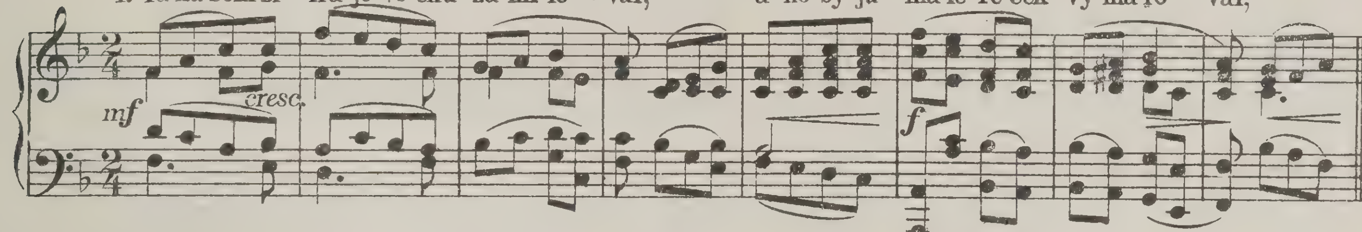

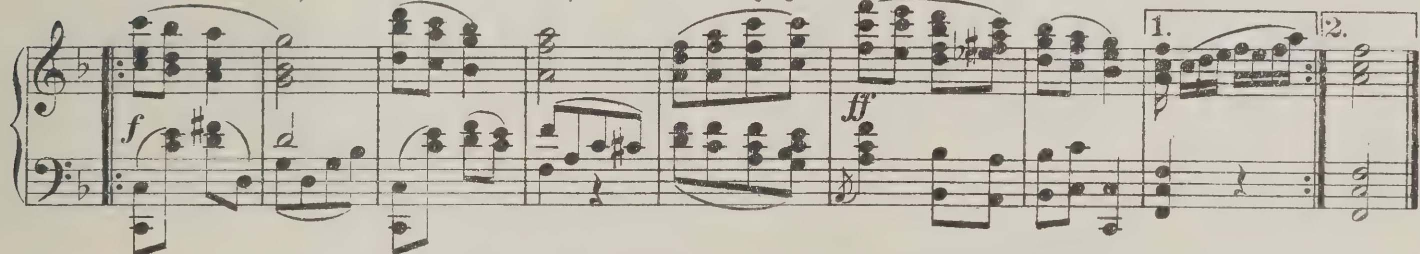
2. Čo sa ty, ponenka,
taje prechádzaš,
hádam si iného
milého hladáš?

Mne si lásku slúbela,
druhemus ju zjavela,
a mňa si smutného
tak zanechala.

81. (381.) Takú som si frajerečku...

Moderato.

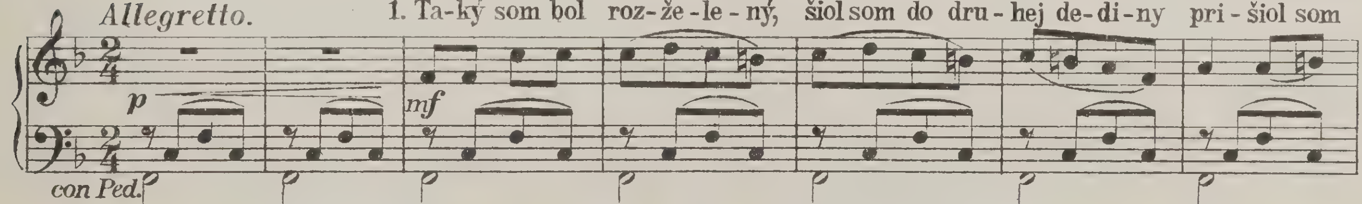

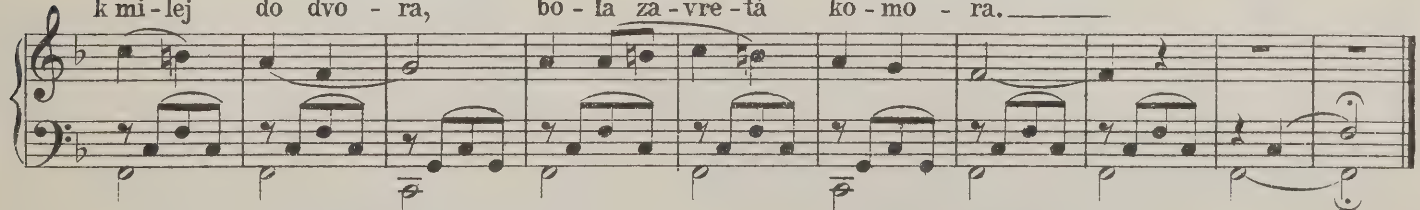
2. Ale už je moja milá, všecko márno,
už ja musim maširovať zajtrá ráno,
zajtra ráno, skoro ráno
skôr než vynde jarné slnko nad Komárno.

82. (382.) Taký som bol rozželený...

(V. Slatina.)

Allegretto.

2. Poklopal som tam na dvere,
„Otvor nám diovčina smele!“
Vyskočila ako jastrab,
otvorila dvere naraz.

3. „Výtaj suhajčok neznámy,
kdeže ste sa vy tu vzali?“
„Prišli sme diovčina, k tebe,
či by si ty nešla ko mne?“

4. |: Ko mne, ko mne za gazdinú,
za snanželku, zu úprimnú! :|

83. (383.) Tá slatinská veža...

Andante. (V. Slatina.)

1. Tá sla - tin - ská ve - ža, pe - kná vy - so - ká, pre - le - te - la hu, pre - le - te - la hu ka - čka di - vo - ká.

2. Nebola to kačka,
biele husatá,
Bohu vás porúčim
s vami sa lúčim
švárne diovčatá.

3. Na bránu skočil
šablu vytrčil
„Vráť mi to milá,
holubička sivá
čo som ti slúbil!"

4. „Ja ti to nevrátim,
nie som povinná,
nak ti tam vráti,
nak ti tam vráti,
v Komárne iná!"

84. (384.) Tá vojnička, tá vojna...

Rubato. (V. Slatina.)

1. Tá voj - ni - čka tá voj - na, ka - ždý - mu je po - voľ - ná, tá voj - ni - čka tá voj - na, ka - ždý - mu je po - voľ - ná, be - da to - mu šu - haj - ko - vi, kto - rý sa - dol na ko - ňa, be - da to - mu šu - haj - ko - vi, kto - rý sa - dol na ko - ňa.

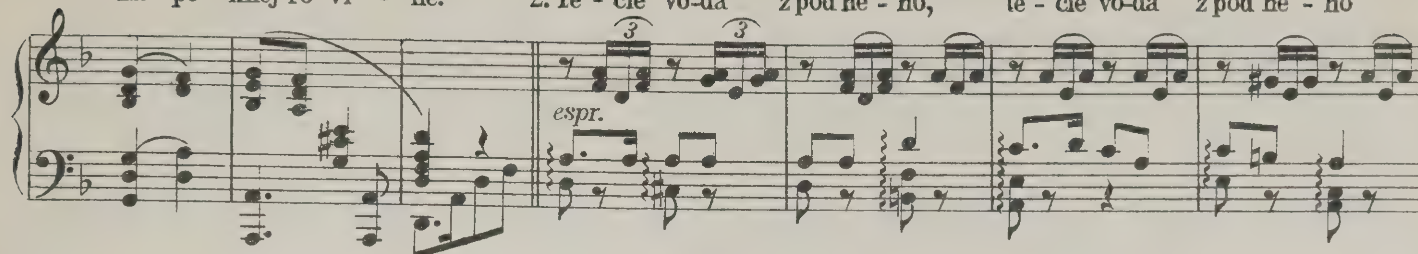
2. |: Sadaj, milá, na koňa,
pôjdeme my do pola! :|
|: ta do pola na tú lúčku
kde je lipká zelená. :|

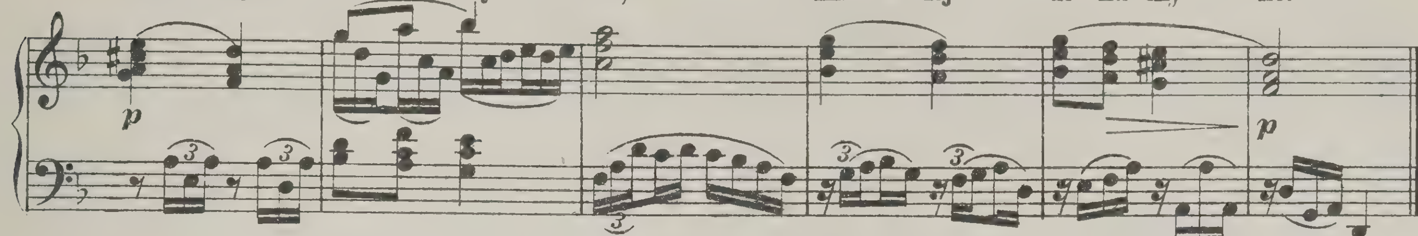
3. |: Už tie naše koníčky
napily sa vodičky, :|
|: sadaj, milá, hor na koňa,
pôjdeme pomaličky. :|

85. (385.) Ten slatinský kostolík...

Andante.

1. Ten sla-tin-ský ko-sto-lík, ten sla-tin-ský ko-sto-lík na pe - knej ro - vi - ne,

3. |: Kdeže je ta má milá, :|
|: že hu nevylieva? :|

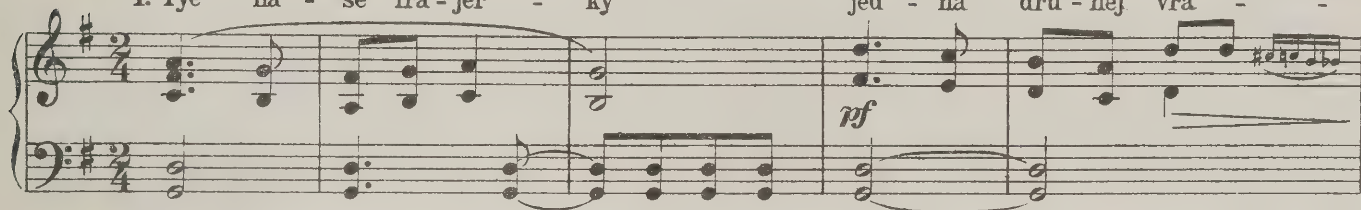
4. |: Ej, kde by bola tu som, :|
|: dávam žitko husom. :|

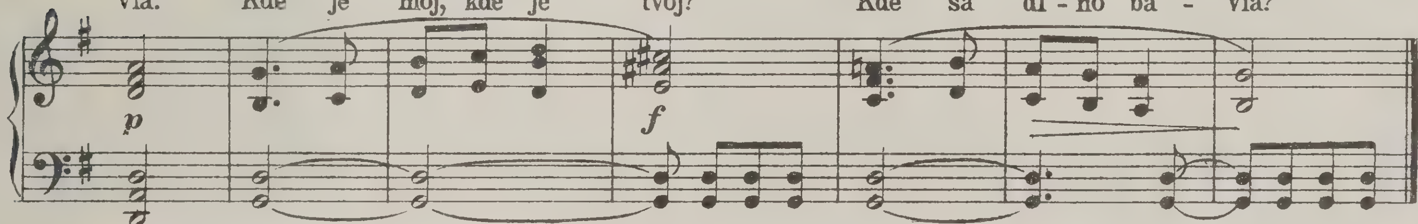
5. |: Ej, ako ten mesiačik :|
|: po nebi rajtuje. :|

6. |: Ej, tak moje srdiečko :|
|: za milým banuje! :|

86. (386.) Tye naše frajerky...

(Važec.)

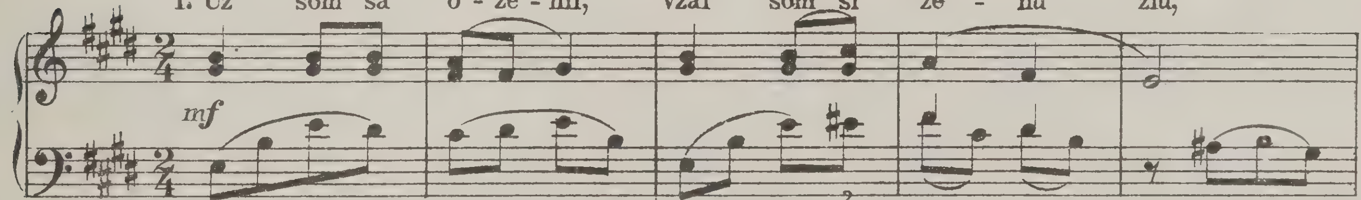

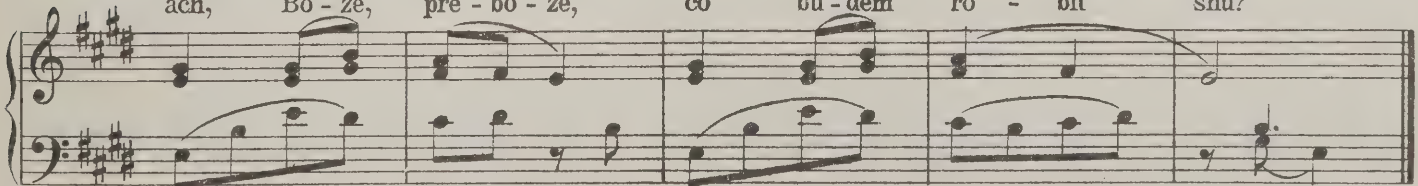

2. Ako je to pekne, ked si dve spievaju,
ked si jedna druhej hlasu dodávaju.

3. Nebanuj, nežaluj, za tým čeladnykom,
už ty druhy stoji podoprety pnykom.

87. (387.) Už som sa oženil, vzal...

2. Oj, kebych ju mohol
predať za dve babky,
ochránil bych si dom
i role i statky.

88. (388.) Už som sa vydala...

Andante.

2. Slobodienka moja, drahý poklad, slobodienka, poď, navráť sa ko mne,
som ťa oplakala stotisickráť, poteš zarmúcené srdce vo mne.

89. (389.) Viem ja vrbenečku...

Moderato. (V. Slatina.)

3. „A ty moja mati,
čiś rada neveste?“
„Rada, syn moj rada
|: len mi hu dovezte!“ :|

4. Mati hu zbadala,
do sklepu bežala,
nakúpila medu
|: pre nevestu jedu. :|

5. Pán, Boh to učinil,
poháre premenil,
napil sa syn jedu,
|: a nevesta medu. :|

90. (390.) Vila Anička vienočok...

Rubato.

(V. Slatina.)

1. Vi - la A - ni - čka vie - no - čok z čer - ve - nej ru - ži kvie - to - čok, ru - ži - čka, ej, čer - ve - ná, vo dva ra - dy sa - de - ná.

p pf f

2. A ja hu trhať nebudem
lebo od žialu nemôžem,
kamenô je srdce moje,
dobre sa neroztrhne.

91. (391.) V Komárne festungu...

Moderato.

1. V Ko - már - ne fe - stun - gu ši - ro - ký dvor, po ňom sa pre - cho - di Ja - ní - čok môj, ma li - čka čer - ve - né, o - čká vy - pla - ka - né, čo pla - če, na - rie - ka v no - ci, vo dne. 2. Čo mňa vy, ma - mi - čka, za nič má - te?

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p mf

92. (392.) V slatinskom rybníčku...

Andantino.

3. Tri rôčke bezmála
volakerý týždeň
čakaj ma, má milá,
dneská večer prídem.

93. (393.) V tom zvolenskom zámku...

Andante. (V. Slatina.)

1. V tom zvo-len - skom zám-ku bie-ly vtá - čik ská - če, do ko-sto-la zvo-nia

p *con Ped.* *mf*

pa-nen-ky sa schodia, mo-ja mi - lá pla - če. 2. Ja si len tak my-slím, že ja ťa

p *p*

vziať mu - sím, a - le pri-šla kar-ta, a - le pri - šla kar-ta, na-ru-ko - vať mu - sim.

mf *f* *p* Ped. * Ped. *

3. Narukovať musím
pred jasnosť cisársku,
|: tam sa ja učiť mám :|
regulu vojanskú.

94. (394.) Vyletel vták hore...

Rubato.

1. Vy - le - tel vták ho - re nad o - bla - ky mal on pe - ria

f

na - do - všet - ky vtá - ky, na - do - všet - ko stvo - re - nie!

2 Vyletel vták hore nad oblaky,
mal on oči nado všetky vtáky,
nado všetko stvorenie!

3 Vyletel vták hore nad oblaky
zaspieval on nado všetky vtáky,
nado všetko stvorenie!

95. (395.) Vysoko si kosil...

Rubato.

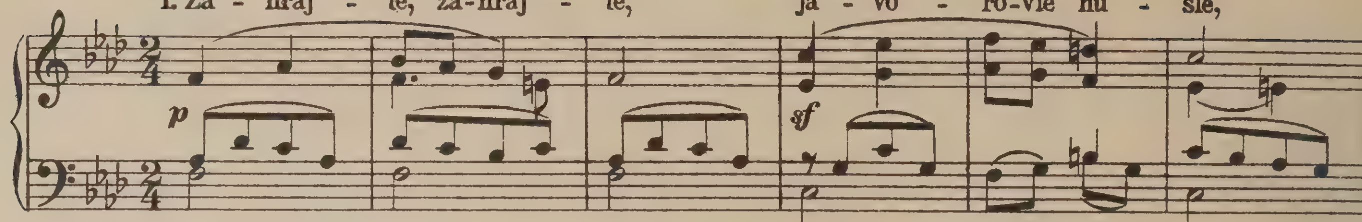
1. Vy-so-ko si ko - sil, ne-rov-no u - kla-dáš, pre-čo si, šu - haj-ko, svej rov - ni ne-hľa - dáš.

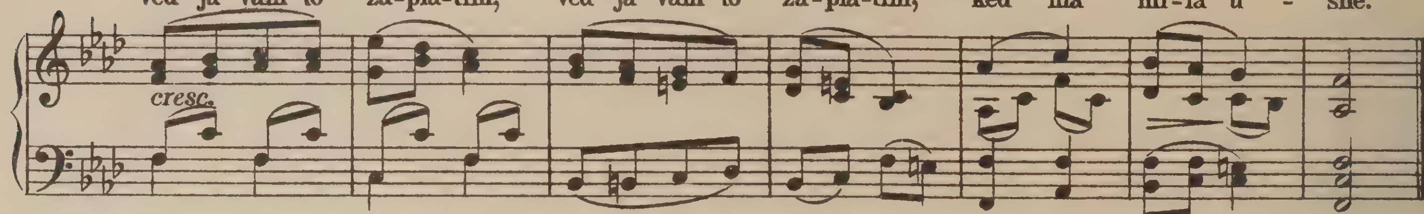
f *f*

2. Vyžínaj, devečko
vyžínaj u zeme
lebo sa ti díva
potešenie tvoje.

96. (396.) Zahrajte, zahrajte...

Andante.

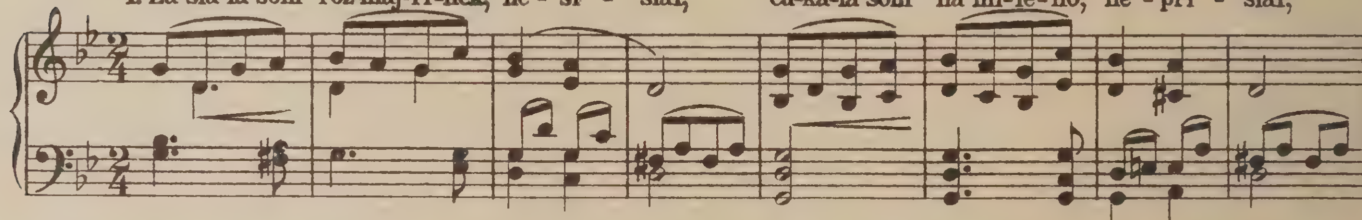

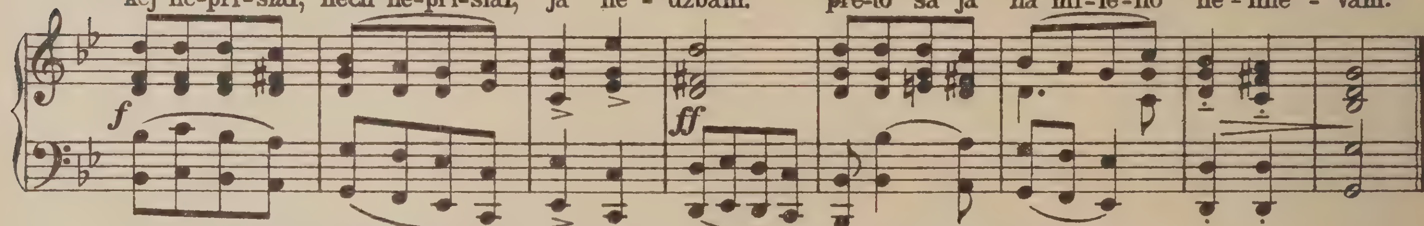

2. Viem ja hrušku rannú,
pôjdem zajtrá na ňu,
a čo krajšie otrasiem,
mojej milej zanesiem,
za jej lásku vernú.

97. (397.) Zasiala som rozmajrínek... (Zarieč.)

Moderato.

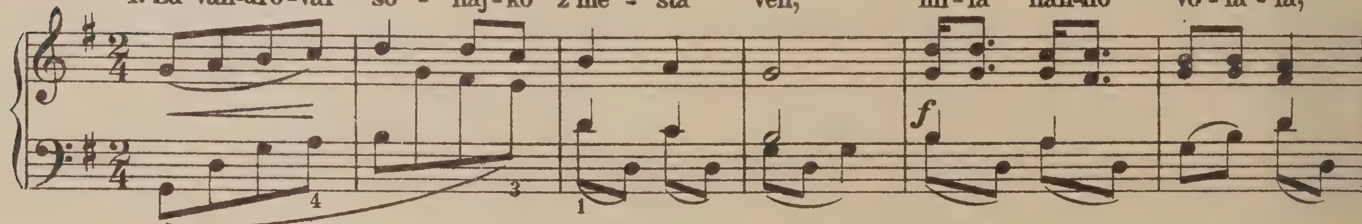

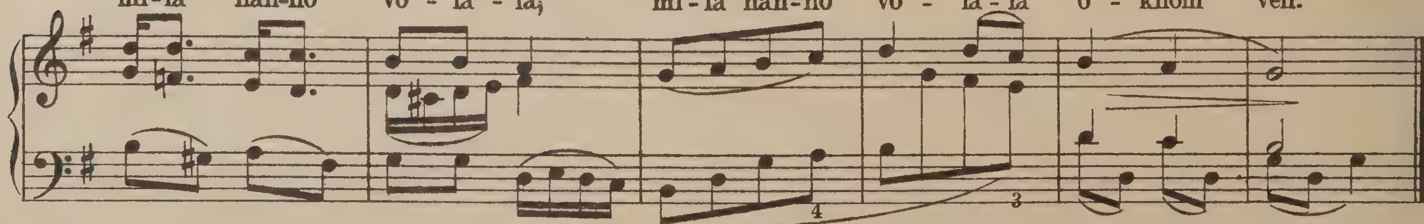

2. Jaký sa mi tejto noci sníval sen
že môj milý, najmilejši prišial sem
založel si svoje líčko na moje
a pytal sa: „Dusa moja, čo ti je?"

98. (398.) Zavandroval šohajko... (Zarieč.)

Andante.

2. A kamže ty šohajko vandruješ,
|: |: a kej sa ty na náš dvor :| :|
neozreš.

3. Na váš dvor sa mi ozrec ľahka vec,
ale ťeba kačenko, moje verné srdenko,
ale ťeba opuscic
ťažká vec.

99. (399.) Zelená sa bučina...

Moderato.

Ze - le - ná sa bu - či - na spe - vom hu - čí do - li - na,
ja sa pu - stím po - zbo - ji, nech si ba - ča sám do - jí,
do zbo - ja sa, chlap - ci maj - me, ov - ce s ba - čom za - ne - chaj - me,
sem ten va - trál, sem ho daj, a va - la - šku pri - chy - staj

100. (400.) Zjedzte ma vľčky, zjedzte...

Zjedz - te ma vľ - čky, zjedz - te, už ma môj mi - lý ne - chce,
vy - tri - te si vľ - čky zu - by, už ma môj mi - lý lú - bí.

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach" 10 piesní s klavirovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka" 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne" 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovy piesne s klavirovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavirovým sprievodom. I. II. sošit.

Please return to KRUTYS

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(401-500)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 71.

Sväžok V.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
dostať u autora
Viliam Figusch-Bystrý
Banská Bystrica
Slovensko.

Upotrebené pramene:

Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ludové Piesne I.
Vlastná sbierka.

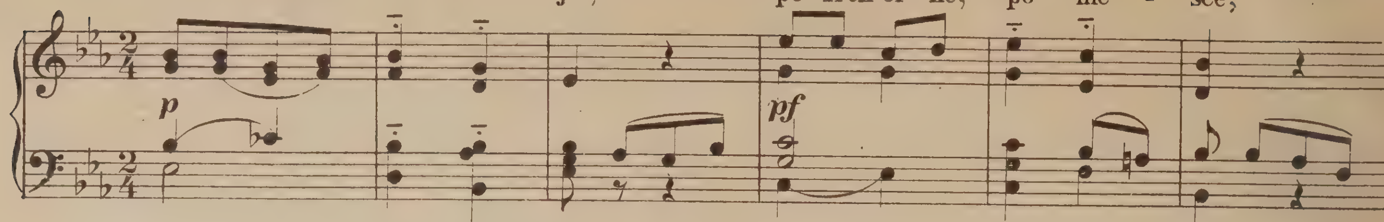
OBSAH

1. (401.) A čo som sa nachojel...

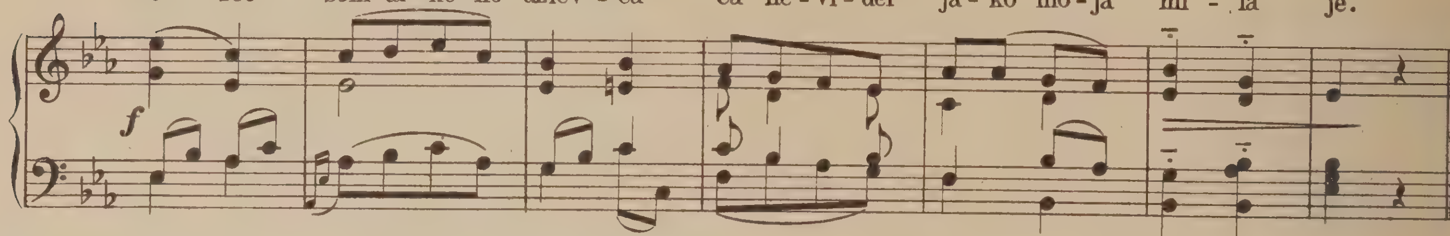
Moderato.

(Zarieč.)

1. A čo som sa na - cho - jel, po Tren-či - ne, po me - sce,

e - šce som ta - ké - ho diev - ča - ca ne - vi - del ja - ko mo - ja mi - lá je.

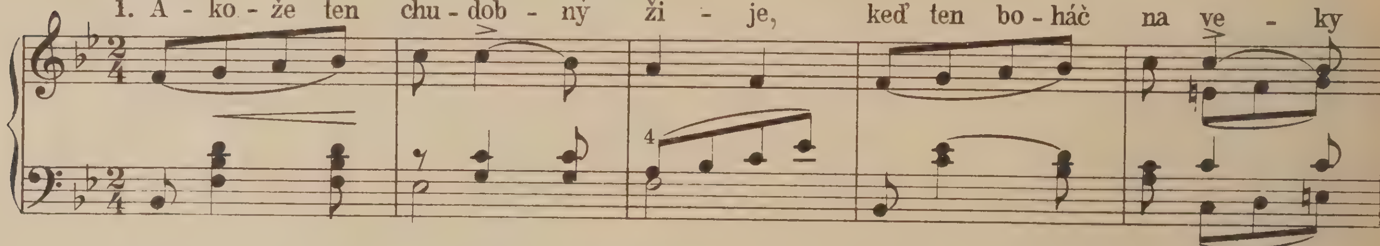

2. Poznal som ju po kroce,
jak rybenku vo vodze,
jočká mala čierne
a lička červené
povedaju, pekne je.

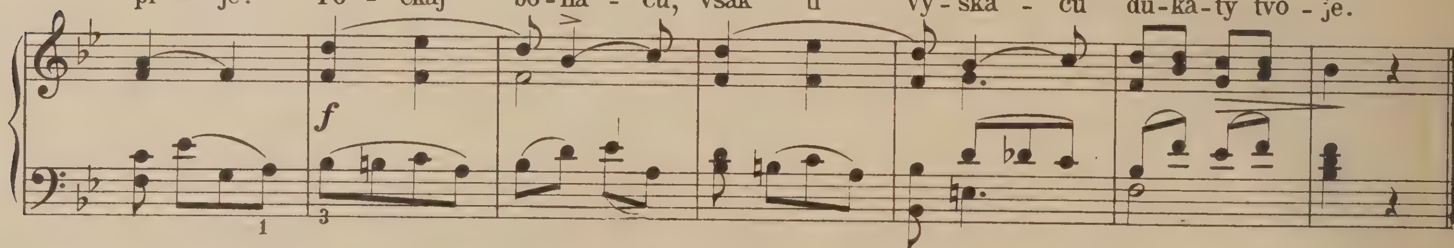
2. (402.) Akože ten chudobný žije...

Allegretto.

1. A - ko - že ten chu - dob - ný ži - je, keď ten bo - háč na ve - ky

pi - je? Po - čkaj bo - há - ču, však ti vy - ská - ču du - ka - ty tvo - je.

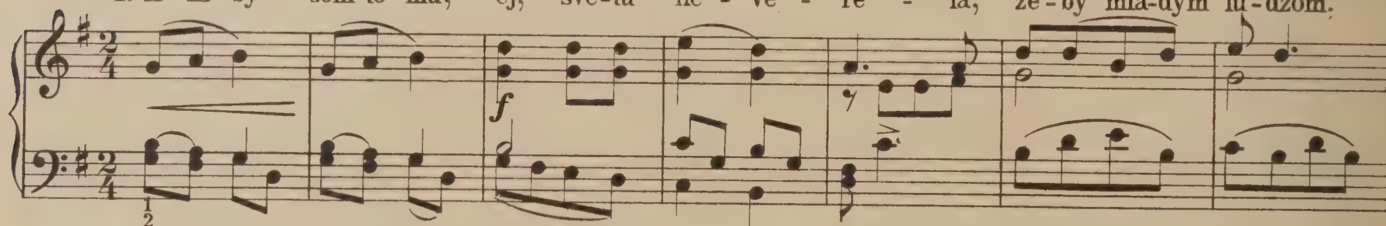

3. (403.) Ani by som tomu...
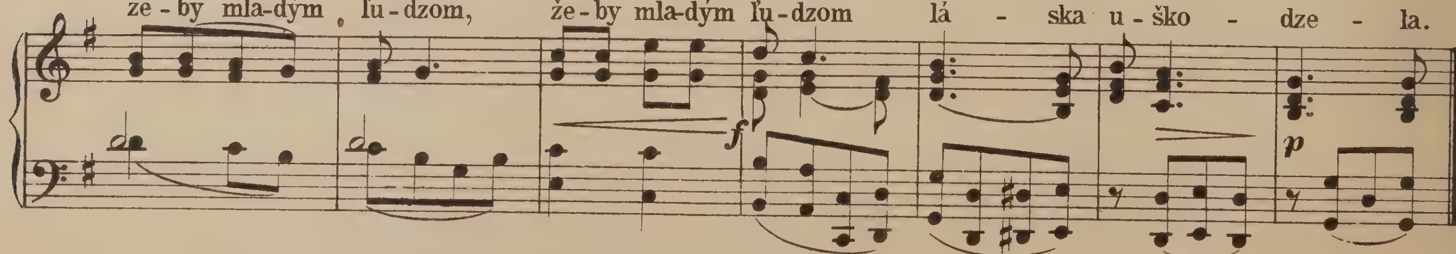
Andantino.

(Zarieč.)

1. A - ni by som to - mu, ej, sve - tu ne - ve - re - la, že - by mla - dým ľu - dzom,

že - by mla - dým ľu - dzom, že - by mla - dým ľu - dzom lá - ska u - ško - dze - la.

2. Ale čil uverim
ej, sama o sebe vím,
|: neviem od žalosci :|
kaje smutná chojím.

3. Neviem od žalosci
ej, od velikeho trudu,
|: bodaj mi robeli :|
dneskaj večer truhlu.

4. (404.) A tam dolu k Dunaju...

Moderato.

1. A tam do-lu k Dunaju, tam sa chlapci schádzaju, schádzaju, schádza-ju, tam si hád-ky há-da-ju.

f

Ped. *

2. To sa hádky takovie, preplavie, preplavie,
ktorý Dunaj preplavie, švárno dievča dostane.

5. (405.) Biela ruža prekvitala...

(V. Slatina.)

Allegretto.

1. Bie - la ru - ža pre - kvi - ta - la, mam - ka dcér - ku za - ple - ta - la,
„nie ma, mam - ko, nie ma tu - ho, ne - bu - dem ja va - ša dl - ho!“

mf *pf* *f*

2. „Čia že bu - deš, diov - ka mo - ja?“ „Šu - - haj - ko - va mla - dá že - na!“ A - ko že ho ba - - deš zva - ti? Mo - - ja du - ša, py - - šťok zla - tý.

espress. *f* *sf*

6. (406.) Bože, Bože, smutno mi je...

M. Ruppeldt, Op. 9.

1. Bože, Bože, smutno mi je, mi-lá ma ne mi-lu-je, po-ve-da-la sama včera, ej, že mojou ne-bu-de.

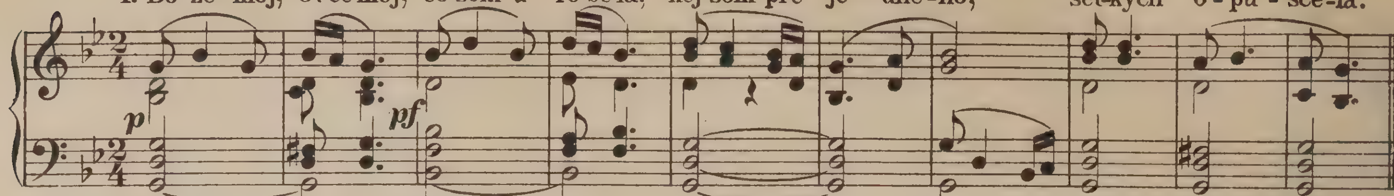
Largo.

f *mf* *p* *f* *ff*

2. A ja som jej zas povedal: | tak nech Pán Boh ti pomáha
„Ty si vždy pyšná bola, | ej, jaks mňa milovala.

Rubato. 7. (407.) Bože mój, Otče mój, čo som... (Zarieč.)

1. Bo-že mój, Ot-če mój, čo som u - ro-be-la, kej som pre je - dné-ho, šet-kých o - pu - sce-la.

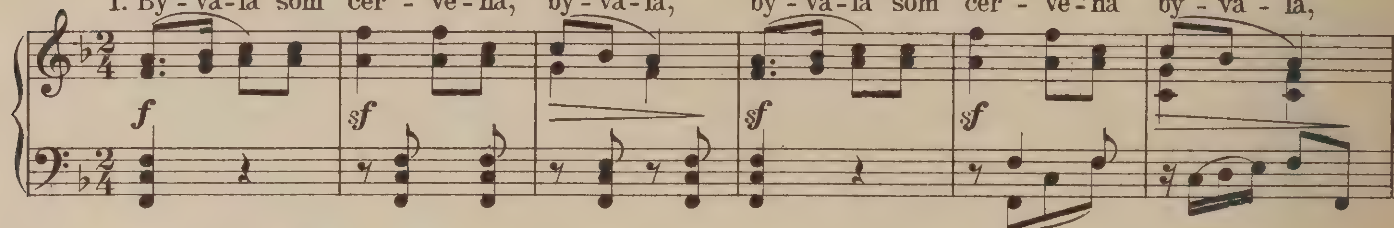

2. Opuscela som si sokola pre páva, išla bych ho hladac, neviem dze sedáva.

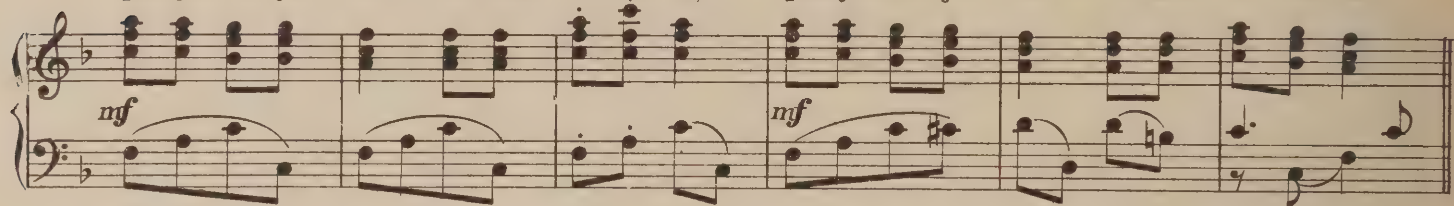
3. Sedáva, sedáva v susedoviech dvore v susedoviech dvore na hadzbavnej šnóre.

Allegretto. 8. (408.) Bývala som červená, bývala... (V. Slatina.)
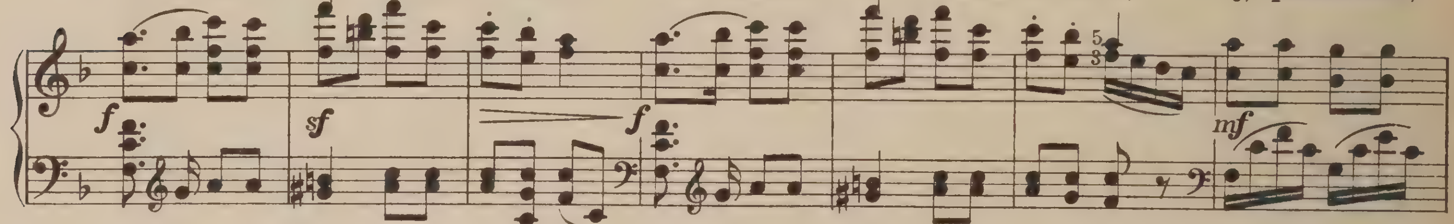
1. Bý - va-la som čer - ve-ná, bý - va - la, bý - va-la som čer - ve - ná bý - va - la,

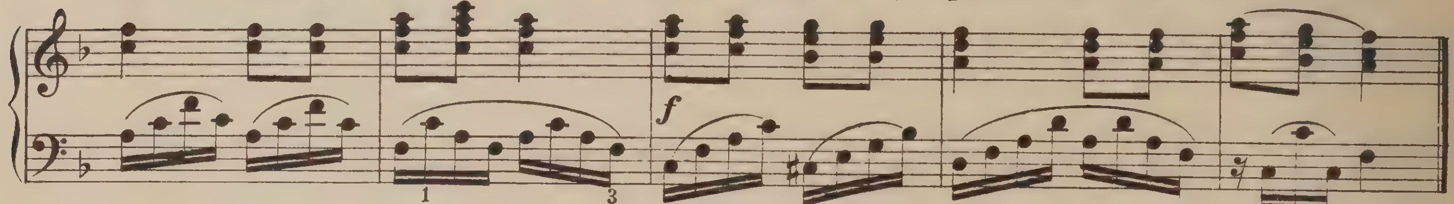
po-kým mo - ja čer - ve-nosť tr - va - la, po-kým mo - ja čer - ve-nosť tr - va - la.

2. Od-pa-dla mi čer - ve-nosť do bla-ta, od - pa-dla mi čer - ve-nosť do bla-ta, ej, pre-ško-da,

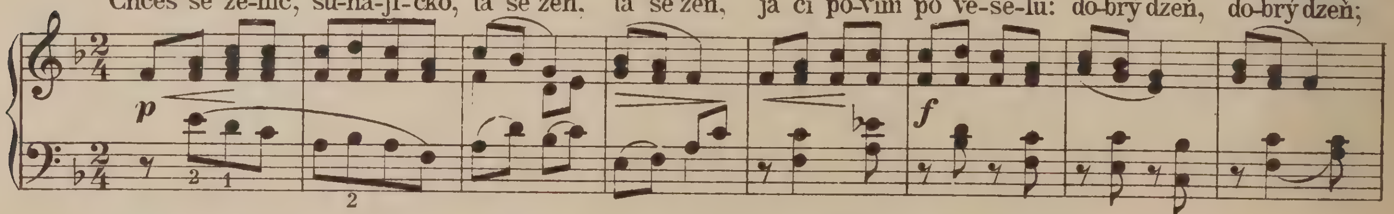

pre - ško - da diev - ča - ťa, cj, pre - ško - da, pre - ško - da diev - ča - ťa.

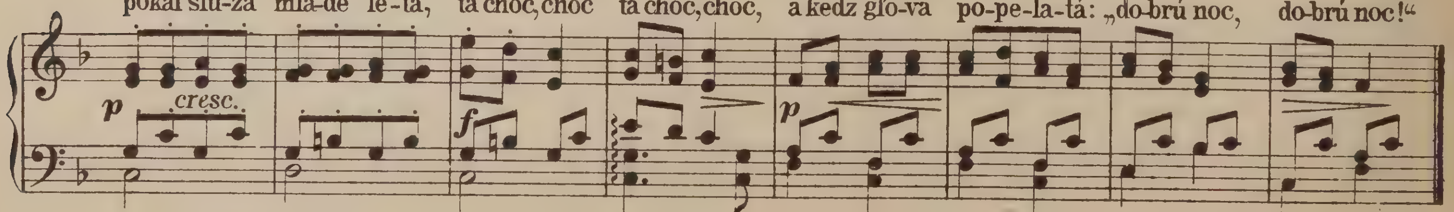

Allegretto. 9. (409.) Chceš še ženic, šuhajíčko... (Zemplin.)

Chceš še že-nic, šu-ha-jí-čko, ta še žeň, ta še žeň, ja ci po-vím po ve-se-lu: do-brý dzeň, do-brý dzeň;

pokal slu-ža mla-de le-ta, ta choc, choc ta choc, choc, a kedz glo-va po-pe-la-tá: „do-brú noc, do-brú noc!“

10. (410.) Chodí rychtár po dedine...

Allegro.

1 Cho-dí rych-tár po de-di-ne, roz-ka-zu-je ko-lom, a-by i-šti do do-li-ny trá-vu ko-šiť vo-lom.

2. Cho-dí rych-tár po de-di-ne, roz-ka-zu-je ba-bám, a-by i-šly do do-li-ny trá-vu ko-šiť kra-vám.

11. (411.) Cicha voda brehy myje...

Moderato.

Ci-cha vo-da bre-hy my-je, to prav-da, už mne mo-ja mi-la lú-bic ne-ža-da; po-ba-nu-ješ, mi-lá mo-ja, az vte-dy, keď ja puj-du mo-jej mi-lej vo-hle-dy.

12. (412.) Čakajže ma čakaj...

Rubato.

Ča-kaj-že ma, ča-kaj-že ma, fra-je-rô-čka stroj-ná! Už ja mu-sím ma-ši-ro-vať, už ja mu-sím ma-ši-ro-vať, bu-de veľ-ká voj-na.
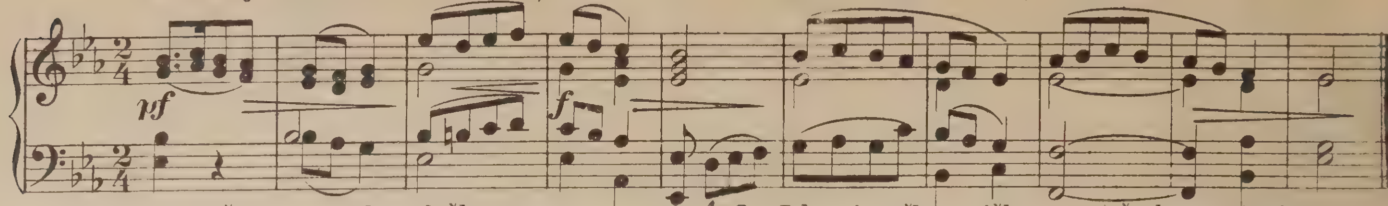
2. Čakajže ma, čakajže ma, |: o rok o dva, lebo o tri, :| ver, ma môžeš čakať budeš za mňou plakať.

3. Čakajže ma, čakajže ma, |: ak sa domov nenavrátim :| bar len do jaseni. Pán Boh ti odmeni.

13. (413.) Červené jablučko...

Andantino.

1. Červ-ve-néja - blu - čko na ja-blo-ni, na ja-blo - ni, mal som fra-ji - ro - čku, a-le vla-ni, a-le vla - ni.

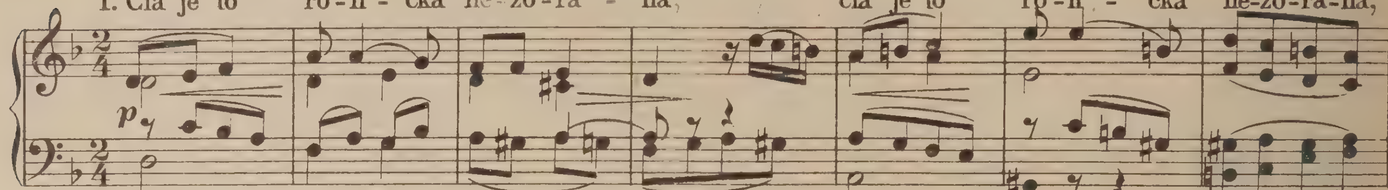

2. Mal som frajiročku, frajiročku, frajiročku, posla pelušky prac do jaročku, do jaročku.
3. Jak z jaročka prišla, dala mi mac, dala mi mac, že husare budu mašírovac, mašírovac.
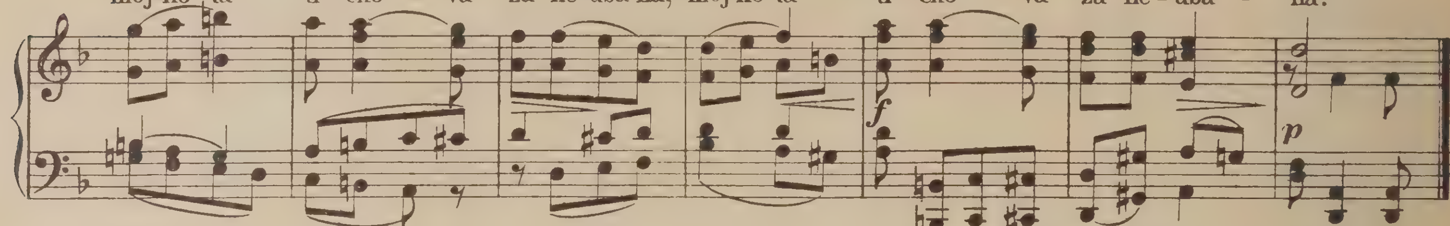
14. (414.) Čia je to rolička nezoraná...

Allegretto. (V. Slatina.)

1. Čia je to ro-li - čka ne-zo-ra - ná, čia je to ro-li - čka ne-zo-ra-ná,

môj-ho ta - ti-čko - va za-ne-dba-ná, môj-ho ta - ti-čko - va za-ne-dba - ná.

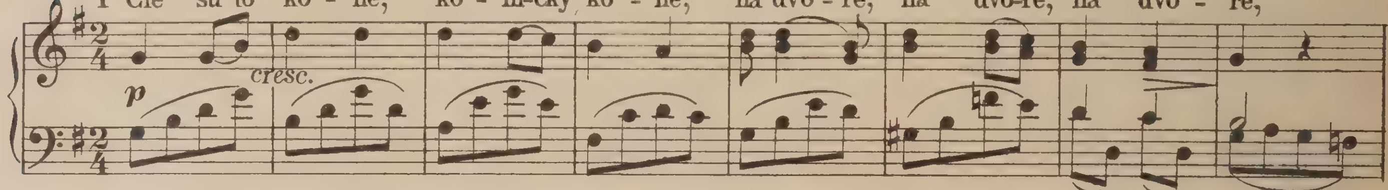

2. |:Keď si hu zanedbal nak si zorie :| |:nak si len koliesko nedoláme.:|
3. |:Ja som tú roličku tiež orával, :| |:ja som si koliesko nedolámal.:|

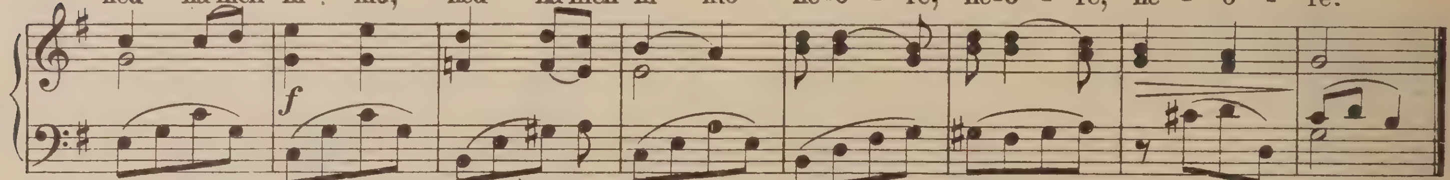
15. (415.) Čie sú to kone...

Allegretto.

1 Čie sú to ko - ne, ko - ni-čky ko - ne, na dvo - re, na dvo-re, na dvo - re,

keď na ních ni - kto, keď na ních ni - kto ne-o - re, ne-o - re, ne - o - re.
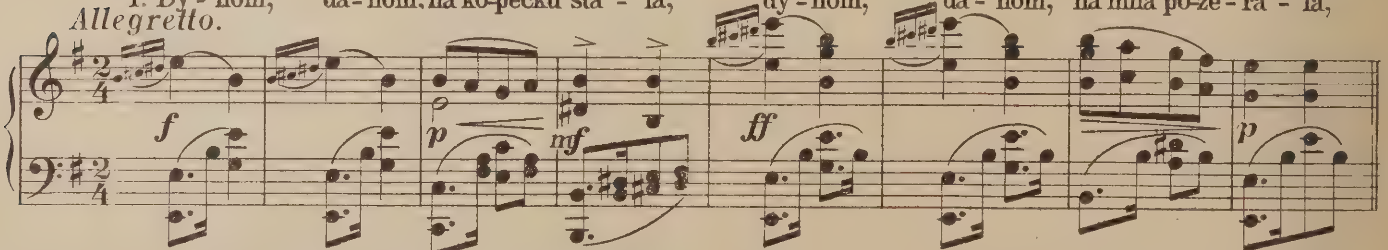

2. |:Čieze by boli:| |:|:moje sú:|:| |:čo ma k mej milej:| |:|:ponesú.:|:|

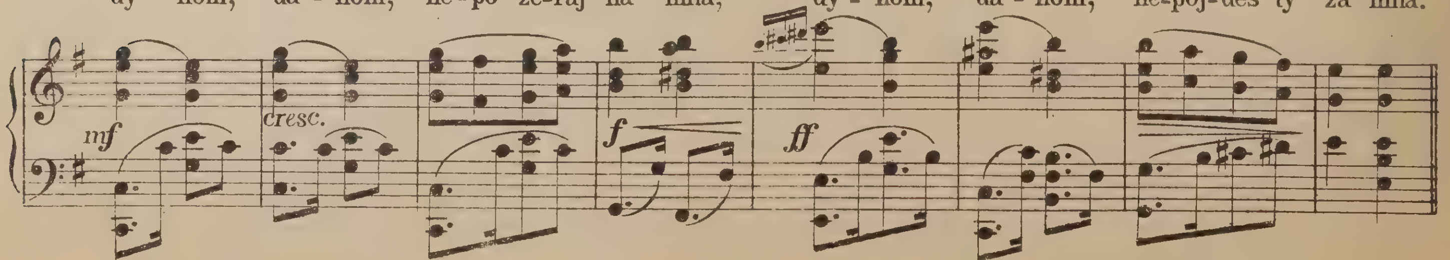
16. (416.) Dýnom, dánom...

Allegretto.

1. Dý - nom, dá - nom, na ko-pečku stá - la, dý - nom, dá - nom, na mňa po-ze - ra - la,

dý - nom, dá - nom, ne-po - ze-raj na mňa, dý - nom, dá - nom, ne-pôj-deš ty za mňa.

Dý - nom, dá - nom, pre-čo by ja ne - šla, dy - nom, dá - nom, však som ja, nie py - šná.

Dý - nom, da - nom, krá-ľov-ná je py - šná, dý - nom, dá - nom, pred-sa za muž i - šla.

17. (417.) Dze ty idzeš, kozače...

Andante.

1. Dze ty i-dzeš ko-za-če, dze ty i-dzeš ko-za-če? „Na kra-ji-nu da-le-ko." Dziv-če za ním pla-če: „Vež i mne, ko-za-če, na kra-ji-nu ďa-le-ko."

2. „A čo byš tam robila,
ty dzivčina kochana,
na krajine daleko?"
„Ja bym šaty prala,
tak bym zarabiala,
na krajine daleko!"

18. (418.) Frajerenky štyri...

Andante. V. F. B.

1. „Fra-je-ren-ky šty-ri, pre-čo ste sa bi-ly?" „Pre te-ba, šu-haj-ko, hej, keď sme ťa lú-bi-ly!"

2. „Môžete ma ľúbiť,
a preto sa nebiť;
frajerečky štyri
musite sa vy smieriť."

19. (419.) Hajeda, hajeda...

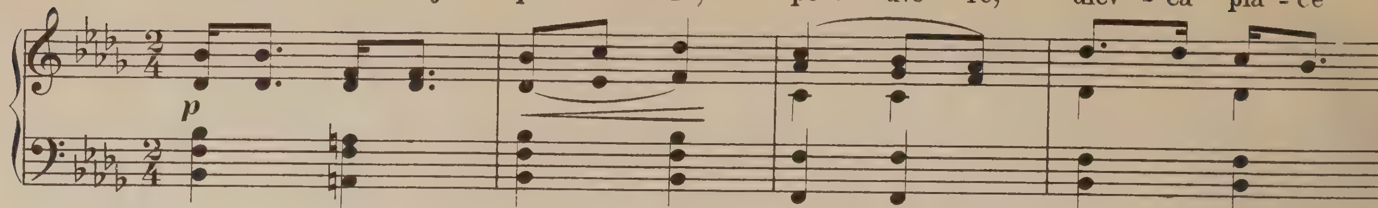
Allegretto.

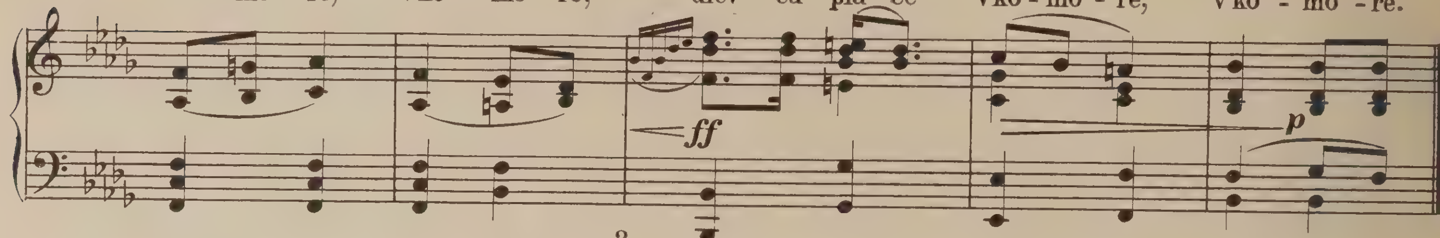
Ha-je-da, ha-je-da, čo to diev-ča je-dá?

Ha-je-da, ha-je-da, že je ta-ká ble-dá?

20. (420.) Ide šuhaj po dvore...

Adagio.

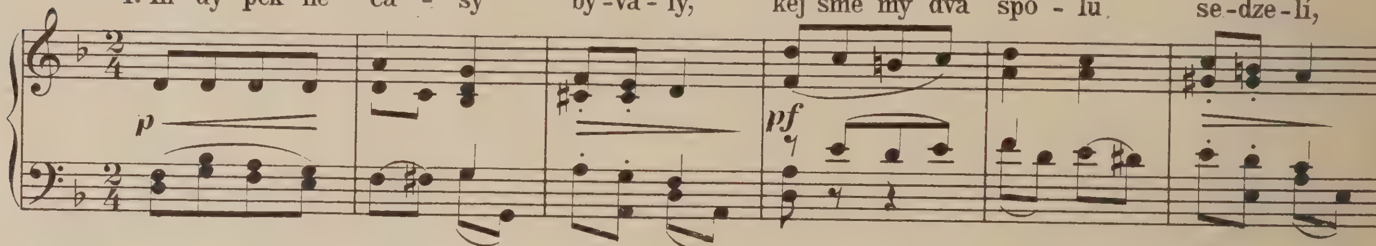

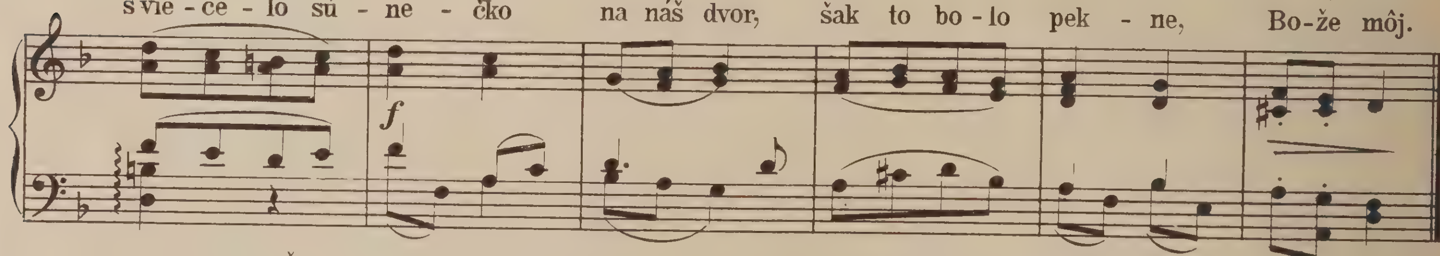
2.
Šuhaj sa jej |: odberá :|
|: na vojnu sa poberá. :|

21. (421.) Indy pekné časy bývaly...

(Zarieč.)

Andante.

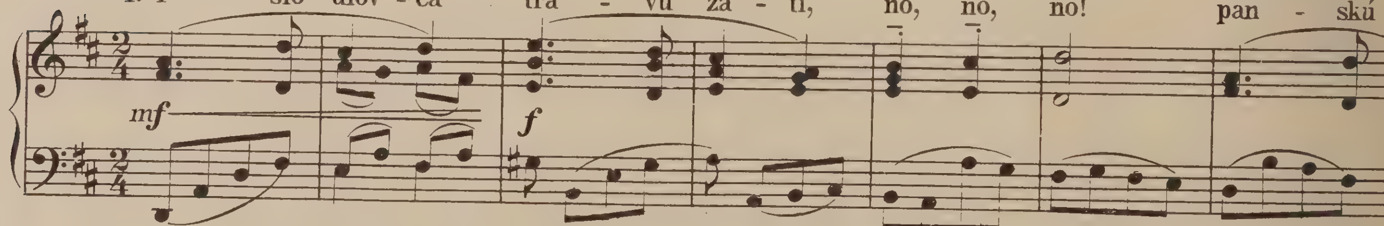
2. Čo si taká s mutná Anička,
ani si neturbuj srdečka,
kerý ca ma vzaci, vezne ca,
čo kraj sveta pojdzeš, najdze ca.

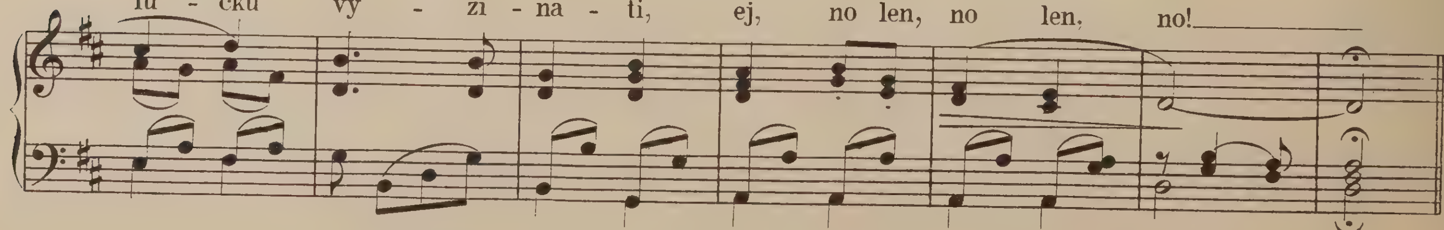
Jak je, hento, pekná Anička,
bola by to pre mňa ženička,
ani bych hej robic nedával,
len by hu pre krásu chovával.

22. (422.) Išlo diovča trávu žati...

(V. Slatina.)

Moderato.

2. Pán sa na ňu zo - kna dí - va, no, no, no! od ľú - bo - sti len om - dlie - va, ej, no len, no len no!

3.
„Kto ti kázal trávu žali,
panskú lúčku vyžínati?“

4.
„Kázali mi otec, mati,
panskú lúčku vyžínati.“

23. (423.) Keď ja pôjdem mašírovať...

Alla marcia. (V. Slatina.)

1. Keď ja pôj-dem ma-ši - ro-vať, mi-lá má má, keď ja pôj-dem ma-ši - ro-vať, ej, dám si ko - ni - čka pod - ko - vať, fra - je - rôč - ka má.

2. Do podkovy zlaté klince, milá ma,
do podkovy zlaté klince,
ej, zanahám ťa, mojé srdce,
frajerôčka má.

3. Zanahám ťa na Michala, milá má,
zanahám ta na Michalá,
ej, žebys za mňou banovala,
frajerôčka má.

24. (424) Keď ja pôjdem ta dole...

Moderato. (V. Slatina.)

1. Keď ja pôj-dem ta do-le, ej, do-le za do-le, keď ja pôj-dem ta do-le, ej, do-le, za do-le, da-ju mne tam pek-nie ša - ty no - vie da - ju mne tam peknie ša-ty no - vie

2.
|: Daju mne tam klobúčik
s vysokým perečkom, :|
|: bude plakať má milá
s tatičkom. :|

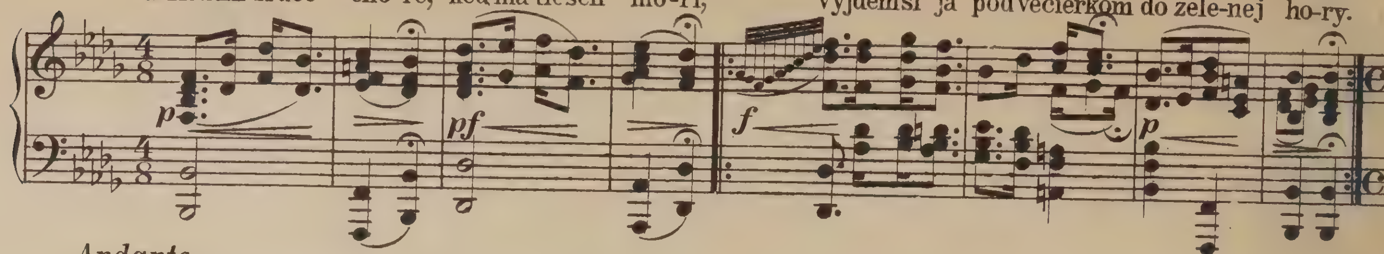
3.
|: Bude plakať má milá
aj všecká rodina, :|
|: keď ja pôjdem
z Pešti do Budína. :|

25. (425.) Keď mi srdce choré...

(P. T Zguth.) (Bl. Bulla.)

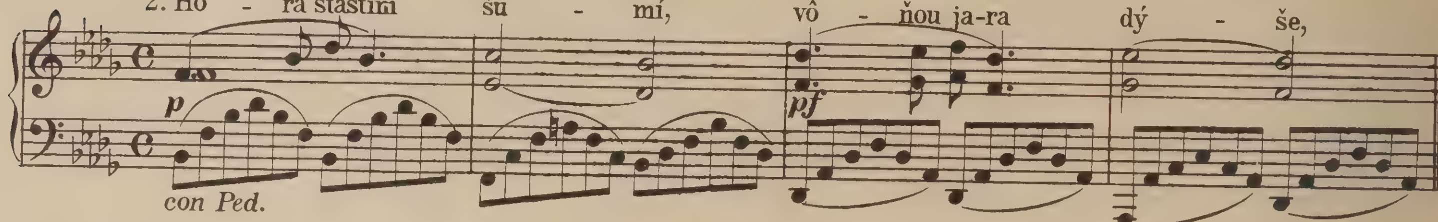
Rubato.

1. Keď mi srdce cho-ré, keď ma tieseň mo-rí, vyjdem si ja pod večierkom do zele-nej ho-ry.

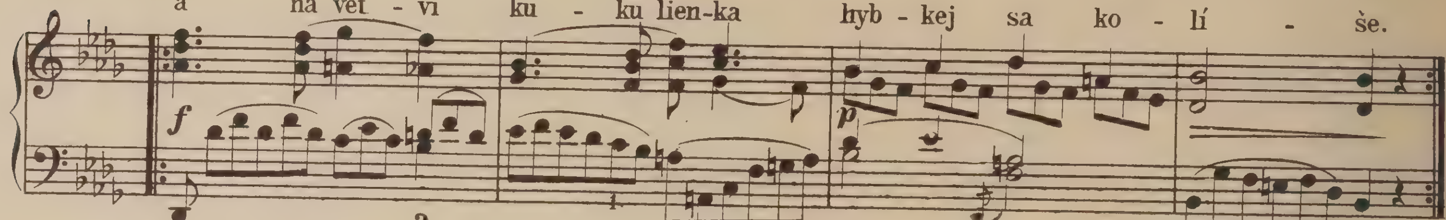

Andante.

2. Ho - ra šťastím šu - mí, vô - ňou ja-ra dý - še,

a na vet - vi ku - ku lien-ka hyb - kej sa ko - lí - še.

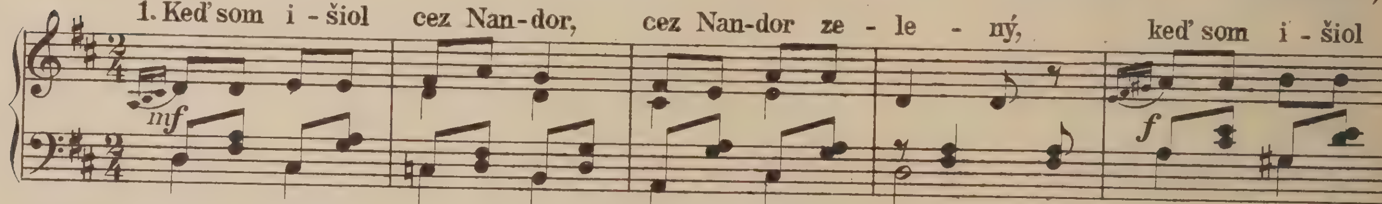
3. Kukulienka kuká,
hlas jej sladko rynie,
a do srdca boľavého
potešenie plynie.

26. (426.) Keď som išiol cez Nandor...

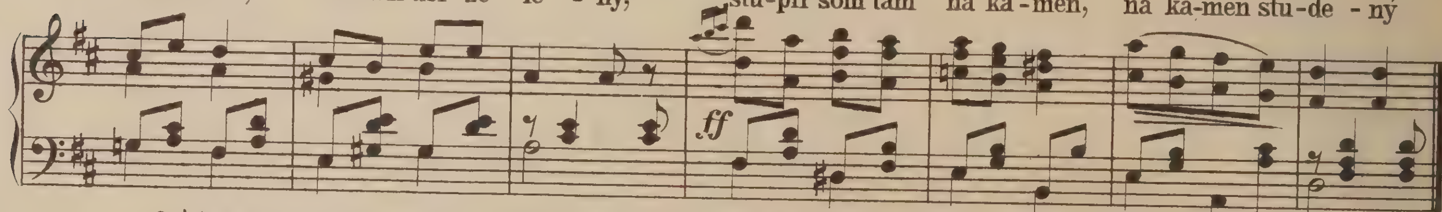
(V. Slatina.)

Allegretto.

1. Keď som i - šiol cez Nan-dor, cez Nan-dor ze - le - ný, keď som i - šiol

cez Nandor, cez Nan-dor ze - le - ný, stu-pil som tam na ka-meň, na ka-meň stu-de - ný

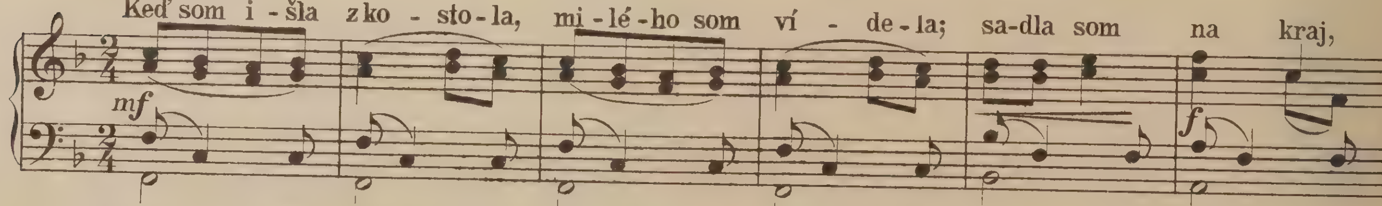
2. 𝄆 A z pod teho kameňa
vyviera studnička, 𝄇
umýva si Anička
svoje blädie líčka.

3. 𝄆 Ej, Anička, Anička,
sivá holubička, 𝄇
dajže sa mi raz bozkať
na tie tvoje líčka.

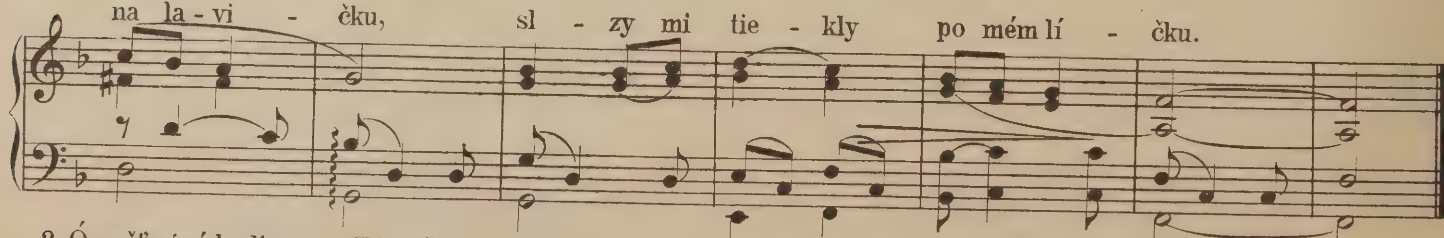
27. (427.) Keď som išla z kostola...*)

Allegretto.

Keď som i - šla z ko - sto - la, mi - lé - ho som ví - de - la; sa-dla som na kraj,

na la - vi - čku, sl - zy mi tie - kly po mém lí - čku.

2. Ó, nešťasiná hodina,
v ktorej som ťa videla!
Ej, nešťastné to časy boly,
keď sme sa my dva poznať mali

3. Ešte jednu sestru mám,
ja tej takú radu dám,
žeby sa mladá nevydala,
falošným chlapcom pokoj dala.

*) Takto sa spieva aj „Až pôjdete cez pole...

28. (428.) Keď som išol od mamilej...

Rubato.

1. Keď šom i - šol od ma-mi-lej bol me - sia - čik vy - so - ko,
o - na za mňou po - ze - ra - la, či som ja už ďa - le - ko.

p *f* *p*

2. Keď som už bol na pol cesty,
ona za mňou volala:
„Vráť sa, milý, duša moja,
prenocuj tu do rána!"

3. Ja som sa jej y hováral,
že mám chovať koníčky,
a ona si utierala
bieleu šatkou slzičky.

29. (429.) Kej som ja bol v Kalafúsi...

Allegretto. (Zárieč.)

1. Kej som ja bol v Ka-la-fu-si mal som dra-hé ša - ty, ka-bát no-vý pa-pie-ro-vý, sla-men-né ga - lo - ty.

mf

2. A čiapečku ze šachova,
a perečko za ňú,
nestaraj sa mója milá,
aj ty buješ paňú.

30. (430.) Kopala studienku...

Andante.

Ko-pa-la stu - dien-ku, po-ze-ra-la do nej ko-pa-la stu - dien-ku, po-ze-ra-la do nej, či je tak hl - bo-ká, a-ko je ši - ro-ká, sko-či-la by do nej.

p *pf* *mf* *f* *poco rit.*

31. (431.) Košielenka biela...

Rubato. (Zárieč.)

1. Ko - šie - len - ka bie - la, na bre-hu ho-dze-ná, na čo si sa kú-pal, kej bo-la ne-dze-la.

p *f* *p*

2. Ja som sa nekúpal,
koničký som brodzel,
tam mňa môj koníček
do vodzenky hodzel.

32. (432.) Kto sce ženu peknú mac...

Allegretto. (Šariš.)

Kto sce pe - knú že - nu mac, kto sce že - nu pe - knú mac,
mu - ši na ňu kel - to - vac, mu - ší na ňu kel - to - vac.+)

33. (433.) Kúpala sa Katerinka...

Andantino. (Zarieč.)

1. Kú - pa - la sa Ka - te - rin - ka vo vo - dzen - ce stu - dze - nej,
vi - la ven - ce pre mlá - dzen - ce z ba - za li - čky čer - ve - nej.

2. „Komuže ty, Katerinka,
ten vieneček daruješ?"—
„Vicnek sebe, perko tebe,
preto, že mňa miluješ."—

34. (434.) Kúpila mi mac knižočku.

Moderato.

1. Kú - pi - la mi mac kni - žo - čku, že - bym še - mo - dli - la,
že by šmi*) še po ve - čur - koch s mi - lým ne - vo - dzi - la.

2. Ja pod hredu**) lem položu
knižočku modlacu,
sama pujdu s mojim milým
večurkem ku tancu.

3. Načže bym še vše modlila,
šak nebudu mniška;
radší ja mam, než knižočku
lem svojoho Miška.

+) keltovač = troviť.
*) šmi = som
**) hreda = hrada

35. (435.) Letel sokol nad Krakov....

Rubato.

1. Le - tel so - kol nad Krakov, le - tel so - kol nad Krakov, nad Krakov, nad Krakov po - nad mi - lej
2. Hej, so - ko - le, so - ko - le, hej, so - ko - le, so - ko - le, so - ko - le, so - ko - le čo tak spie - vaš

bie - ly dom, po - nad mi - lej bie - ly dom.
ve - se - le čo tak spie - vaš ve - se - le.

3. Veď ti mi - lá u - mre - la, veď ti mi - lá u - mre - la, u - mre - la, u - mre - la, už je sied - ma ne - de - la, už je sied - ma ne - de - la.

36. (436.) Letí, letí roj...

Andante.

1. Le - tí, le - tí roj, po - nad mi - lej dvor, sa - dol na stro mien - ku, klo - pe na o - kien - ku: „Výn - di mi - lá ven!“

2. Mi - lá ne - vy - šla, po - sla po - sla - la: „A ty, mi - lý po - sle, vy - ko - naj mi slu - šne, a - ko ja sa - ma.

3. Po - sol vy - ko - nal, aj za - mi - lo - val: diev - ča čier - no - o - ké, ní - zké, nie vy - so - ké, sám za - mi - lo - val!

37. (437) Lúbosť, lúbosť, veď je...

Andantino.

1. Lú - bosť, lú - bosť, veď je do - brá, nech spro - bu - je ka - ždá jed - na, a ja som už spro - bo - va - la, a - le som o - ba - no - va - la.

2. Ľubila som, to netajím, dám ja pokoj všetkým veciam,
ale už dám pokoj za tým nech sa stane koniec rečiam.

38. (438.) Mať moja, mať moja...

Andante.

1. Mať mo-ja, mať mo - ja, za dvo-ma ho - ra - ma, už ma bo - lí hla - va, že plá-čem za vá - ma. 2. Hla - vi - čka ma bo - lí, len tak po - bo - lie - va, že ste ma ma - mí - čka ma - lu od - u - mre - li.

3. Čierna zem, čierna zem, nech sa mojej mamke
daj moju mamku ven, horko požalujem.

39. (439.) Moja žena rozum nemá...

Allegretto.

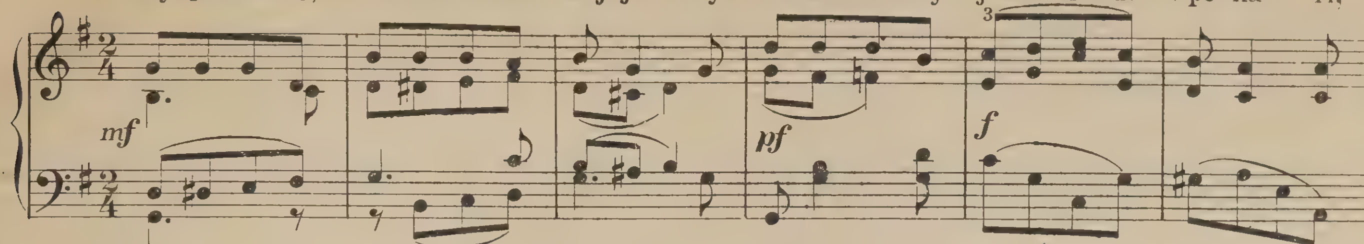
Mo-ja že - na rozum ne - má, pre-pi-la mi vol-ky s cu-dzí-mi pa-hol-ky po za hum - na.

2. A ja jej zas
urobím špás:
prepijem jej kúdel,
motovidlo kúžel,
bude to špás!

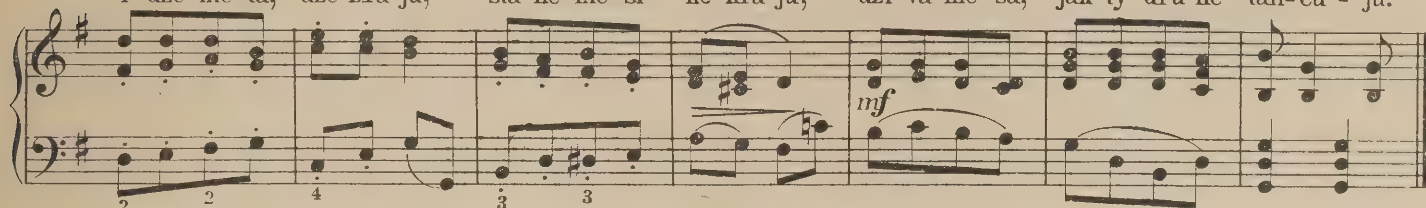
40. (440.) My panenky, čo nemáme...

Allegretto. (Zarieč.)

My pa-nen-ky, čo ne-má-me fraj-je - ry kvi-tne-me my ja-ko ru-že v po-há - ri,

i-dze-me ta, dze hra-ju, sta-ne-me si ke kra-ju, dzí-va-me sa, jak ty dru-hé tan-cu - ju.

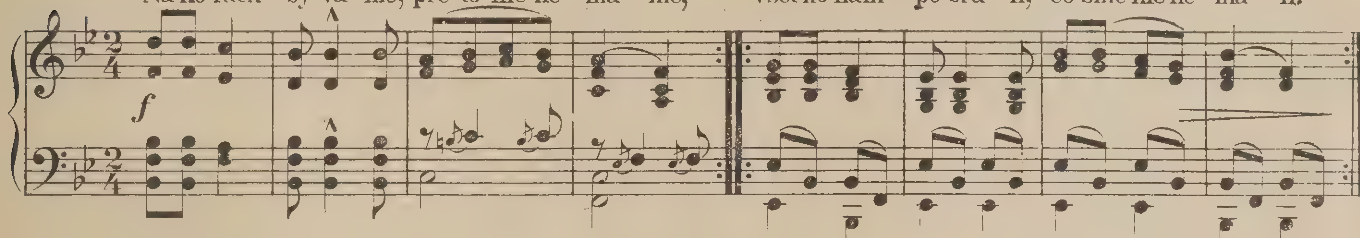

2. Preto sa my tých druhých nebojíme, aj na nás pozieraju,
preto si my do kolečka staneme, kej nás mládzenci do tanca volaju
ony nás prezieraju

41. (441.) Na horách bývame...

Allegretto.

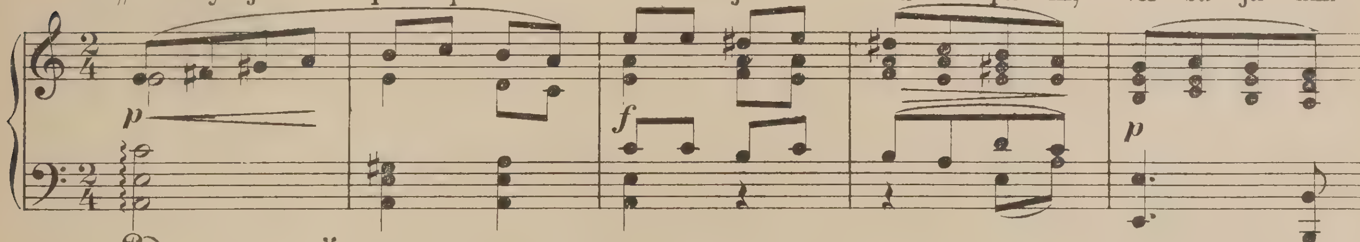
Na ho-rách by-vá-me, pre-to nič ne-má-me, všet-ko nám po-bra-li, čo sme nič ne-ma-lí.
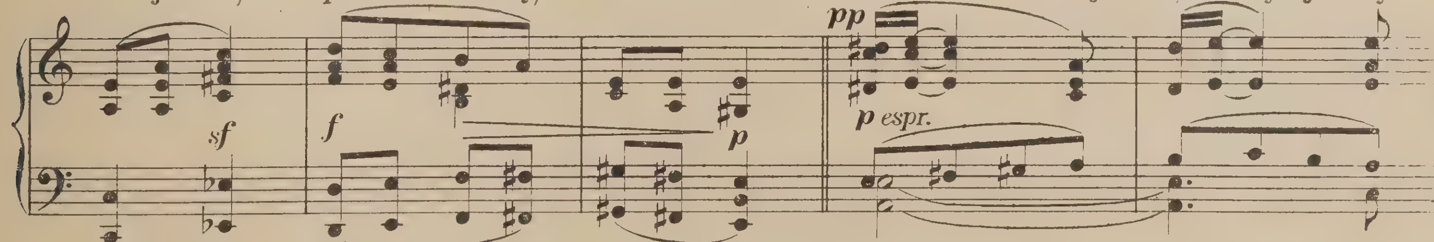

42. (442.) Na Myjave pod lipkami...

Rubato.
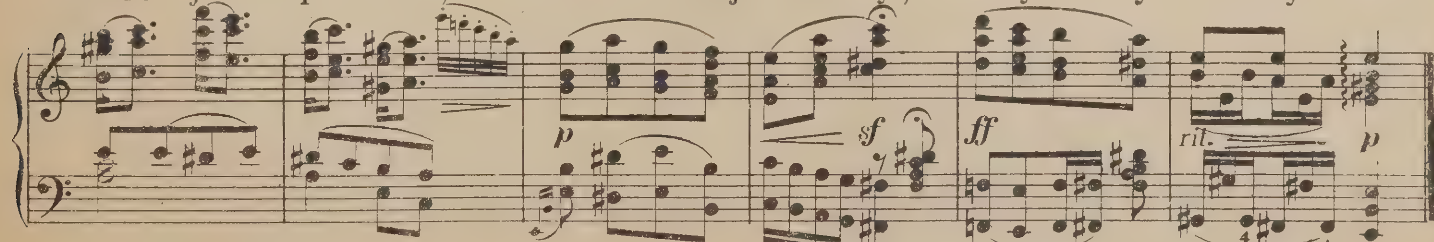
1. „Na My-ja-ve pod lip-ka-mi ver-bu-ju tam rad-ní pá-ni, ver-bu-ju tam

vo-ja-ci, po-vedz mi-lý, od-kád si!“ 2. - Ja som šu-haj od My-ja-vy

mám tam jed-no po-te-še-ní, mu-sím dne-skaj do-ma byť, čo-by ma-ly hro-my biť!“

43. (443.) Nebudem tak robiť...

Poco allegretto.

3. Keď som prišol domov,
sadol som si pod pec;
tak som sa vyplakal,
ako malý chlapec.

4. Mamka sa zpytuje:
„Syn môj, lože ti je?"
„Ošklivá potvora,
keď ma nemiluje!"

44. (444.) Neožením sa ja v jaseni...

Allegretto.

2. Ale sa ja sženim v lete,
keď je všetko v poli vo kvete;
keď sa lúky zelenaju,
a bučiny rozvýjaju,
keď su ovce na salaši,
vtedy pôjdem ku Mariši.

3. Vezmem si ja dievča z Šariša,
meno bude mati Mariša,
oči bude mati sivé
a len ku mne privetivé,
líčka biele a červené,
a srdiečko ku mne verné!

45. (445.) Nepojdem k nej...

Moderato.

Ne-pôj-dem k nej, čo ma po nej, vče-ra ve-čer bol som pri nej, o-na sa na mňa hne-va-la, že som ne-bol pri nej do rá-na, ne-pôj-dem k nej, čo ma po nej!

46. (446.) Nitra, milá Nitra...

Rubato.

Ni-tra, mi-lá Ni-tra, ty vy-so-ká Ni-tra! Kde-že sú tie ča-sy, kde-že sú tie ča-sy, v ktorých si ty kví-tla!

2. Nitra, milá Nitra,
ty slovenská mati!
čo pozrem na teba
musím zaplakati.

3. Teraz tvoja sláva
v tôni skrytá leží,
tak sa časy menia,
tak tento svet beží!

47. (447.) Od Trenčína dolu k mestu...

Andante.

1. Od Trenčína do-lu k mestu sú tam rovné chod-ní-čky, od Tren-čí-na do-lu k mestu su tam rovne chod-ní-čky.

2. |: Keď som išiel od mej milej, bol mesiačik vysoko, :|
|: milá za mňou pozerala či som ja už daleko. :|

48. (448.) Oj, už šem zunoval...

Andante. (Šariš.)

49. (449.) Okolo mlyna hustá...*)

Allegretto.

3. Ak ti to málo príd zajtrá ráno
budem ťa ja hostiť celý deň darmo.

50. (450.) Oliva, oliva, lístoček...

Andantino.

2. Nežeň sa šuhajko,
netreba ti ženy,
polož si za klobúk
rozmarín zelený.

3. „Bars si ja položím
za klobúk ružičku
predsa ja nenechám
tú moju Aničku.

*) Aj „Poniže mlyna."

51. (451.) Oženel som sa, ale...

(Trenčin.)

Andantino.

2. Večer ide spať,
ráno nechce stať,
|: Ach, Boze prebože
chlo bude plátno tkať? :|

52. (452.) Paslo dyevča pavy...

(Važec.)

Andante.

2. Kebych s vami jela,
kdebych pavy dela?
Pustým pavy dolu potočkami,
a ja pôjdem s vami.

53. (453.) Pásol Janko tri voly, hoja...

Allegretto.

2. Prišli naňho hájnicí. hoja, hoja,
prišli naňho hájnicí,
ti uhorski zbojnicí,
recepice, krinolina.

54. (454.) Pásol Janko tri voly u hája...

Andante.

1. Pá-sol Jan-ko tri vo-ly u-há - ja, pá-sol Jan-ko tri vo-ly u-há - ja, pá-sol Jan-ko tri vo-ly na ze-le-nej da-te-lí, na ze-le-nej da-te-lí, u-ha - ja!

mf *pf* *p*

2. |: Prišli naňho hajnici, u-há-ja, :| ti uhorski zbojnici,
prišli naňho hajnici, ti uhorski zbojnici, u-há-ja!

55. (455.) Pime, chlapci, pime víno...

Risoluto.

1. Pi - me, chlap - ci, pi - me ví - no, šak nám te - čie po - tok mi - mo, keď sa ví-n - ka na - pi - je - me, vo - di - čkou sa u - my - je - me.

ff *ff* Ped. * *p* *f* *p*

2. Nech mi nehovorí žáden, potom pôjdem zo šenku ven,
abych išen zo šenku ven, keď zaplatím, čo som dlžen.

3. Kočmárovi za vínečko, potom pôjdem zo šenku ven,
mojej milej za perečko, keď zaplatím, čo som dlžen.

56. (456.) Pi, Ondriško, pi...

Allegretto.

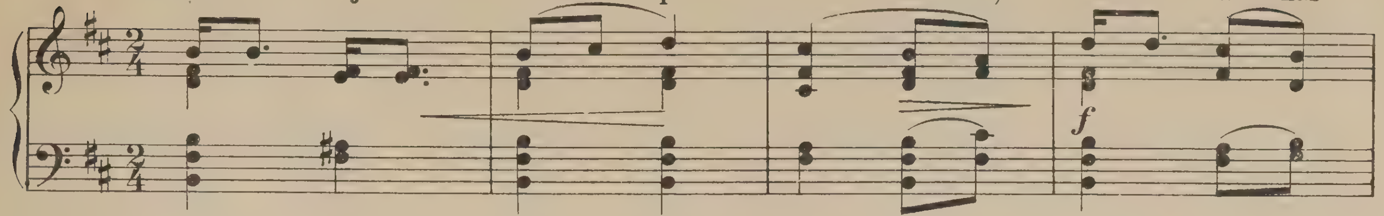
Pi, On-dri-ško, pi, On-dri-ško, pi, On-dri-ško, pi, len sa ne-o - pi! Čo pre-pi-ješ sto zla-tý, však to gaz-da za-pla-ti, pi, On-dri-ško, pi, len sa ne-o - pi! (Pije sa) Pi, pi, pi, pi! Vy - pil, vy - pil, nič ne-zo-cha-bil, bo - daj ho, bo-daj ho Pán Boh o - slá-víl!

mf *f* *rit.* *ff* *mf* *cresc.* *f* Ped. *
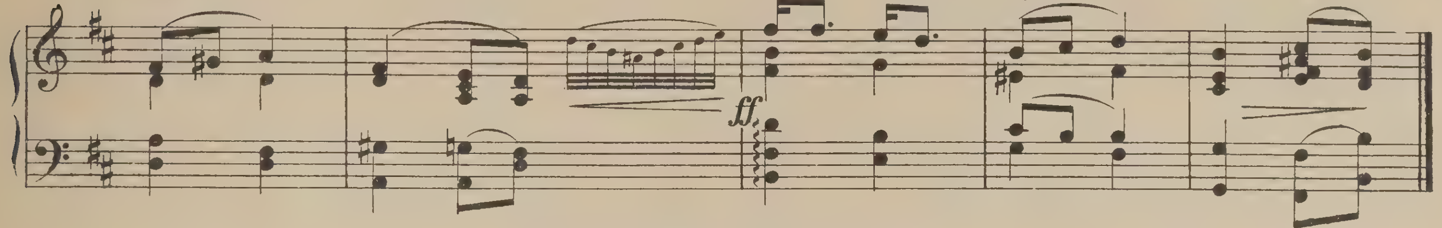
57. (457.) Počúvajte radní pani...

Rubato.

1. Po - čú - vaj - te rad - ni pa - ni má - lo, čo sa u nás

tej - to no - ci sta - lo, čo sa u nás tej - to no - ci sta - lo?

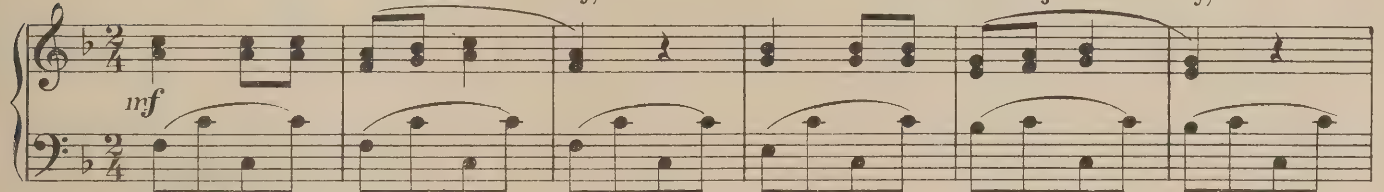

2. Zabil mlynár zemana pre vodu,
|: jaj, že si on dovolil slobodu. :|

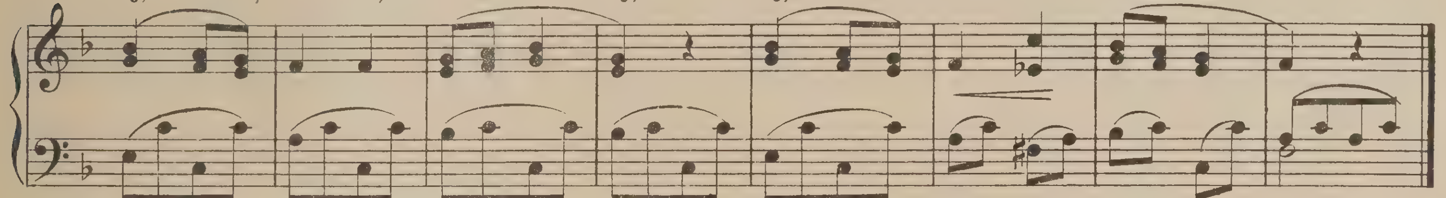
58. (458.) Pod horou ovos drobný...

Andantino.

1. Pod ho-rou o - vos drob - ný, ko - si ho šu - haj hod - ný,

ej, ko-sí, ko - sí, ne-má-ro - sy, ej, diev-čat - ko mu vo-du no - sí.
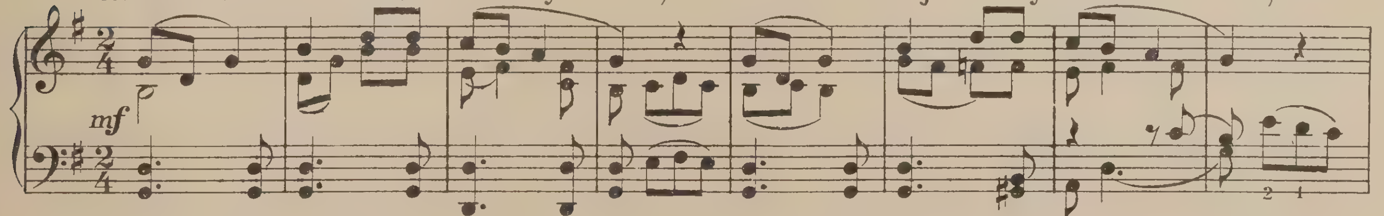

2. Kosa je nekovaná, |: a predsa kosa dobre kosí,
tu vŕšek a tu jama, ej, keď mu dievča vodu nosí. :|
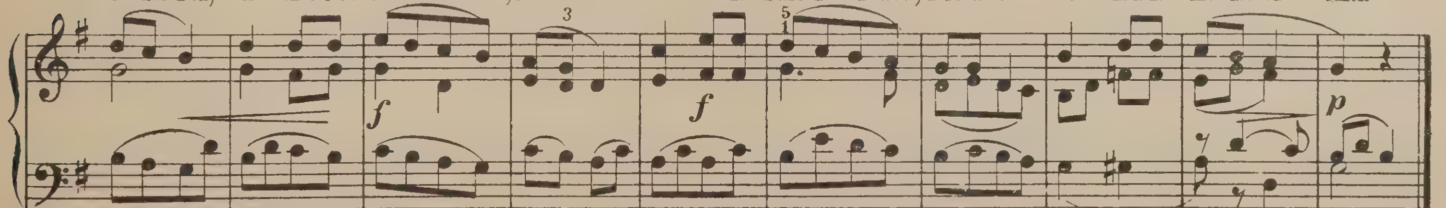
59. (459.) Pod naším okiankom...

Andantino. (Zárieč.)

1. Pod na - ším o - kian-kom fi-ko-vý strom, do fa - le - šnej lá-sky u-dze-rel hrom;

u-dze-rel, u - dze-rel za vo-di-čku, hra-la sa má mi-lá s ho-lu-bi-čkú, hrala sa má mi-lá s ho-lu-bi - čkú.

2. Za vodú, za vodú za vodzičkú, a po malej chvili s čiernym olom
hrala sa má milá s holubičkú, |: ožeň sa šohajko s Pánom Bohom. :|

60. (460.) Po doline tichý vetrík povieva...

Moderato.

1. Po do - li - ne ti - chý ve - trík po - vie - va, už sa diev - ča od ma - mi - čky od be - rá, už sa diev - ča od ma - mi - čky od be - rá.

mf *f* *dimin.*

2. |: Ešte sa ja mojej mamky spýtať mám, :|
|: či ja s vami, mamka moja, bývať mám? :|

3. |: Ej, nie so mňou, dievka moja, nie so mňou, :|
|: koho si si vyvolila,– ten s tebou. :|

4. |: Veď som si ja vyvolila z ruži kvet, :|
|: lepši je môj najmilejší, než ten svet. :|

61. (461.) Pod zeleným pod tým hájkom...

(Záriеč.)

Moderato.

1. Pod ze - le - ným, pod tým háj - kom, pod ze - le - ným, pod tým háj - kom o - re diev - ča se šo - haj - kom, o - re diev - ča se šo - haj - kom

p *pf* *f*

2. |: Ore, ore, prevráva, :|
|: mamka na ňu povelá va. :|

3. |: Poj, Anička, pojže domu, :|
|: dala som ca neviem komu. :|

4. |: Dala som sa Janíčkovi :|
|: horovému zbojníčkovi. :|

62. (462.) Po nábreži koník beží...

Moderato.

„Po ná - bre - ží ko - ník be - zí, ko - ník vran - ný, zka - dial - že si šu - ha - jí - ček ma - ľo - va - ný?“ „Zka - dial som, zta - dial som, Slo - ven - ska syn ver - ný som, du - ša mo -

f *p* *f* *p* *f* *ff* *rit.* *p meno mosso*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

ja! Zka - dial som, zta-dial som, Slo-ven-ska syn ver-ný som, du-ša mo - ja.

ff *rit.* *p meno mosso*

2. Pod tou lipkou, nad tou lipkou
iskerečka,
zkadialže si moja milá
frajerečka?–

‖: „Zkadial som, ztadial som,
Slovenka zrodená som,
duša moja!“ :‖

3. S tej jedličky dve hrdličky
na tú lúčku,
ja som Slovák, ty Slovenka,
daj mi rúčku,

‖: rúčku ti podávam,
tebe verná ostávam,
duša moja! :‖

63. (463.) Povedal si, že ma vezmeš...

Allegretto.

1. Po-ve-dal si, že ma vez-meš, na je-seň, na je-seň, keď od-pad-ne drob-ný lí-štok z če-re-šien, z če-re-šien.

mf

2. Už odpadol, aj odpadol
ešte nič, ešte nič,

kedyže sa, môj najmilší
oženiš, oženiš.

64. (464.) Povedzže mi, povedz...

Andante.

1. Po-vedz-že mi po - vedz, ze - le - ný bo - ro - vec, či môj mi-lý prí-de na ve-čer od o - viec, či môj mi-lý prí-de na ve-čer od o - viec.

p *f* *ff* *f* *ff* *p*

2. Príde mi on príde,
na vrannom koníčku,

‖: priviažem koníčka,
o našú jedličku. :‖

65. (465.) Povievaj vetríčku...

Rubato. (Zárieč.)

1. Po-vie-vaj ve - trí-čku, ho-re do-li - no-čkú az-daj mi do - ne-seš nia-kú no vi - ne-čku.

p *f* *p*

2. Novina, novina,
čo je za novina,
vydrnské dievčence
popadaly s breha.

3. A kej popadaly
na Boha volaly:
„Pomáhaj nám, Boze,
už pomoci není!“

66. (466.) Prečo nechceš, moja milá...

3. |: Prečo bys' ma, maja milá neľúbila? :|
|: kvitnem ako ruža :| karafija!“

4. |: „Pre mňa môžeš ešte kvitnúť fajalôčka, :|
ale ti nebudem už od toho času frajerôčka.

67. (467.) Prevez, prevez, prievozníčku...

2. Nemám člnka, nemám vesla,
všetko mi to voda zniesla,
Prišiel príval od Kriváňa,
zabral všetko do Komárňa.

68. (468.) Prší, prší, dážď sa leje...

2. Pre tie dvoje žlte viasy
nemám žita, len stoklasy,
Katarienka moja... atd.

69. (469.) Redikal sa Ďurík...

Rubato.

1. Re-di-kal sa Ďu-rík s grú-ni-ka na grú-nik, keď sa do-re-di-kal, tak-to si tu-dlí-kal:

2. Tu-li, tu-li, tu-li, o-ve-čky po grú-ni, spie-žov-ce cer-ga-ju, trá-vi-čku šklb-ka-ju.

f *p* *con Ped.* *rit.* *pp*

3. Ovce moje, ovce, keď ich potratíte,
máte zlaté zvonce, kožkou zaplatíte.

70. (470.) Ruža ľalija...

Moderato.

1. Ru-ža ľa-li-ja, svet sa roz-ví-ja, u-vi mi pie-re-čko, mé zla-té sr-die-čko, mi-lá pre-mi-lá, u-vi mi pie-re-čko, mé zla-té sr-die-čko mi-lá pre-mi-lá.

p *cresc.* *cresc.*

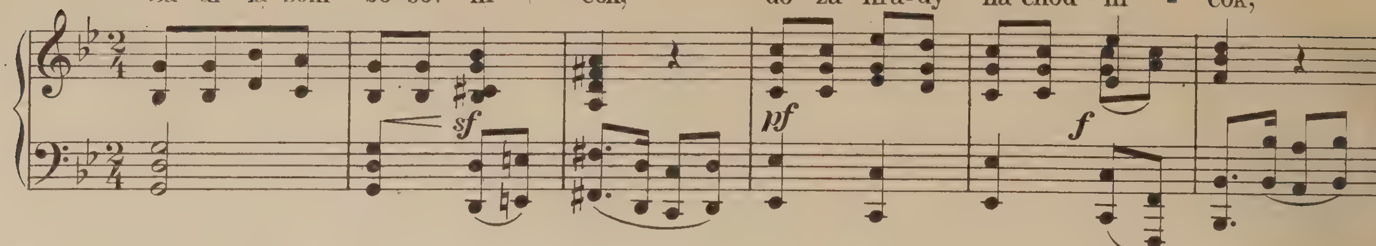
2. Ja by uvila,
keby ja smela,
bojim sa mamičky
potrhať ružičky
bez dovolenia.

3. Ty by si smela,
keby si chcela,
lenže by si o rok,
alebo aj o dva
neoželela.

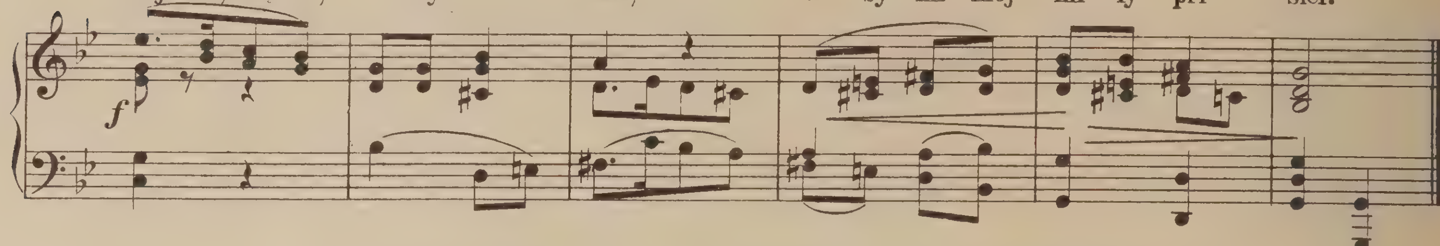
71. (471.) Sadila som bobovníčok...

Rubato.

Sa-di-la som bo-bov-ní - čok, do za-hra-dy na chod-ní - čok,

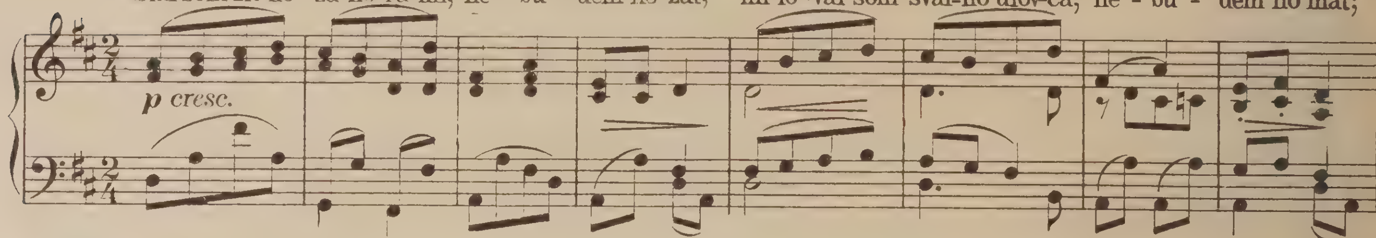
daj-to, Bo-že, a-by ši - siel, a-by mi môj mi-lý pri - šiel.

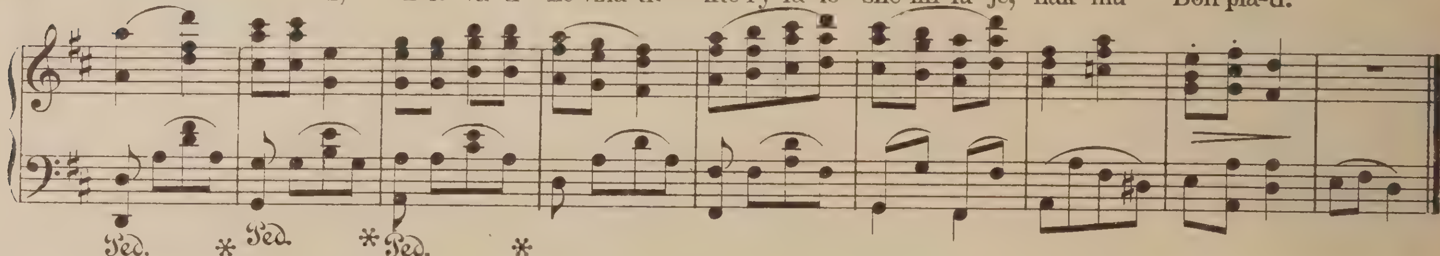
72. (472.) Sial som žitko za horami...*)

Moderato.

Sial som žit-ko za ho-ra-mi, ne-bu-dem ho žať, mi-lo-val som švár-nô diov-ča, ne-bu-dem ho mať;

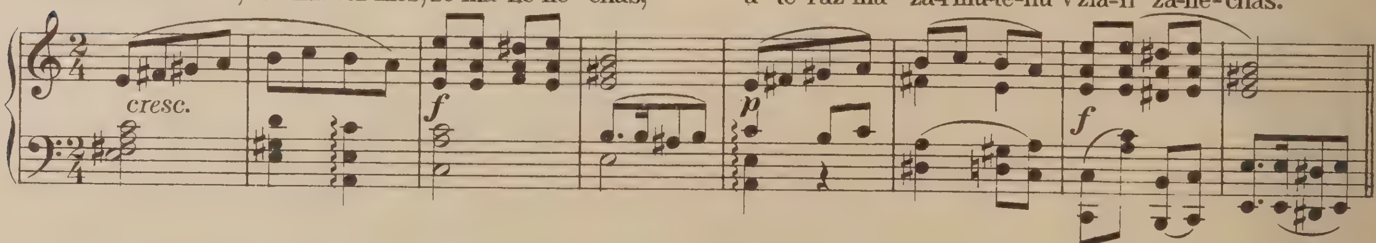
sia-ti. ne-ža-ti, mí-lo-va-ti ne-vzia-ti. kte-rý fa-lo-šne mi-lu-je, nak mu Boh pla-ti.

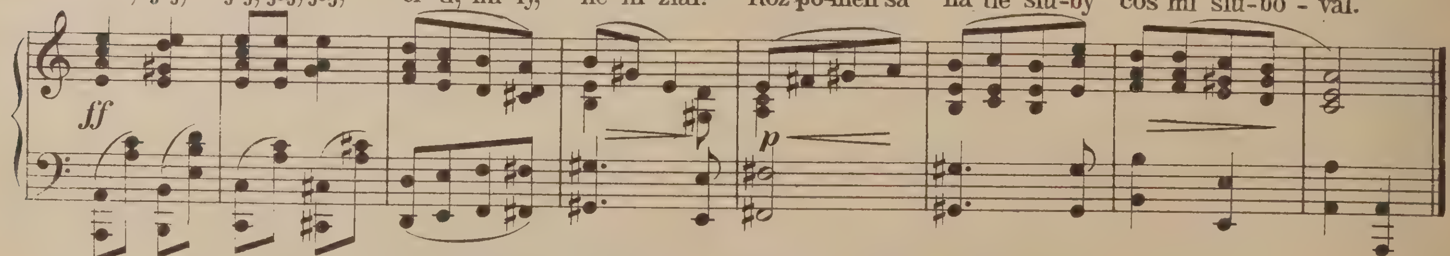
73. (473.) Sľuboval si, že ma vezmeš...

Andante.

Sľu-bo-val si, že ma vez-meš, že ma ne-ne-cháš, a te-raz ma za-rmú-te-nú v žia-li za-ne-cháš.

Ach, jaj, jaj, jaj, jaj, či ti, mi-lý, ne-ní žial? Roz-po-meň sa na tie sľu-by čos mi sľu-bo-val.

2. Nikto ti je nie príčina,
len tá tvoja mať,
pýtal som ťa už dva razy,
nechcela ťa dať;

dať ťa, nedala,
prosiť sa mi kázala,
a ja som sa tak rozhneval,
že som druhú vzal.

*) Tiež i pieseň: „Za horami, za dolami...“

74. (474.) Smutné časy nastávaju...

Rubato.

1. Smu-tné ča - sy na - stá - va - ju, bu - de voj - na! Bu - de - me ru - ko - vať, bu - de - me ru - ko - vať do Ko - már - na!

Andantino.

2. Ach, mamičku, mamka moja,
čo som vás rozhneval?
‖: prečo mi nedáte, prečo mi bránite,
čo som zamiloval? :‖

3. Zamiloval som dievča
s čierny ma očima,
‖: ale mi ju bráni, ale mi ju bráni
celá má rodina. :‖

75. (475.) Takú som si frajerôčku dostal...

Poco allegretto.

Ta-kú som si fra-je-rô-čku do - stal, a - zda mi ju mi - lý Pau Boh po - slal, čier-ne o - čká, bie - le lí - čka ma - la, va - ri si ích vy - ma - ľo - vať da - la.

76. (476.) Tam pod mostom...

Allegretto.

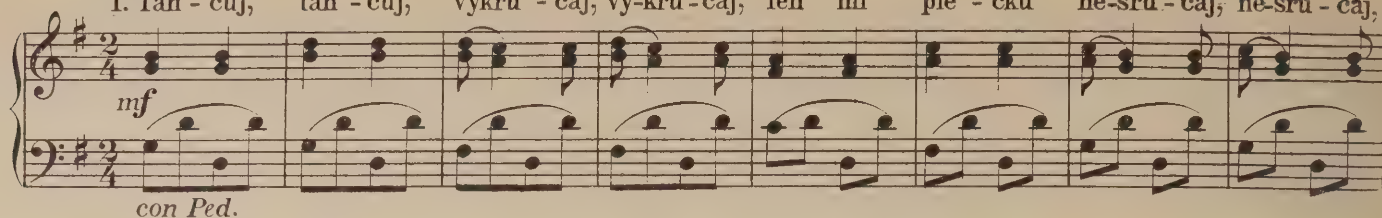
1. Tam pod mo - stom ryb - ka s chvo - stom va - ri - la ju mi - lá, ho - lu - bi - čka si - vá s vín - ným o - ctom s vín - ným o - ctom.

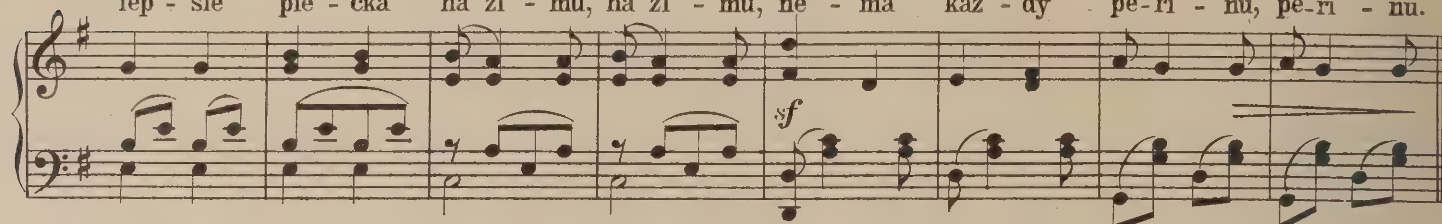
2. A na moste tráva rastie,
tráva datelina,
bude to dievčina,
‖: keď narastie. :‖
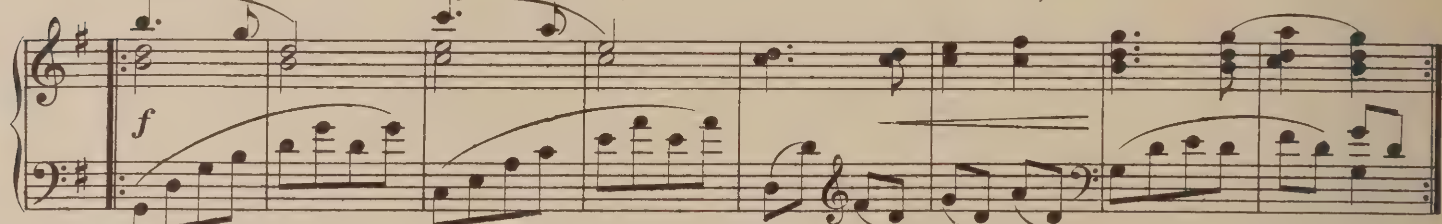
3. Už nariastla, aj odriastla,
za muž ju pýtaju,
ale ju nedaju,
‖: že je krásna. :‖

77. (477.) Tancuj, tancuj, vykrúcaj...

Allegretto.

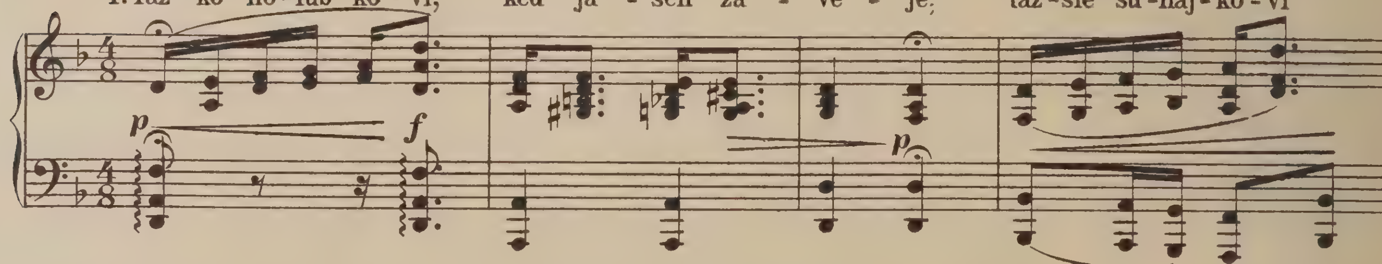

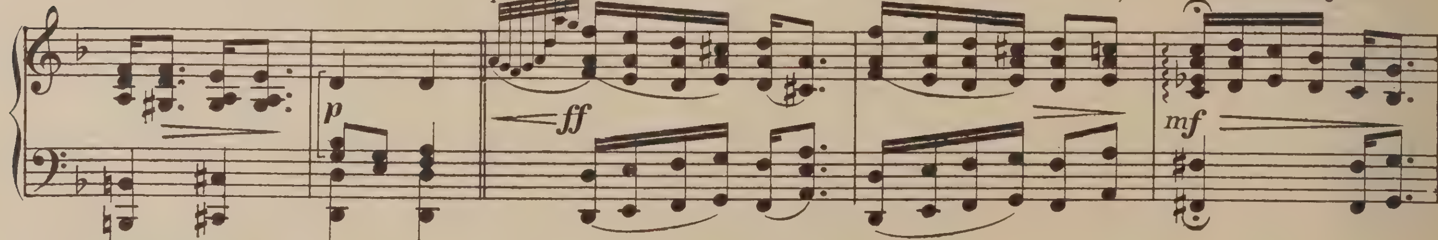

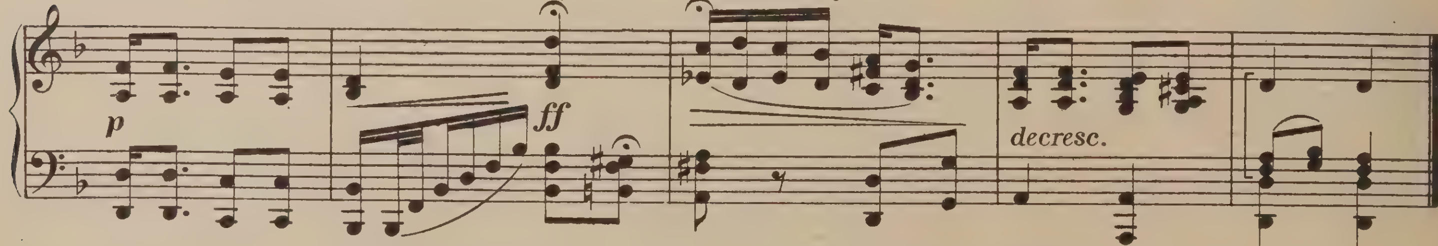
2.
Stojí vojak |: na varte :|
v roztrhanom |: kabáte :|
od večera |: do rána :|
rosa naňho |: padala. :|
Tralala... atď.

78. (478.) Ťažko holúbkovi...

Rubato.

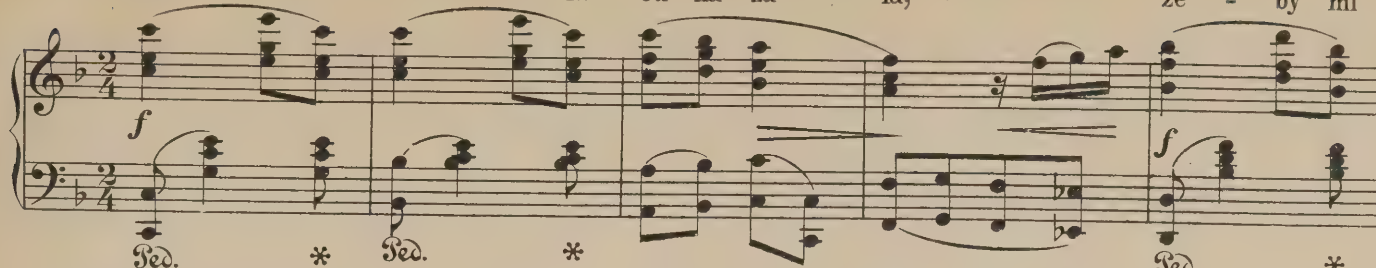

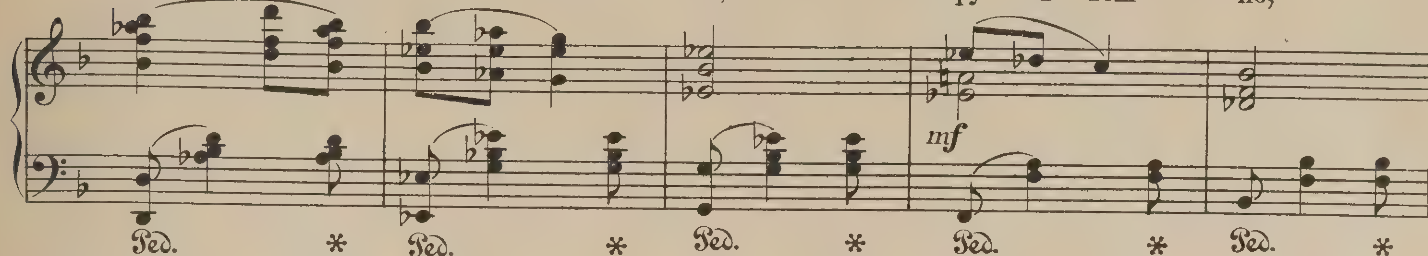
2. Letí holub letí,
ťažko postonáva,
svojej holubienke
pozdravenie dáva,

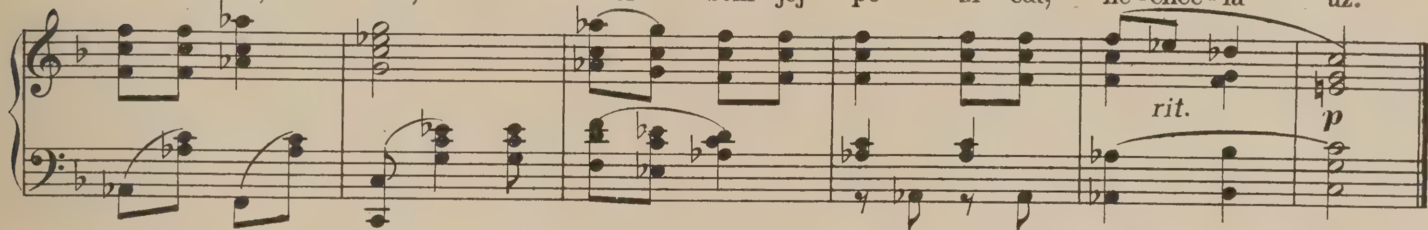
veľké vetry prídu
hlas jeho zaveju,
|: do šírého pola,
do hája, do lesa. :|

79. (479.) Včera mi má milá...

Moderato.

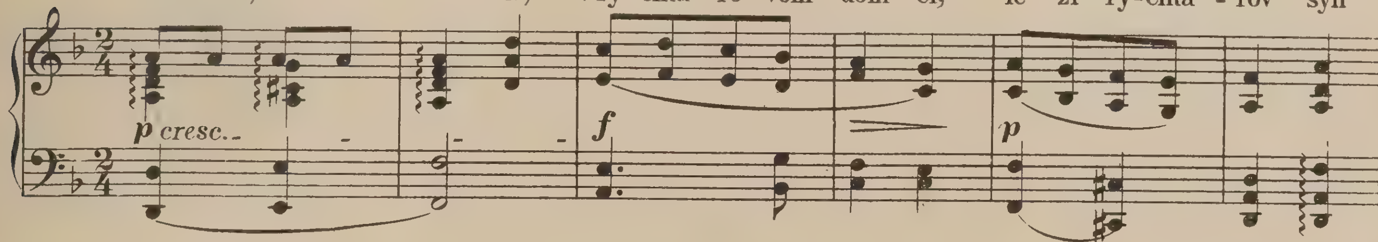

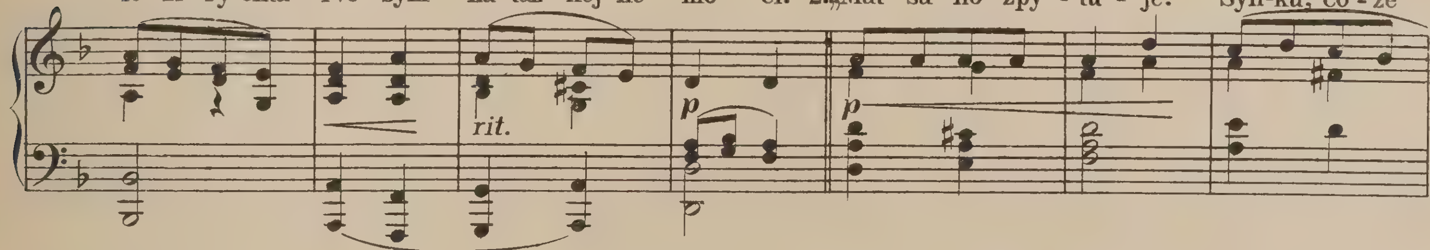
2. Čo si mám pre lásku srdce trápiť,
volím ja svej milej prsteň vrátiť,
vrátim jej ho, ja jej ho dám,
keď jeden utratím, desaťich mám.

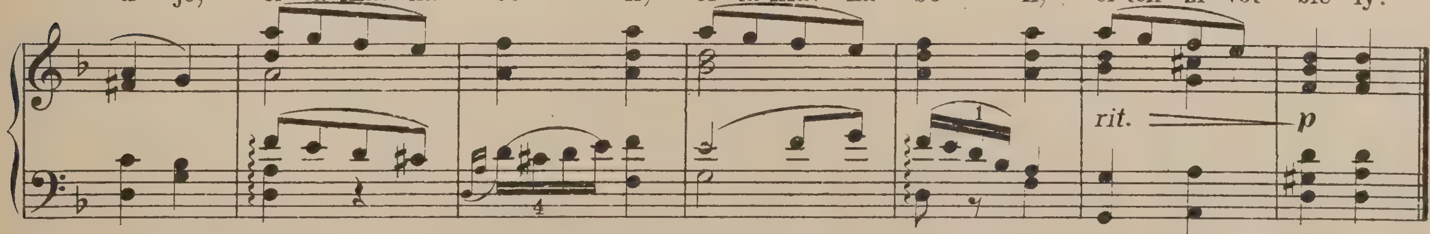
80. (480.) V hornom, dolnom konci...

(V. Slatina.)

Lento.

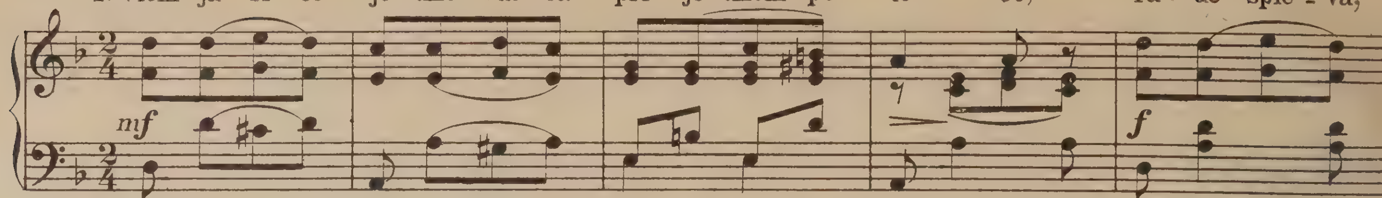

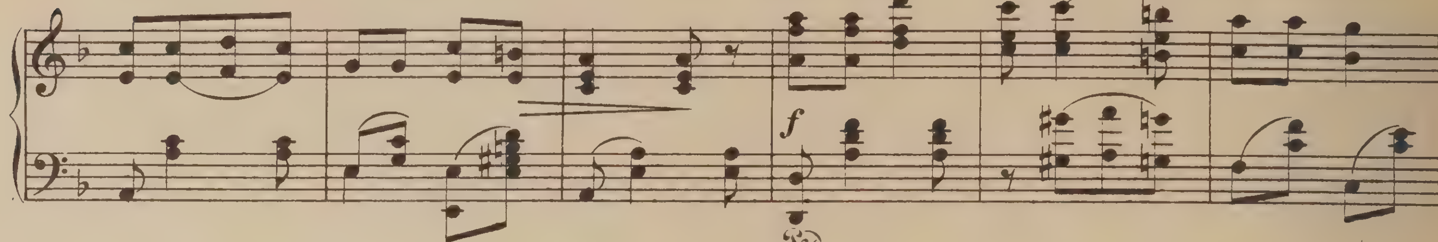

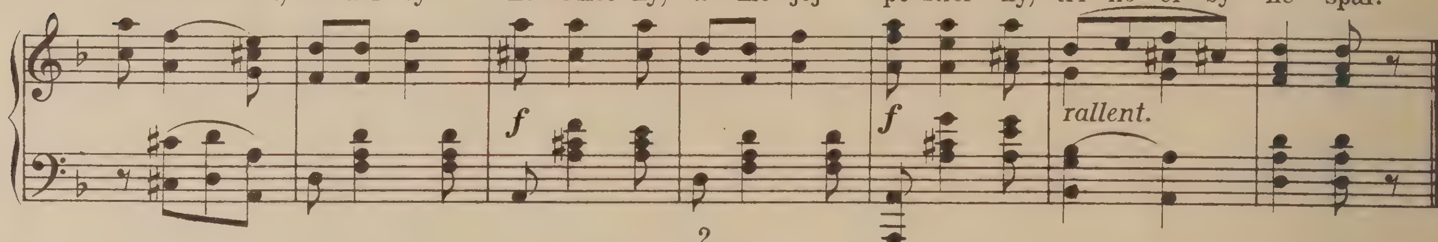
3. „Mňa hlávka nebolí,
ani život biely,—
susedovie diovka,
tá moja frajerka,
tá ma chorým robí!"

81. (481.) Viem ja síce jedno vtáča...

Allegretto. (V. Slatina.)

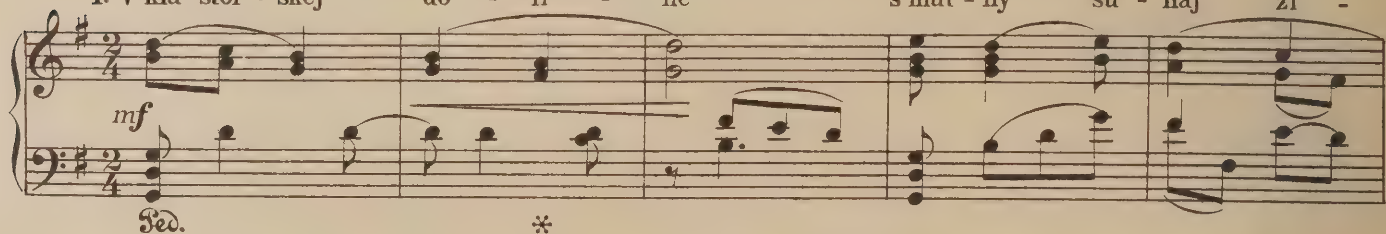

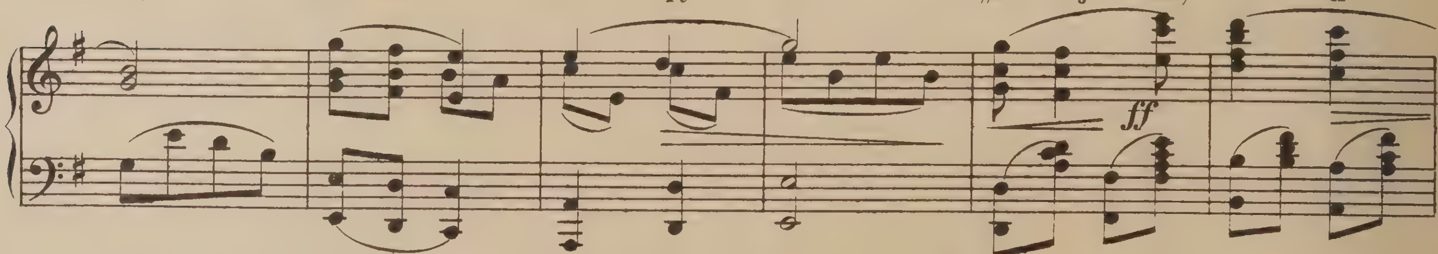

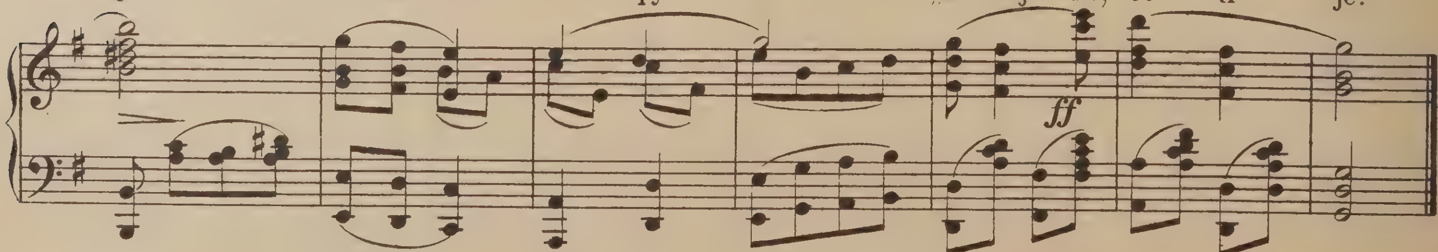
2.
Ono by mi štebotalo
ak vo dne, tak v noci,
a tak by mi spomáhalo
v mé ťažké nemoci,
keby ho ja... atď.

82. (482.) V kláštorskej doline...

Moderato.

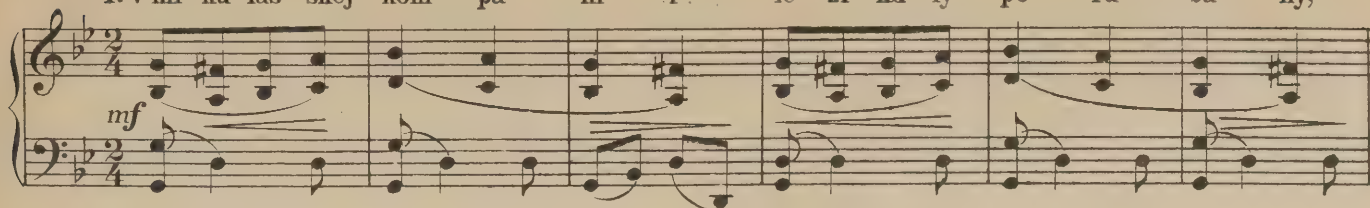

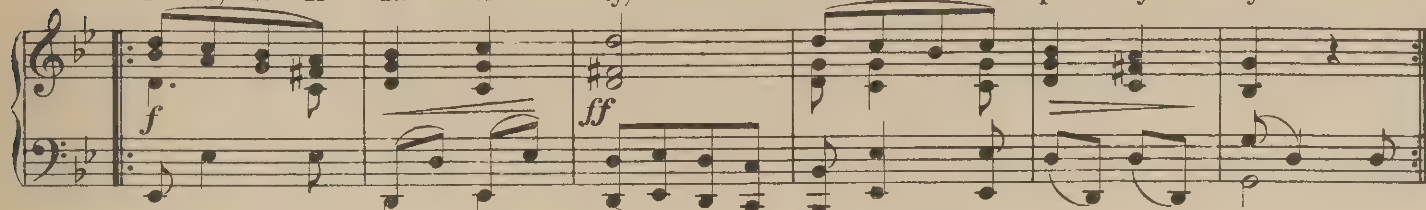
2. Čo mi je, to mi je,
len mi je voľačo,
nebolelo by ma
srdce pre ledačo.

3. Pojdem do kostola,
kľaknem na kolená,
budem prosiť Boha,
žebyś mojou bola.

83. (483.) V mikulášskej kompánii...

Andantino.

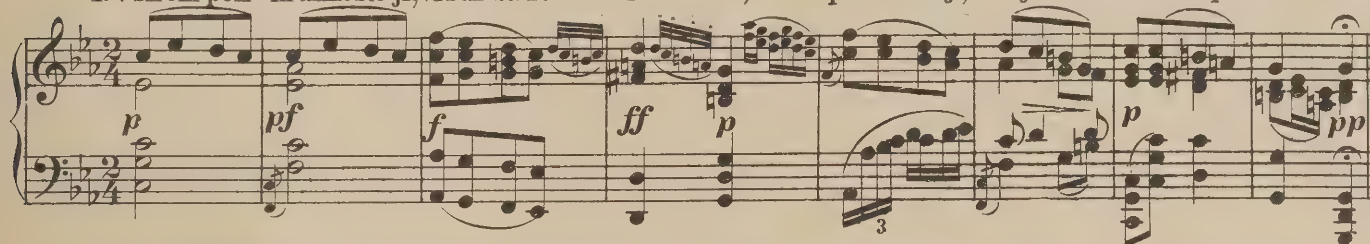

2. Zvoňte, zvony, na vše strany,
umrelo mi potešení,
|: odpadnul mi s ruže kvet,
bude plakať celý svet. :|

3. Pokiaľkolvek živá budem,
čierne šaty nosiť budem,
|: čiernu šatu na rukú,
pre tú lúbosť velikú. :|

84. (484.) V šírom poli hruška stojí, vršek sa.

Rubato.

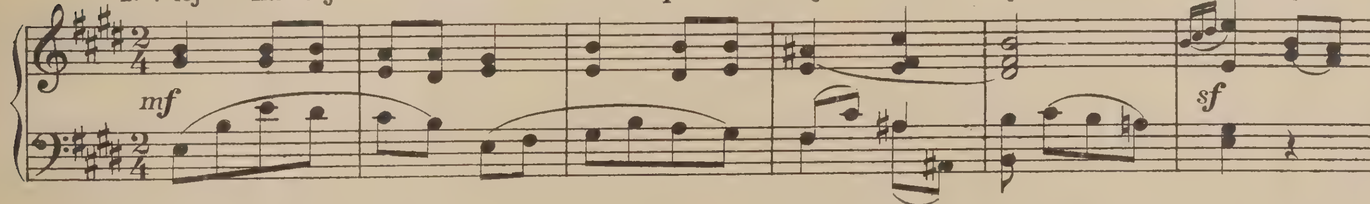

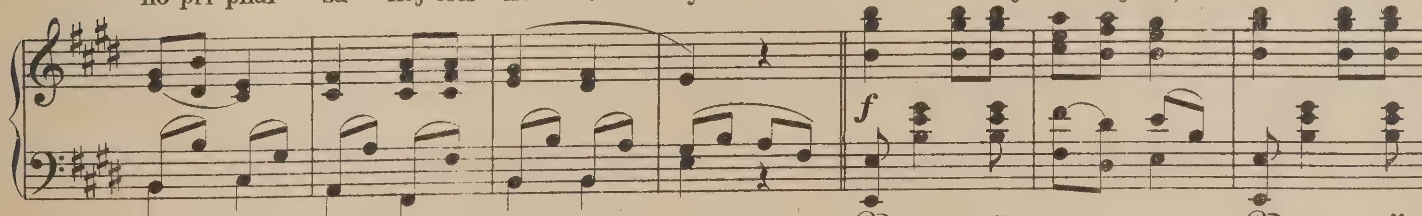
2. Čože plačeš, čože ti je, sivá holúbička? Vezmi šatku a utri si svoje čierne očká.

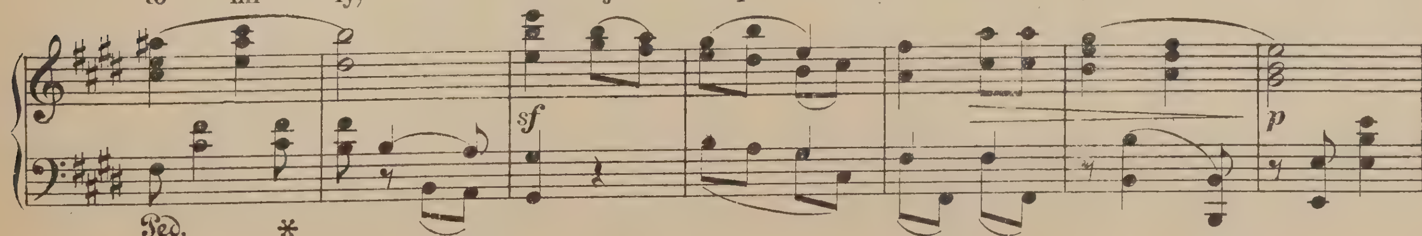
3. Čože ich mám utierati? ešte plakať budem: keď ja tvoja, môj najmilší, už viacej nebudem.

85. (485.) V tej našej zahradke...

Allegretto.

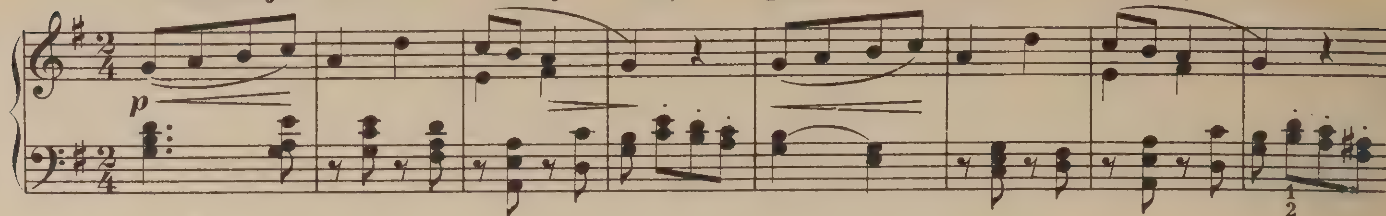

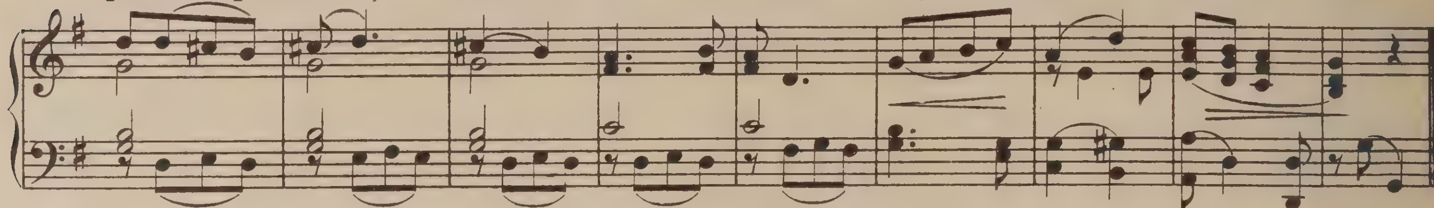

2. Príjmiže, šuhajko, túto múdrú radu, ináč ti nedáme žienku peknú, mladú.

86. (486.) V trenčianskej kasárni...

Andantino.

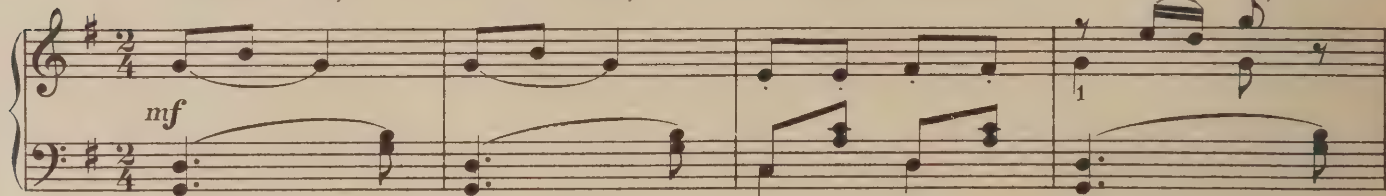

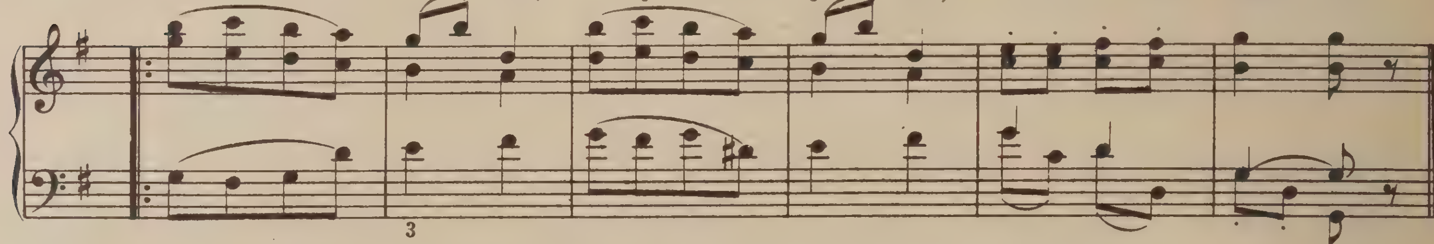

2. V trenčianskej kasárni rehoce kôň,
a na ňom sa nosí ten milý môj,
a na ňom sa nosi, veselo si skáče,
a jeho najmilžej srdce plače.

87. (487.) Zahradka, zahradka...
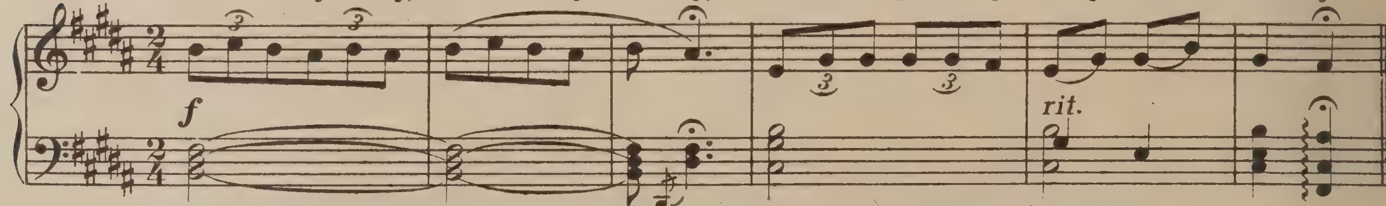
Allegretto. (Šariš.)

88. (488.) Zahučaly hory, zahučaly...

Rubato.

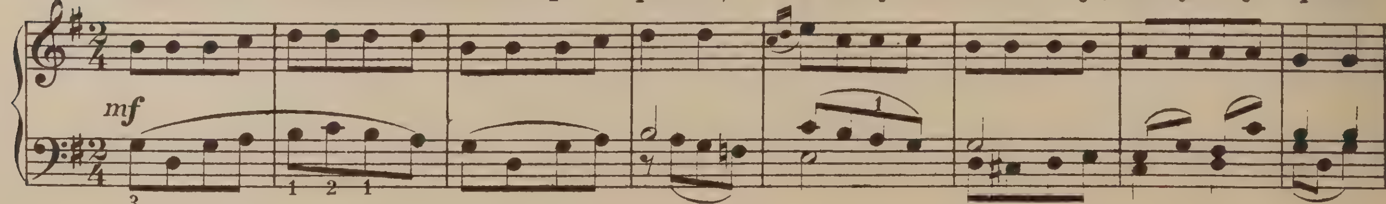

2. Mladosť moja, mladosť, tak som ta utratil,
akoby bol kameň do vody zahodil.

3. Ešte sa ten kameň vo vode obráti,
ale moja mladosť nikdy sa nevráti.

89. (489.) Zakukala kukulienka...

Allegretto. (Zarieč.)

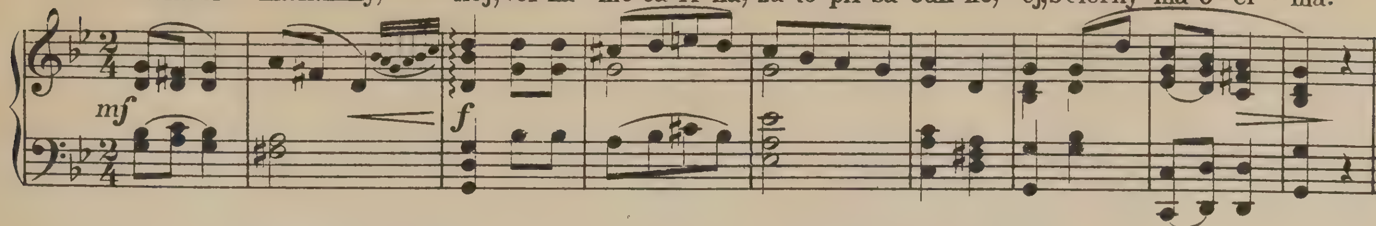

2. Zakukala kukulienka
v širém poli, háji
kerá žena muža bije
každá buje v ráji.

90. (490.) Za našima humny, hoj...

Andante.

1. Za na-ši - ma humny, hoj, veľ-ká mo-ča-ri-na, za-to-pil sa Jan-ko, ej, s čierny-ma o - či - ma.

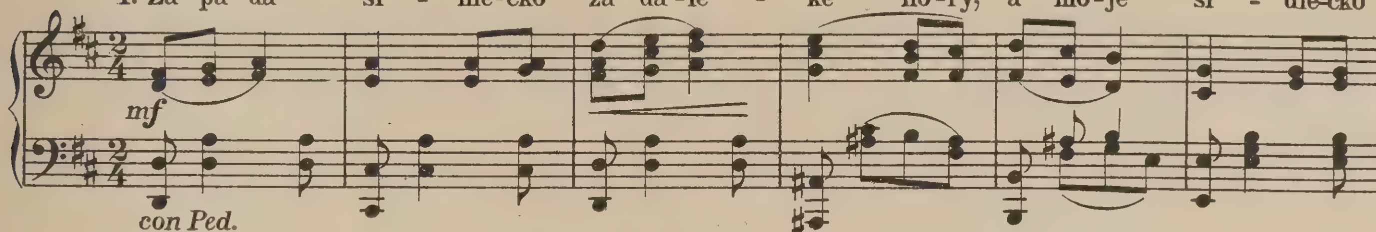
2. „Košielka bielená,
ej, na briežku hodená:
Načo si sa kúpal,
ej, keď bola nedela!“

3. „Veď som sa nekúpal,
ej, len som koňa brodil,
koníček mrcina,
ej, do vody ma hodil.“
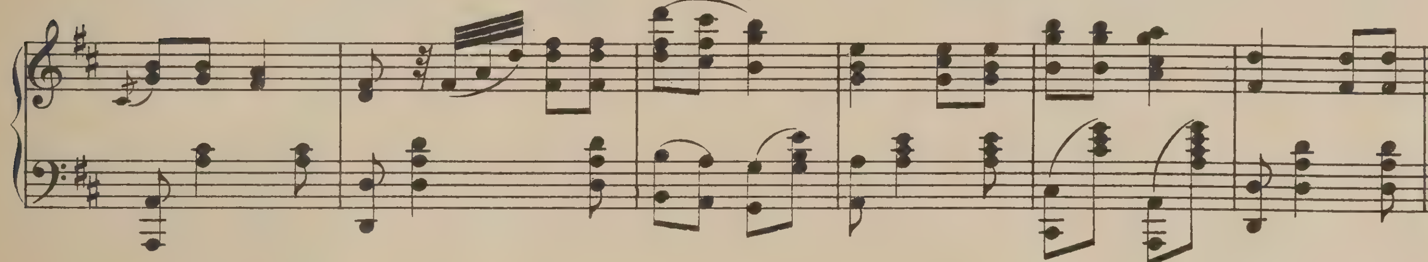
91. (491.) Zapadá slniečko...

Moderato.

1. Za - pa - dá sl - nie-čko za ďa - le - ké ho-ry, a mo-je sr - die-čko

za diev-čat - kom ho-rí, a mo-je sr - die-čko za diev-čat - kom ho-rí.

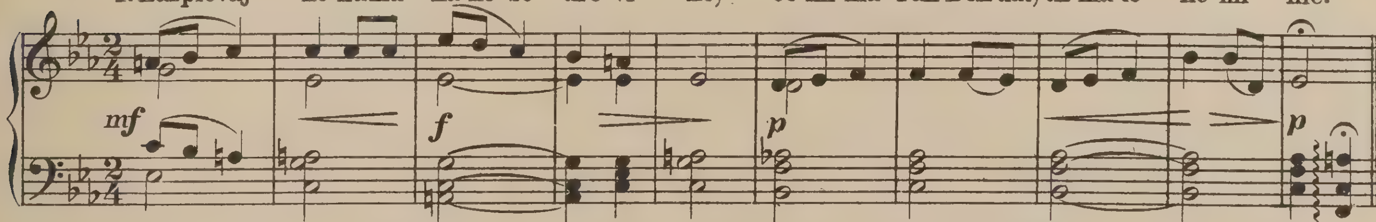
Mesiačik na nebi zpoza vrchov vstáva,
|: a moje za milou srdce povzdycháva. :|

Na oblohe drobné hviezdičky blyskocú,
|: a mne v srdci lásky plamene blkocú. :|

92. (492.) Zaspievaj, kohútku...

Andantino.

1. Zaspievaj ko-hútku na ko-so - dre-vi - ne, čo mi má Pán Boh dať, už ma to ne-mi - nie.

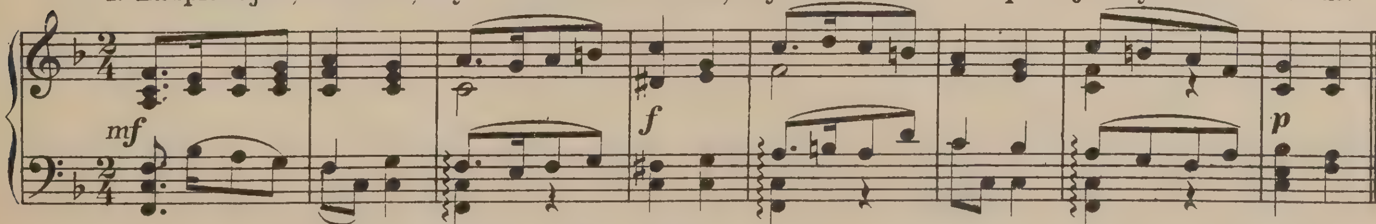
2. Tak si mi môj milý,
do srdiečko padol,
akoby mi cukor
do ústočok kládol.

3. Tak som ťa šuhajko,
s radosťou čakala,
eštes bol ďaleko
už som otvárala.

93. (493.) Zaspievaj si, dievča...

Andante.

1. Za-spie-vaj si, diev - ča, kým si na svo - bo - de, kým ťa ne - u - la - pia jak ryb-ku na vo - de.

2. Rybička sa môže navrátiť do vody
ale nie dievčatko do svojej slobody.

93. (493.) Zaspievalo vtáča...

Rubato.

1. Za-spie-va-lo vtá - ča na ko-so-dre - vi - ne, ej, čo ko - mu sú-de - - nô ej, ve - ru ho ne-mi - nie.

2. Pre - leť vtá - čik pre - leť, za dol - hor - ské ho - ry, ej, po - vedz jej že i mňa, ej, za ňou lá - ska mo - rí!

f *ff* *sf* *mf* *ff* *p*

95. (495.) Zaviau vetrík cez dolinu.

Andante. (Gemer.)

1. „Za-viau ve-trík cez do-li-nu, mi-lá po-viem ti no-vi-nu;
heď sa ľu-dia sho-vá-ra-ju, vša-de nás dvúch o-vrá-va-ju!"

p pf f cresc. ff mf p

2. „Pr-ši daž-dik, pa-dá ro-sa,
môj mi-len-ky ne-boj-mo sa,
čo-by sme sa ma-li bá-ti, kto-že nám smie za-ká-za-ti.

p cresc. ff p smorzando pp

96. (496.) Za vodami, za horami...

(V. Slatina.)

Moderato.

1. Za vo-da-mi, za ho-ra-mi tam vo - ja - ci lá - gru - ju,
za vo-da-mi, za ho-ra-mi tam vo - ja - ci lá - gru - ju,
pán ka - pi - táň slaj — di - nan - tom kom - pá - ni - ju spi-su - ju.

2. Kompánia je spisaná, a vojaci, švárni chlapci
len hornistov zdržuju, borňuvy si pakuju.

3. Môj borňuv je spakovaný, vynes mi ho, moja milá,
tam mi leží na stole, vynes mi ho pred dvere.

97. (497.) Z jednej strany dvora...

Moderato.

1. Z jednej stra-ny dvo-ra tá ze - le-ná ho - ra, precho-di sa švár-na pan-na z kraľovské-ho dvo-ra.

2. Nad vo-di-čkou stá - la, ža-lost-ne pla-ka - la: „Prevedzže ma cez vo-dičku, dám ti pol to-lia - va.

3. Nemala čím platiť
musela sa vrátiť,
musela sa švárna panna
do dvoru navrátit.

98. (498.) Zo mňa bude prekrásny vojaček...

Moderato.

1. Zo mňa bu - de pre - krá - sny vo - ja - ček, a ja bu-dem
no - siť, a ja bu-dem no - siť čier - ny ke - pe - ní - ček

2. Za čakovom pekná biela ruža,
|: tá moja frajerka :|
nebude mať muža.

3. Ona muža a ja mladej ženy,
|: ta pòjdem ja do tej :|
do uhorskej zemi.

99. (499.) Zoťali brezu...

Rubato.

1. Zo-ťa-li brezu, už ju ve-zú, už ju ve - zú; už na ňu chlap-ci ne-po-le-zú, ne-po-le - zú. 2. Pla - ka - li chlap - ci i diev - ča - tá, i diev - ča - tá. že je tá bre - za, už zo - ťa - tá už zo - ťa - ta!

pf — *cresc* — *f* — *p* — *p espr.* — *f* — *rallent.* — *pp*

100. (500.) Žilín, žilinôčka...

Moderato. (V. Slatina.)

(Canon.)

1. Ži - lín ži-li-nô - čka, pod ňou ro-vi-nô - čka, už ma on za-na-hal, mi - lý môj od rô - čka. 2. O - pu - stil za-na - hal, vo ve - likom ži - a - li, bo - daj sme sa, mi-lý, nik - dy nepoznali li, bo - daj sme sa, mi-lý, nik - dy nepozna - li.

mf — *f* — *mf* — *f* — *f*

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach“ 10 piesní s klavírovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka“ 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne“ 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovej piesne s klavírovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavírovým sprievodom. I. II. III. sošit.

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach" 10 piesní s klavírovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka" 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne" 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovej piesne s klavírovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavírovým sprievodom. I. II. III. sošit.

Please return to Krutys

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(501-600)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý.

op. 74.

Svázok VI.

Cena ....Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(501-600)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý.

op. 74.

Sväzok VI.

Cena ....Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ľudové Piesne I.
Vlastná sbierka.

OBSAH

1. (501.) Ach mamičko mojí...
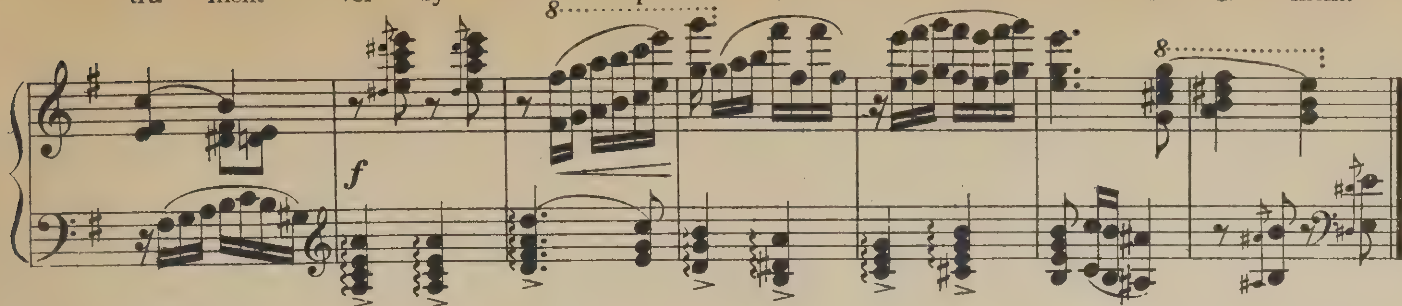
Rubato. (Zarieč.)

2. |: „Sym mój, Bože mój,
popros kapitáňa, :|
aby ca prepuscel
do zajtreka rána."

3. |: „Ach, mamičko mojí,
to sa stac nemóže, :|
on svojich vojačkov
rozpustic nemože."

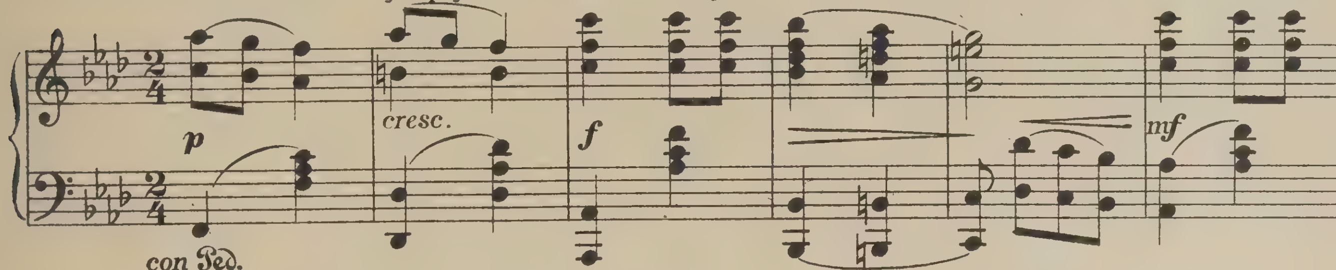
2. (502.) A čoby sa sišli zo sveta...*)

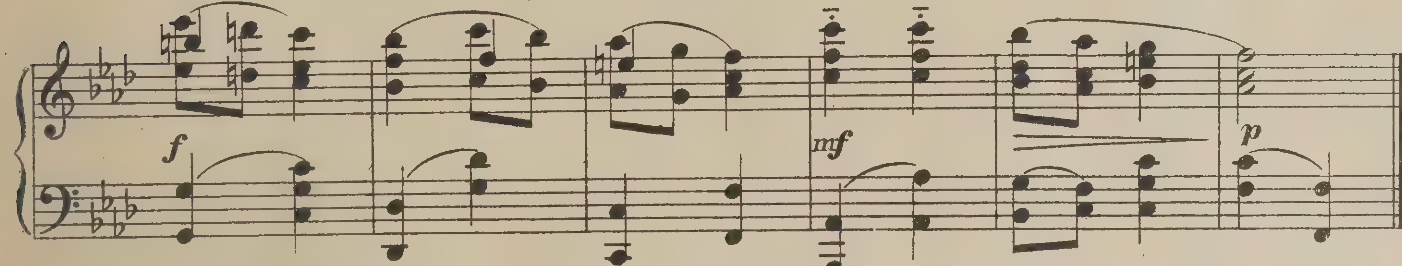
*) Srovnaj č. 103.

3. (503.) Akože ja pôjdem cez hájik...

Andante. (V. Slatina.)

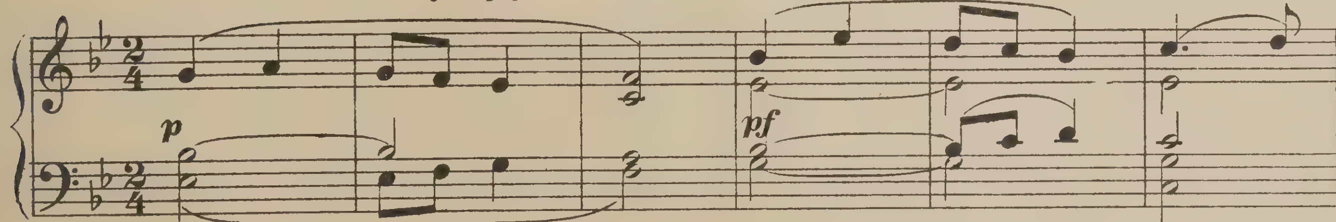
2. Keby som ja mala
sokolove krýdla,
|:ver' by som oblietla
cintorín do kola.:|
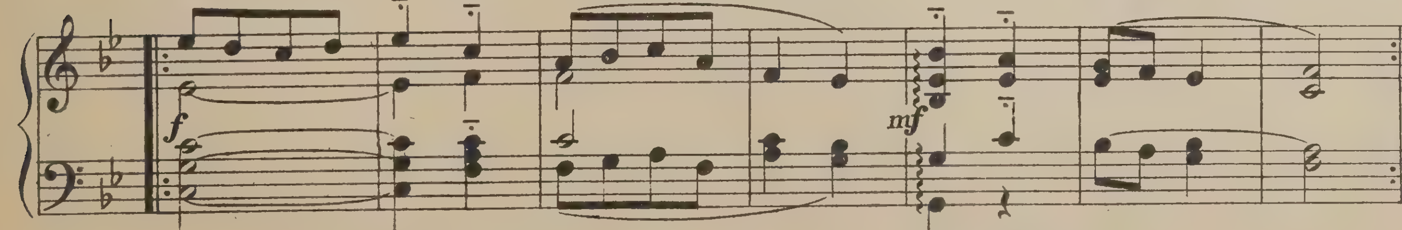
3. A tam by si sadla
na mej mamičkin hrob,
|:tak by som volala,
poďte, mamička, von!:|

4. Smutná je tá nôcka
keď nieto hviezdičky,
|:smutná je tá svadba
kde nieto mamičky.:|

4. (504.) Akože ja pôjdem cez tie...

Andante.

2. Jaj, mamička moja
budem sa vydávať,
|:priďteže mi prídte:|
vienočok oddávať.

3. Jaj, dievčicka moja,
ja ti už nestanem,
|:už ja teba nikdy:|
vyprávať nebudem.

5. (505.) Anička, dušička, nekašli...

Moderato.

1. A-ni-čka, du-ši-čka, ne-ka-šli, a-by ma pri te-be ne-na-šli,

bo ak ma pri te-be o-ču-jú, vez-mú mi klo-bú-čik i šu-bu.

A-ni-čka, du-ši-čka, ka-šla-la, ked som ku nej pri-šiel, pla-ka-la,

A-ni-čka, du-ši-čka, len ne-plač, že som k te-be pri-šiel, len pre-páč.

6. (506.) A ty, dievča, čo ty to...

Allegretto.

1. „A ty, diev-ča, čo ty to, máš ty lí-čko roz-bi-tò! Šty-dy-ri-dy-dom!"

„To mi chlap-ci roz-bi-li, keď ma oď mi ľu-bi-li, šty-dy-ri-dy-dom."

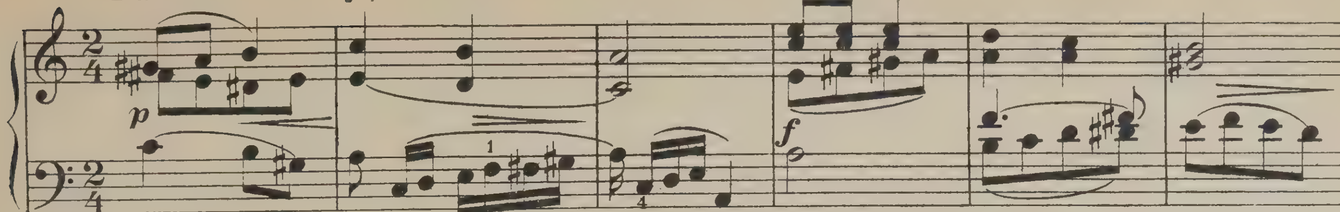
rit.
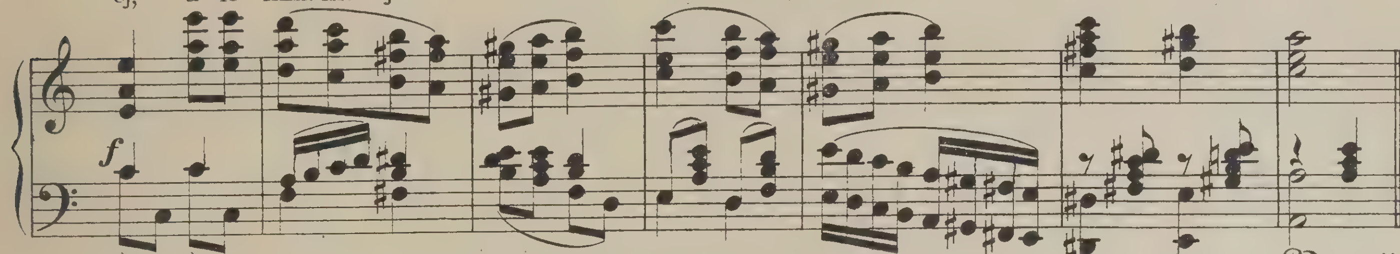
2. A ty, dievča, nieš moje,
prehodím ťa cez oje,
štydyridydom,

cez oječko, cez osy,
hopsa, dievča, moje si,
štydyridydom.

7. (507.) Bledá som ja, bledá...

Andante. (Zarieč.)

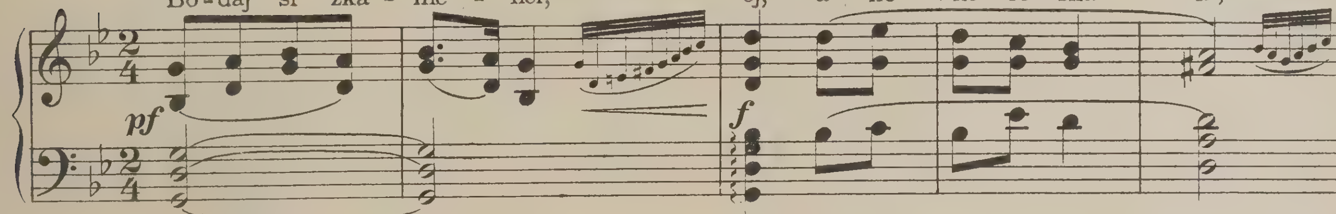

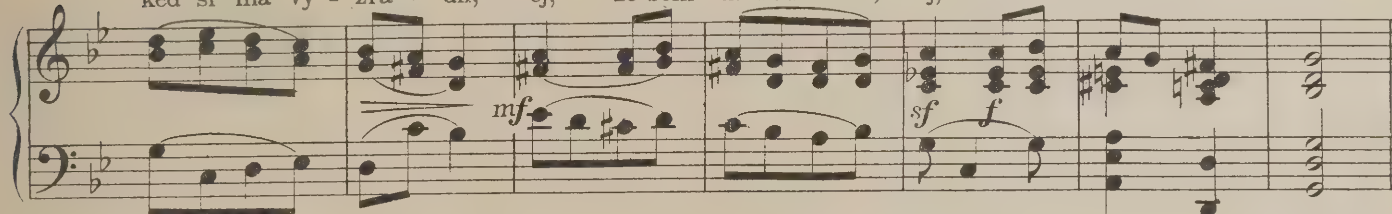
2. Keby mňa, má mamka
za červenú dala,
ej, dze by ona takú
|:bledulinkú vzala.:|

3. Kerá je červená,
tá vínečko pije,
ej, a kerá je bledá
|:ta chlapcov miluje.:|

8. (508.) Bodaj si zkamenel...

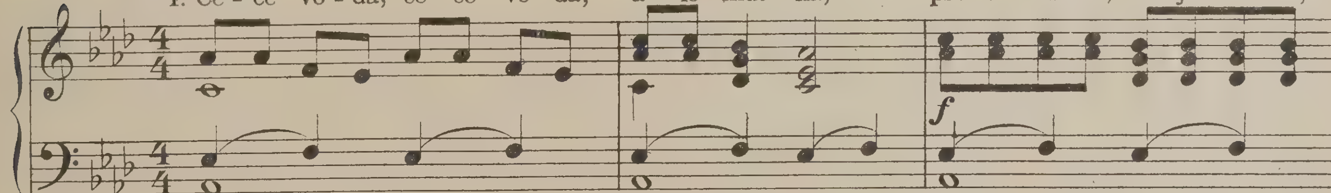
Rubato.

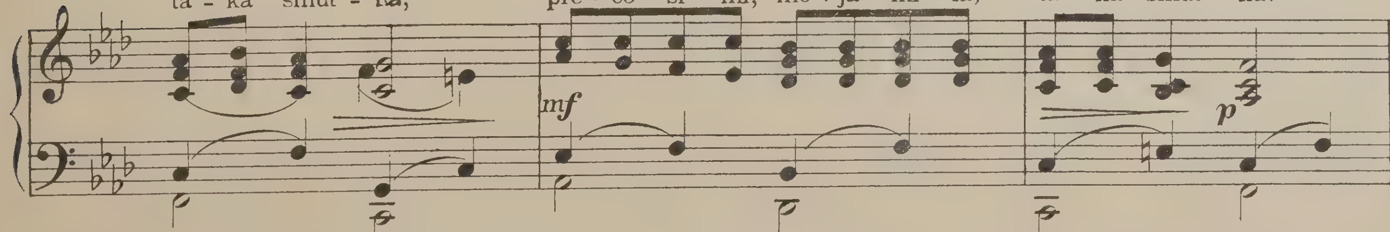

9. (509.) Ceče voda ceče voda...

Moderato. (Sariš.)

2. Jakže ja mam, jakže ja mam,
vesela byc,
mily še mi, mily še mi,
štroji ženic.

3. Kec še ženi, nech še ženi,
nech zdrav budze,
o rok o dva, o rok o dva
vdovec budze.

4. Kec ne o rok, kec ne o dva,
o dzešaty,
vera on mne, na muj veru,
muši vzati.

10. (510.) Chodí kňaz po dvore...

Andantino. (V. Slatina.)

1. Cho-dí kňaz po dvo-re, diov-ča ša - ty pe - rie, cho - dí kňaz po dvo-re, diov-ča ša - ty pe - rie, ho-dí kniž-ku na sto-li-čku, k diov-čat-ku sa be - rie, ho-dí kniž-ku na sto-li-čku, k diov-čat-ku sa be - rie.

mf f mf mf ff

2. |: „Mladý kňaz, mladý kňaz,
nak mi dajù pokoj, :|
|: stojí matka v okenečku,
mihá na mňa okom. :|

3. |: Keď ide pred oltár
akoby bol svatý, :|
|: a keď ide von z kostola,
na diovčence hladí. :|

4. |: Keď si ty pán farár
konaj „pater noster," :|
|: nemiluj ty svárnô diovča,
ale miluj kostel. :|

11. (511.) Čažko tomu kameňu...

Moderato.

1. Čaž-ko to-mu ka-me-ňu, čo pod vo-dú ply - ne, a-le to-mu ča-že je, a-le to-mu ča-že je, chto ko - ho mi-lu - je chto ko - ho mi - lu - je.

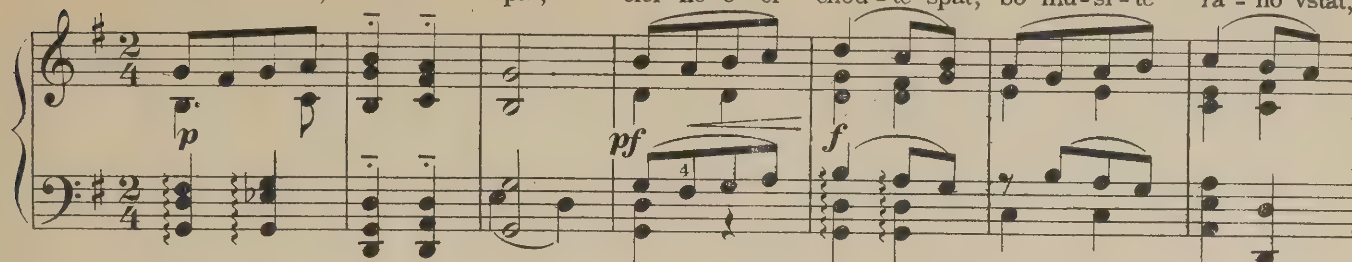
f p f 3 2 1 Ped. *

2. Ja som jedna ťež z takých
čo som milovala,
|: zanechal ma môj milý :|
|: zostala som sama. :|

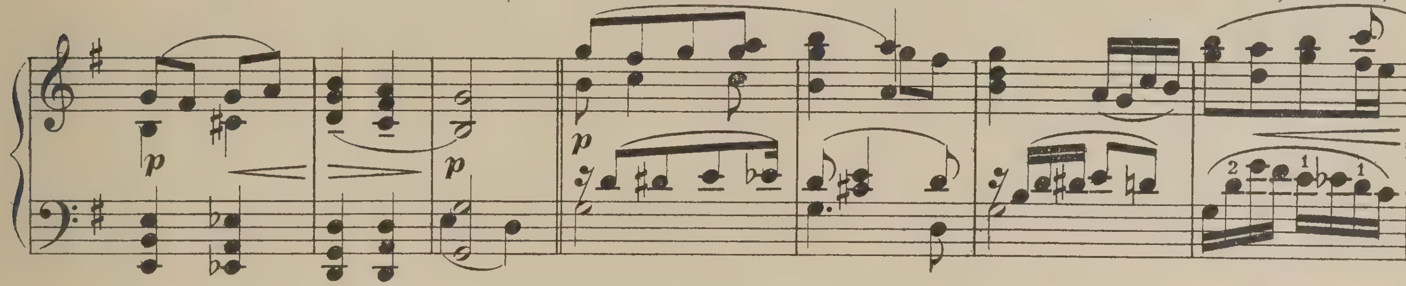
12. (512.) Čierne oči choďte spať...

Moderato.
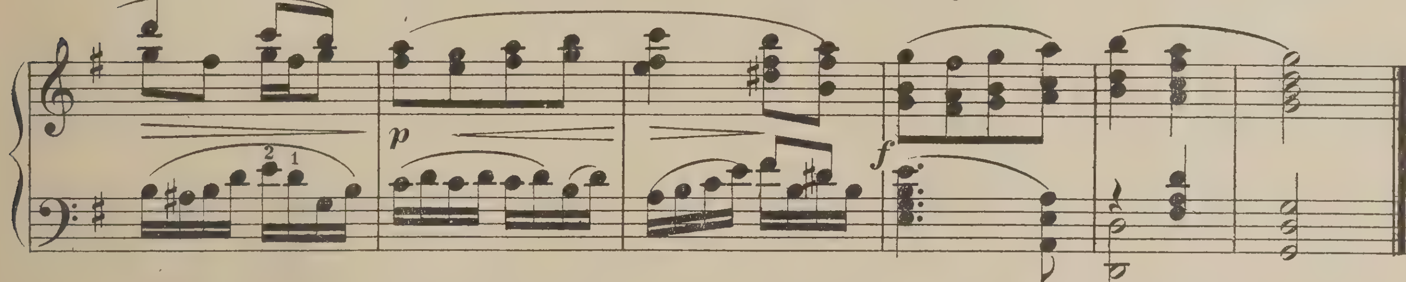
1. Čier-ne o - či, choď - te spať, čier-ne o - či choď - te spať, bo mu - sí - te rá - no vstať,

bo mu - sí - te rá - no vstať. 2. Rá - no, rá - no, rá - ne - čko, rá - no, rá - no,

rá - ne - čko, keď vy - chá - dza sl - nie - čko, keď vy - chá - dza sl - nie - čko.

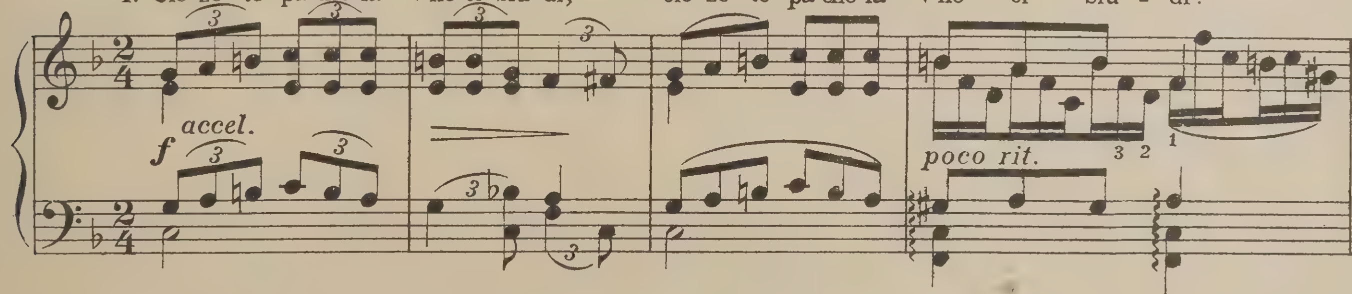
3. |: Už slniečko vychodí :|
|: má milá sa prechodí. :|

4. |: Prechodí sa po rynku :|
|: donesie nám novinku. :|

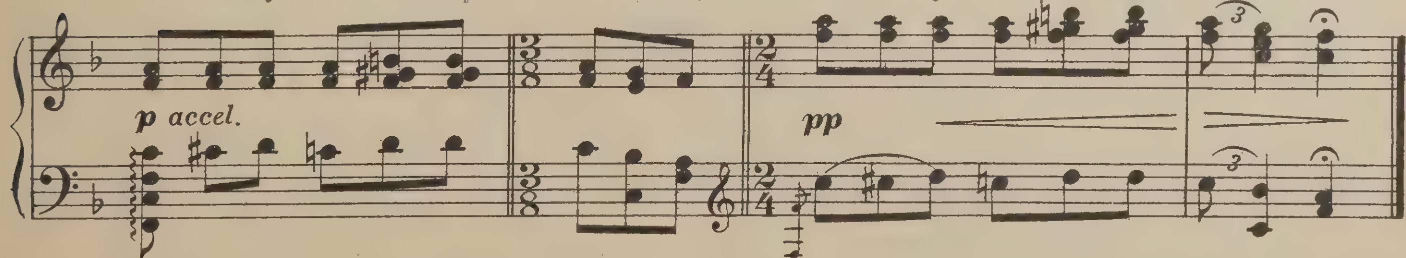
13. (513.) Čieze to pachoľa v noci blúdi...*)

Rubato. (V. Slatina.)

1. Čie-že to pa-cho-ľa v no-ci blú-di, čie-že to pa-cho-ľa v no - ci blú - di?

čo dob-rých ľu - dí zo sna bu - dí, čo dob-rých ľu - dí zo sna bu - dí.

2. |: Čieže by to bolo, to (Greňoje),**) :|
|: chodí pod oblok (Garajoje). :|

3. |: Podaj mi Anička, podaj vody :|
|: čo ti frajeria nevypili. :|

4. |: Čo nevypili, to sebou vzali, :|
|: tebe Martinko nenahali. :|

*) **Svadobná. Spievaju ju dievky mladej neveste pod oblokom.**
) **V. slatinské rodinné mená.

14. (514) Čo ja urobím...

Allegretto.

Čo ja u-ro-bím, ja sa o-že-ním; že-nu po-šlem do ro-bo-ty, ja si po-le-žím.

15. (515.) Čo sa stalo v nove...

Rubato. (Zarieč.)

1. Čo sa sta-lo v no-ve v su-se-do-viech dvo-re, sko-če-la Zu-zan-ka, sko-če-la do stud-ne.

2. Čo si si, Zuzanka, kej si sa tak chytro
čo si si smyslela, od nás odebrala.

16. (516.) Čože mi je, čože...

Moderato. (V. Slatina.)

1 Čo-že mi je, čo-že, mi-lý moo-ny Bo-že že sa mi ten šu-haj zla-ho-diť ne-mô-že!

2. Bože môj, a Pán môj, Koho ja milujem,
čože ma tak tresceš? toho mi dať nechceš.

17. (517.) Diovča, diovča, bielo...

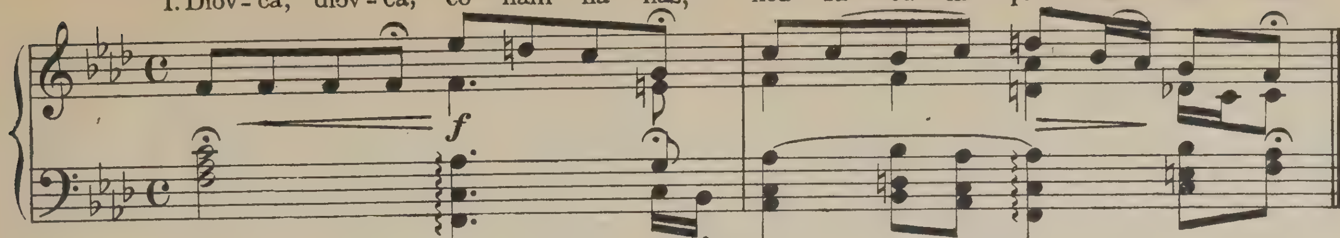
Moderato.

1. Diov-ča, diov-ča bie-lo da-nô, keď ma ne-chceš, už je dar-mo, ej, keď ma ne-chceš, ne-mí-lu-ješ ej, po-čkaj ča-kaj, o-ba-nu-ješ!

2. Diovča, diovča, biela lulka, ej, akoby mi nelupkalo,
za tebou mi srdce lupká, ej, ked si peknô, malovanô.

18. (518.) Diovča, diovča, čo nám...

Rubato.

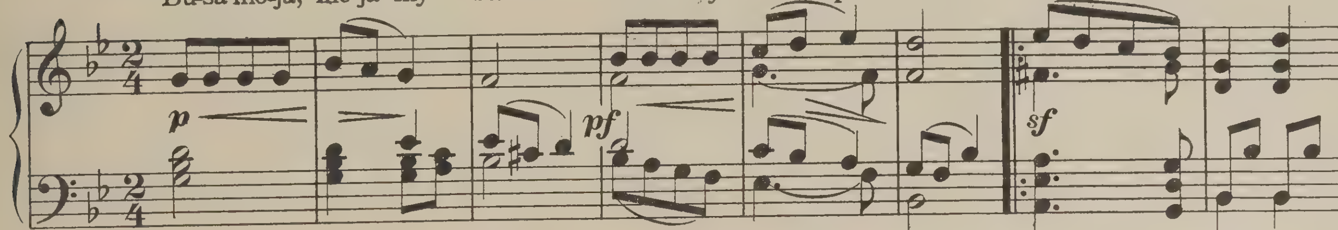

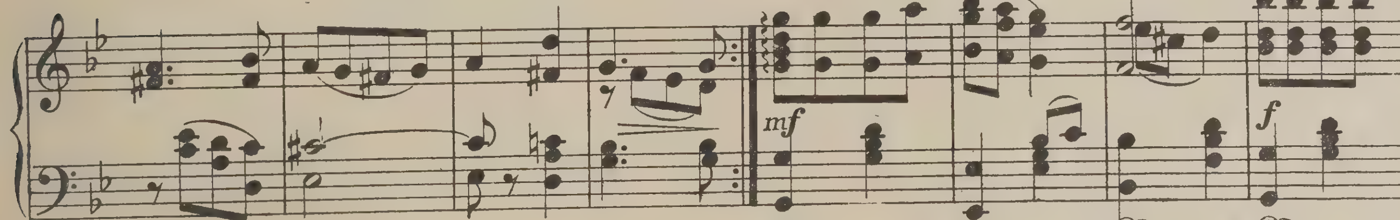
2. Zanahám vám strom zelený,
predo dvermi zasadený.
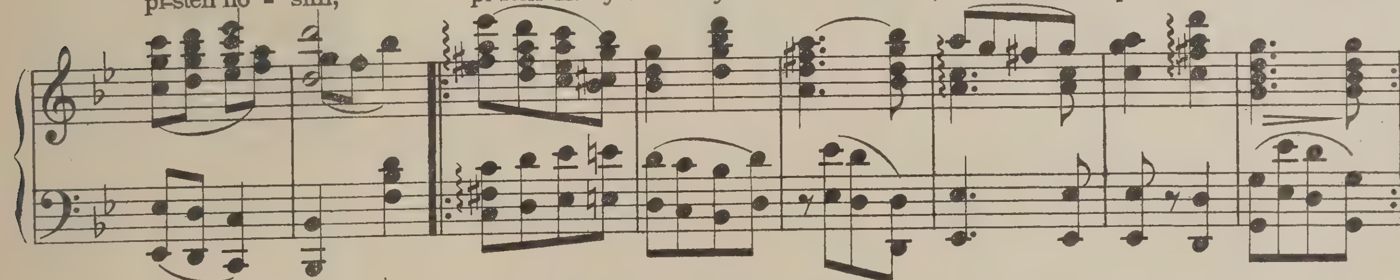
3. Na tom strome biela šatka
a v tej šatke všetká láska.

19. (519.) Duša moja, moja myseľ...

Moderato.

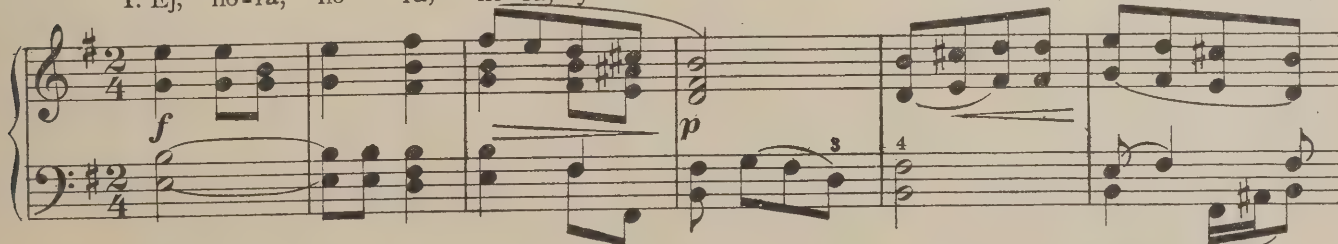

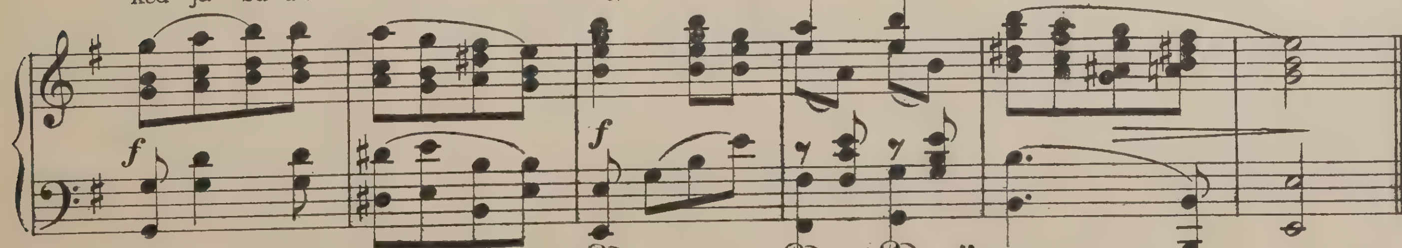

20. (520.) Ej, hora, hora, hora vysoká...

Moderato.

2. Ej, lúka, lúka, lúka zelená!
Kto ťa bude lúka kosiť,
keď ja búdem šablu nosiť?
Ej, lúka, lúka, lúka zelená!

21. (521.) Ej, kone, kone, kone vranné...

Poco allegro.

Ej, ko-ne, ko-ne, ko-ne vran-né, ej, za-ja-li vás Ga-ja-ra-né, ej, za-ja-li vaś, pre-pi-li vás, pri-de mi-lá vy-me-ní vás, pri-de mi-lá vy-me-ní vás.

f *mf* *f meno mosso*

22. (522.) Ej, svalila sa skala...

Rubato.

V. Slatina.

1. Ej, sva-li-la sa ska-la do-lu do Du-na-ja, pre-veď ma, ma-mi-lá, veď je vo-da ma-lá! 2. Ej ja ťa ne-po-ve-diem, bár by bo-la men-šia, le-bo som ja ne-ni tvo-ja naj-mi-lej-šia.

ff *mf* *ff* *con Ped.* *p* *cresc.*

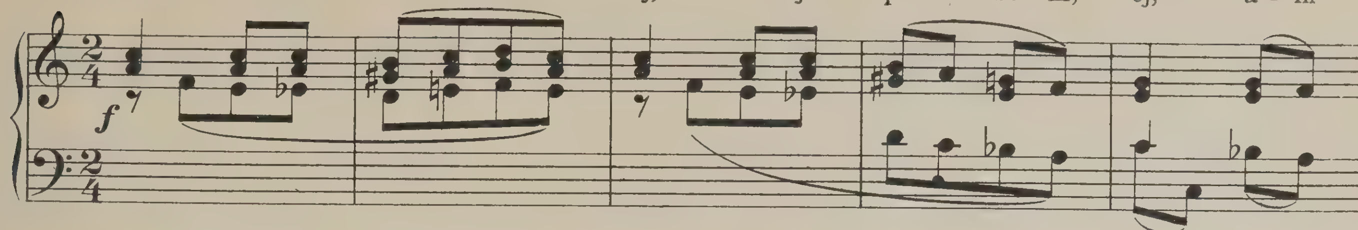
3. Ej, keby som ja mala
sokolove krídla,
ta by zaletela,
kde moj milý býva.

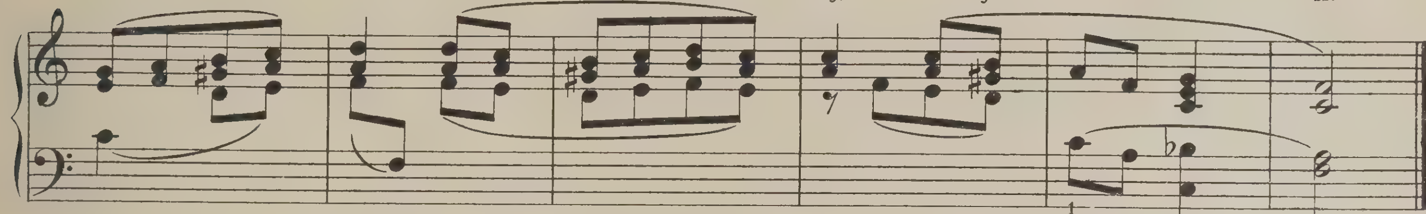
4. Ej, a ta by si sadla,
na jeho biely dom,
aspoň by vedela,
čo robia chlapci v ňom.

5. Ej, jeden kone češe,
druhý vodu nesie,
a môj najmilejsí
listočok mi piše.

23. (523.) Ej, žení sa mi, žení...

Moderato. V. Slatina.

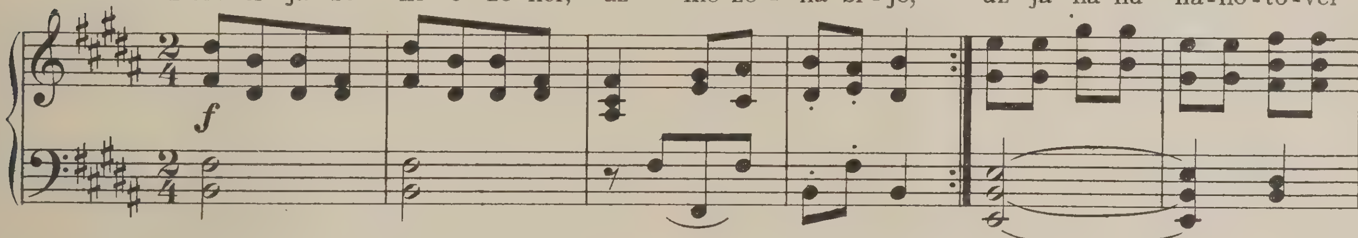

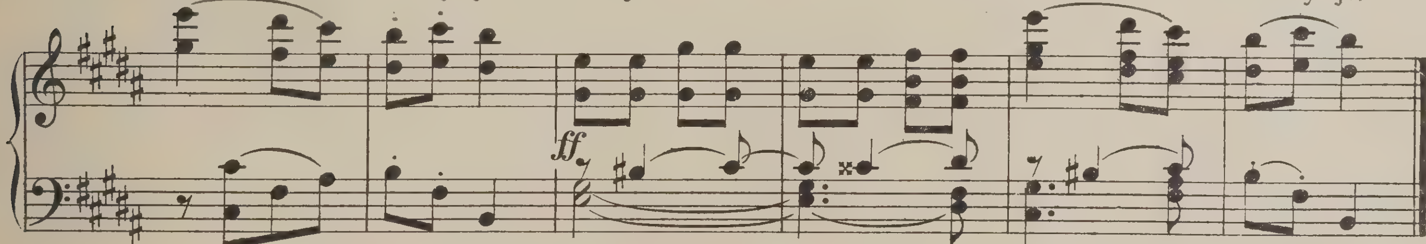

2. Ej, a ja sa vydám, | ‖: ej, a ja nezavolám :‖
ej, na druhú nedelu, | ej, jeho mladú ženu.

24. (524.) Ešči ja še neoženel...

Allegretto. Šariš.

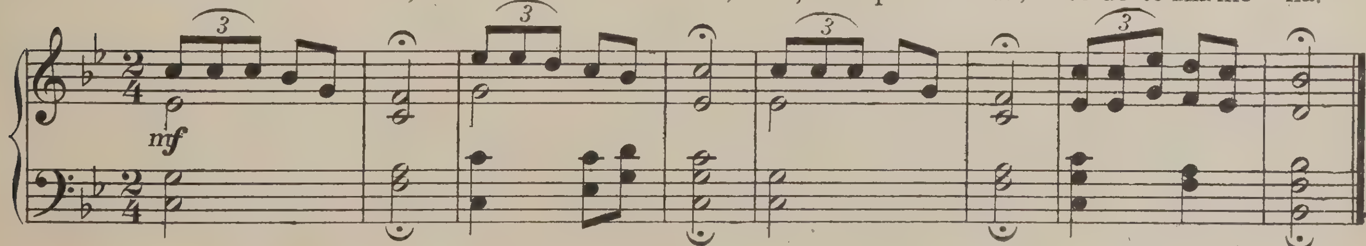

2. Jeden na pec, druhy za pec,
tretí pod povaľu:
kec mi budze daco hvaric,
prevalím jej hlavu.

25. (525.) Hlavička ma bolí...

Rubato.

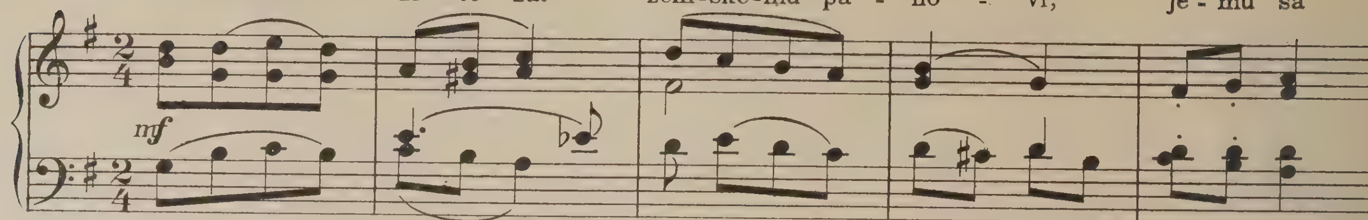

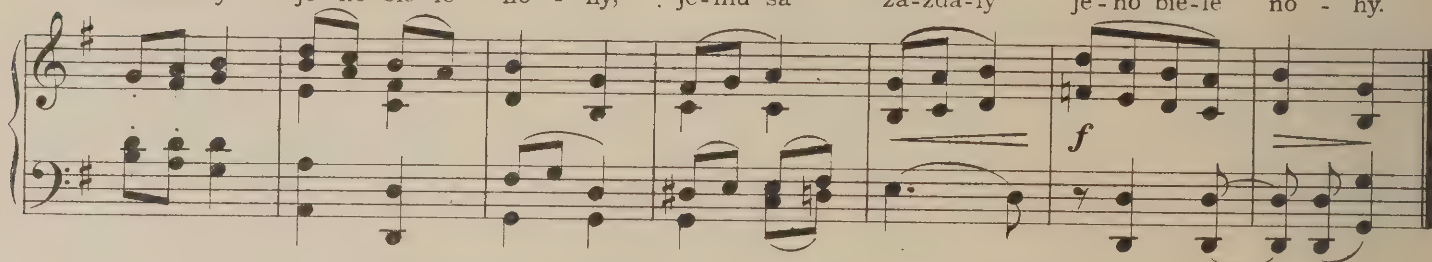
2. Znanemá, znanemá,
že mi Boh dobre dá,
a ja si tak myslím,
že vyžínať musím.

3. Čoby, vyžinala,
ver bych nič nedbala,
len bych si šuhaja
po vôli dostala.

26. (526.) Išlo dievča žito žať...

Allegretto.

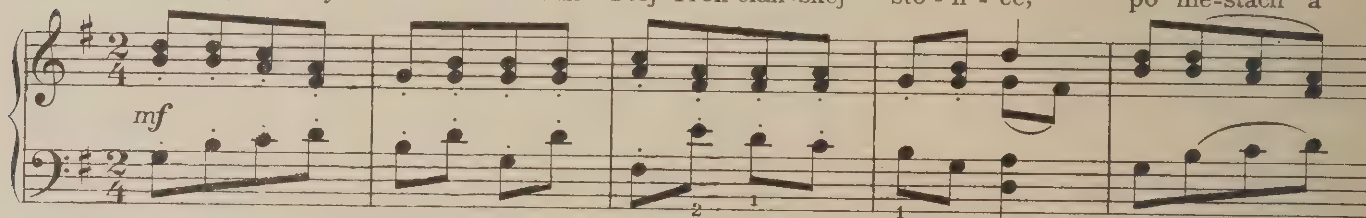

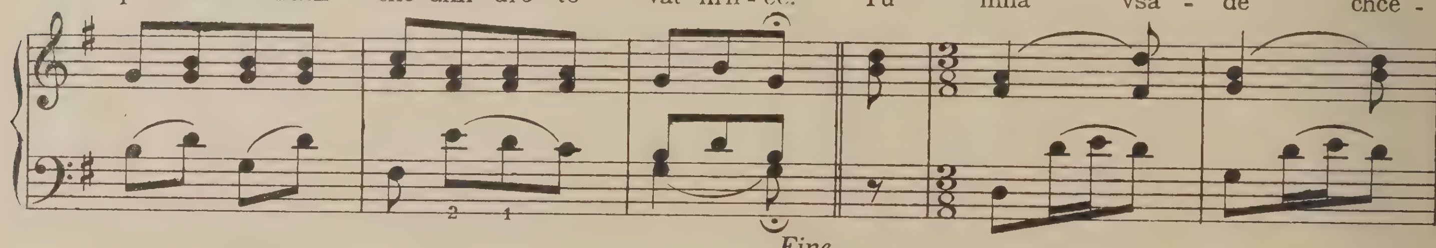
2. „Ej, dievčatko, dievčatko,
poď ty ko mne slúžiť;
nebudeš nič robiť
len kočiša lúbiť."

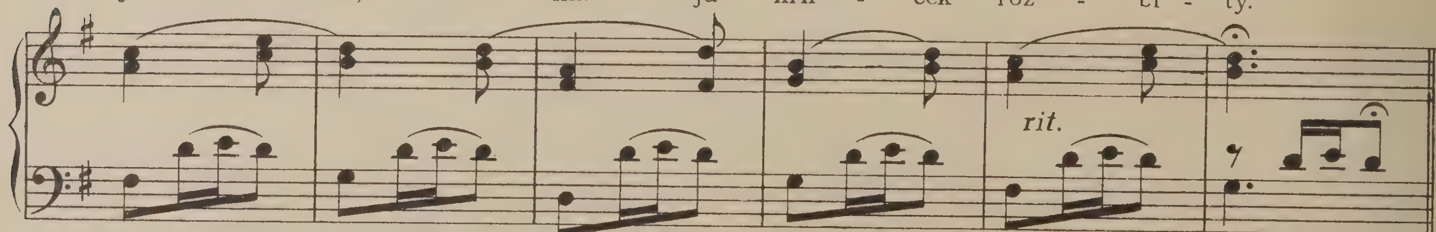
3. „Ej, nechcem ja lúbiti
kočiša vašeho,
ale by som išla,
zo pána samého."

27. (527.) Ja som dobrý remeselník...

Allegretto.

2. Drotár som ja, drotár budem,
drotárom chcem zostati,
a keď pôjdem po uliciach,
tak si budem spievati:
Hrnce misky i rajničky,
dajte drotovať ženičky!
Ja som... atď.

28. (528.) Ja šuhajčok mladý...

Moderato.

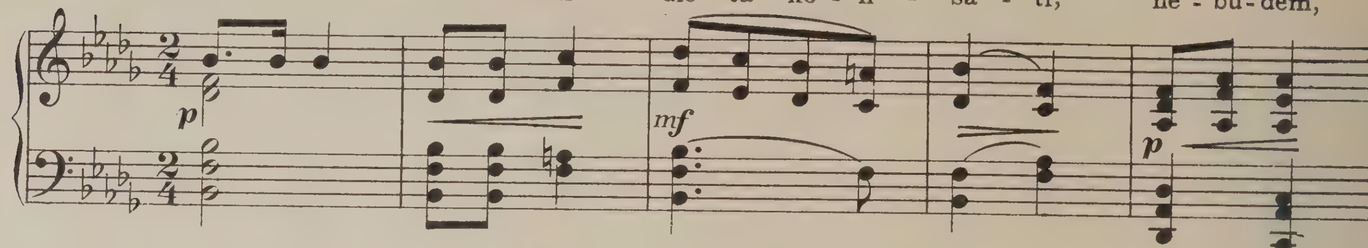
V. Slatina.

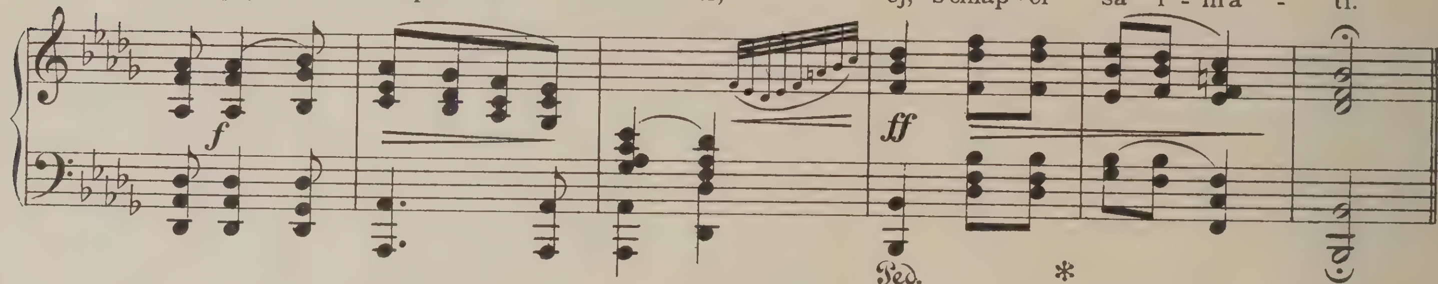
29. (529.) Kačička divoká...

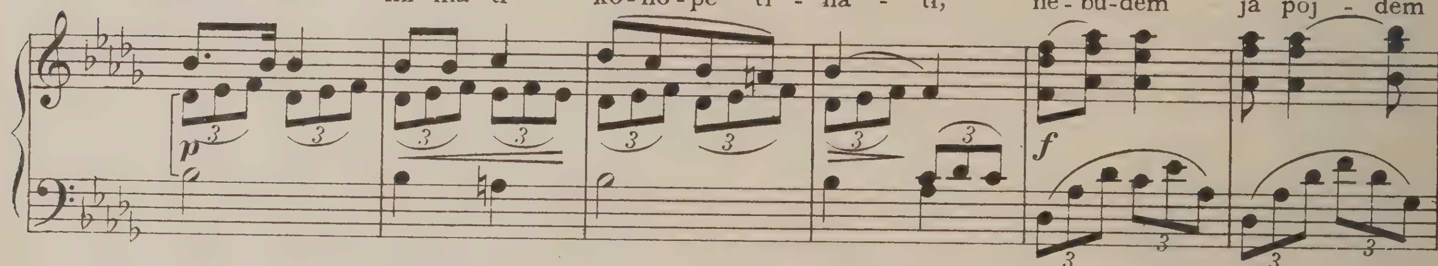
Andante.
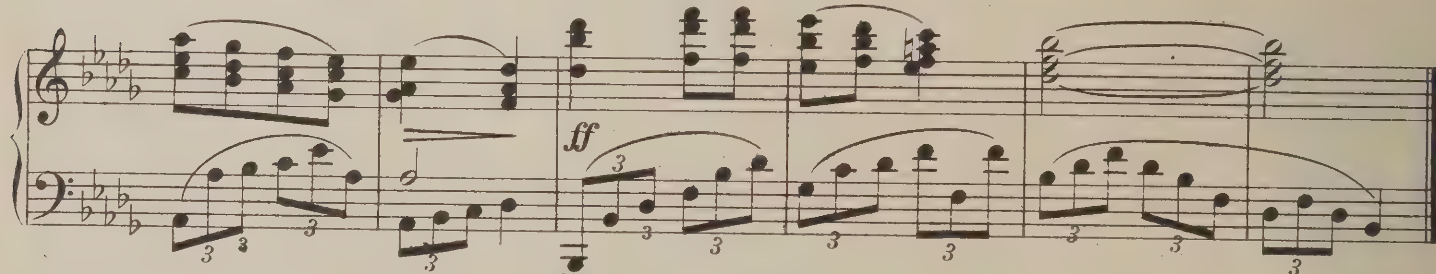
30. (530.) Kázala mi mati dieťa...

Rubato.

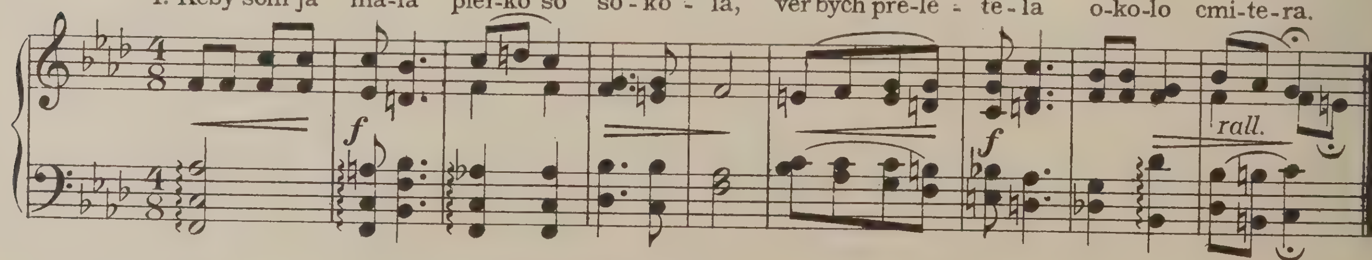

3. Kázala mi mati,
biele šaty prati;
nebudem, ja pôjdem
s chlapci tancovati,
ej, s chlapci tancovati.

31. (531.) Keby som ja mala pierko...

Rubato.

2. Nezastála by ja
len nad môj otcov hrob
Vstaňte, otče hore
veď vam už vynšol rok.

32. (532) Keď my cez hory pôjdeme...

Andante.

1. Keď my cez ho - ry pôj - de - me, čo - že tam je - sti
bu - de - me? Čo - že tam je - sti, mo - je sr - dén - ko, bu - de - me?

p *f*

2. Do - brá kô - re - čka du - bo - vá, lep - šá, než stríd - ka, chle - bo -
vá, lep - šá, než stríd - ka, mo - je sr - dén - ko, chle - bo - vá!

espr. Ped. * Ped. *

Meno mosso.

3. Keď my cez ho - ry pôj - de - me, čo - že tam pí - jať bu - de -
me? Čo - že tam pí - jať, mo - je sr - dén - ko, bu - de - me?

p Ped. * *f* *p* *scherzando.* *p*

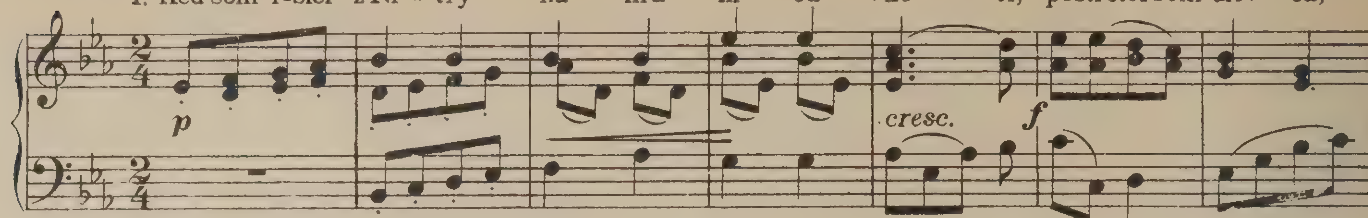
4. Dobrá vodička z kolaja,
lepšá, než vínko z pohára,
lepšá, než vínko, moje srdénko,
z pohára.

33. (533.) Keď som išiel z Nitry...*)

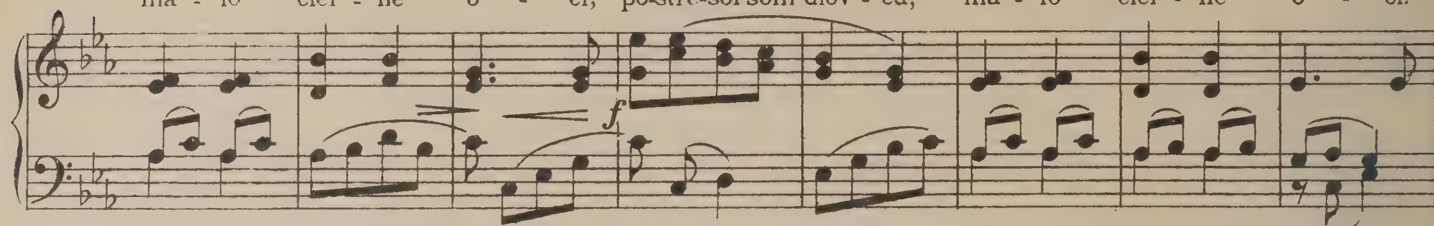
V. Slatina.

Allegretto.

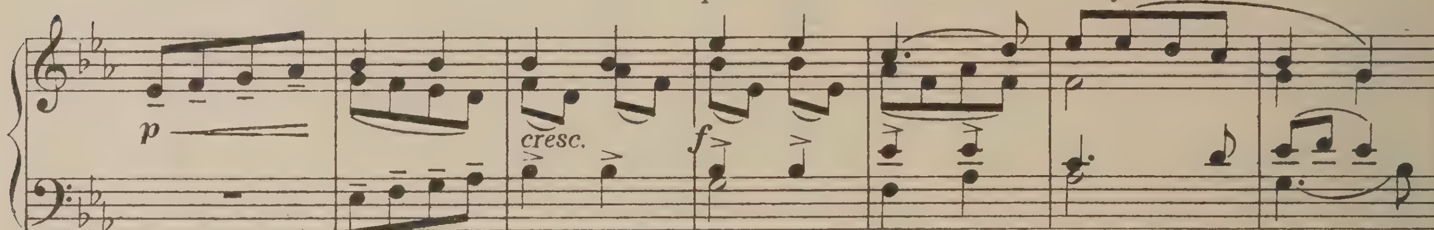
1. Keď'som i-šiel z Ni-try na hra-ni-cu vno-ci, postretol som diov-ča,
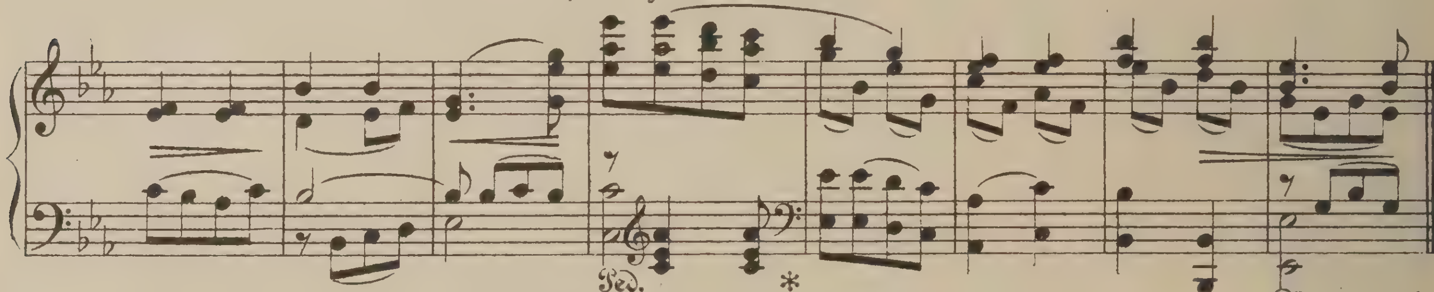

ma-lo čier-ne o-či, po-stre-sol som diov-ča, ma-ło čier-ne o-či.

2. A to diov-ča tak za dl-ho pri-mne stá-lo, bie-lym ruč-ni-kom si

o-čká u-tie-ra-lo, bie-lym ruč-ni-kom si o-čká u-tie-ra-lo.
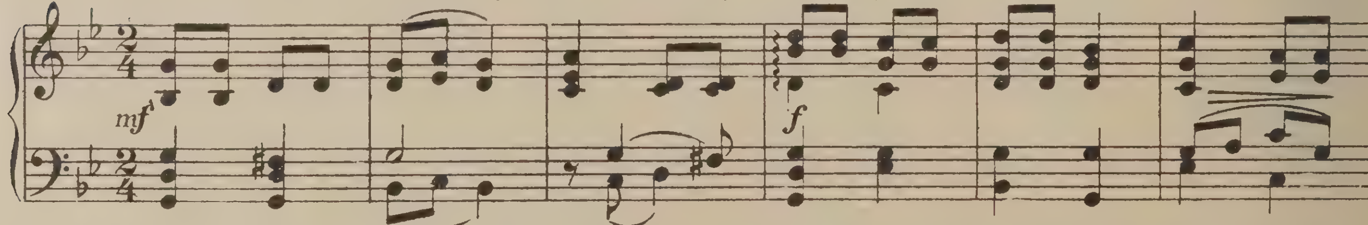

3. Podajže mi diovča, | |: čo si poutieram
bielyho ručńika, | vranýho koníčka.:|

34. (534.) Keď som išicu cez ten háj...

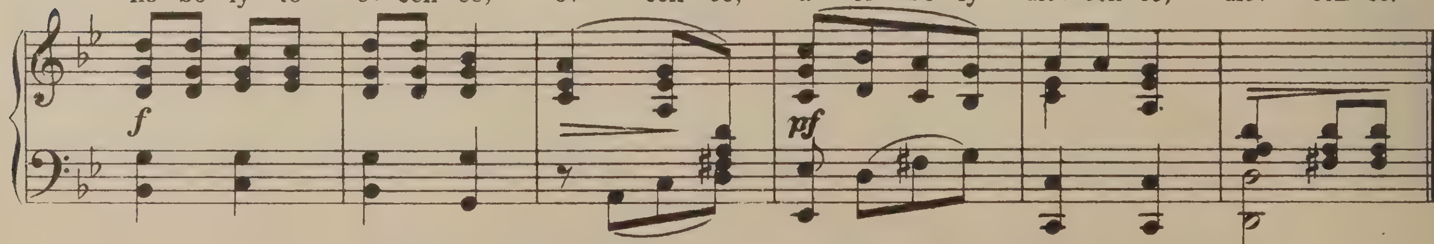
Buča.

Rubato.

1. Keď' som i-šiou cez ten háj, cez ten háj, je-den ju-hás ov-ce hnau, ov-ce hnau,

ne-bo-ly-to ov-čen-ce, ov-čen-ce, a-le bo-ly diov-čen-ce, diov-čen-ce.

2. Jedna sa mi |:páčila:|
čiernovká |:diovčina:|
mala lička |:červené:|
modré očká |:by nebe:|

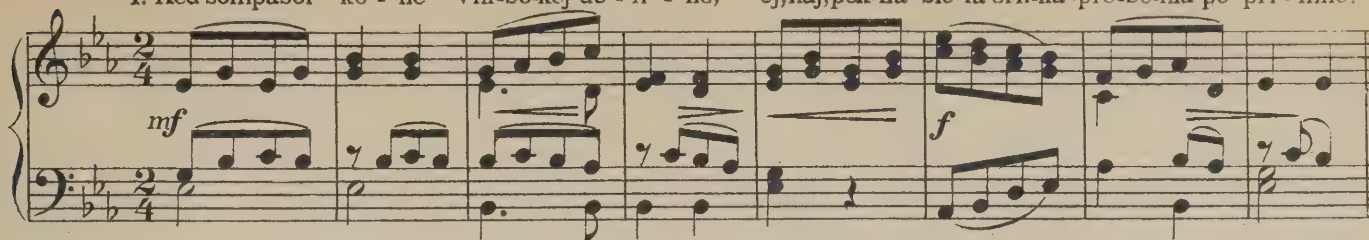
3. Hopsa, chlapci, |:dobre je,:|
švárno dievča |:moje je:|
hopsa, chlapci, |:dobre je,:|
švárno dievča |:moje je.:|

*) Srovnaj sv. I. č. 6.

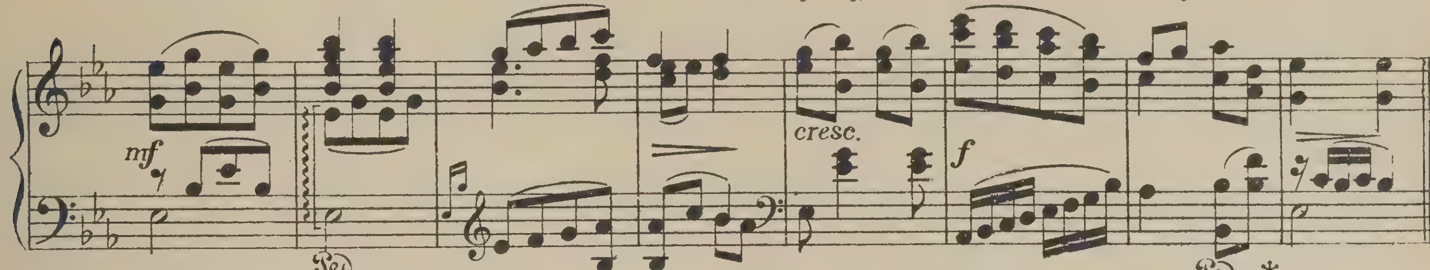
35. (535.) Keď som pásol kone...

Allegretto. V. Slatina.

1. Keď som pásol ko - ne vhl-bo-kej do - li - ne, ej, haj, pek-ná bie-la srn-ka pre-be-hla po pri - mne.

2. Ne-bo-la to srn - ka bo-la to A - ni - čka, ej, haj, na-ľa - ka - la sa mi vra-ný-ho ko-ni - čka.

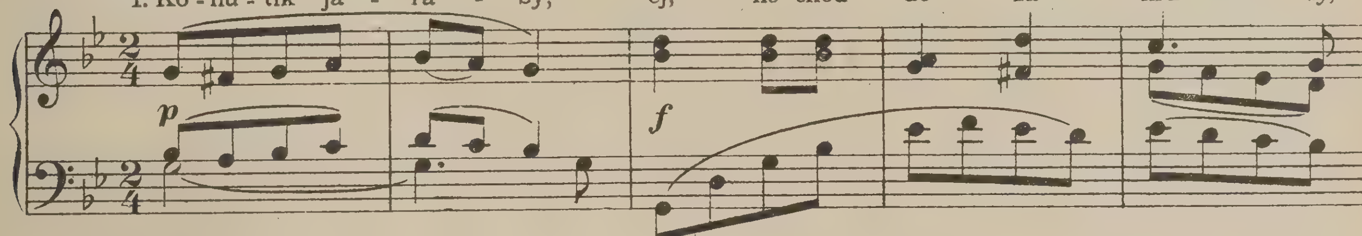
3. Koničok sa splašil jej lička bielyho, ej, haj, diovča sa mi zlaklo koníčka čiernyho.

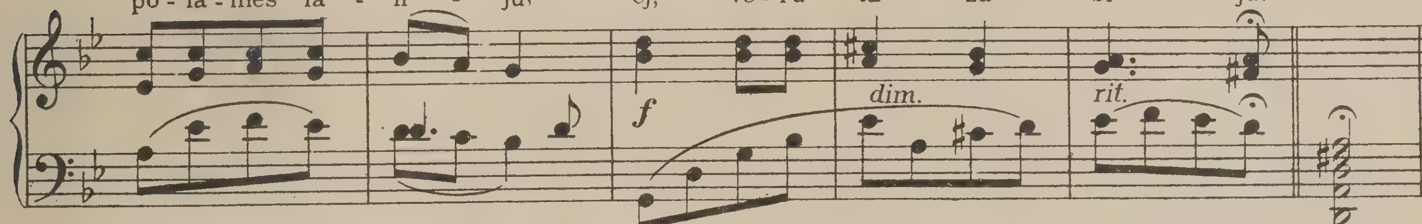
4. Koničok sivastý na skalu sa potkol, ej, haj, nebanujže diovča, že som sa ťa dotkol.

36. (536.) Kohútik jarabý...

Andantino.

1. Ko - hú - tik ja - ra - bý, ej, ne choď do za - hra - dy, po - la - meš la - li - ju, ej, ve - ru ťa za - bi - ju.

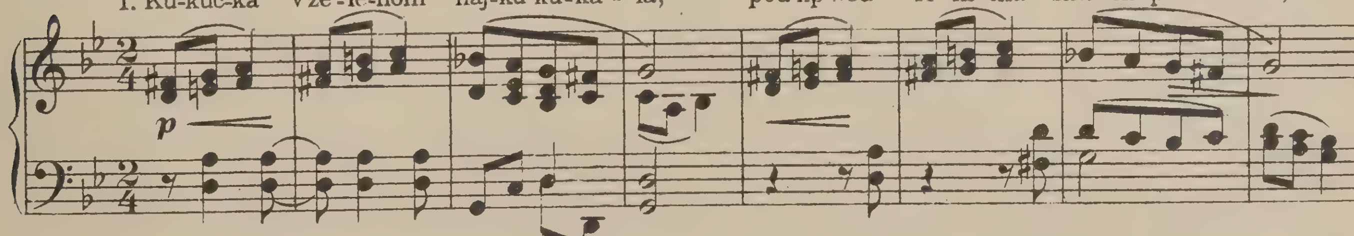
2. Keď ma i zabiju, ej, však ma pochovaju, do kostola, do toho, ej, kde panny sedaju.

3. Tu leží Janíček, ej, švarný šuhajíček, čo umrel pre diovča ej, pre švárno frajerča.
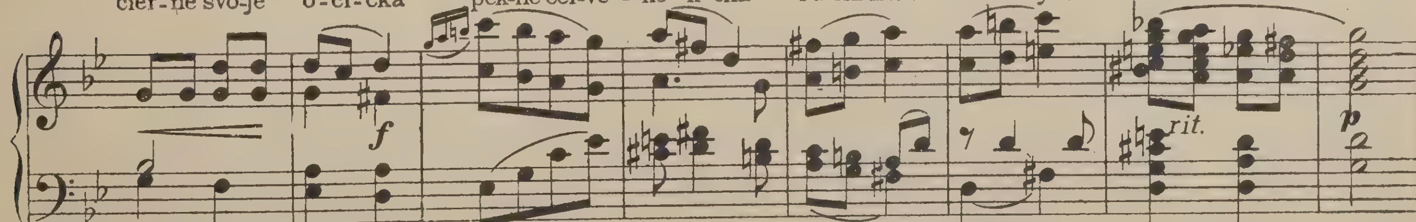
37. (537.) Kukučka v zelenom hájku...

Moderato.

1. Ku-kuč-ka v ze-le-nom háj-ku ku-ka - la, pod lip-kou A - ni-čka smut-ná pla-ka - la,

čier-ne svo-je o-či-čká pek-né čer-ve - né li-čka ru-ční-kom bie-le-ným smut-ná má-ča - la.

2. Pod hájkom zeleným spieval sláviček,
chodníčkom k Aničke kráčal Janicek;
„Čo ti, dievča, čo ti je? čo ťa trápi sužuje?
čo kropíš slzami ten tvoj ručniček“?

3. Čo mi je, to mi je, dobre ty vieš sám,
ty zradný, neverny! že nechodií k nam;
srdce moje ranené, očičky zarosené,
pre teba neverný, šuhajko môj, mám.

38. (538.) Kukurička strapatá...

Allegretto.

Ku-ku-ri-čka stra-pa-tá, pek-ná diev-ka bo-ha-tá, e-šte lep-šia chu-dob-ná, do ro-bo-ty spô-sob-ná. Tu-la-dom tra-li-ty, ta-la-li-ty trá-li-ty tu-la-dom.

39. (539.) Letí vtáčik, letí...

Rubato.

1. Le-tí vtá-čik le-tí, kry-del-ci tre-po-ce, ne-sie ne krý-del-cu z bie-lej ru-že ven-ce.

2. Jaj Boze, prebože, kdeže si on sadne? | Pred tou farou na dvor, na zelený javor.

3. Už sa javor shýňa; Janík veniec sníma; | už sa javor sohou, Janík veniec strhou.

40. (540.) Mariška, nepolievaj chodničky...

Moderato.

1. Ma-ri-ška ne-po-lie-vaj chod-ni-čky! Prí-de k te-be mi-lý tvoj, za-ma-že si čiž-mi-čky.

2. Ru-ži-čka! tá čer-ve-na ru-ži-čka! Bozkajme si, môj mi-lý, na-še čer-ve-né lí-čka!

41. (541.) Máča dievča konope...

Allegretto.

2. |: Keby čierne očičky :| v kráme predávali, | |: veru by jích dievčatá :| chlapcom kupovaly.

3. |: J ja by jích kúpila :| môjmu frajerovi, | |: aby sa mu černely :| ako havranovi.

42. (542.) Má milá, premilá...

Andante.

3. Má milá, premilá, však pekné líčka máš, | šťastný je to človek, čo mu jích bozkať dáš

4. Má milá, premilá, však bielu rúčku máš, | šťastný je to človek, ktorému ju ta dáš.

43. (543.) Mám ja jeden kaštiel nový...

Andantino. (V. Slatina.)

1. Mám ja je - den ka - štiel no - vý, nie - to na ňom o - kien dve - rí, a ja sa do - bre mám, a ja sa vy - cho - vám.

mf Ped. Ped. f

2. Poď - že, diov - ča poď - že za mna, ne - bu - de ti kriv - da žiad - na, a ja sa do - bre mám, a ja ťa vy - cho - vám.

p f

3. Nebudú ti húske gágať,
ani sliepke kotkodákať,
a ja sa.... atď.

4. Nepichne ťa sviňa pyskom,
nešibne ťa krave chvostom,
a ja sa.... atď.

44. (544.) Načo si sa vydávala...

Allegretto.

Na - čo si sa vy - dá - va - la, keď si má - lo pe - rín ma - la, tra - fí bý - ti veľ - ká zi - ma, za - mr - zne - me o - bi - dva - ja.

mf 2 1 2 1

45. (545.) Načos' ma, mamička...

Andantino.

Na - čos' ma, ma - mi - čka vy - cho - va - la? Keď si ma na voj - nu sľu - bo - va - la, na mo - je nôž - ke zla - té o - strož - ke prí - biť da - la, na mo - je nôž - ke zla - té o strož - ke prí - biť da - la.

mf *p* *mf* *f*

46. (546.) Na lúke trávičku...

Andantino.

1. Na lú - ke trá - vi - čku kos - ci ko - sá, sko - se - nú do kôp - ky diev - ky no - sá; trá - vi - čka ze - le - ná, vy - so - ká si, keď sa ko - sa zblí - ži kto ťa spa - si?
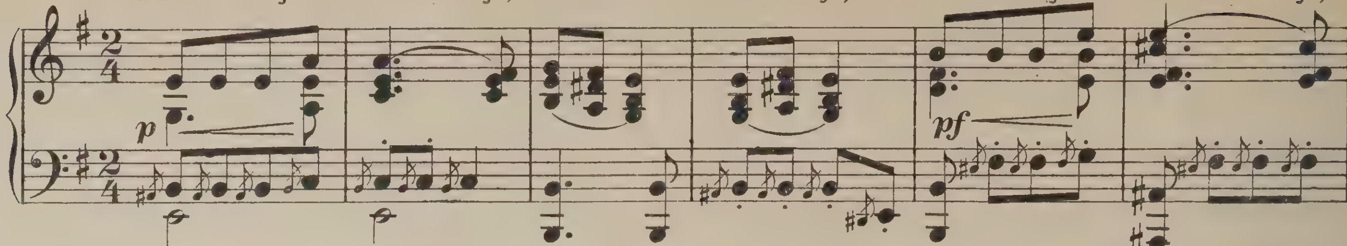
p

2. Hrdý si, šuhajko ve mladosti,
a predsa ponížiš v hrobe kosti,
hrdé si dievčatko v mladom kvete,
lež teba tiež smrtná kosa zmete.

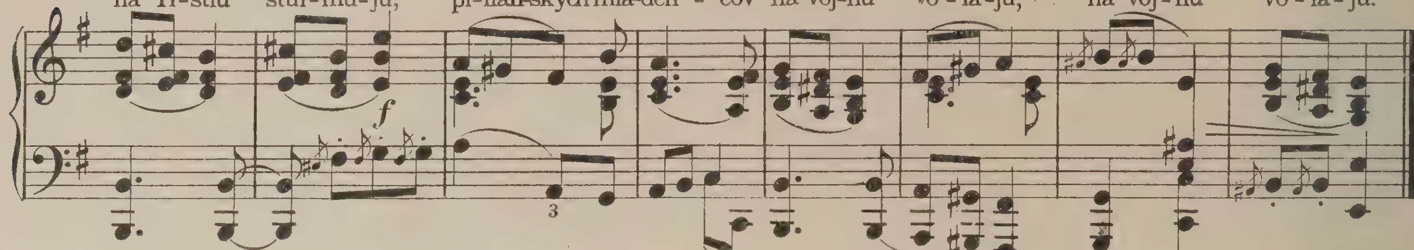
47. (547.) Na Ostrej bubnuju...

Moderato.

1. Na O-strej bub - nu - ju, na Tr-stiu štur-mu-ju, na O-strej bub - nu - ju,

na Tr-stiu štur-mu-ju, pí-lian-skych mlá-den - cov na voj-nu vo - la - ju, na voj-nu vo - la - ju.

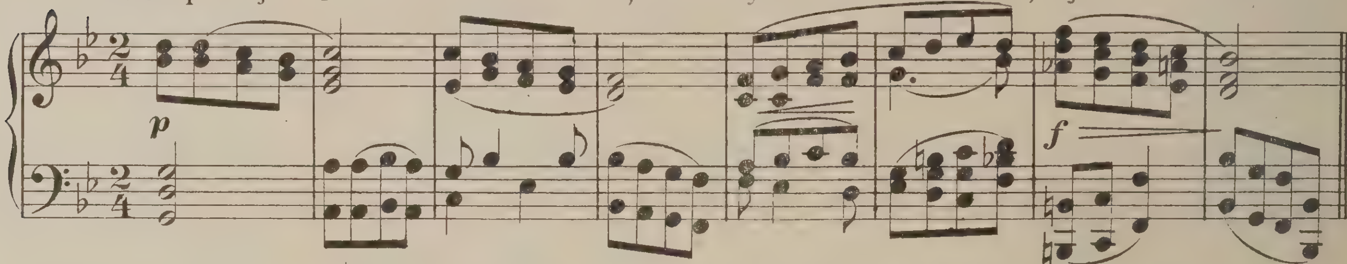

2. Bodaj sa prepadly tie budinske mosty
čo môjho milého |: maju cez ne viesti. :|

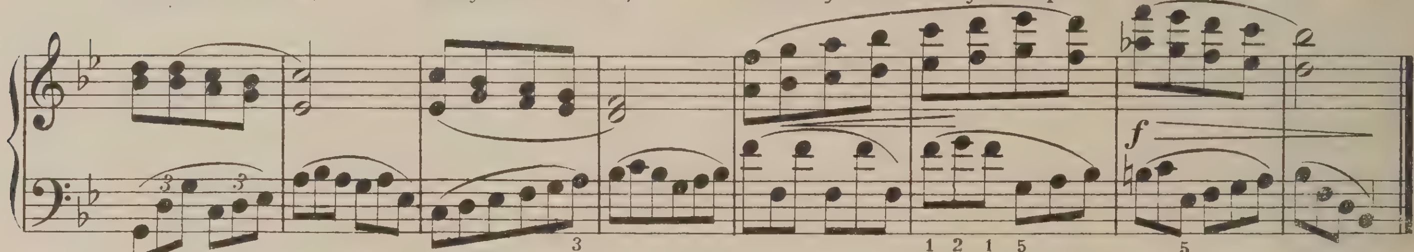
48. (548.) Na pánskej hore...

Lento. (Zarieč.)

1. Na páňskej ho - re Ja-ní-ček o - re, vy-o-rá-va ze-lí-ne-čku, daj mi ku Bo - že!

2. Ze-lin-ka ma - lá, ke-bych ca ma - la, ve-ru bych ňú švarným chlapcom ča-ro-vac da - la.
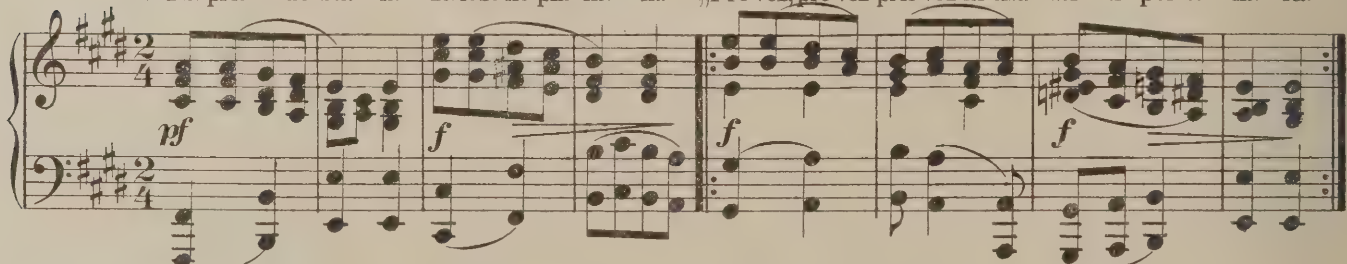

3. Čarovala bych, no, nie každemu,
len by som počarovala ze sta jednemu.

4. Susedech Janko čo k nám chojjeval,
čo on pod naším okiankom večez sedával.

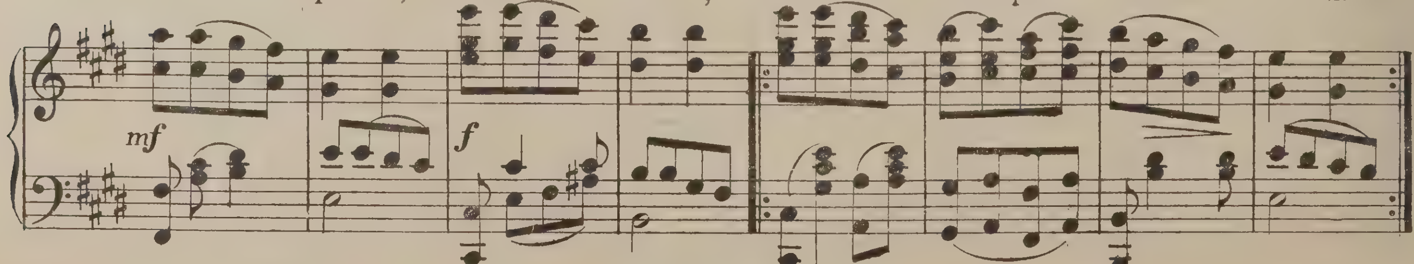
49. (549.) Na prievoze stála...

Moderato.

1. Na prie-vo-ze stá - la ža-lost-ne pla-ka - la: „Pre-vez, pre-vez prie-voz-ní-čku dám ti pol to - lia - ra.

2. Ne-ma-la čím pla - tiť, mu-se-la sa vrá - tiť, mu-se-la tá švar-ná pan-na mi-le-ho u - tra - tiť.

50. (550.) Na rováš, mamička...

Moderato.

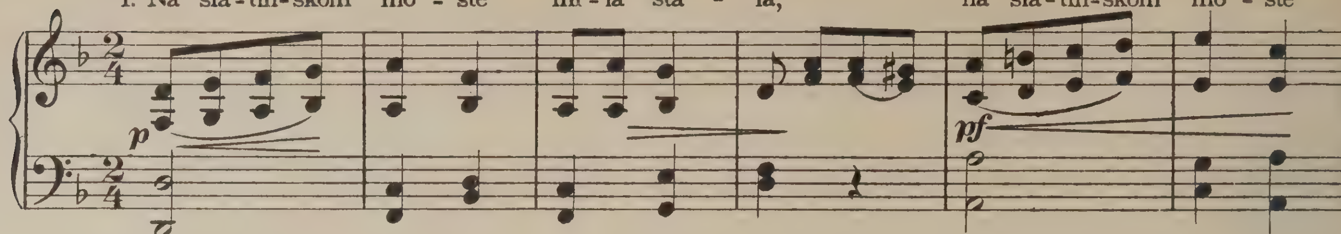
1. Na ro-váš, ma - mi-čka, na - ro - vaš, ko-mu to diev - čat-ko vy - cho - váš? Te-be-to, su - haj-ko, te - be - to, ak Pán Boh dá zdra-via, na le - to.

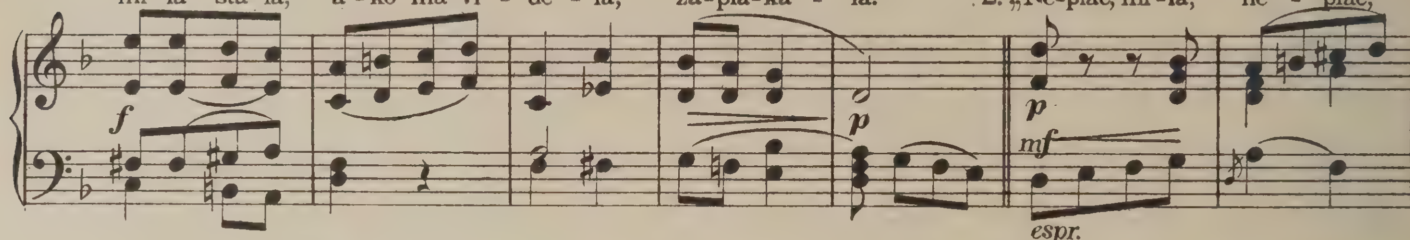
2. „Na le - to, na le - to ho - rú - ce, bu - dem sa pre - chá dzať po - lú - ce, po - lú - ce po lú - čke ze - le - nej, pri stud-ni, stud - ni - čke stu - de - nej.

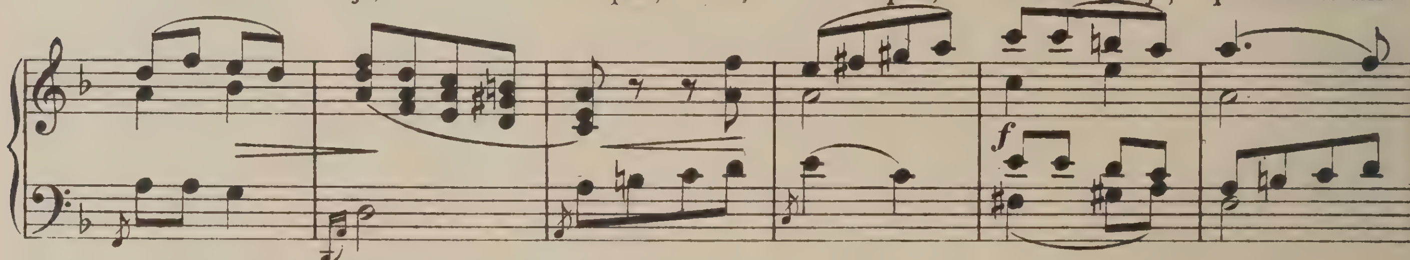
3. Krajšia som šuhajko, ako ty, lebo mám záponu z tafaty!“
„Keď ty más zaponu z tafaty ja mám zas vo vačku dukáty.

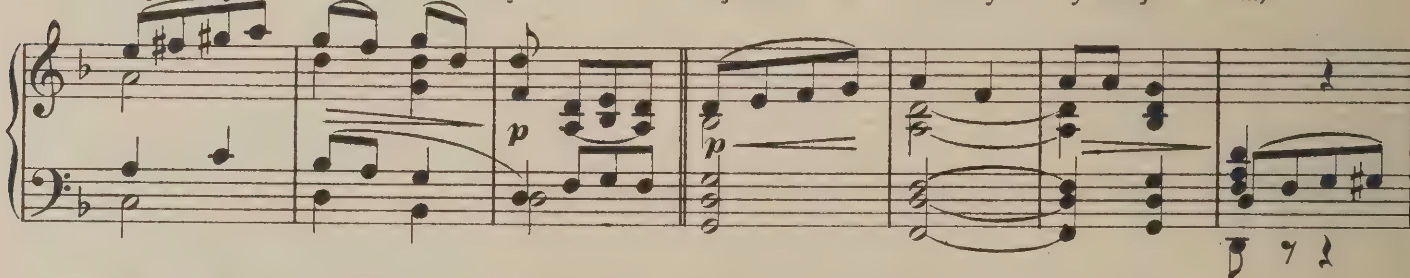
51. (551.) Na slatinskom moste milá...

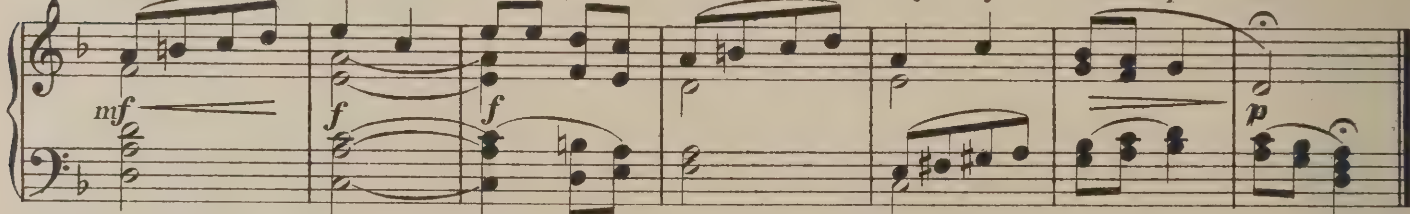
Andante. (V. Slatina.)

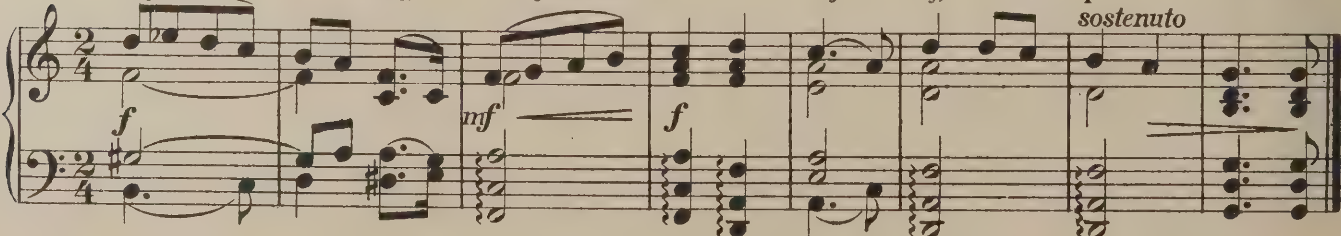

4. |: Keď ho budeš čitať, budeš plakať :|
slzy z tvojích očí budú padať.

5. |: Slzy tvojích očí ti padaly :|
tvoje blädie líčka zalievaly.

52. (552.) Na tej hore vysokej...

Rubato. (Zarieč.)

2. Nečakaj ma, má milá,
má frajjerka úprimná,
ej, kedy prídem domov.

53. (553.) Nehorekuj mati...

Rubato.

1. Ne-ho-re-kuj ma - ti, čo to všet - ko pla-tí, e - šte Pán Boh v ne - bi a sním všet - ci sva-tí, e - šte Pań Boh v ne - bi a sním všet - ci sva-tí.

2. Slováci, Slováci, vy beraní chlapci
|: hoc ste i chudobní, ale ste slobodní! :|

3. A hoc i svet celý, šíry od vás bočí
|: predsa nesmie pozret smelo vám do očí. :|

54. (554.) Nelaj ma, mamička, nelaj...

Andantino.

Ne - laj ma, ma - mi - čka, ne - laj, prí - de ku mne šum - ný šu - haj, na pek-nom bie - lom ko - ní, ša - bla mu pri bo - ku zvo - ní!

55. (555.) Neoklamal som sa, iba...

Allegretto.

1. Ne-o-kla-mal som sa, í - ba na že - ne, vol - ky môžem pre-dať, a - le že-nu nie.

2. Volky môžem predať za sto toliarov,
a ženu nepredam za päť grajciarov.

3. Za päťdesiat rimských sivé volčatá,
že som sa oženil, plačú dievčatá.

56. (556.) Neoriem, nesejem...

Moderato

57. (557.) Od Trenčina cesta rovná...

Allegretto. (Zarieč.)

58. (558.) Od Vydrnej čeče voda...

Andantino. (Zarieč.)

2. Kej sa strojí, nech sa strojí,
aj sa buje,
o rok, o dva, lebo o tri
o banuje;
o rok, o dva, lebo o pac,
preďsa mňa ty, môj šohajko,
mosiš dostac,
o rok, o dva, o dzesaci,
a von sa mi, môj šohajko,
zas navráci.

59. (559.) Oj, láska, láska...*)

Andantino.

*) Svornaj č. 259.

60. (560.) Ovce moje, ovce, máte...

Andantino.

1. Ov-ce mo-je, ov-ce, má-te zla-té zvon - ce, re-tiaz-ky strie-bor-né, srd-ce mo-sa-dzo - vé.

m. d. *pp* *m. s.* *p*

2. Už som vybačoval,
už som vysalašil,
už som si valašku
na klinčok zavesil.

3. Býval som valachom,
býval som i bačom,
teraz bych bačoval,
ale nemám pri čom.

4. V hore som nocoval,
v hore hospodu mal,
ešte som na teba,
má milá, starosť mal.

61. (561.) Pane Bože, čože je to...

Moderato.

Pa-ne Bo-že, čo-že je to za že - na? ku-pi-la mi šty-ri vo-ly, voz se - na.

f

A ja se-no po-pre-dám, že - ni-čku si vy-cho-vám, v ho-re ra-stie ze-li-na, nech sa pa-sie mr-ši-na.

62. (562.) Páslo dievča pávy...

Andante.

1. Pá-slo diev-ča pá - vy v tom ze - le-nom há - ji, pri-šli k ne-mu tria švar-ní mlá-den - ci:

p *f* 5 3

„Poj, A - ni - čka, s na - mi!“ 2. „Kej ja s va - mi poj - dzem, kam ja pá - vy

p *pf* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

po - dziem?“ Za - žeň pá - vy ho-re do há-je-čka: poj s na - mi A - ni - čka!“

Ped. * Ped. *

63. (563.) Počímkolvek živá budem...

Andantino.

2. A keď ty na mňa zabudneš,
trestu božieho neujdeš;
nedá ti Boh požehnania,
za falošné milovania.

64. (564.) Pod horou datelina...

Allegretto.

2. „Čakaj ty, Katarína,
čia je to datelina?“
„Čia by bola, môjho pána,
čo tam byva pod horama.
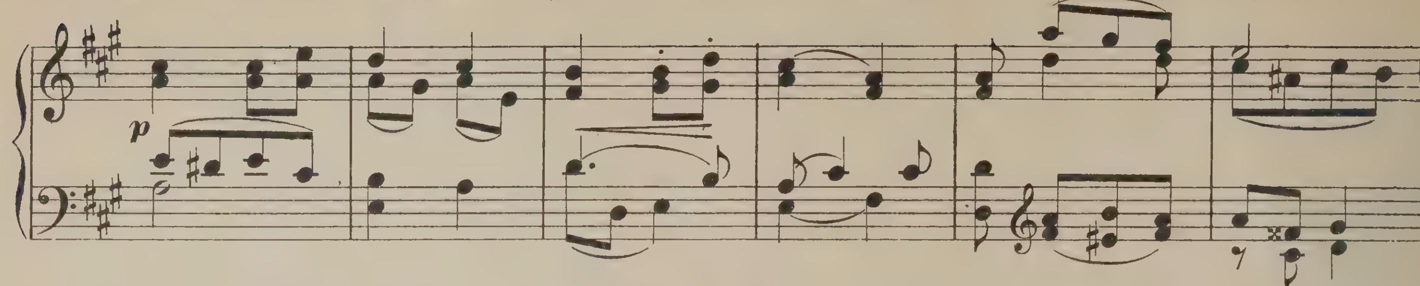
3. Nemám sa kedy baviť,
musim sa domov náhliť,
lebo by ma mati lála,
že som s vami dlho stála.“

4. „Mamka ťa nebude láť,
keď budeš s nami tu stáť,
lebo mamka dobre vedia,
že ty máš byť moja žena.“
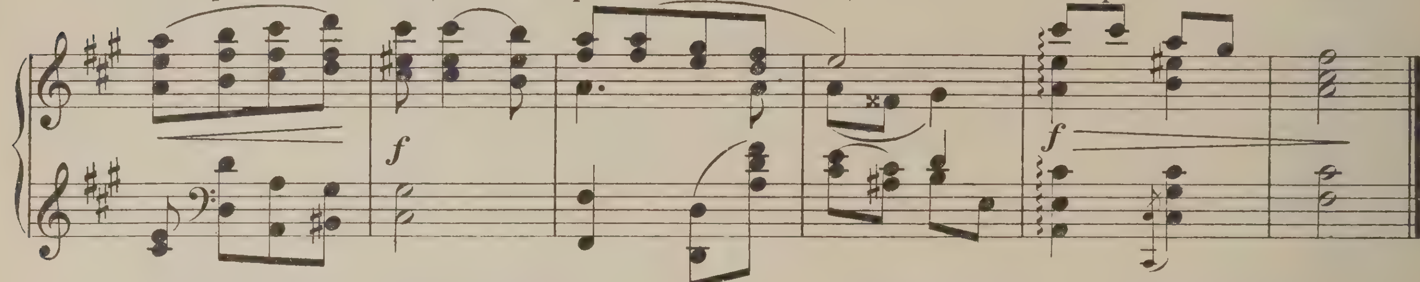
65. (565.) Pod Javorníčkom spieva...

Moderato.

2. Čo - že mu dá - vaš? „Se - no aj o - ves.“ Po - vedz mi, mi - lá,

čos' pla - ka - la dnes, po - vedz mi, mi - lá, čos' pla - ka - la dnes?

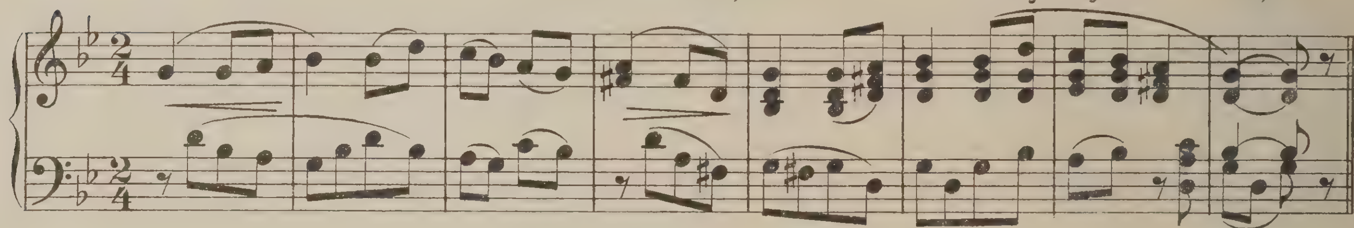
3. „A jach plakala |: že mi nespaly
své čierne oči, po devať nocí. :|

4. Ešte by mohly |: keď by ťa mohly,
po devať nespať, šuhajko, dostať. :|

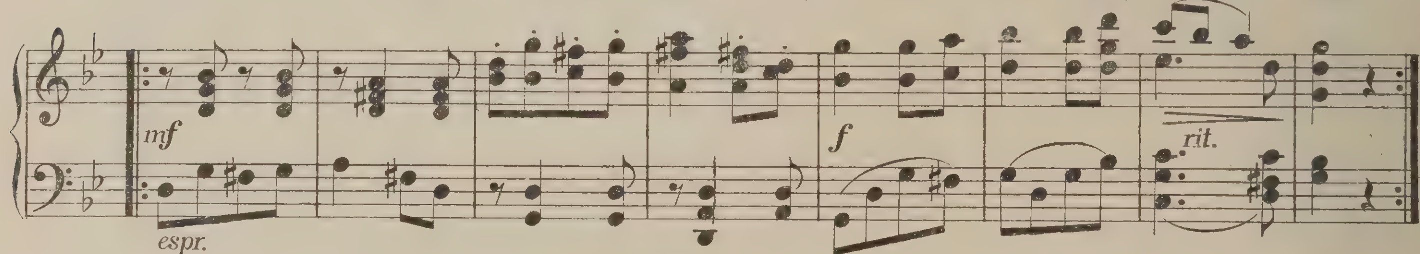
66. (566.) Pod naším okienkom...

Allegretto.

1. Pod na-ším o - kien-kom trá - vi-čka ze - le-ná, za na-ši - ma hum-ny kraj-šia ra - stie;

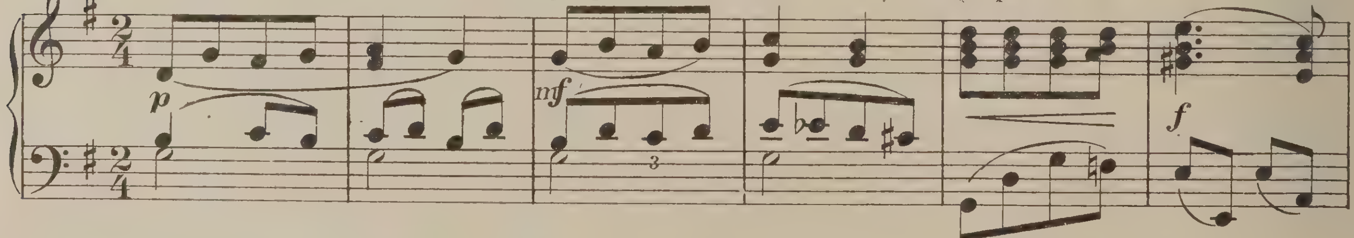
šla ju tr-hať A - ni-čka e-šte bo-la ma - lí - čká, Ja - ník za ňou ča-ká, že na-ra - stie.

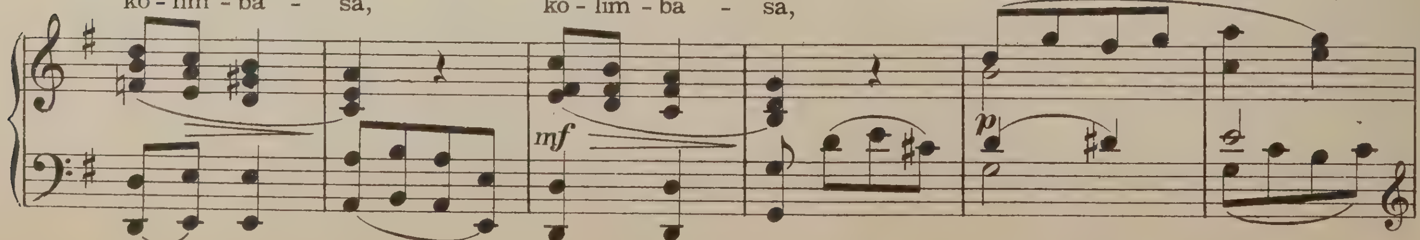
67. (567.) Popri fare môstok...

Andantino.

Po-pri fa - re mô - stok, po-pri fa - re mô - stok, po-pri fa - re mô - stok

ko - lím - bá - sa, ko - lím - bá - sa, pod ním da - te - lín - ka,

pod ním da-te - lín - ka, pod ním da-te - lín - ka ze-le-ná sa, ze-le-ná sa.

mf *sf*

2. |: Ďatelinka drobná :| nekosená
|: už je moja milá :| odvedená.

3. |: Kto si ju odviedol, :| nech si ju má,
|: nech sa len predomňou :| neobjíma.

4. |: Bo keďby videly :| moje oči,
|: plakaly by ony :| vo dne v noci.

68. (568.) Povedal mi jeden chlapec...

Allegro.

1. Po - ve - dal mi je - den chla - pec, že ja ne - viem chle - ba na - piecť,

f *con Ped.*

Tren - čín Tr - na - va, ru - ža vo - ňa - vá, chle - ba na - piecť.

f *Ped.* *

2. A ja som si roz - my - sle - la, chle - ba som si

f

u - či - ní - la, Tren - čín Tr - na - va, ru - ža vo - ňa - vá, u - či - ní - la.

f

69. (569.) Povedz mi šuhajko...

Moderato.

Po-vedz mi šu - haj - ko, čo si mi za pria - teľ, keď ťa rad -

p

2. Šu-haj le - da - či - na, s čier-ny - ma

šej ví-dím, s čier-ny-ma o - či - ma.

f *f*

Ped. *

o - či - ma, ve - ru bych pre te - ba Du-naj pre - sko - či - la.

Ped. * Ped. *

3. Nie Dunaj, nie Dunaj, za teba, šuhajko,
lež červené more, potešenie moje.

4. Nie Červené more, za teba, Janíčko,
lez ten svet široký, šuhaj černooký.

70. (570.) Prečo si sa, milý, včera večer... (V. Slatina.)

Rubato.

1. Pre-čo si sa, mi - lý, vče-ra ve - čer hne-val? Že si na-še dver-ká, že si na-še dver-ká,

f *f*

že si na-še dver-ká o-tvo-re - nie na-hal! 2. Ja som sa ne-hne-val,

pp

len mi bo - lo ľú-to, ja som sa ne-hne-val, len mi bo - lo ľú-to,

mi-lo-va-la si sa,

f

mi - lo-va-la si sa, mi - lo-va-la si sa s drú - hý - ma mlá-den - cí.

ff *mf* *rall.* *pp*

Ped.

3. |: Milovala si s druhýma mládencí, :|
|: a mňa si nahala na prostred ulicí. :|

71. (571.) Prečs' kalina v kríčku stála...

Allegretto.

1. Prečs' ka - li - na v krí - čku stá - la, ti - ché - ho sa dáž - ďa bá - la, ti - ché - ho sa dáž - ďa bá - la. 2. Až bych sa ja dáž - ďa bá - la, do krí - čka bych ne - stá - va - la, do krí - čka bych ne - stá - va - la. 3. Stá - va - la bych do do - li - ny, ka - de cho - dí môj pre - mi - lý, ka - de cho - dí môj pre - mi - lý.

mf — con Ped. — 3 1 2

72. (572.) Pred rychtárom mostek...*)

Allegretto. (Šariš.)

1. Pred ry-chtá-rom mo-stek, pred ry-chtá-rom mo - stek u-hý-ňa - še, u-hý-ňa - še, pod ním roz-ma - rí - ja, pod ním roz-ma - rí - ja ze-le-ná še, že-le-ná še

mf — pf — p — pf

2. |: Už ta rozmarija :| pokošena,
|: už moja frajirka :| začepčena.

3. |: Jednu začepčili :| druhu moju
|: co ja mam urobic :| v mojom žalu?

4. |: Skôcím ja od žalu :| do Dunaju,
|: padnem od ľubosci :| do horosci.

*) Svornaj č. 567.

73. (573.) Pri Bystrici, pred kasárňou...

Moderato.

1. Pri Bystrici, pred kasárňou jesto jeden biely brez, keby ja vedela, keby ja vedela, keď môj milý pôjde preč.

2. Už môj milý, premilený
na koníčka si sadol
koník sa mu spína,
a on si pripína
na ľavy bok šabličku.

74. (574.) Pri Rešporku na Dunaji...

Andantino.

Pri Rešporku na Dunaji húsky sa perú, húsky sa perú, vezmi, šuhaj karabínčok zastrel si jednu, zastrel si jednu!

Meno mosso.

Ja tie húsky nezastrelím, ja tie húsky znám, znám, znám.

Più mosso.

To sú húsky mojej Zuzky,

čo k nej cho-die - vam, čo k nej cho-die-vam! *m.d.* *m.s.*

ff *pp*

Ped. *

75. (575.) Sobotište pekné mesto...

Allegretto.

So-bo-ti-šte pek-né me-sto, pod nim chod-ni-ček, vy-pre-vaď ma, mo-ja mi-lá, sví-ti me-sí-ček. Sviť me-si-čku, po-ľa-hu-čku do dňa bi-lé-ho, až ja pôj-dem od diev-čat-ka čer-no-o-ké-ho.

mf *f*

76. (576.) Stoji šuhaj na ulici...

Allegretto.

1. Sto-jí šu-haj na u-li-ci, má klo-bú-čik na hla-ve, mi-lá sto-ji pre-do dver-mi, on sa na ňu ne-o-zve.

mf

2. Ka-ma-rát mu u-ka-zu-je kde mu sto-jí pre-mi-lá: Pro-sím, bra-ček, ne-u-ka-zuj, tá sa mi zne-pá-či-la.

3. Však som ťa ja neprosila,
aby si k nám chodieval,
ani listy nepísala,
aby si ma miloval.

4. Mal si dvere otvorené,
do lásky srdce mého,
ale sa ti už zavrely,
nevojdeš viac do neho.

77. (577.) Strelil Janek vranku...

Adagio.

78. (578.) Široký jarček, bystrá vodička...

Andante.

1 Ši - ro - ký jar - ček, by - strá vo - di - čka

1.

2.

- čka, na poj - že mi, mo - ja mi - lá, môj - ho ko - ní - čka,

na - poj - že mi, mo - ja mi - lá môj - ho ko - ní - čka.

2. „Ja ti na - po - jím, keď bu - dem tvo - ja, ja ti na - po -

jím, keď bu - dem tvo - ja, z mu - ro - va - nej stu - de - nô - čky

z no - vé - ho ve - dra, z mu - ro - va - nej stu - de - nô - čky z no - vé - ho ve - dra."

rall.

79. (579.) Štyri kone na dvore...

Andantino.

1. Šty-ri ko-ne na dvo-re, žia-den na nich ne-o-re, i-šiel o-rať Ja-ní-ček, pod ze-le-ný há-ji-ček. 2. Pr-vú bráz-du od-o-ral na mi-lú si za-vo-lal. Poď-že, mi-lá, poď ku mne, po-viem ti ja, čo je mne.

f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

3. „Boli mňa má hlavička,
dobila ma mamička!“
„Môže ťa mamka nebiť,
môžeš ku druhej chodiť.“

4. „A ja k druhej nepôjdem,
radšej bojovať budem,
a ja teba, Anička,
vidím rád od malička.“

80. (580.) Šuhaj, šuhaj, kat ťa lámal...

Allegretto.

Šu-haj, šu-haj, kat ťa lá-mal, ne-jed-no si diev-ča skla-mal! „Ne-skla-mal som i-ba dvo-je, a z tých bu-de jed-no mo-je.“

mf f

81. (581.) Ta dala mati...

Rubato.

1. Ta da-la ma-ti ta da-la dcé-ru do ďa-le-kej cu-dzi-ny,

p f p

prí-ká-za-la jej, za-ká-za-la jej, a - by ne-prí-šla k nej.
za se-dem rôčkov, za se-dem týždňov aj za se-dem ho - - din.

f *poco rit.* *p*

2. Jaj, mamko moja, to je za veľa
ja vám to nevydržím,
ja sa urobím vtačkom jarabím,
a ja k vám priletím,
o do zahradky sadnem na hriadky
na bielu ľaliju.

82. (582.) Také sa mi dievča páči...

Allegretto. (Zarieč.)

Ta-ké sa mi diev-ča pá - či, čo má fal-dy po ru - bá - či,

mf *cresc.* *f*

ru-káv-čen-ce vy - ší - va - né je to diev-ča ci - fro - va - né.

f *dimin.*

83. (583.) Tam za Váhom biely dom...

Andantino.

Tam za Vá - hom bie-ly dom, tam za Vá - hom bie-ly dom, bý-va pek-né

mf

diev - ča v ňom, bý - va pek - né diev - ča v ňom

2. Keby mi ho chceli dať,
vedel bych ho milovať.

3. Ale mi ho nedaju,
nechže si ho trimaju.

4. Bodaj sa jím tak stalo,
žeby sa nevydalo.

84. (584.) To božie slniečko...

Allegretto.

To bo-žie sl-nie-čko po ne-bi si be-há, to slo-ven-ské ple-mä vša-de sa roz-lie-ha.

85. (585.) Trebars som ja valach len...

Moderato.

1. Tre-bars som jä va-lach len, před-sa rád mám ja stav ten; ži-jem se-be bez sta-ro-sti vsa-mej roz-ko-ši, ra-do-sti, ja va-la-šku ov-čiar-sku ne-dám za húl ci-sár-sku.

2. Raňo slnce, keď stáva, vrose stojí zas tráva; tu ja s veselým spievaním ovce z ovčinca vyhanim do zelenej jedliny, trebars som sám jediný.

86. (586.) U zelenej rakyty...

Poco adagio.

1. U ze-le-nej ra-ky-ty le-ží Ja-ník 1. za-bi-tý, 2. za-bi-tý, kto ho za-bil, ten ho za-bil, my ne-zná-me, my pan-nen-ky

sa-mi si ho po-cho-vá - me.

2. Ej, kde ho po - cho - vá - me

náš - ho Jan - ka

1. švár - ny - ho,

2. švár - ny - ho,

tam ho na kraj do há-ji - čka hrob pri hro - be,

tam mu bu - de spie - vať slá - vik v noč-nej do - be.

87. (587.) Už som bol za mostom...

Moderato.

1. Už som bol za mo - stom, mu - sel som sa vrá - tiť,

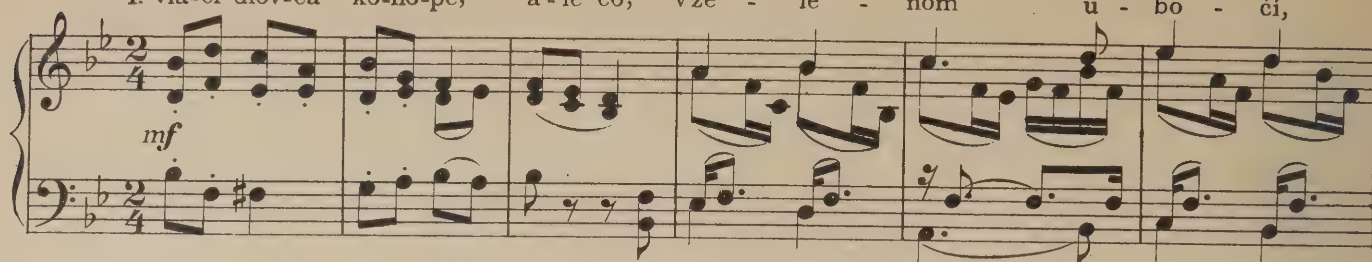
mi - lá du - ša mo - ja, mi - lá du - ša mo - ja, ne - daj sa mi trá - piť.

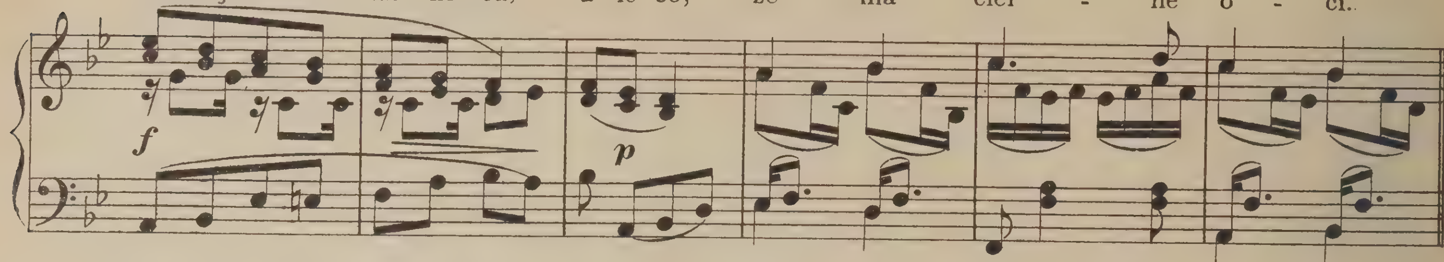
2. Keď som neni hoden,
abys ma ľúbila,
|:však som nezaslúžil,:|
abys ma trápila.

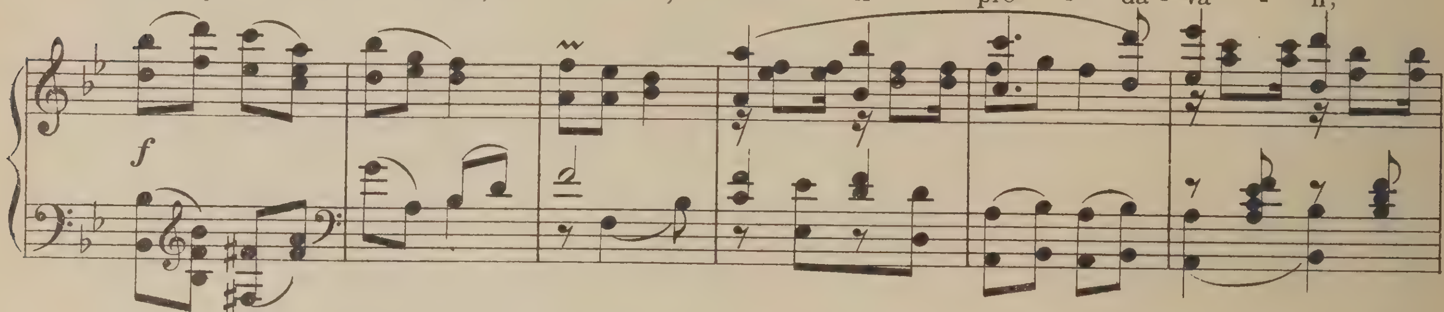
3. Trápi ťa, môj milý,
trapi ťa nevoľa,
|:bodaj ťa trápila,:|
kým nebudem tvoja.

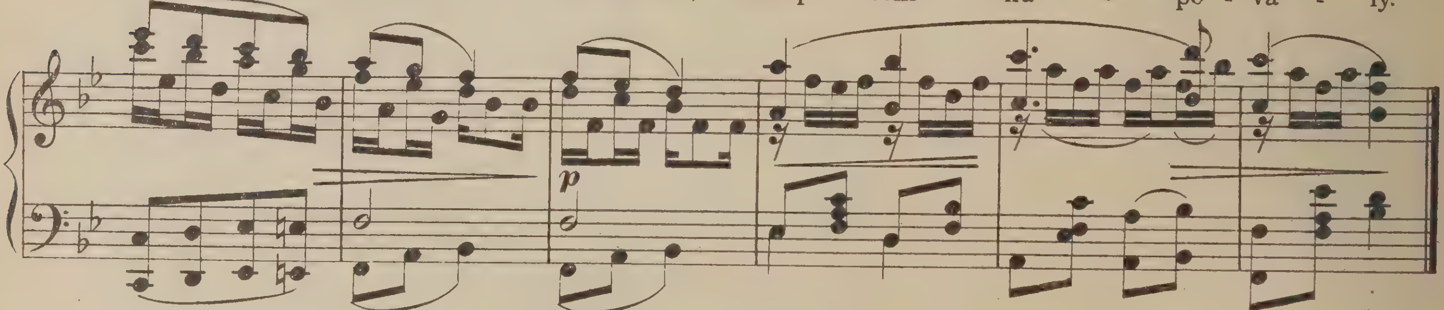
88. (588.) Vláči diovča konope...

Moderato.

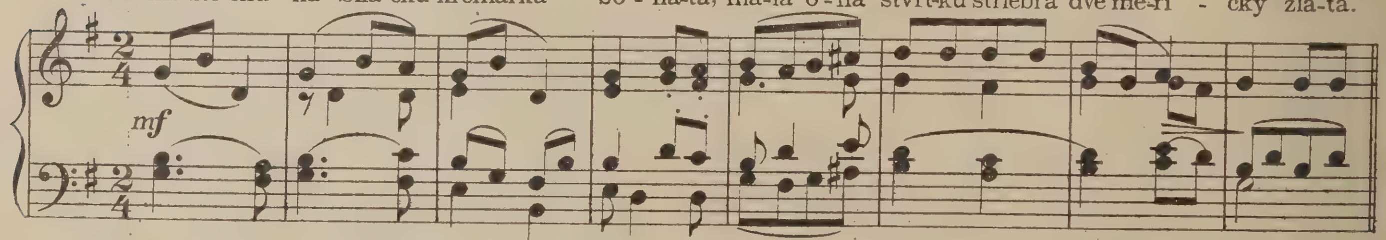

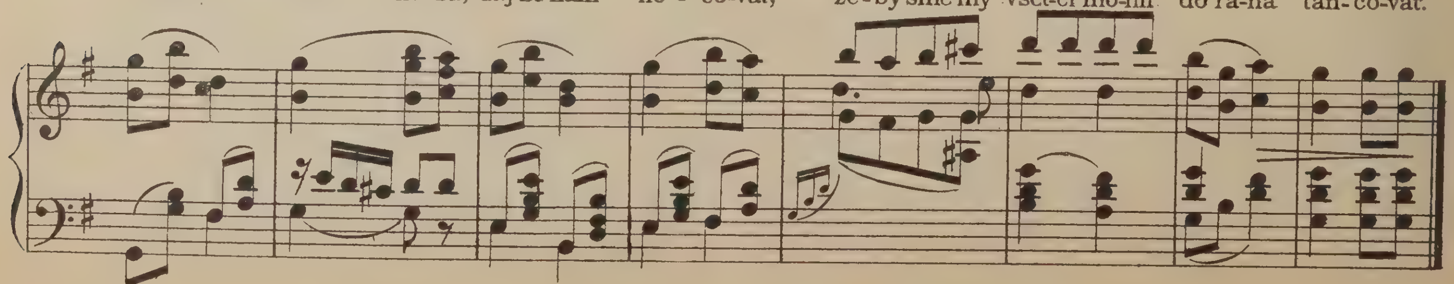

89. (589.) V mestečku na Sliačku...

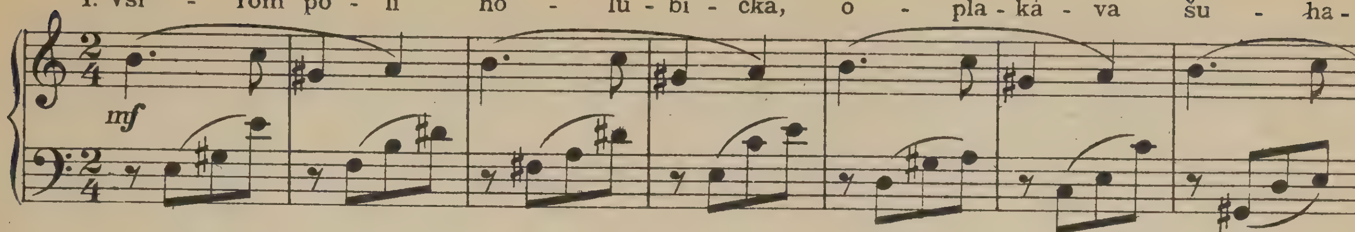
Andantino. V. Slatina.

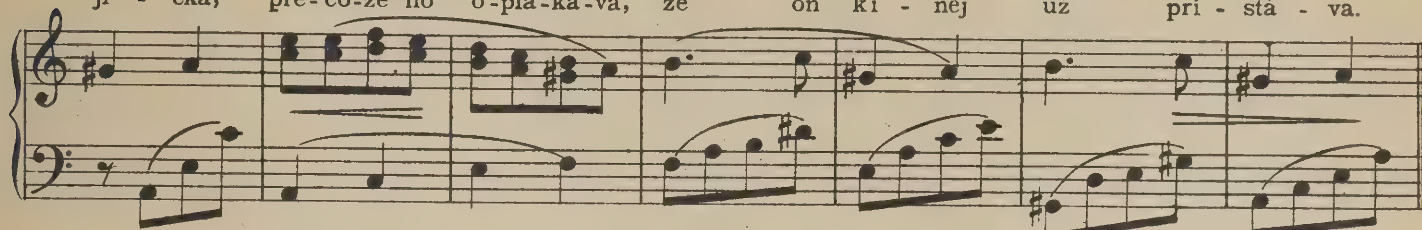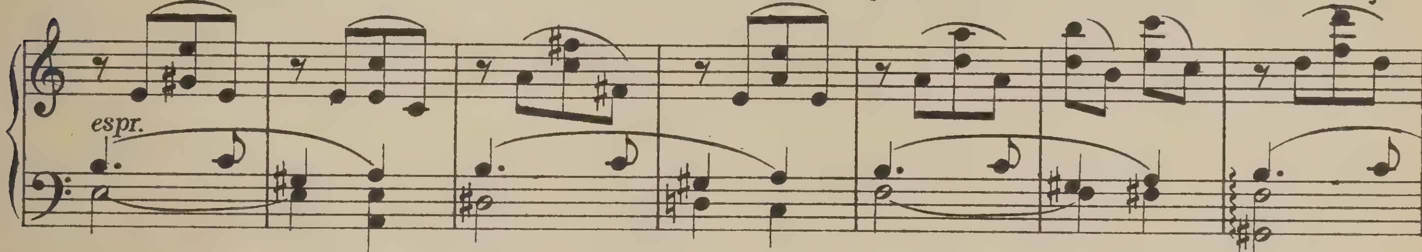

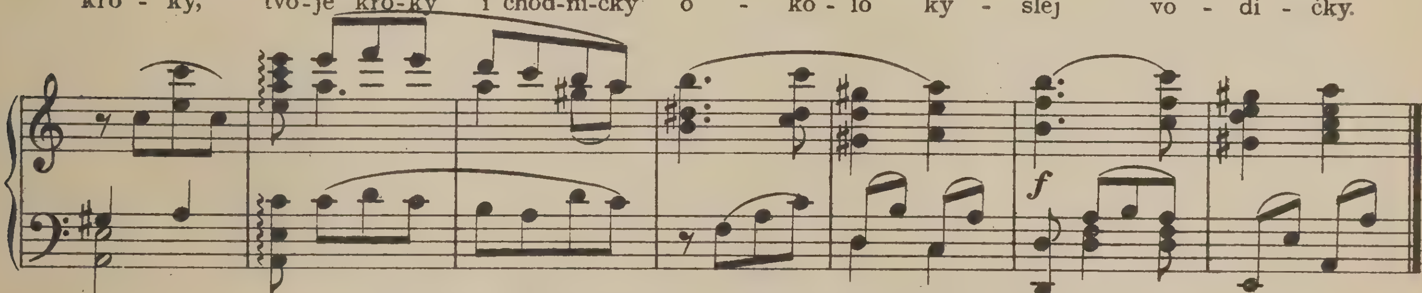
90. (590.) Všírom poli holubička...

Allegretto.

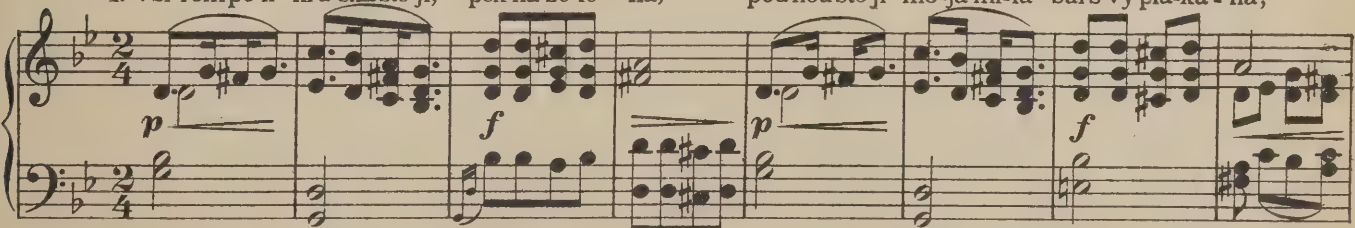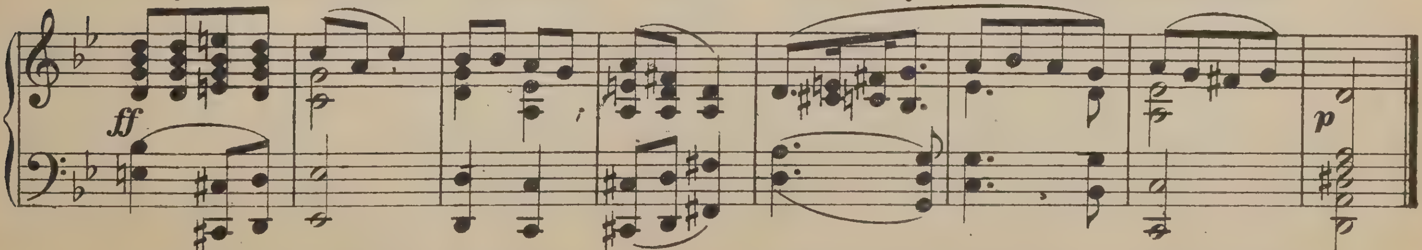

3. Voda, voda, kyslá voda
že si kyslá, ver' ťa skoda!
lebo šuhaj sladkú ľúbi;
ver' sa už ten k nám neslúbi.

91. (591.) Všírom poli hruška stojí...

Moderato.

2. „Prídiže ty, moja milá, do tej kasárni,
jaký to tam každý vojak vypucovaný,
tambor bije na buben
už ja, milá preč idem,
ej, či tebe žial nebude, ked viac neprídem?"

3. „Vystúpže ty, môj najmilší, vystúp z gliedy ven,
poteš moje smutné srdce v ten ostatný deň!"
„Nemôže to milá byť,
nemôžem už z gliedy vynsť,
nemôžem ja tvoje smutné srdce potešiť!"

92. (592.) Všírom poli strom zelený...

Rubato. V. Slatina.

1. Vší - rom po - li strom ze - le - ný, vší - rom po - li strom ze - le - ný
na ňom se - dí ho-lub bie-ly, na ňom se - dí ho - lub bie - ly. 2. Se-del, se-del, hor-ce pla-kal,
se - del, se - del, hor - ce pla - kal vrát mi, mi - la, čo som ti dal vrát mi, mi - la, čo som ti dal.

mf *attacco* *p poco rit.* *p* *attacca* *p* *rit.* *pp*

3. |: Dal som ti ja prsten zlatý :|
|: koštoval ma tristo zlatých. :|

4. |: Blázon dával, múdra brala :|
|: žeby ti to nevracala. :|

93. (593.) Vyriastol mi pod oblôčkom...

Andantino. V. Slatina.

1. Vy - ria - stol mi pod o - blô - čkom ľad - ní - čok, ľad - ní - čok, ľad - ní - čok, na - u - čil sa k nám cho - die - vať Ja - ní - čok.

mf *pf* *p*

2. A ty, Janík duša moja,
|: milý môj, :|
či si mi ty taký verný,
|: jak si bol? :|

3. Nie som ti ja taký verný
|: ak som bol; :|
lebo ma už môj kamarát
|: odviedol. :|

94. (594.) Vysoko lieta sláviček...

Moderato.

1. Vy - so - ko lie - ta slá - vi - ček, choď - že už do - mov, Ja - ní - ček! Ro - sy za - pa - da - ju, ej, zo - re zna - me - na - ju, do - mov ťa, Ja - ní - ček, ej, do - mov ťa vo - la - ju.

2. „Už to nemôže ináč byť,
už ty len moja musíš byť,
bars by tvá rodina, ej, proti tomu bola,
predsa ma neminieš, ej, frajerôčka moja!"

95. (595.) Vysoký briežok...

V. Slatina.

Moderato.

1. Vy - so - ký brie - žok, str - má vo - di - čka, na - poj mi, mi - lá, môj - ho ko - ní - čka! Ja ti ne - na - po - jím le - bo sa ho bo - jím, že som ma - li - čká. Tvoj ko - nik vran - ný, o - stro ko - va - ný,

tvoj konik vran - ný· o - stro - ko - va - ný, po - ko -

pal by on mňa, po - ko - pal by on mňa pod - ko - vi - čka - mi.

96. (596.) Zajtrá sa ja vydávať mám...

Moderato.

1. Zaj - trá sa ja vy - dá - vať mám, a ze - le - nej suk-ne ne - mám, pro - ste, chlap - ci, ma-ter mo - ju, nak mi kú - pí suk-ňu no - vú.

2. Zajtrá sa ja vydávať mám,
a nových ja čiziem nemám
proste, chlapci, môjho otca,
nak mi kúpi čižmy zo psa.

97. (597.) Zasadil som fialenku...

Andante.

1. Za - sa - dil som fi - a - len - ku, ne - ze - šla, za - vo - lal som na mi - len - ku, ne - vy - šla skla - ma - la ma mo - ja mi - lá též aj kvet, ne - pra - je mi ništ do - bré - ho ce - lý svet.

2. Láska je len preveliké súžení,
na mém srdci ťažký kameň vložený
ale dá Boh ešte dožiť taký čas,
že má milá rada výnde na môj hlas!

98. (598.) Za tú horu, za vysokú...

Moderato.

Zarieč.

1. Za tú ho - ru, za vy-so-kú mám fra-jer-ku čer-no-jo - kú,
ša-la-dri-ja, ho-ja, dra-há du-ša mo-ja, mám fra-jer-ku čer-no-jo - kú.

mf *f* *p* *pf* *ff*

2. I - šiel bych k nej, ce-sta je zlá, ve dne pr - ší, v no-ci je cma,
ša-la-dri-ja, ho-ja, dra-há du-ša mo-ja, ve dne pr - ší, v no-ci je tma.

f *p* *mf* *frit.*

99. (599.) Žalo dievča, žalo trávu...

Moderato.

1. Ža-lo diev-ča, ža-lo trá - vu, ne-ďa-le-ko Te-meš-vá - ru,
keď na-ža - lo, po - via-za - lo, na šu-haj-ka za-vo-la - lo,

p *mf* *f*

keď na - ža - lo, po - via - za - lo, na šu - haj - ka za - vo - la - lo:

2. „Šu haj, šu haj, s dru hej stra - ny, poď mi dví-hať ba-toh trá - vi!“

„Nech ti dví - ha o - tec ma - ti, ne-chce-li ťa za mňa da - ti!“

3. E - šte ťa len ko-lem-ba - li, už ťa za mňa sľu-bo-va - li,

e - šte si - len hú - sky pá - sla, už si v mo-jom srd-ci rást - la,

e - šte si - len hú - sky pá - sla, už si v mo-jom srd-ci rást - la.

pesante

100. (600.) Žatva, milá žatva...

Rubato

1. Žat-va, mi-lá žat - va, ví-taj s no-vým chle-bom, už sme sa na - ža - li tam pod ší-rym ne - bom.

2. Žali sme pšeničku, od konca do konca, ktorá z naš dostane švárneho mládenca.

3. Ktorejže dnes, ktorej uvijeme, veniec? Tej, ktorú vezme najkrajší mládenec.

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach" 10 piesní s klavírovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka" 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne" 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovej piesne s klavírovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavírovým sprievodom. I. II. III. sošit.

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach“ 10 piesní s klavírovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka“ 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne“ 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovej piesne s klavírovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavírovým sprievodom. I. II. III. sošit.

Please return to Krutys

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(601-700)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý.

op. 75.

Svázok VII.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

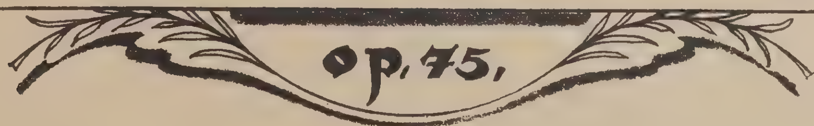
1000 slovenských ľudových piesní

(601–700)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 75.

Svázok VII.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

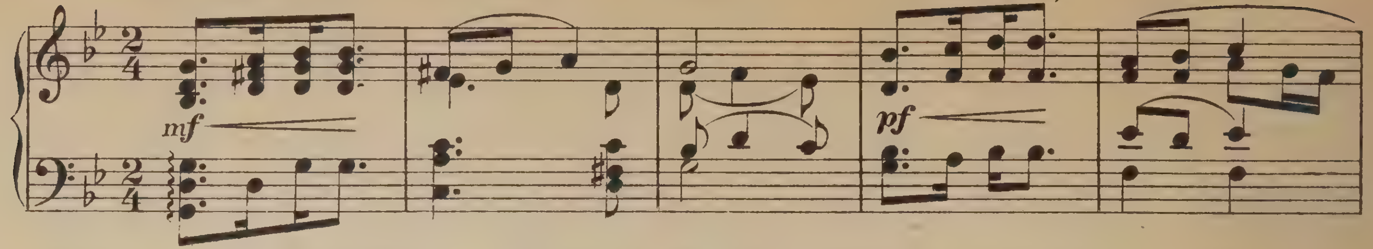
Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
Vlastná sbierka.

OBSAH

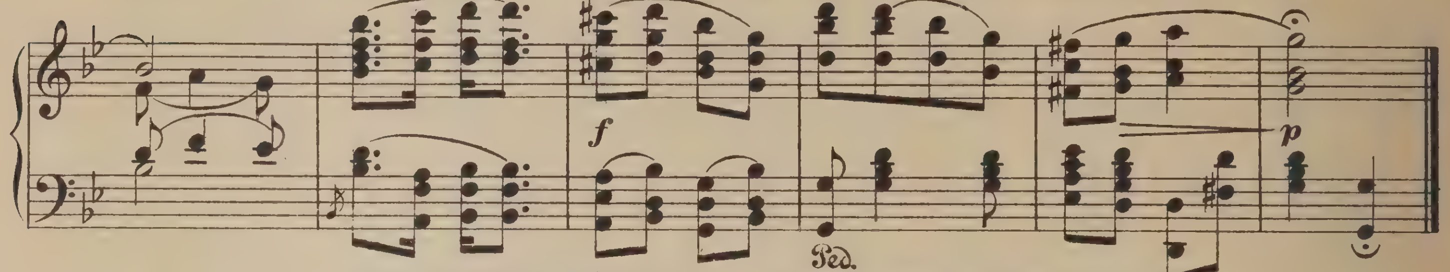
1. (601.) Ach, môj Bože, čo mám robiť...

Rubato.

1. Ach, môj Bo-že, čo mám ro - biť, či sa že-niť, či len tak

byť? Že niť sa mi ne-do-vo-lá, van-dro-vať ma no-hy bo - lá.

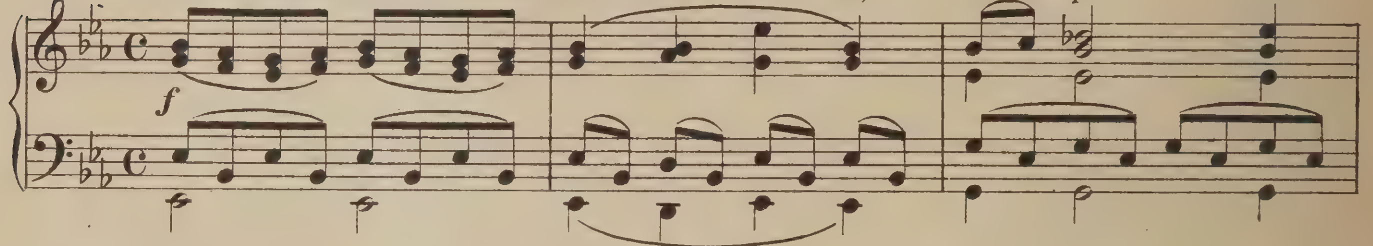

2. Ach, môj Bože, čo mám robiť,
či sa ženiť, či len tak byť?
Vezmem starú_ tá bude piť,
mladá bude iných ľúbiť.

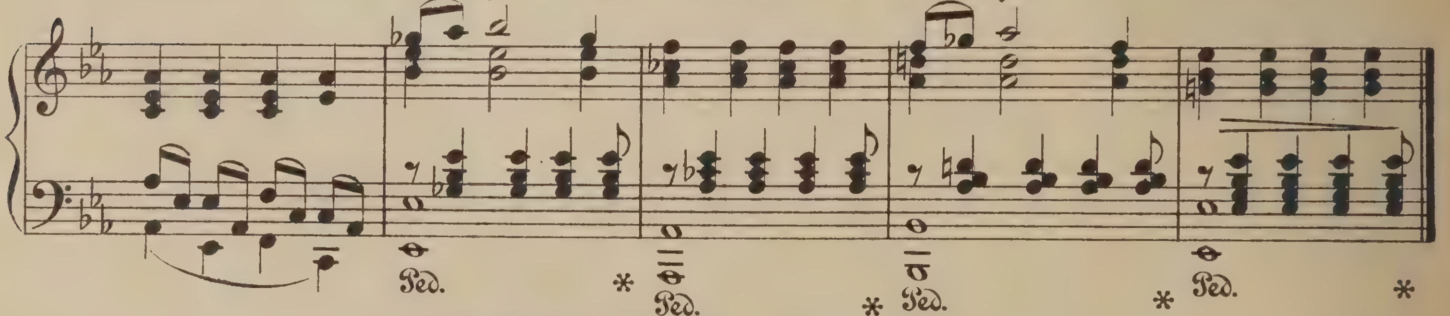
2. (602.) Anču bite, Anču bite...

Allegretto.

1. An-ču bi-te, An-ču bi-te, mňa ne - bi - te, An-ča pá - - sla

ko-ne vži-te, An-ča ko - ne tak ne-cha-la a s mi-lým sa boz-ká-va-la.

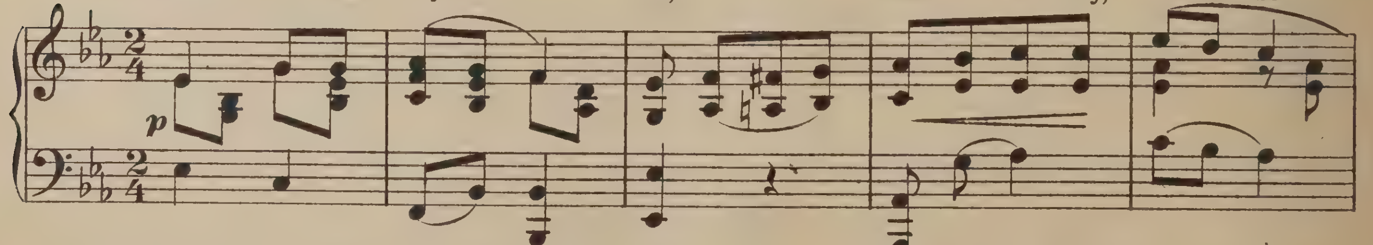

2. Mamko moja, mňa nebite,
mňa nebite,
Parom vás tam po tom žite;
viacej stojí milovanie,
ako žita všetky láne.
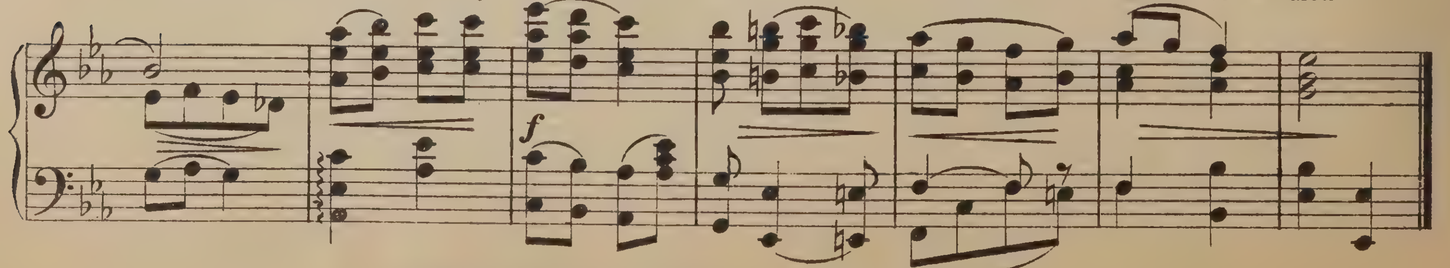
3. (603.) Anička mlynárova...

Moderato.

1. A - ni-čka mly-ná-ro - va, máš o-či-čky, a-ko so -

va, a no-ži-čky a-ko med - veď ne-mu-sí to nik-to ve - dieť.

2. Hej, mládenci, chytrí majstri,
vravte si vy len dve na tri;
či očičky, či nožičky,
buchnutí ste do Aničky.

4. (604.) Ani mi je zhora...

Rubato.

1. A - ni mi je zho - ra, a - ni mi je zdo - la, hoj, len tak po-ma-li-čky, fra-je-rô-čka mo-ja, hoj, len tak po-ma-li-čky, fra-je-rô-čka mo-ja.

2. Ani mi je shora, ani mi je sdola,
Hej, ale mi je s boka: tamto od obloka.

5. (605.) A ponižej roli...

(Šariš.)

Moderato.

1. A po - ni-žej ro - li lí - stok to-po-ľo - vý „Star - hni ho dživ-čat-ko, star - hni ho dziv - čat - ko, daj ho šu - ha - jo - vi."

2. Na - co bym tar-ha - la, na - co bym hu-bi - la, nit te - ho šu-ha-ja, nit te - ho šu-ha-ja, že bym ho ľu-bi - la.

6. (606.) A poniže Tisovca...

Moderato.

1. A po - ni - že Ti - sov - ca jest tam pek - ný hu - stý les;

mf

všet - ko sa mi tak zdá, všet - ko sa mi tak zdá, že môj mi - lý prí - de dnes.

p f p

2. Prí - de mi on, ej prí - de, na tom vra - nom ko - ní - čku, dal si on

mf dim. p p

pri - pí - nať, dal si on pri - pí - nať, na ľa - vý bok ša - blí - čku

Ped. * Ped. * Ped.

7. (607.) A tam hore na tom vŕšku...

Andantino.

1. A tam ho - re na tom vŕ - šku, a tam ho - re na tom vŕ - šku,

mf f

pi - ju chlap - ci bo - ro - vi - čku, pi - ju chlap - ci bo - ro - vi-, bo - ro - vi - čku

2. |: Jedni piju, druhi hraju, :|
treti dievča |: namluvaju. :|

3. |: Nenamlúvaj, nenamluvíš, :|
ešte viacej |: groša strovíš. :|

8. (608.) Boli by ma ubili...

Allegretto.

1. Bo - li by ma u - bi - li pre dva sno - py ja - ri - ny,
a - le som jim u - tie - kou do ze - le - nej je - dli - ny.

mf *cresc.* *pf* *f*

Ped. * Ped. * Ped. *

2. Boli by ma za rána
pre dva snopy jačmeňa,
boli by ma motykou,
ale som jím utiekou.

9. (609.) Boly časy, boly...

Grave.

1. Bo - ly ča-sy, bo - ly, a - le sa mi-nu - ly, a po ma-lej chví - ly mi - nie - me sa i my, a po ma-lej chví - ly mi - nie - me sa i my.

f *p* *pf* *f*

2. Keď sa my minieme,
minie sa celý svet,
|: akoby odpadol
z červenej ruže kvet. :|

10. (610.) Bože, Bože, skaral ši me...*)

Rubato.

Bo-že, Bo-že, ska-ral ši me, mo-ja mla-dosc len tak hy - ne,
mo - ja mla-dosc i po-do - ba, tak mi hy - ne, ja - ko vo - da.

p *pf* *f* *ff*

2. Hyne, hyne i zahyne,
lístek opadne obnoví še,
jak ten listek na dubine,
moja mladosc nevraci še.

*) Srovnaj č. 495.

11. (611.) Darmo ma mamička...

Andantino.

1. Dar - mo ma ma - mi - čka, do sko - ly da - va te, zo mňa kňaz ne - bu - de, dar - mo na kla - dá - te.

f *dimin.* *p*

2. Trafilo by sa mi
v noci k nemocnému,
ja by som si zašiel
k dievčatku švarnému.

12. (612.) Do dola, do dola...

Rubato.

Do do-la, do do-la, ne-dám ti po-ko-ja, ne-dám ti po-ko-ja, kým ne-bu-deš mo-ja.

2. Povedz mi, či je už koho rúčka tvoja?
Nikoho, len tvoja, Janík, duša moja.

13. (613.) Dosti som sa nachodil...

Andantino.

1. Do-sti som sa na - cho-dil, tma-vých no - ci na - blú - dil, bo-la zi-ma, bla - to, nič som ne-dbal na to, len som diev-ča na - vští - vil.

f *mf* *rit.* *f*

2. Planá cesta, tmavá noc,
na to láska nedá moc.
Srdce keď zabolí,
preletím za doly
aj dnes mámilej k vôli.

14. (614.) Ej, dievča, dievča...

Moderato.

1. Ej, diev-ča, diev - ča v čier-nom da - ma - šku, ne - pre-chá - dzaj sa ne - pre-chá - dzaj sa

mf *f*

v mo-jom sa-la-šku. Ej diev-ča, diev-ča, čier-ne o-či máš, len sa ja bo-jim, len sa ja bo-jim, že ty ma zkla-máš.

f *espr.*

15. (615.) Ej, dievča z Pribyliny...

Moderato.

1. Ei diev-ča z Pri-by-li-ny, ej, nech ťa Pán Boh ži-ví, ej, za te-bou som cho-dil, dve le-tá tri zi-my.

2. Ej, páči sa mi, páči, ej, čo sa za mnou vláči: ej, v kabátke, v klobúčku – dala bych mu rúčku.

16. (616.) Ej, hora, hora, zelená...

Rubato.

1. Ej, ho-ra, ho-ra, ze-le-ná ho-ra, ej, ho-ra, ho-ra, ze-le-ná ho-ra, tam z tej ho-ren-ky kto si ma vo-lá, tam z tej ho-ren-ky kto si ma vo-lá.

f

2. |: Ej, volá, volá,
Anička moja: :|
|: „Poď k nám, šuhajko,
sama som doma!“ :|

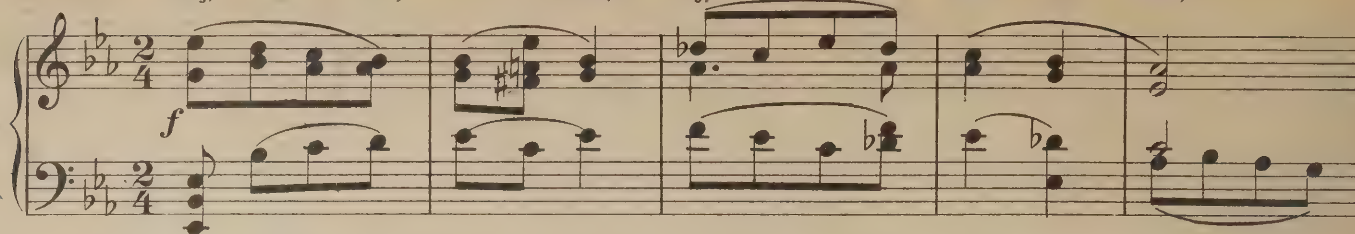
3. |: Ej, doma, doma,
u mej mamičky, :|
|: poď k nám, šuhajko,
napásť koníčky. :|

17. (617.) Ej, ideme, ideme...
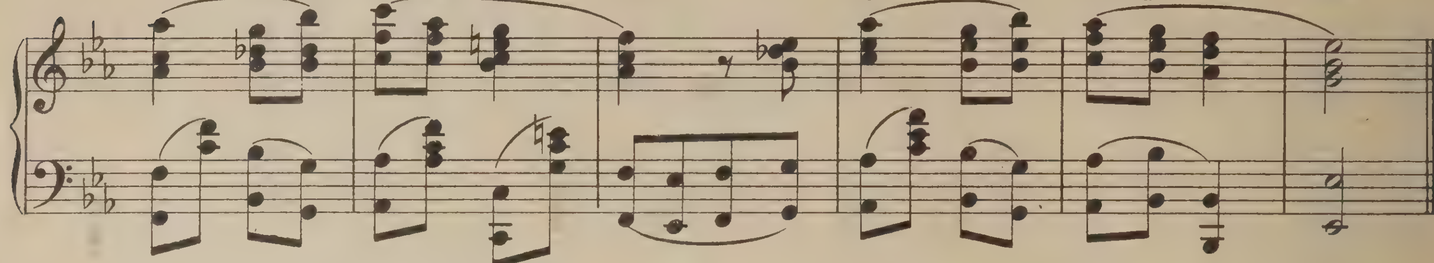
(Svadobná.)

Andantino.

1. Ej, i - de - me, i - de - me, ej, chod - ni - čka ne - vie - me,

ej, do - brí ľu - dia ve - dia, ej, az - da nám po - ve - dia.

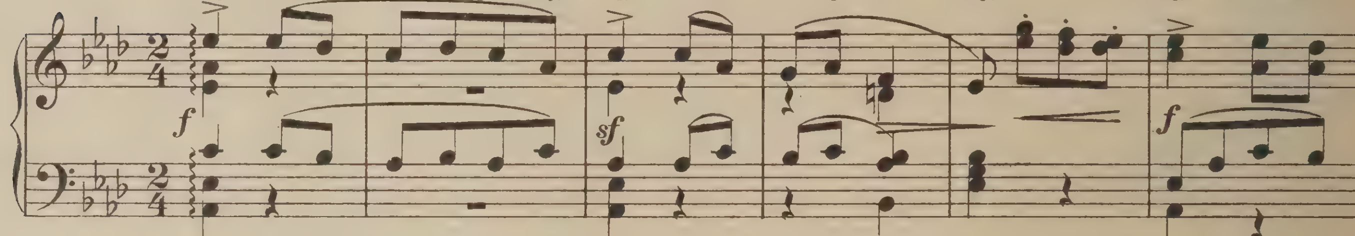

2. Ej, ideme, ideme ej, otvor, dievča dvere,
ej, ale kam, nevieme, ej, najprv k vám dôjdeme.

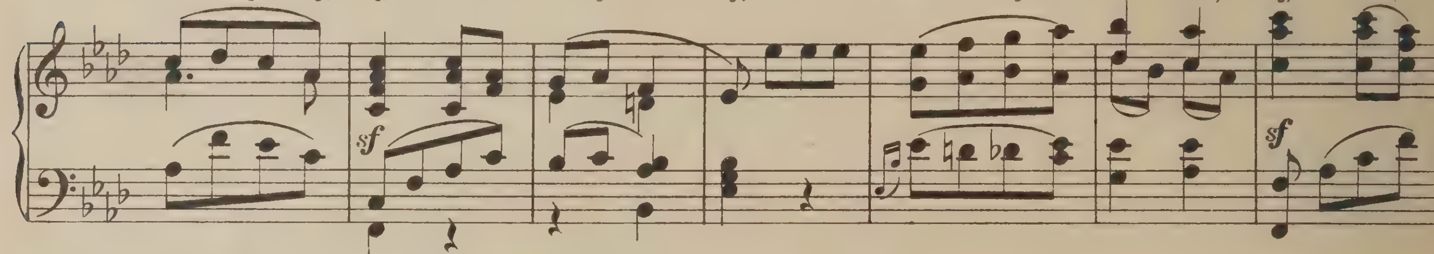
18. (618.) Ej, mal som dve frajerky...

Moderato.

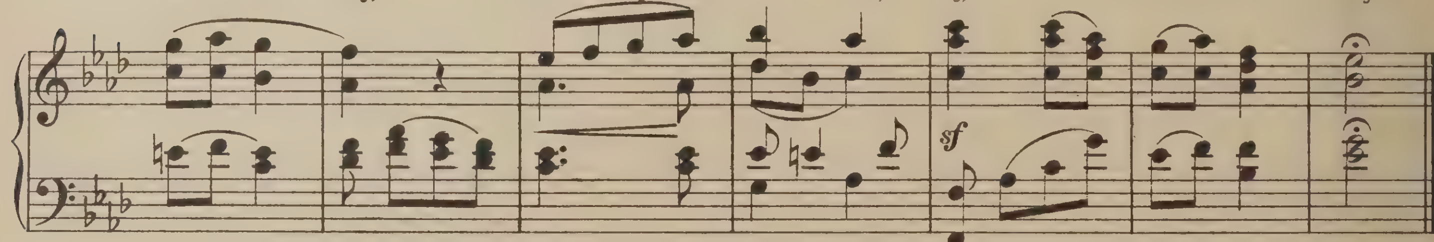
1. Ej, mal som dve fra - jer - ky, ej, o - be bo - ly Zuz - ky, ej, mal som

dve fra - jer - ky, ej, o - be bo - ly Zuz - ky, keď i - šly cez ko - stol, ej, a - ko

bie - le hú - sky, keď i - šly cez ko - stol, ej, a - ko bie - le hú - sky.

2. Mala som frajerov, ani na nebi hviezd
Prišla som na tanec, nemal ma kto vyviesť.

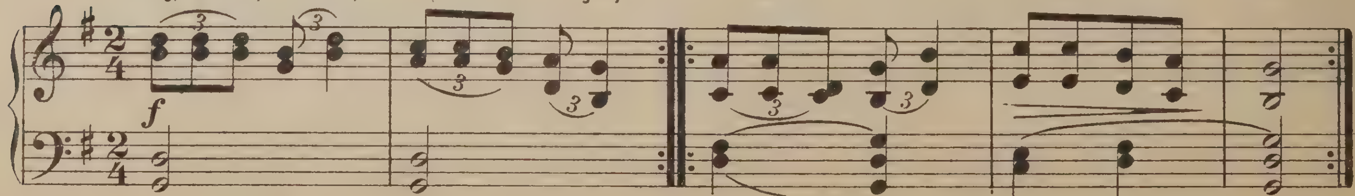
3. Mala som frajerov, sedemdesiatsedem,
Pri mojom sobáši nebol ani jeden.

4. Mala som frajera, ani hus bieleho
Ale mi uletel do sveta šíreho.

19. (619.) Ej, oráč, oráč...

Allegretto.

1 Ej, o - rač, o - rač, ne - do - bre se - ješ, za - sial si žit - ko zi - šiel ti o - ves.

2. Zasial si oves, zišla pšenička,
čože je lepšie, jako ženička

3. Ej, hora, hora, zelená hora,
ktože ma do tej hôričky volá.

4. Volá ma volá frajerka moja,
že mi napasie vranného koňa.

20. (620.) Ej, pod kostolom lalija...

Allegretto.

Ej pod ko - sto - lom ľa - li - ja, ej, tr - haj - že ju, má mi - lá! Keď ju o - na tr - ha la, na mi - lé - ho vo - la - la: la: „Ej, poď - že, mi - ly, poď - že sem, ej, u - vi - jem ti pier - ko z nej! Keď pe - reč - ko u - vi - la, za klo - bu - čik vlo - ži - la. la.

p mf f mf

Ped. * Ped. * Ped. *

1. 2.

21. (621.) Ej, už ju vedú...

(Kúty.)

Rubato.

1. Ej, už ju ve - dú, ej, už ju ve - dú, k tej ma - te - ri cu - dzí, a - ni ne - vi - dzi pre se - bu lu - dzi od ve - li - kých sl - zí.

p pf cresc. f dim. p pp

2. „Ej, este sa vás, moja mamičko,
jedna sa opytam,
ej, s váma_ li ja, moja mamičko,
tady bydleci mám?“

3. „Ej, už nie, už nie, dcéruško moja,
ej, už nie vjec se mnú,
ej, koho sis' ty raz vyvolila,
už mosís ít k nemu.“

22. (622.) Ej, z tamtej strany hája...

Moderato.

1. Ej, z tam-tej stra-ny há - ja, ej, mi-lá na mňa vo - lá,
e-štech u nej ne-bol, e-štech u nej ne-bol, ej, už ju ľu-dia ha - ná.

pf f p

2. Ej, nehante, nehante, |: my sa dva ľúbime :|
ej, sebrať sa nám dajte, ej, sebrať sa mosíme.

23. (623.) Ešte raz, ešte raz...

Rubato.

1. E - šte raz, e - šte raz prí-dem diev - ča do vás, ak ťa mi ne - da-jú, zver-bu-jem sa do-raz, ak ťa mi ne - da-jú, zver-bu-jem sa do-raz

p f mf f

Ped. * Ped. *

2. Ani tak nehorí svieca farárovi
|: ako horí dievča láskou k šuhajovi. :|

24. (624.) Ešte sa vás, mamučička...

Moderato.

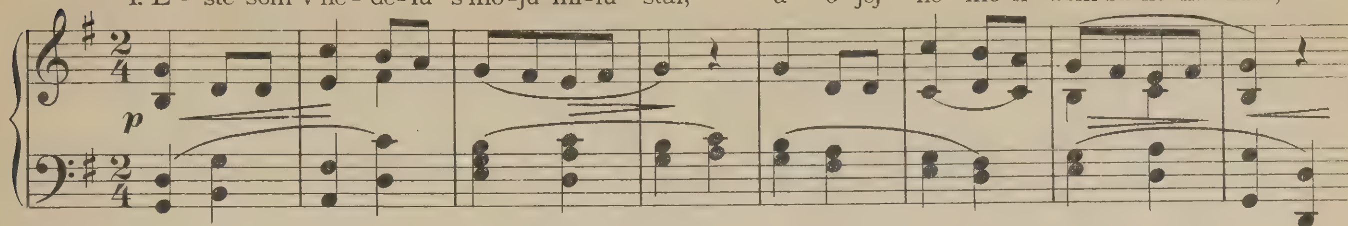
1. E - šte sa vás, ma-mu-či-čka, zpý - tať mám, či ja s va-mi e-šte ďa-lej bý - vať mám, či ja s va-mi e-šte ďa-lej bý - vať mám?

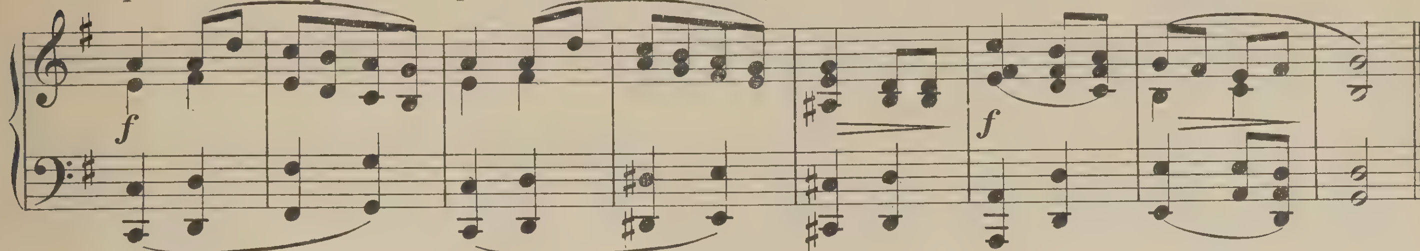
mf f

2. Ach ni so mňou, dievka moja, |: koho si si vyvolila,
ni so mňou ten s tebou. :|

25. (625.) Ešte som v nedelu s mojú milú...

Poco adagio.

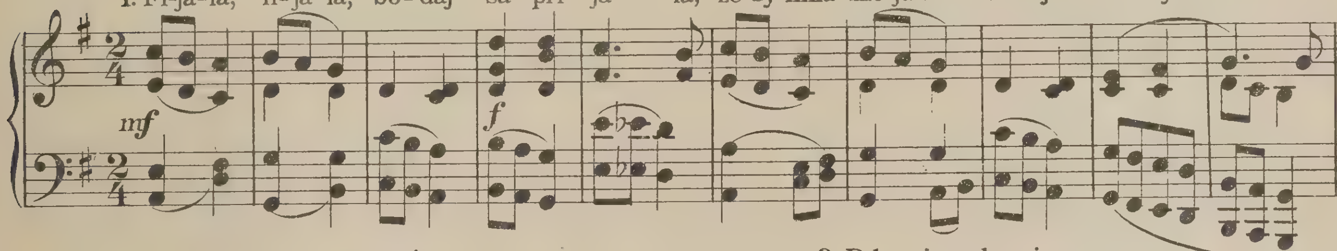

2. Keby ťa, má milá,
Pan Boh povolal,
všetko ti vykonám,
čo som sľuboval;

dám na vše strany zvoniť,
hrať, piskať, tiež aj trubiť,
a k tvému hrobčeku
ťa odprovodiť

26. (626.) Fijala, fijala...

Moderato.

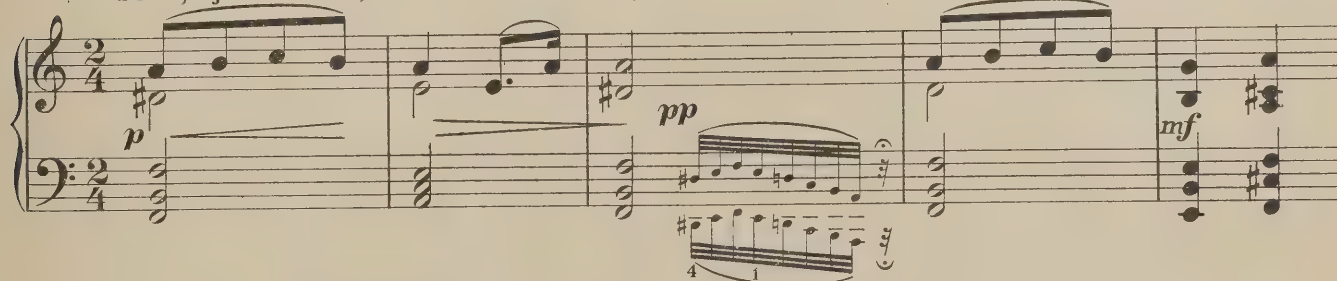

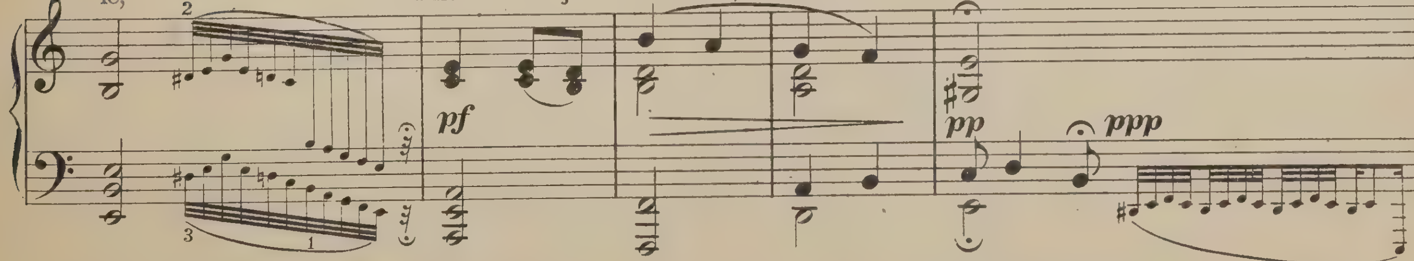
2. Vydám sa ja vydám
vydám sa ja rada
lebo je to pekne
keď je žena mladá.

3. Pekne je, pekne je,
aj jej, ver, pristane,
keď sa ťa Anička
Jankovi dostane.

27. (627.) Fuč, vjetríčku, fuč...

Rubato.

2. |: Neshadzuj mi červivé, :|
ale pjekné červené.

3. |: V červivém je červíček :|
a v červeném Janíček.

28. (628.) Hájiček zelený...

Andante.

2. Hájiček zelený, kto ta rozveselí,
keď dievky ochripely, ej, čo ti spievavaly.

29. (629.) Hej, haj, mladej pám...

Allegretto.

30. (630.) Hej, šibeničky troje...

Rubato.

1. Hej, ši-be-ni-čky tro-je, kto-rie-že ste mo-je, či hor-nie, či dol-nie, a či tie pro-stred-nie, a či tie pro-stred-nie?

m.d. *f* *poco rit.*

2. Hej, ten svet smítorený:
na šibeni bieda,
ale hriešna krivda
národ voľne zjedá.

3. Hej, ten svet smítorený...
Svitne raz dobrý deň:
narastie pre krivdu
nanajvyššia šibeň.

31. (631.) Hnali švarni šuhaji...

Allegretto.

1. Hna-li švar-ní šu-ha-ji ko-zy do dú-bra-vy, i-šla som sa o-pý-tať, či môj mi-lý zdra-vý?

mf

2. Prišla som do dúbravy,
tam som jích nenašla,
od veľkého súženia
div som sa nezasla.

3. Sadla som si spočívať
pod stromček zelený,
padnul na mňa tvrdý sen,
prisnil sa mi milý.

32. (632.) Hopsa, Zuzka, srdce moje...

Allegretto.

1. Hop-sa Zuz-ka srd-ce mo-je, keď ja zo-mrem všet-ko Tvo-je; no-ha-vi-ce žu-pi-ca, i ba-ra-nia ča-pi-ca, no-ha-vi-ce žu-pi-ca i ba-ra-nia ča-pi-ca.

f con Ped. *p*

2. Krpce moje daj, žobrákom,
kapsu pohrebnym spevákom,
kňazovi daj jahničku,
za mú hriešnu dušičku.

33. (633.) Hrach sa mi neurodil...

Allegretto.

1. Hrach sa mi ne-u-ro-dil, len sa-mé lo-pa-teč-ky, vzal som si sta-rú ba-bu, po-ze-rám za de-ve-čky.

f

2. Hrach sa mi neurodil,
Len samé lopatečky,
Moja žena sukňu nemá,
Len same zaplatečky.

3. A ja som doma nebol,
A ja som v poli oral,
Ženu mi myši sjedly,
Tak som ja vygazdoval.

34. (634.) Hraj mi, sŕpok hraj...

Allegretto.

Hraj mi srpok, hraj, Tren-čín je môj kraj; ak ne-bu-deš pe-kne hra-ti, bu-deš mu-sieť tu bý-va-ti; hraj mi, sr-pok hraj, ďa-le-ký môj kraj.

mf *rit.*

35. (635.) Idem, idem, len tak...

Allegretto.

1. I-dem, i-dem, len tak tr-niem, bo-jim sa ja, že za hy-niem hej, ne-bo-jím sa za-hy-nu-tia, hej, len sa bo-jím, že ma chy-tia.

I dem, i dem, aj isť mu sim, chu-dob-nej som ma-te-re syn, hej, chu-dob-ná ma mam-ka ma-la, hej, bo-last-ne ma vy-cho-va-la.

mf *cresc.* *f* *p* *cresc.* *f* *f*

36. (636.) Išla Marína...

Moderato.

1. I - šla Ma-rí - na do cin - to-rí - na, šu - haj - ček za ňou shol - bi - čkou ví - na,
šu - haj - ček za ňou shol - bi - čkouwí - na. he-je, hu-ja, he-ja, haj, he-je, hu-ja, hej, haj, haj.

mf cresc. f

1. 2.

2. Počkaj Marina, napi sa vína,
|:budeš červená, jáko kalina,:| heje, huja atď.

3. Nechcem ja vína, ani pálenia,
|:mala bych potom srdca bolenia.:| heje, huja atď.

37. (637.) Išla som pre trávu...

Rubato.

1. I - šla som pre trá-vu, hej, ob-ze-ra-la som sa, pre te-ba, šu-haj-ko, hej, po-re-za-la som sa.

mf f

2. Keď som išla s trávou, hej,
už bol milý v poli:
|:a ja som zabudla, hej
že ma ruka bolí.:|

3. Láska verná láska, hej,
toje liek nad lieky,
|:len z ktorej ju berú, hej,
ľudia apatéky?:|

38. (638.) Ja do hory nepôjdem...

Allegretto.

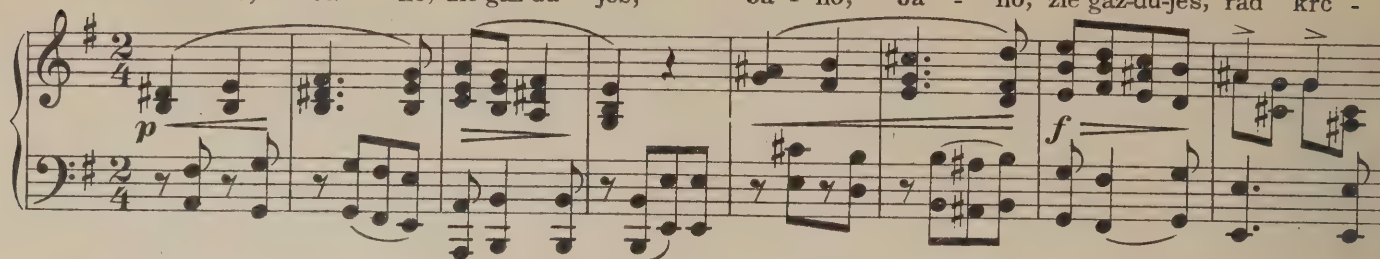
1. Ja do ho - ry ne - pôj - dem, dre - vo rú - bať ne - bu - dem,
dre - vo by ma za - by - lo, čo by diev - ča ro - bi - lo?

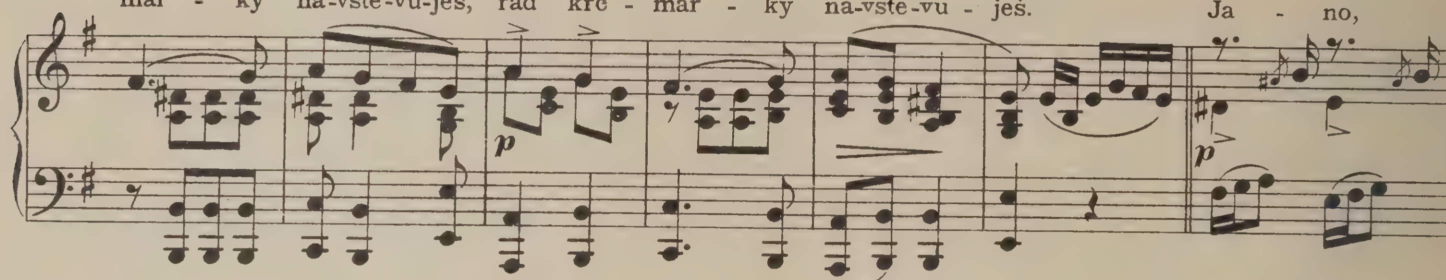
mf f

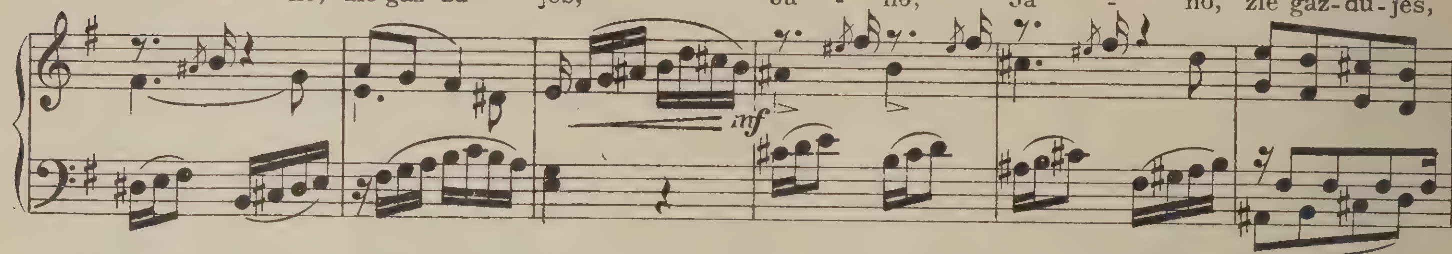
2. Sekerečku tupú mám,
frajerečku bystrú mám,
|:frajerečka neveri,
ani otcu materi.:|

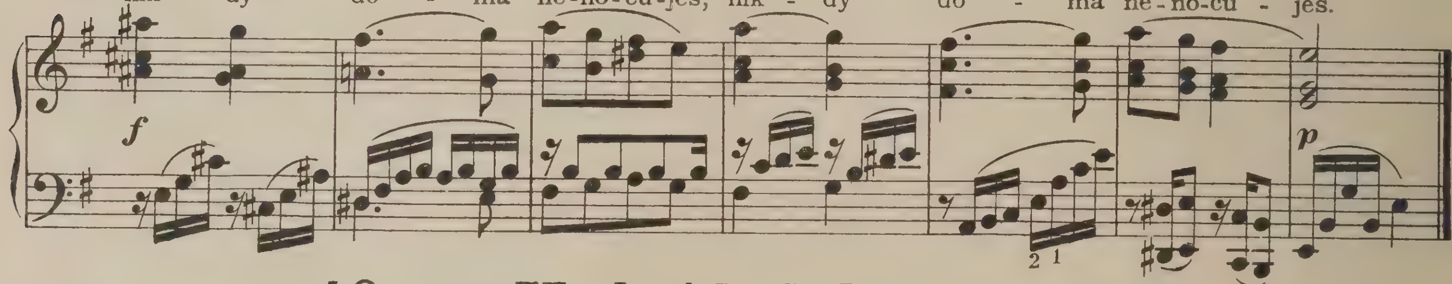
39. (639.) Jano, Jano, zle gazduješ...

Andantino.

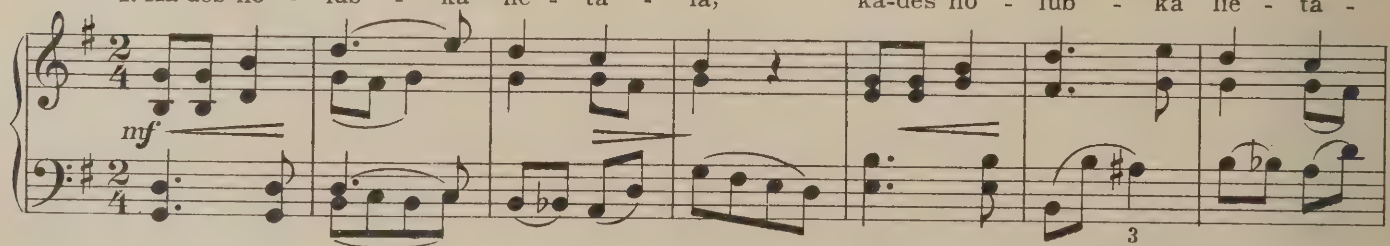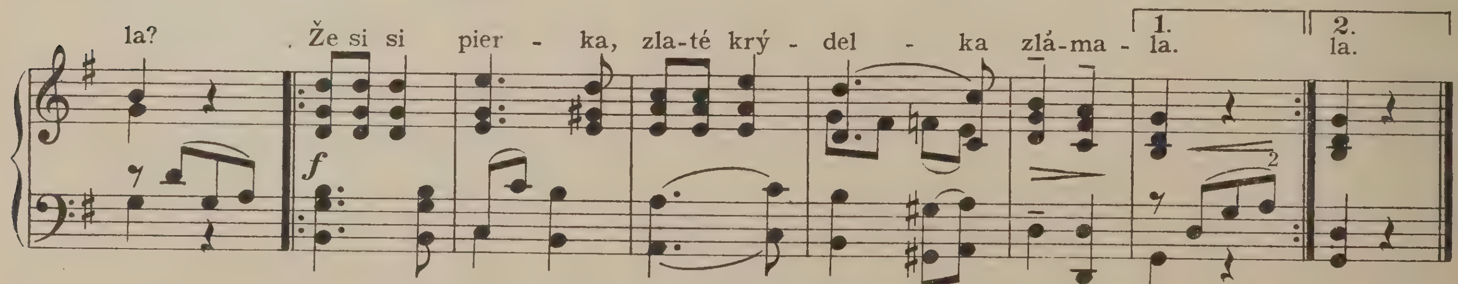

40. (640.) Kades' holúbka lietala...

Moderato.

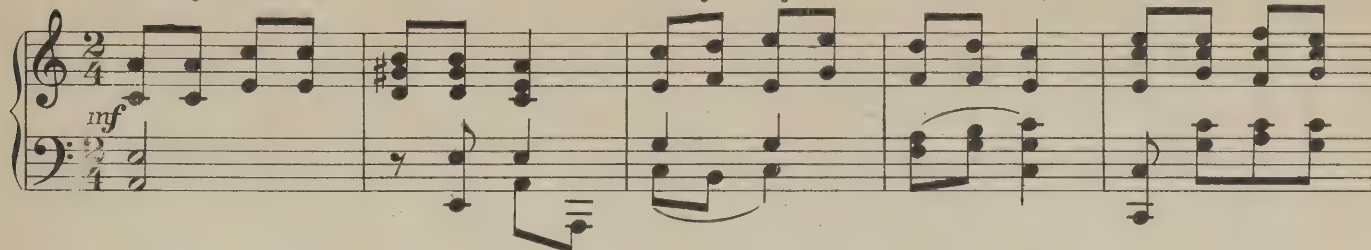
2. |: A ja lietala po poli,:|
|: mému milému
najmilejšiemu
na vzdory.:|

3. |: Hrajže, muzika, vesele:|
|: nech sa nám naša
mladá nevesta
zasmeje.:|

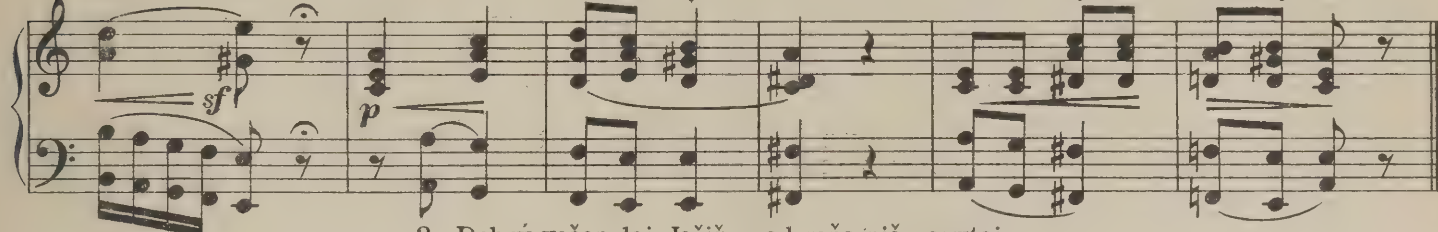
41. (641.) Keby bola vedela...*)

Moderato. (Važec)

1. Ke - by bo - la ve - de - la, že je zaj - trá ne - de - la, sva - že - cké - ho

me - sta, te - če vo - da by - strá, bo - la by sa u - my - la.

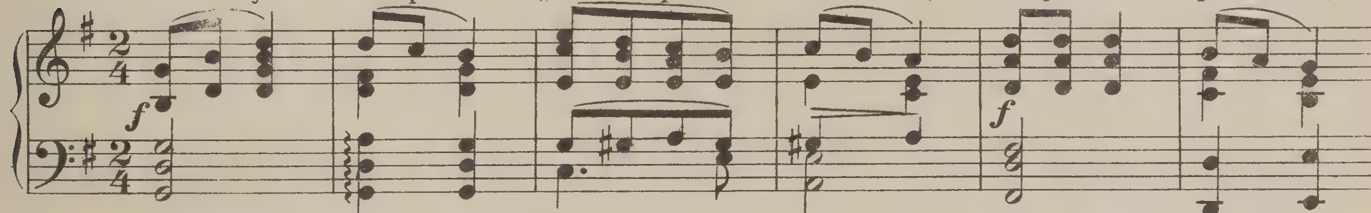

2. Dobrý večer daj, Ježiš, od mňa nič nepytaj,
moja milá, kde bežíš? ani ko mne nesadaj!
Keď si prišiel, vítaj

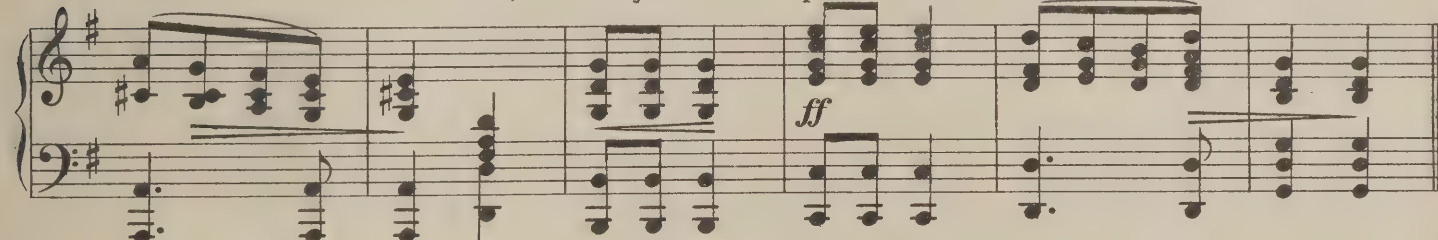
42. (642.) Keď si ja zaspívam...

Moderato. (Kúty)

1. Keď si ja za - spí - vam „ho - la" po dze - dzi - ne, ne jed - na pa - nen - ka,

hla - vu ho - re zdvi - hne, ne jed - na pa - nen - ka hla - vu ho - re zdvi - hne.

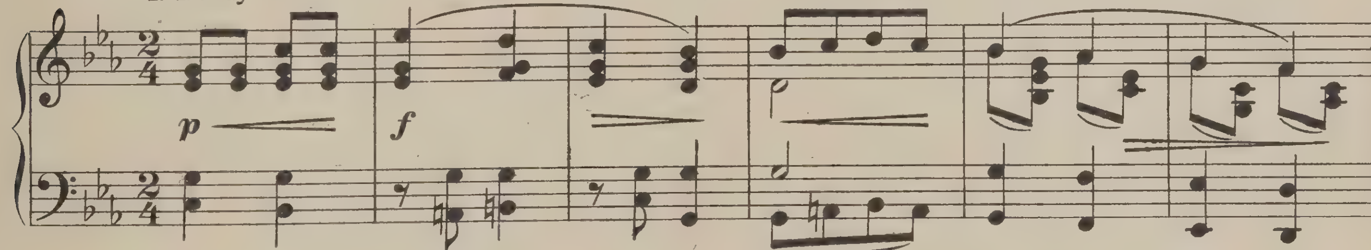
2. Nejedna ju zdvihne, |:Bože muj, Otče muj,
nejedna ju skloní; to muj milý není.:|

3. Nejedna ju zdvihne, |:co je to za šuhaj,
oknem ven se dzíva ked k nám nechodzíva.:|

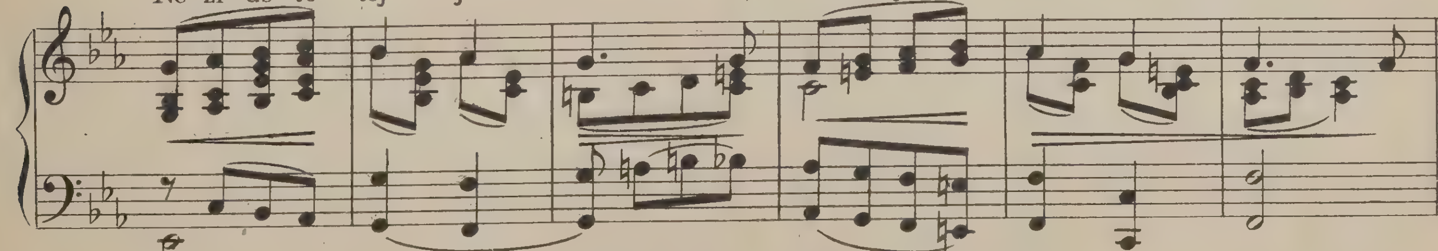
43. (643.) Kedyže to žitko zíde?

Andantino.

1. Ke - dy - že to žit - ko zí - de, čo na mo - ju svad - bu bu - de?

Ne - zí - de to tej ja - se - ni, le - bo je to v tvr - dej ze - mi.

2. V tvrdej zemi nezoranej, |:v tvrdej zemi nebranenej,
len motyčkou pokopanej, len trninkou povláčenej.:|

*) Dla važeckého nárečia: „veďeva," „umyva," „prišiev," atď.

44. (644.) Keďby som ja mala...

Rubato.

1. Keď-by som ja ma-la, ej klú-če od svi-ta-nia, ne-da-la bych svi-tať, ej do zaj-tre-ka rá - na.

2. Keďby som ja mala nedala by svitať
ej, klúče od denničky, ej, za dve hodinečky.

45. (645.) Keď ja pojdem horami...

Andante. (Trnava.)

1. Keď ja pôj-dem ho-ra-mi, poj-dem do-la-mi, bu-dem si ja u-tí-rať, bu-dem si ja u-tí-rať o-či sl-za-vé

2. Preneštastná hodina, preneštastný deň, keď sa ja se svú milú, se svojú najmilejšú nekedy zejdem.

3. Keď som ja k vám chodíval, |:na okenko klopával,:| mňas milovala, mnes otvorila.

46. (646.) Keď som išiel nadol...

Andante.

Keď som i-šiel na-dol, keď som i-šiel na-dol, faj-ku som si za-bol, faj-ku som si za-bol. Keď som pri-šiel sdo-la, keď som pri-šiel sdo-la, ví-taj, faj-ka, mo-ja, ví-taj faj-ka mo-ja!

Più mosso — *Allegro.*

A - ni som ne - ví - del, a - ni som ne - slý - chal, by vra-bec ku-ku-čku

cresc. *rit.*

bo - zkával na bú - čku, by vrabec ku-ku-čku bo - zkával na bú - čku. na bú - čku.

f *rit.*

47. (647.) Kone moje vrané...

Rubato.

1. Ko - ne mo - je vra - né, pek - ne kan - tár ne - ste, ne - ste, po - vedz - že mi, mi - lá, či ma lú - biš e - šte?

f *ff*

2. |: A kedže ma ľubiš, soberme sa spolu,
duša moja drahá, :| nech nám Boh pomáha!

3. Naša verná láska budem pospolu
bude prekvitati šťastne nažívati.

48. (648.) Lepšie na doline...

Rubato.

1. Lep - šie na do - li - ne, a - ko na ro - vi - ne, ho - ra ma po - ču - je nič ne - vy - ža - lu - je, ho - ra ma po - ču - je nic ne - vy - ža - lu - je.

ff *p*

2. Zapiskal som v hore len tá moja milá
hora sa ozvala, ťá sa neozvala.

49. (649.) Letel sláviček...

Allegretto. Nitrianska.

1. Le - tel slá - vi - ček pod ja-vor-ni - ček, mr-mlia-ci, mr - mlia - ci,

ne - bol tu Jan - ko; mo - je sr - dien - ko, tej no - ci, tej no - ci.

A - le na dru - hú, le - bo na tre - tú mo - sí prísc, mo - sí prísc,

mé bí-le lí - čka čer - ne o - či - cká po - te - šic, po - te - šic.

50. (650.) Mala som frajera...

Moderato.

Ma - la som fra - je - ra, a - ko hus bie - le - ho, a - le mi

za - le - tel do po - la ší - re - ho; ma - la som fra - je - ra sed - mo - ra -

kej krá - sy, lí-čka mal ra-pa-vé, ku - če-ra - vé vla sy.

2. Mala som frajera, a to robotníka, | mala som frajera z dolnieho majera,
keď išiel do hory, rúbal tri dni pnika | ale mal okále, ako pol taniera.

51. (651.) Mal som holubičku...

Rubato.

Mal som ho - lu - bi - čku, a - ko snia - žik bie - lu, lú, ho-lu-bi-čka
ne - dal by ju ne - dal, za kra - ji - nu ce -
1. 2.

bie - la u - kie - tla mi sa - ma, Bo - že nás ne - be - ský, čo to bu - de s na - ma!

ff

2. Holubička biela už napäla kriela, | zanecháva srdce žalosti v objatí
kto zná, čo prinesie? zanecháva veľa, | snáď sa holubička k holúbkovi vráti!

52. (652.) Malučká sem byla...

Moderato.

1. Ma-lu-čká sem by-la, ked sem sa zro-dzi-la, vy-dá-va-la bych sa, ked bych sa ho-dzi-la, ta - ko - vé sa

mf *cresc.* *Più mosso.* *mf*

vy - dá - va - ju, co sa na to ne - ho dza - ju, ja bych sa ho-dzi - la.

f

53. (653.) Mamičenka moja...

Andantino.

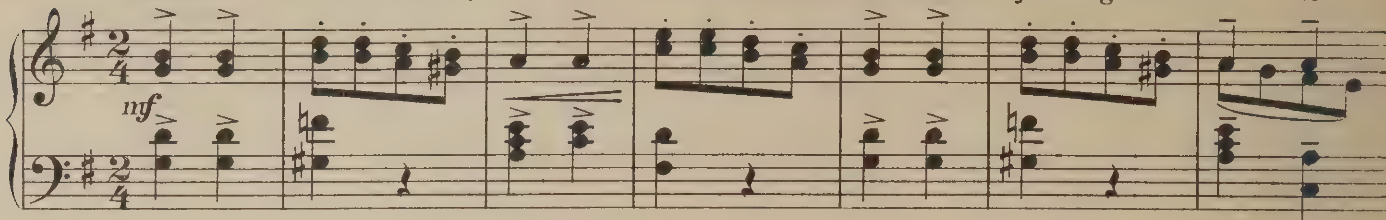
1. Ma-mi-čen - ka mo-ja, žia - le ma do - cho - dia, tí mo-jí fra-je-ri vše-t-ci ma od - cho - dia.

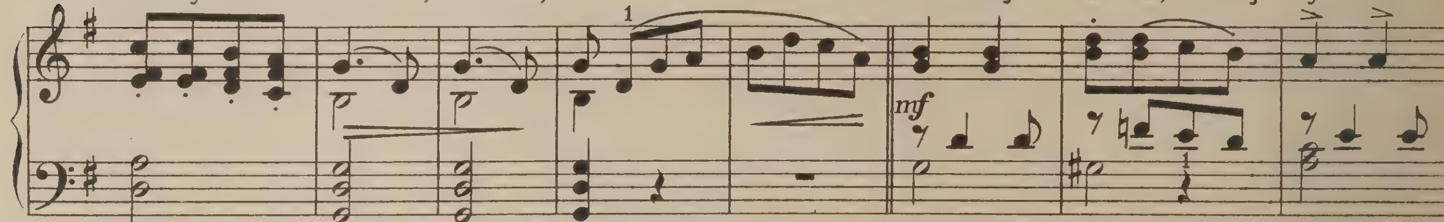
mf *f*
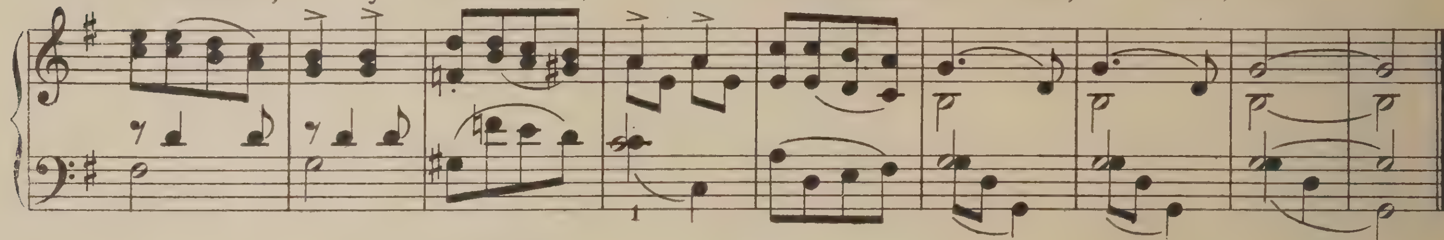
2. Jeden mi odišiel, | ale moje srdce
druhý sa zjavuje, | za prvším banuje.

54. (654.) Mau som mrcha ženu...

Allegretto.

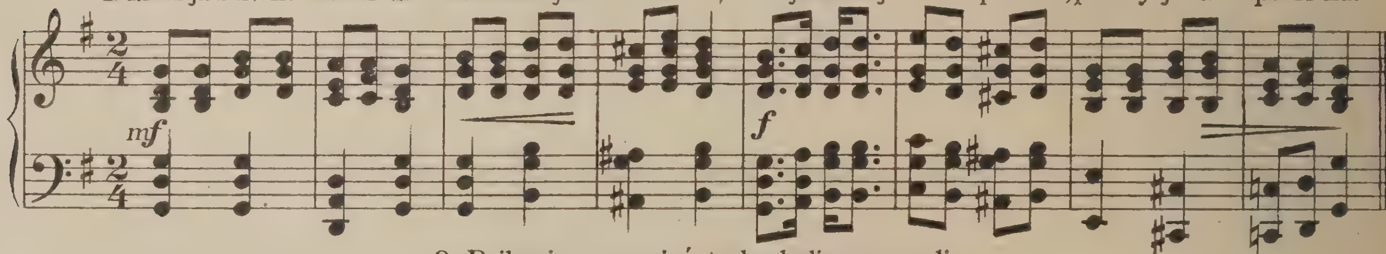

55. (655.) Mám ja šumnú Marinu...

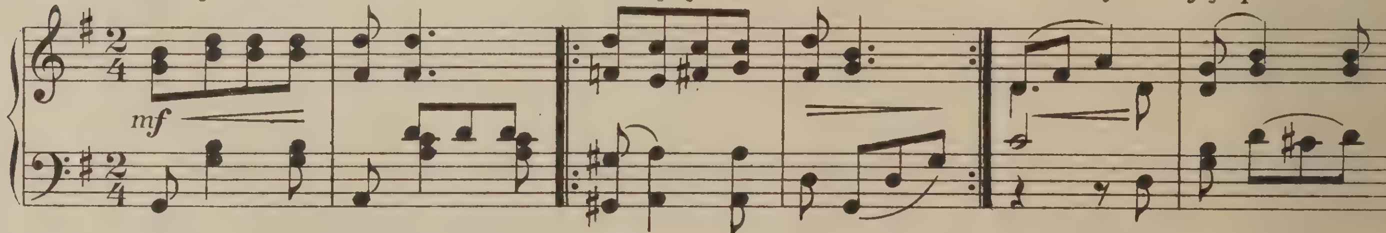
Poco rubato.

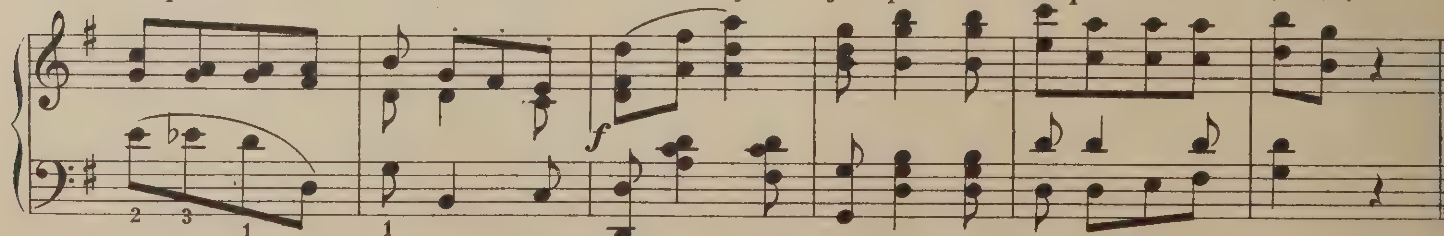

2. Prikryje ma perinú, | aby ludia nevraveli,
a ja ju zas halenú, | že ja chodím za inú.

56. (656.) Mám ja ženu starú...

Allegretto.

2. Kapustnú zahradu |:aj tri mece hrachu,:|
|:len aby sa sprostil starieho zázraku.:| ku-ku.

3. Dievča umieralo, |:ešte sa spýtalo,:|
|:či na druhom svete mládenci budete?:| te-te.

57. (657.) Musíš, milá, zabývať...*)

Mu-siš, mi-lá, za-bý-vať, ne-bu-dem k vám cho-die-vať, za-rá-stly mi chod-ní-čky ze-le-ny-mi tráv-ni-čky. za-rá-stly-mi chod-ní-čky ze-le-ný-mi trav-ni-čky.

58. (658.) Naša Anička...

Andantino.

1. Na-ša A-ni-čka, to je diev-či-čka, ce-lá o-sa-da má si ju ra-da, hneď od ma-li-čka.

2. Vždy sa modlieva
s rodičmi spieva;
do kostolíčka,
hneď od maličká
pilne chodieva.

59. (659.) Nebojme sa, chlapci...

Rubato.

1. Ne-boj-me sa, chlap-ci, ne-boj-me sa hla-du, žit-ko sa ze-le-nie vy-še Be-le-hra-du.

2. Ne-boj-me sa, chlap-ci, ne-boj-me sa pso-ty, vy-ka-šme ru-ká-vy, haj-de, do ro-bo-ty.

*) Srovnaj č. 307.

60. (600.) Nechal si ma, nechal...

Andante.

1. Ne-chal si ma ne - chal v žia-li po - sta - ve - nú, a ty si za - le-tel za ho-ru ze - le - nú a ty si za - le-tel za ho-ru ze - le - nú.

2. Za horu zelenú
za ten čierny oblak,
milý, duša moja,
navráť sa mi navráť.

3. Navráťže sa, navráť,
len jednu navrátku;
uviaž si koníčka
na našu zahradku.

61. (661.) Nechocže ty, Hanulienka...

(Šariš.)

Allegretto.

1. Ne-choc-že ty, Ha-nu-lien-ka, z ra - na do tr - ňa, z ra - na do tr - ňa, z ra - na do tr - ňa, le-bo še ci su-kie-ne-čka še - cka do-tr-ha, še - cka do-tr-ha, še - cka do-tr-ha.

2. Nechocže ty, Hanulienka
|: z rana do rosy :|
lebo še ci sukienečka
|: šecka zarosí. :|

62. (662.) Nechoď kolo vody...

Andantino.

Ne-chod-ko-lo vo - dy, ne-rob pá-nom ško-dy, ne-hý-baj, ne-há - dzaj, ha-lú - zek do vo - dy.

63. (663.) Neďaleko od Dianovej...

Andante.

Ne - ďa - le - ko od Dia - no - vej Kar - lo - vá, ne - ďa - le - ko od Dia - no - vej Kar - lo - vá, od - pa - dla mi ko - ní - čko - vi pod - ko - va, od - pa - dla mi ko - ní - čko - vi pod - ko - va.

p *cresc.* *ff* *dim.* *pp*

2. |: Lenže ty ma, môj koníčku, dobre nes, :| |: dám ti pribiť podkovičku ešte dnes. :|

3. |: Nie je mi žial koníčkovej podkvoy :| |: ale mi žial mojej mladej podoby. :|

64. (664.) Nepi šuhaj, nepi, nepi...

Moderato.

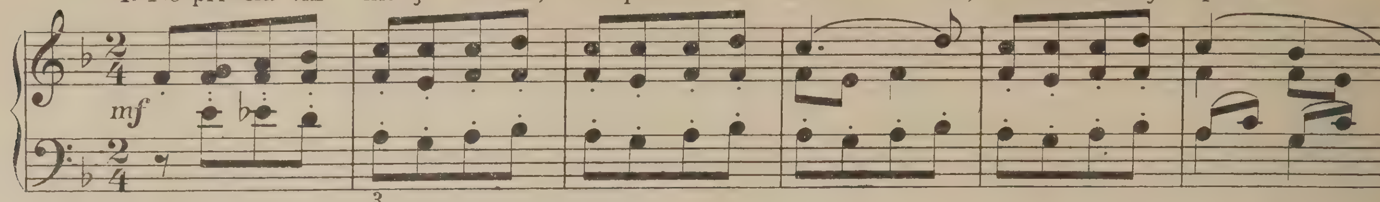
1. „Ne - pi šu - haj, ne - pi, ne - pi šu - haj ne - pi, sto - do - la ti le - tí, sto - do - la ti le - tí!“ „Keď le - tí, nech le - tí, keď le - tí, nech le - tí, ne - mám že - ny de - tí, ne - mám že - ny, de - tí.

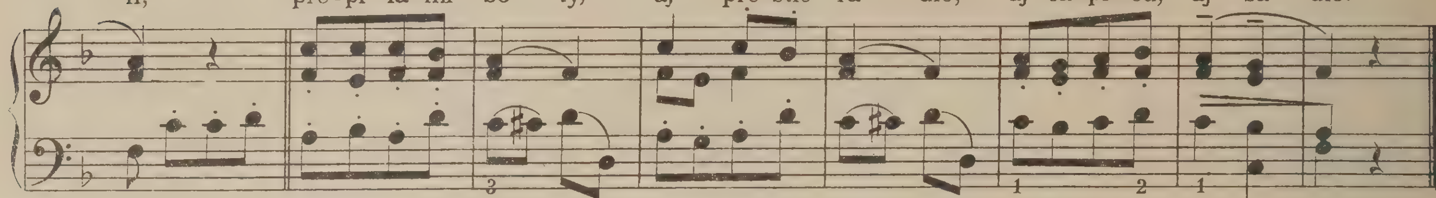
p *pf* *f* *mf* *f* *p*

2. |: Chlapík som ja chlapík :| |: chlapík sebevolný; :| |: keď nemám vínečka, :| |: napijem sa vody. :|

65. (665.) Neprišla mi moja žena...

Allegretto.

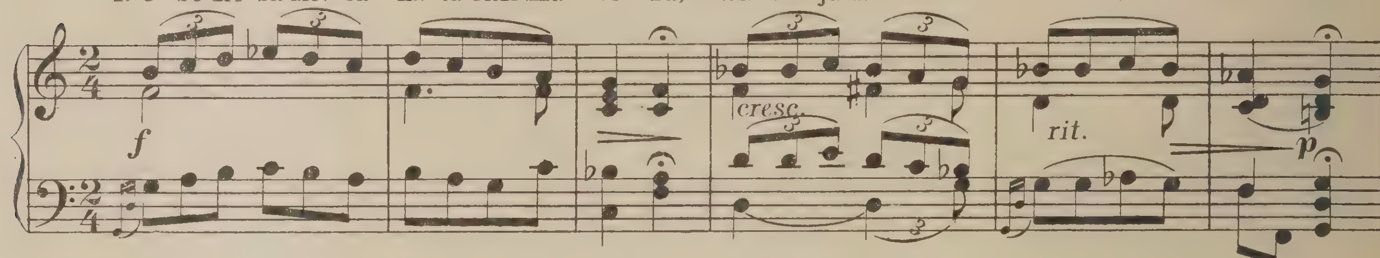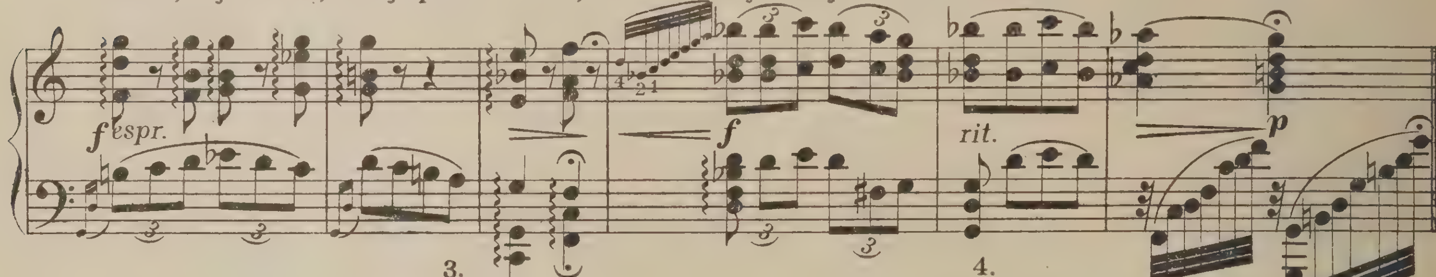

2. A ja chytím moju ženu,
jak ja vláčim, tak ju vláčim,*)
za vlasy po zemi,

kde sú moje boty,
aj prestieradlo,
aj čapica, aj sadlo.

66. (666.) Obozri sa, dievča...

Rubato.

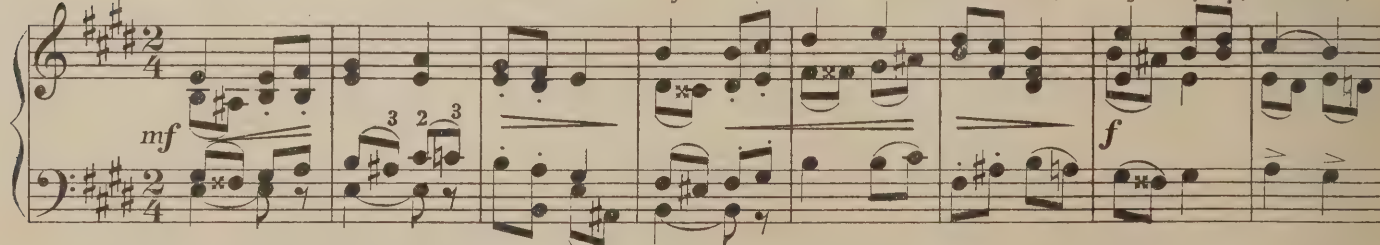

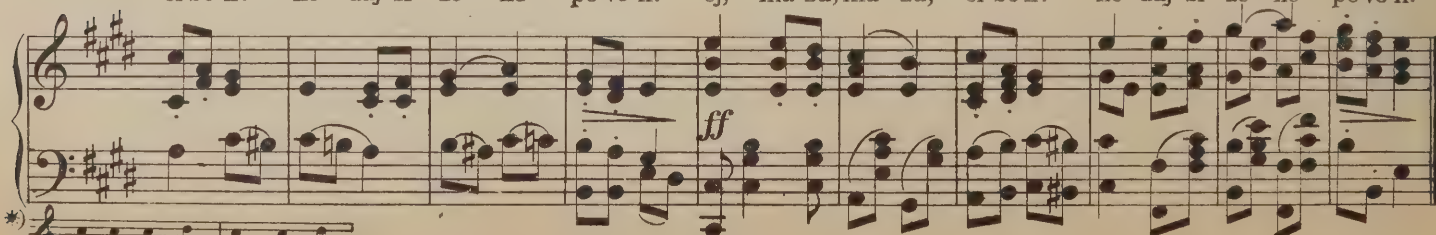
3.
Obozri sa, dievča,
na turiansky zvončok,
tam sa ti previeva
tvoj zelený venčok.

4.
Tvoj zelený venčok
tam na hore zostal,
veru sa ti Janík
nie po vôli dostal.

67. (667.) Orala baba zahradu...

Andantino.

*) tak ju vlá-čim za vla - sy

68. (668.) Orali volečky...

Rubato. (Šariš.)

1. O-ra-li o-ve-čky po-la-ma-li jar-mo, na-cho-dziľ se šu-haj ku dziv-ča-tu dar-mo.

2. Bu-če*) ho-ra, bu-če, a ten le-sik ne-chce; sa-mo ši si mi-lá za-hu-bi-la sče-sce.

69. (669.) Otče môj, Bože môj...

Adagio.

1. Ot-če môj, Bo-že môj, čo-že ma tak tre-sceš? Ko-ho ja ra-da mám to-ho mi dať ne-chceš, ko-ho ja ra-da mám, to-ho mi dať ne-chceš.

2. Ot-če môj, Bo-že môj, čo som u-ro-bi-la, bo-ha-tej ma-te-re sy-na za-1.ľú-bi-la, 2.ľú-bi-la.

3.
Bohatej matere
bohatého otca,
|: a ja ho nemôžem
vyhodiť zo srdca. :|
F. V. B. 20.

Ped. * Ped. * Ped. *

*) Buče = pučí, rozvíja sa

70. (670.) Počkaj, dievča, budeš plakať budú.

Andante.

1. Po-čkaj, diev - ča, bu - deš pla - - kať, bu - dú te - be na čiž - mi - čky sl - zy pa - dať, bu - dú te - be na čiž - mi - čky sl - zy pa - dať.

2. Pre - čo by som ja pla - ka - la? však som ti ja, naj - mi - lej - ší, ver - ná bo - la, však som ti ja, naj - mi - lej - ši, ver - ná bo - la.

71. (671.) Počkajte, Slovaći...

Andantino.

1. Po - čkaj - te, Slo - vá - ci, nech ja vám tú va - šú slo - ven - skú za - spie - vam:

Poco mosso.

Ke - by si ty, An - ka na - ša, do - brá ga - zdi - ná bo - la, tak by si nám tých bryn - dzo - vých ha - lu - šiek na - va - ri - la.

2. Počkajte, ovečky, do mája,
pôjdem vás popásti do hája:
Keby si ty,... atď.

72. (672.) Pod Muráňom stojí lipka.

Moderato.

1. Pod Mu - rá - ňom sto - jí lip - ka ze - le - ná, pod tou lip - kou te-čie vo-da stu - de - ná: kto tú vo-du piť bu-de, mr-cha že-nu mať bu-de. a tá že - na nik-dy do-brá ne - bu - de!

f *f* *p* *p* *poco rit.* *f* *p*

2. Neboj sa ty, šuhajíko, ženy zlej,
len sa napi tej vodičky studenej;
dostaneš ty ženičku,
červenú jak ružičku,
tá zostane verná tvojmu srdiečku.

Ped. * Ped. *

73. (673.) Pod Muráňom v tej doline...

Andantino.

1. Pod Mu-rá - ňom v tej do-li - ne čier-ny ha-vran, čier-ny ha-vran vo-du pi - je.

mf

2. Pi - je si ju veľ-kým žia - - lom, pla-če diev-ča pla-že diev-ča za šu-ha - jom.

mf *rit.* *cresc.* *f*

74. (674.) Povedzže mi moj najmilší...

Allegretto.

1. „Po-vedz-že mi môj naj-mil - ší, pre-čo te-ba ta-tík hre - ší?"

mf *cresc.*

„Hre - ší ma pre te-ba, že ma ne-dá za te-ba, že ty ne-máš po-le žia - dne."

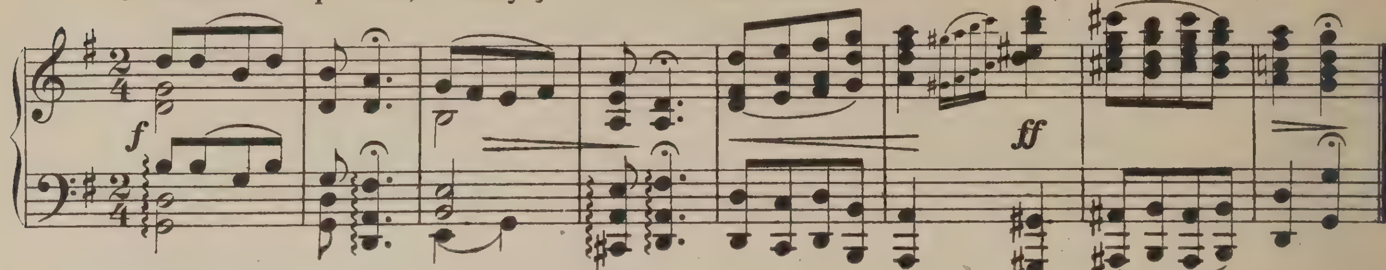
f

2. „Keď ja nemám pole žiadne,
ale som ja dievča švárne;
môže to Pánboh dať
že ma bude milovať
šuhaj, ako karafiát.

75. (675.) Povedzže mi povedz, zelený javorec...

Rubato.

1. Po-vedzže mi po-vedz, ze-le-ný ja - vo - rec, keď ma bu-dú ve - - šať, či to bu-de bo - leť.

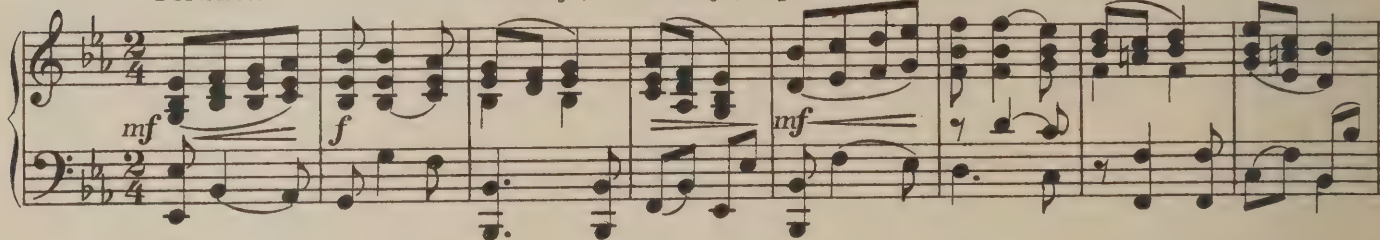
2. Príde mi on, príde, na vranom koníčku
Priviaže koníčka o našu jedličku.

3. Tá naša jedlička pekne narastená,
I v zime i v lete vždycky je zelená.

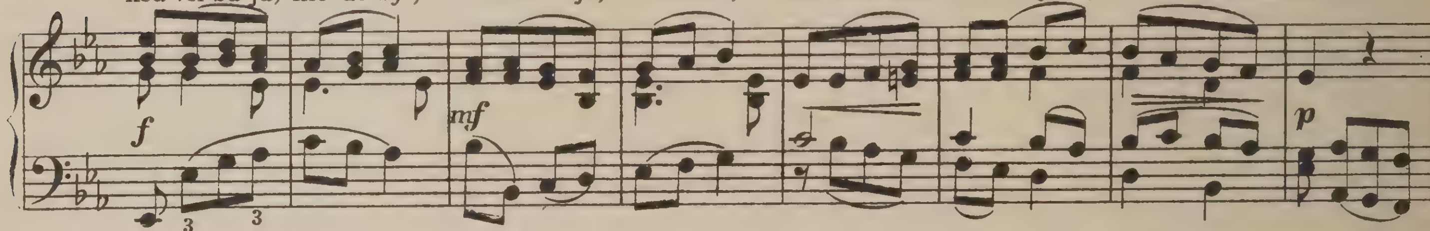
76. (676.) Pri Skalici husári verbuju...

Moderato.

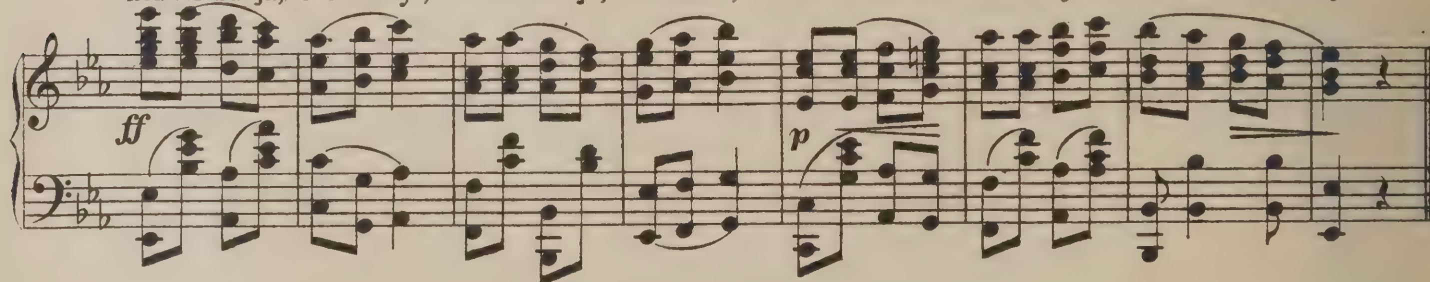
Pri Ska-li-ci hu-sá-ri ver-bu-ju, vo-la-ju, pri Ska-li-ci hu-sá-ri ver-bu-ju, vo-la-ju,

keď ver-bu-ju, mô-že byť, du-ša mo-ja, mô-žeš ít, bez te-ba som ži-vá by-la, e-šče mô-žem byt;

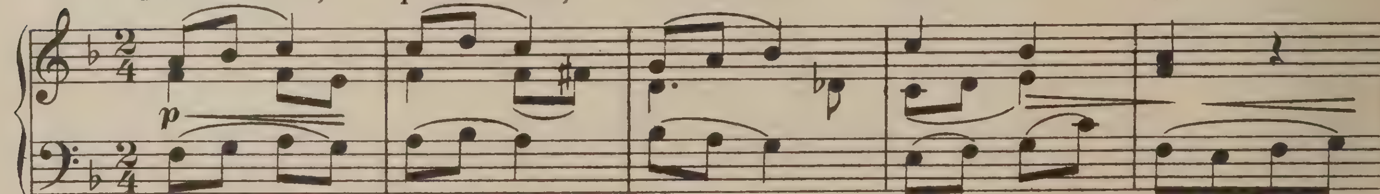
keď ver-bu-ja, mô-že byť, du-ša mo-ja, mô-žeš ít, bez te-ba som ži-va by-la, e-šče mô-žem byt.

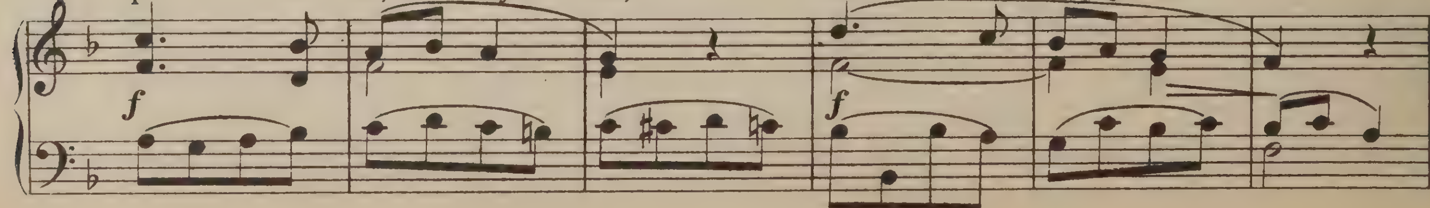
77. (677.) Prší dážď, prší dážď, bude...

Allegretto.

1. Pr - ší dážď, pr - ší dážď, bu - de veľ - ká le - ja,

po - zri si, šu - haj - ko, do ma - mi - lej dvo - ra.

2. Pršalo, pršalo
tej noci dva razy,
keď ma odprevádzal
šuhajko na lazy.

78. (678.) Sadzila dzevečka...

Andante.

1. Sa - dzi - la dze - ve - čka, sa - dzi - la dze - ve - čka mo - drú
fi - ja - len - ku, mo - drú fi - ja - len - ku. 2. Ked ju za - sa - dzi - la,
ked ju za - sa - dzi - la, Bo - ha po - pro - si - la, Bo - ha
po - pro - si - la. 3. „Daj, Bo - že, de - šči - čka, daj, Bo - že, de - šči - čka,
či - sté - ho ve - tri - čka, či - sté - ho ve - trí - čka.“ 4. A - by sa u - ja -
la, a by sa u - ja - la mo - drá fi - ja - le - čka, mo - drá fi - ja - le - čka.

79. (679.) Sedela na vŕšku...

Andantino.

1. Se - de - la na vŕ - šku, vo - la - la: „On - dri - šku! Poď - že sem, On - dri - šku, sa - ma som na vŕ - šku!“

2. Se - de - la na ja - me, vo - la - la: A - da - me! Poď - že sem, A - da - me, sa - ma som na ja - me!

80. (680.) Studená rosenka.

Andantino.

1. Stu - de - ná ro - sen - ka tej no - ci pa - da - la, keď som za šu - haj - kom dnere za - tvá - ra - la.

2. Studená rosenka studená jako ked; nemôžem, šuhajko, na teba zapomneť.

3. Už som zapomnela ej, na milých sedem; na teba nemôžem, šuhajko môj, jeden.

81. (681.) Široká, široká...

(Svadobná.)

Allegro.

Ši - ro - ká, ši - ro - ká, po - ži - čaj no - ží - čka, že si od - kro - jí - me to - ho ra - dost - ní - ka.

82. (682.) Škoda mojej milej.

Moderato.

1. Ško - da mo - jej mi - lej, že za vo - dou bý - va, cho - die - val by som k nej la - vi - čka sa ký - va.

2. Každičkú nedelu chodim podperený, Anička mi pošle rozmarín zelený.

83. (683.) Šuhajíčku, oženže sa...

Andantino.

1. Šu-ha-jí-čku o - žeň - že sa, ne-boj sa ty to - ho sve - ta,

veď to ten svet ne - roz - ká - že, veď ťa ku mne lá - ska via - že.

2. Milá, v mojóm milovaní
nenávisť mi darmo bráni,
ani polsvet, ani celý
mňa od teba neoddelí.

84. (684.) Šuhajko, bijú mňa...

Andante. (Kúty.)

1. Šu - haj - ko bi - jú mňa, bi - ju mňa, bi - ju mňa,

že sem po - kle-da - la že sem po - hle-da - la, v ko - sto - le na te - bja.

f

2. Mamičko nebite,
nebite, nebránte,
|: dala sem mu dary :|
vy o ních nevíte.

3. Dala sem mu dary,
moju ruku pravú,
|: než mjesíček vyšeu :|
stoja s nim na práhu.

85. (685.) Šuhajova mati...

Rubato.

1. Šu - ha - jo - va ma - ti, ej, tak mi do - bre pra - je,

mf *f*

ka - de ja cho - die - vam, tie chod - ní - čky kľa - je.

pp *pp*

2. Šuhajova mati
ej, tak mi odkázala,
aby som jej syna
do nás nevolala.

3. Šuhaju šuhaju,
ej, čo sá ti nedejem,*)
či rada nerobim,
či sa nezasmejem?

*) nedejem = nepáčim

86. (686.) Tá kremnická brána...

Moderato.

1. Tá krem-ni-cká brá - na pe-kná ma-ľo - va - ná, pod ňou mo-ja ma-mi-čka

sto - jí u-pla-ka - ná. - ná. 2. Syn sa k nej po - dá - va a jej ru-ku dá - va:

„Ne-plač-te - že, ma-mi-čka, včil je svad-ba mo - ja!“ - ja!“ 3. Sy-nu môj pre-mi - lý,

ja - ká je to - svad - ba, keď tá tvo-ja ro-di-na ne - nie na nej žia - dna. - dna.

mf p p espress. f cresc. ff espress. cresc. f

87. (687.) Ten prešpurký mýtny...

Rubato. Ballada.

1. Ten pre-špur - ský mý-tny prje - pe-knú ceŕ - ku ma, o - na nic ne - ro - bí,

len vo-kien-ku se - dá, prje-pe-kne vy-ši - va, e - šte kraj - šie spí - vá.

pf f p f rit. m.s. p

2. Její cichý hlásek
do Turek sa dvíha
ten turecký baša
po rinku chodzíva,
mýtneho cerečku
dycky on počúva.

(Slov. Spevy. I. 418.

88. (688.) Ty kútske hodiny...

Poco adagio.

1. { Ty kút-ske ho - di - ny smu-tne bi - jú, / ked sa mi - lý s mi-lú roz - lu - ču - jú } smu-tne bi - jú,

ne - bo - jím sa, na - sta - la ho - din - ka, o - že - ním sa.

p *p* *p* *pp*

2. Ožeň sa suhajko s Pánem Bohem
vezmi si dzevečku sebje roveň;
s Pánem Bohem, len sa ožeň,
na tvoju najmilší si nezpomeň.

89. (689.) U nás takô parobčisko...*)

Moderato.

1. U nás ta - kô pa - rob - či - sko do po - va - ly mu je ní - zko,

ej, šu - haj, šu - haj, po - tvo - ra, ne - ku - kaj mi do dvo - ra.

mf *f* *ff*

2. Do kostola nerad chodí
po za vody diovky vodí
| ej, utopim ťa, ako myš,
ak sa ko mne lakomíš.

3. Trom parobkom vybil zuby,
štyri diovky naraz lúbi,
| ej, šuhaj, šuhaj z pod lesa
kedyže ťa obesia?

90. (690.) Už bila hodina...

Moderato.

1. Už bi - la ho - di - na, už bu - de aj dru - há,

e - šte sa Ja - ni - čko po u - li - ci tú - la.

p *pf* *f* *f* *p*

2. Túla sa on túla
nemôže potrafiť,
‖: nechcela mu milá
dverička otvariť. :‖

3. Dvere otvorila
a sama sa skryla:
‖: „Bodaj sa má milá
nikdy nevydala!“ :‖

*) Srovnaj č. 376.

91. (691.) Už sa fašang kráci...

Allegretto

1. Už sa fa-šang krá - ci, už sa ne-na-vrá - ci, už ty dziv - ky la-ju už sa ne-vy - da - jú, už ty dziv - ky la-ju, už sa ne-vy - da - ju. 2. Už sa fa-šang krá - ci, už sa ne-na-vrá - ci, už tí chlap - ci že-lia, že sa ne - o - že - nia, už tí chlap - ci že-lia, že sa ne-o - že - nia.

3. Fašangu, fašangu, šak je ťa na mále
|: jako tej rosičky, na zelenej tráve. :|

92. (692.) Už sa mrká dolinou...

Rubato.

1. Už sa mr-ká do-li-nou, sln-ko za vrch sa-dá, ne-viem pre-čo šu-ha-jí-čko, a-le mam ťa ra - da.

2. Už slniečko zapadlo, mne srdiečko puká, lebo ten môj najmilejší za druhými kuká.

93. (693.) Velká sa mi škoda stala...

Allegretto.

Vel-ká sa mi ško-da sta-la: mi-lé-ho mi vo-da vza - la; keď ho vza - la, nech ho ne-sie, nech ho ne-sie, za-sta-ví sa na ko-le - se; keď ho ne - sie, nech ho ne-sie, nech ho ne-sie za-sta-ví sa na ko-le - se.

94. (694.) V pitvore oral...

Allegretto.

1. V pi - tvo - re o - ral v pe - ci sial, v pi - tvo - re o - ral, v pe - ci sial,
pred pe - cou mlá - til, v pe - ci vial, pred pe - cou mlá - til v pe - ci vial.

mf ff Ped. *

2. |: Ona sa smiala a on klial :|
|: že mu sopúchom vetrík vial. :|

95. (695.) Vtedy ty, Hanička...

Andante.

1. Vte - dy ty, Ha - ni - čka, bu - deš mo - ja že - na, na - ša lip - ka su - chá, keď bu - de ze - le - ná.

f Ped. *

2. Dievčatá, dievčatá, kým ste ešte mladé,
moc nepreberajté, vtedy sa vydajte.

96. (696.) Vydajte sa, dievky...

Važec.

Andante.

1. Vy - daj - te sa, diev - ky, vy - daj - te sa ra - zom! Ja bych sa vy - da - la, môj mi - lý je kňa - zom.

mf f p

2. Jeden mi je kňazom, a ten tretí píše
a druhý rechtorom, za cisarskym stolom.

97. (697.) Vyletela kukulienka zo skaly...

Allegretto.

1. { Vy - le - te - la ku - ku - lien - ka, zo ska - ly, / ke - bych ja mal pl - né vre - cká to - lá - vy, } po - chal by si pre mu - zi - ku do Pra - hy, mu - zi - ka by pe - kne hra - la, má mi - lá by tan - co - va - la a ja s ní.

mf

2. Vyletela kukulienka zo skaly,
keby sme to švárne dievča dostali!
Nebola to kukulienka, lež bol vták.
|: Keď ma nechceš milovati
ani so mňou tancovati,
nechaj tak! :|

98. (698.) Vyskočilo slniečko...

Moderato.

1. Vy - sko - či - lo sl - nie - čko, za - včas rá - no, ra - ní - čko vy - sko - či - lo na stien - ku, na tŕ - ňo - vú za - hrad - ku.

p *cresc.* *f*

2. Vykvitly tam ružičky odtrhly tie ružičky,
prišli si tam devečky, vily si z nich venečky.

99. (699.) Zapadá slniečko...

Rubato.

1. Za - pa - dá sl - nie - čko za vy - so - ké ho - ry, ne - po - vedz ni - ko - mu, že ma srd - ce bo - lí, ne - po - vedz ni - ko - mu, že ma srd - ce bo - lí.

f

2. Nepoviem nikomu ešte menej poviem,
že sa my poznáme, ze sa radi máme.

100. (700.) Zaspala nevjesta...

Andante.

1. Za - spa - la ne - vje - sta v ze - le - nej du - bi - ne, do - šla k ni svo - kru - ša: „Staň, ne - vje - sto ho - re!"

p *rit.* *p*

2. „Staň, nevjesto, hore,
snad saš už vyspala,
podoj si ty, kravy,
coš to k nam dohnala."

3. „Mjeli ste si vzíci
nevjestu bohatú
bola by dohnala
kravičku rohatú.

4. Šak ste vy vjedzeli,
že sem ja chudobná,
že vám nedvženem
kravičku do dvora."

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(701-800)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 77.

Svázok VIII

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO

Dostať u autora

v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(701-800)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý.

op. 77.

Svázok VIII.

Cena ....Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ľudové Piesne I
Vlastná sbierka.

OBSAH

1. (701.) A chtorá dzivočka...

Andante.

Pozdišovce.

1. A chto-rá dzi-vo-čka svo-je dzi-vo-ctvo po po-čli-vo-sci sno-ši,
ta-ka bu-dze kra-sna, jak hvie-zdo-čka ja-sna pred-mi-lym Pa-nom Bo-hom.

p *decresc.* *rit.*

2. A chto-rý pa-ro-bok svo-je pa-rob-stvo po po-čli-vo-sci sno-ší,
ta-ky bu-dze kra-sny jak me-sa-čik ja-sny pred mi-lym Pa-nom Bo-hom!

f Ped. * Ped. * *p*

2. (702.) Ani tak nehorí svieca...

Rubato.

1. A-ni tak ne-ho-rí svie-ca fa-rá-ro-vi, a-ko diev-ča ho-rí k svoj-mu fra-ji-ro-vi.

f *p*

2.
Ani tak nehorí v kostole kachanec,
ako dievča beží, keď ide na tanec.

3. (703.) A na tom zvolenskom moste...

Poco mosso.

1. A na tom zvo - len - skom mo - ste hra - ly sa diev - čen - ce v ko - čke, hra - ly sa o - ny, hra - ly, do - ma ích ma - mi - čky lá - ly.

mf

2. „Nelaj ma, mať moja, nelaj,
príde mi na večer šuhaj,
na peknom bielom koni,
šabla mu pri boku zvoní.

3. Ak ma vy budete láti,
dám sa vám ja zverbovati,
sadnem si ja na koňa
pôjdem ta, kde bude vojna.

4. (704.) Biela húska, biela...

Rubato.

1. Bie - la hú - ska bie - la, hej, po Du - na - ji plá - va, zo švár - nej pan - nen - ky, ej, do - brá že - na bý - va.

f *sff*

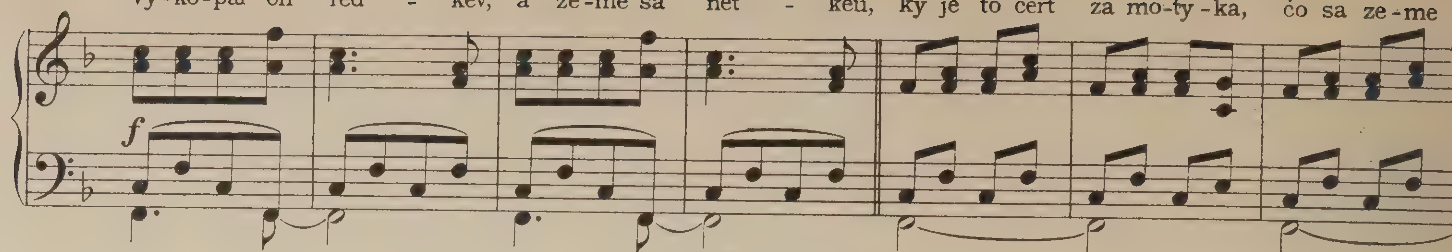
2. Zo švárnej pannenky dobrá žena býva,
hej, zo švárnej pannenky hej, dobrá žena býva.

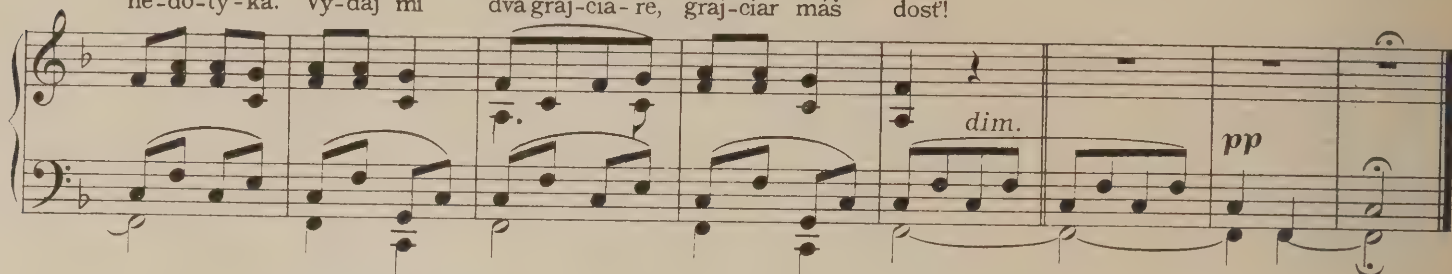
5. (705.) Bol jeden gajdoš...

Allegretto.

Bol je - den gaj - doš, čo gaj - do - val za groš, a to všet - ko ci - ny, ci - ny, od dze - dzi - ny, do dze - dzi - ny, tu ty máš môj gaj - do - šku tu ty máš groš!

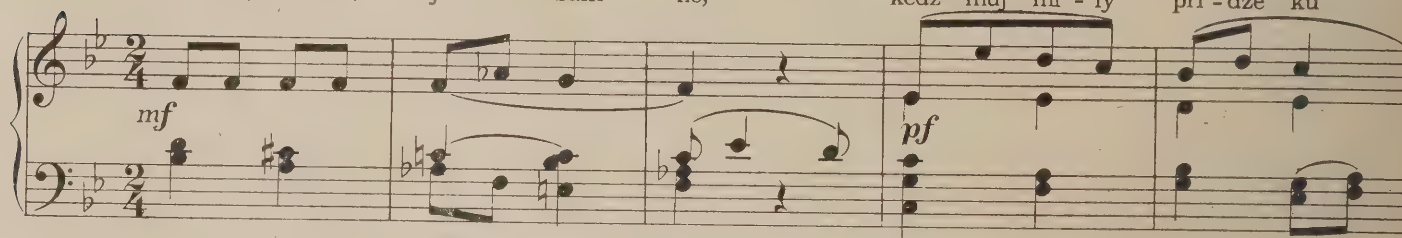
f *p*

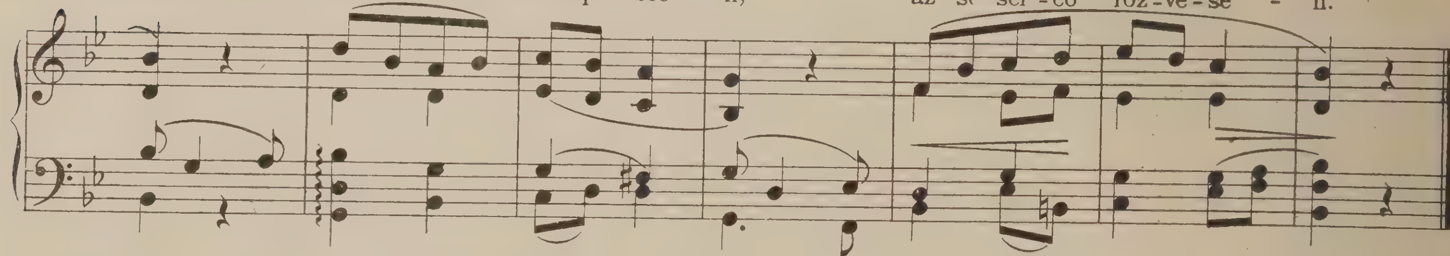

6. (706.) Bože, Bože, jak to šumne...

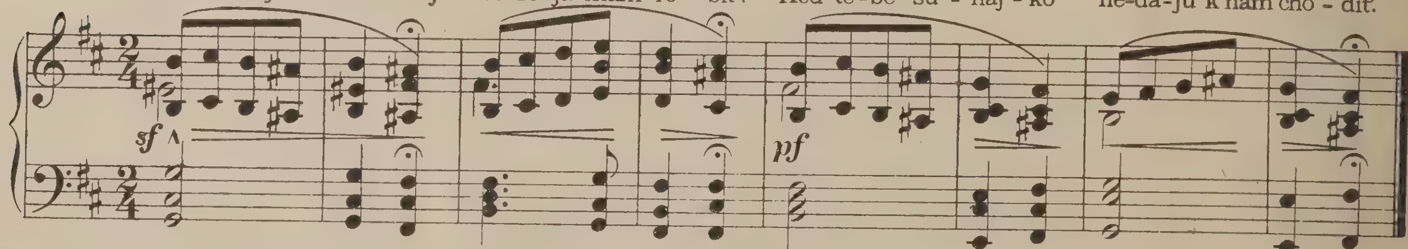
Andantino. (Zemplin.)

7. (707.) Bože môj a Pán môj...

Rubato.

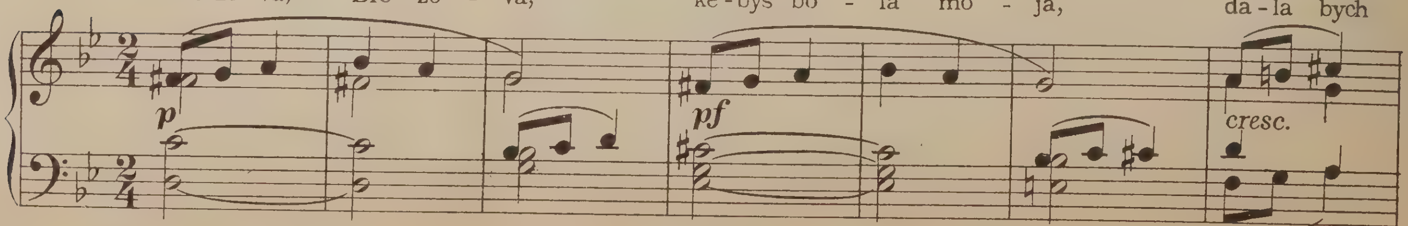

2. Dolina, dolina, čože mi ji po nej,
keď sa mi neprejde nič milého po nej.

3. Beží voda, beží, po kamienkoch hučí
kto vzdychať neumie, láska ho naučí.

8. (708.) Brezova, Brezova...

Andante. (Zemplin.)

ťa vy-ťať, da-la bych ťa vy-ťať, ma-je-rán-kom po-siať, ma-jo-rán-kom po-siať.

ff *p* *p*

2. Tá moja mať mladá
v nevere ma hľadá,
|: za mojim frajerom :|
|: zatvárať mi nedá. :|

3. Za jedným mi nedá,
za druhým mi káže,
|: Bože môj, Pane môj, :|
|: s kýmže ma svet sviaže? :|

9. (709.) Chojja chlapci po ulici radzi...

Andantino. (Zarieč.)

1. Choj-ja chlap-ci po u-li-ci, ra-dzi by o-ni k nám,

mf *f*

na-še dve-re ne-vr-za-ju, le-bo hich po-lie-vam.

p *f*

2. Polievam hich sladkým mliekom,
kyselú smatánku
aby ony nevrzaly
zakel som panenkú.

10. (710.) Chvál každý duch Hospodina.

Rubato. (Zarieč.)

Chvál ka-ždý duch Ho-spo-di-na, i Je-ži-še je-ho sy-na,

f

u-dze-re-la dze-via-ta ho-dzi-na, o-pa-truj-ce sve-tlo o-heň,

a-by ne-byl li-dem ško-den, spo-čí-vaj-te s Pá-nem Bo-hem!

pp sostenuto *ppp*

11. (711.) Červená fijalka...

Andante. (Hajdušica.)

Čer - ve - ná fi - jal - - ka, pre - čo ne - - roz - kvi - kvi táš? pre - čo ty, šu - haj - ko, už k nám ne - cho - die - vaš, pre - čo ty, šu - haj - ko, už k nám ne - cho - die - vaš?

p f p p cresc. ff

12. (712.) Červený kantár, biely kôň...

Allegro moderato.

1. Čer - ve - ný kan - tár, bie - ly kôň, o - že - nil bych sa, Bo - že môj, vzal bych si diev - ča z ma - je - ra, čo ne - má ot - ca, ma - te - ra.

f f cresc. ff

Ped. * Ped. *

2.
Čie sú to kone na dvore,
čo maju zlaté kantáre,
čiežeby boly, moje sú
čo ma k mej milej povezú.

13. (713.) Čoby koza neskácala...

Allegretto.

1. Čo-by ko-za ne-ská-ca-la, keď má šty-ri nôž-ky, čo by diev-ča ne-tan-či-lo, keď má zdra-vé nôž-ky.

mf *sf* *p* *cresc.* *sf*

2. Chyť ko-zi-čku za no-ži-čku, do-veď ju k mä-sia-ru, a diev-čat-ko za ru-či-čku do-veď ku ol-tá-ru.

p *sf* *espr.* *sf*

3. Už tá ko-za za-re-za-ná vi-sí u mä-sia-ra, a diev-čat-ko sprí-sa-ha-né ve-dú od ol-tá-ra.

p *f* *ff*

14. (714.) Črievic nemám...

Allegretto.

1. Črie-vic ne-mám, bô-tek ne-mám, ku ko-mu sa pri-tú-liť mám, pri-tú-liť mám?

f

2. Pri-tú-lim sa u Je-ži-ša, mám ja tam už i ta-tu-ša, i ta-tu-ša.

pf

15. (715.) Daj, daj, daj, Bože...

Poco mosso.

16. (716.) Dievča ze Senice...

Piú mosso.

2. Pôjdem k mäsiarovi
kúpim si tam loja,
bude zasmažená
šošovička moja.

17. (717) Dobrý večer vám...

Rubato.

2. Hej, bola bola,
za dvermi stála,
chcela tancovať,
‖: ale sa bála. :‖

3. Keby ja vedel,
kdo s ňou tancoval,
bol by sa ja s ním,
‖: do krve rúbal. :‖

18. (718.) Ej, zasial som žitko...

Rubato.

19. (719.) Ešče si zajedzme...

(Zarieč.)

Rubato.

2.
Céra hore stáva
do okna poziera.
čo je za šohaja,
kej k mám nechojjeva

20. (720.) Hajaj, belaj, synáček moj...

Andante.

2. |:Tvoj otec je čiry zbojník,:|
vie po hore každý chodník.

3. |:Nielen chodník, aj tú cestu,:|
kadiaľ chodia kupci k mestu.

21. (721.) Hej, kone moje, kone...

Rubato.

Hej, ko-ne mo-je, ko-ne vra - né, ej, za-ja-li vás Ga-ja-ra - ne, ej,
za-ja-li vás, pre-pi-li vás, pri-de mi-lá, vy-me-ní vás, pri-de mi-lá, vy-me-ni vás.

22. (722.) Hej, na prešovskej turni...

(Šariš.)

Allegro.

1. Hej, na prę-šov-skej tur-ni dva ho-lúb - ky še-dza, hej, lu-dze jim za-vi-dza, že še ra - dzi vi-dza.
2. Hej, lu-dze, hej, pre-lu-dze ne-za-vidz - te te-ho, hej, ja-ka to šum-na vec, chto rad vi - dzi ke-ho.

23. (723.) Hej poslali ma orať...

Rubato.

1. Hej, po - sla - li ma o - rať, ne - da - li mi - bí - ča, hej,
po - sla - li mi diev - ča mie - sto po - ho - ni - ča, mie - sto po - ho - ni - ča.

2. Hej, strela ti v materi, ako to poháňaš,
hej, ked ty moje volky z brázdy von vyháňaš!

24. (724.) Hoc si aj bohatý...

Poco rubato.

2. Nie si mi po vôli,
ani sa mi nezdá,
keď sme sa bozkali,
padla s neba hviezda.

25. (725.) Hore Hronom, dolu Hronom...

Rubato.

2. Kebys ma bol nezaviedol,
a za hory neodviedol
bola by som sa vydala
za švárnejšieho šuhaja.

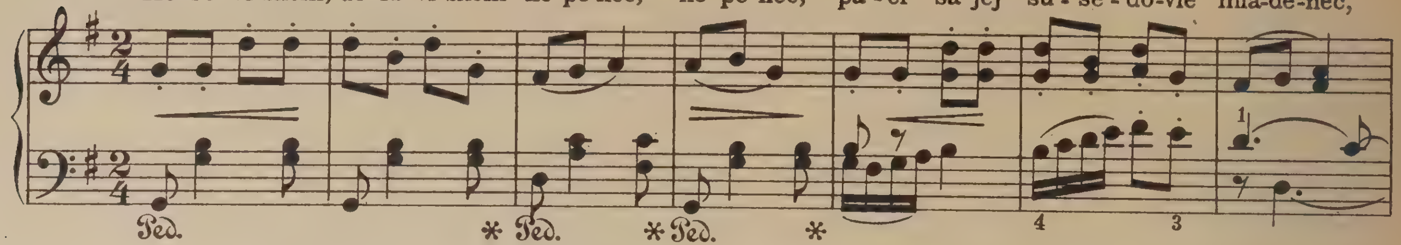
26. (726.) Hore strážou, dolu strážou...

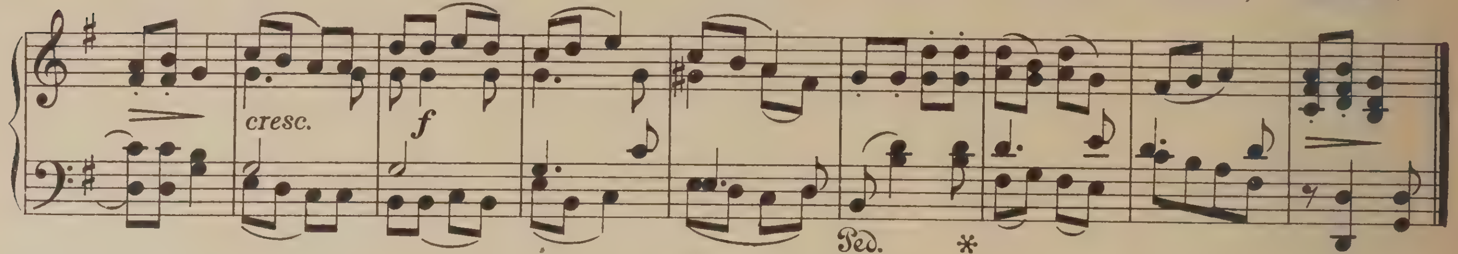
Allegretto.

2. Prišiel som k nej pod okienko,
otvorže mi Katarienko,
otvorže mi Katarienka moja,
nech ti poviem zo dve, zo tri slová.

27. (727.) Hore vŕškom, dolu vŕškom...

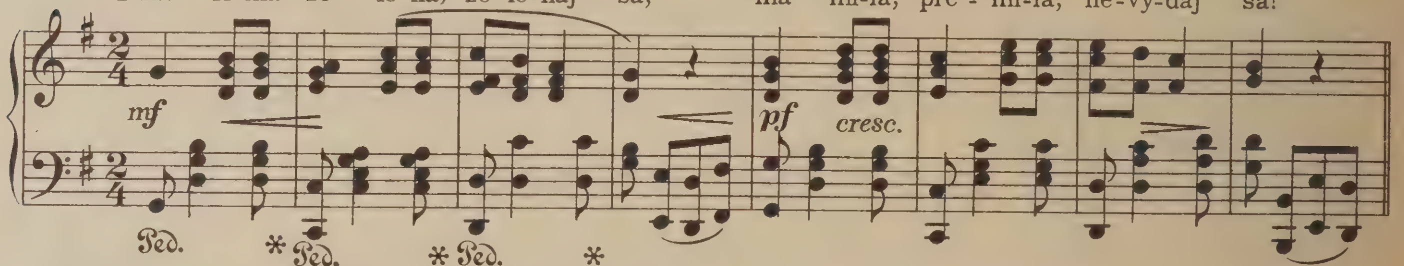
Poco allegretto.

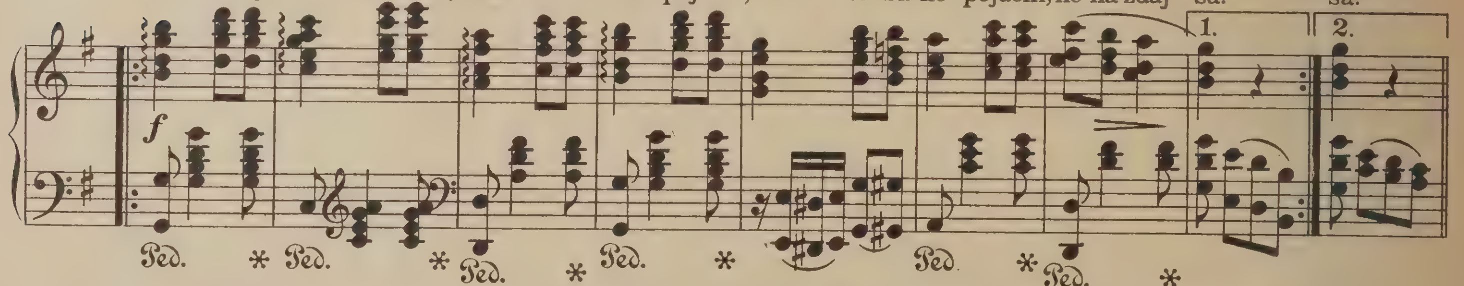

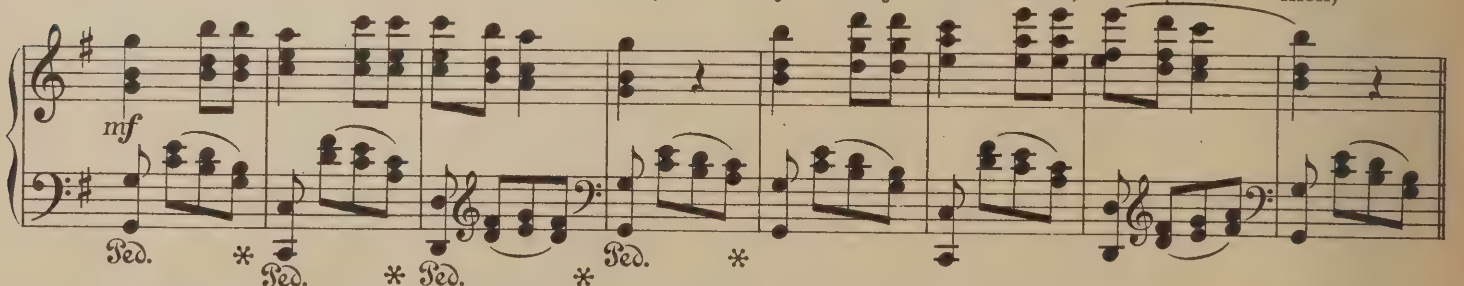

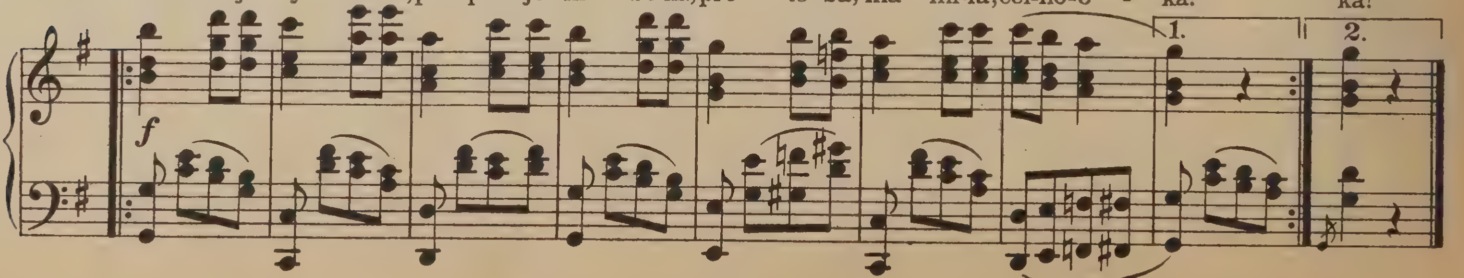
28. (728.) Horička zelená, zelenaj sa...

Moderato.

29. (729.) Hutoreli, povedali...

Poco rubato.

Hu - to - re - li, po - ve - da - li že je Ja - ník do - rú - ba - ný,

f

a Ja - ni - ček je na do - brým me - šče, na ko - mo - re pri ne - ve - sce.

30. (730.) Ide verbunk, ide...

Rubato.

1. I - de ver-bunk, i - de, hu-re Ko-ši - ca - mi, ej, sver-buj še, šu-haj-ko s čar-ny-mi o - čka - mi.

cresc. *f* *p*

2. Sverbujže še, sverbuj, veď si na to suci, | ej, nech ce nelapaju stoliční hajdúsí.

3. Veď me nelapaju stoliční hajdúsí, | ej, ale me lapaju rychtári, huncúti.

31. (731.) Idu furmani, z ticha...

Poco rubato.

1. I - du fur-ma - ni z ti-cha po-ma - ly, pred Ma-je-rov na tom vr - šku ko - ní-čky za-sta-ly.

mf *cresc.* *f*

2. Ktože ím je pán,
len šuhajko sám,
chcel oklamať švárno dievča,
oklamal sa sám.

3. Dievča od vody,
daj koňom vody,
daj dievčatko švárne dievča,
daj koníčkom vody.

4. Ja nemôžem vstať
koňom vody dať,
zima, rosa a ja bosá,
musím ja utekať.

5. Choď do izbičky,
hrej si nožičky,
keď budem mať moc peňazí,
kúpim ti čižmičky.

32. (732.) Išly tri panenky...

Andantino.

I - šly tri pa - nen - ky z Tur - ca, vza - ly si so se - bou hud - ca,

ztra - ti - ly či - žmi - čky v ro - se, mu - se - ly tan - co - vať bo - se!

33. (733.) Jano, Jano, Vajano...

Allegretto.

Ja-no, Ja-no, Va - ja - no, Ja-no, Ja-no, Va - ja - no, pri-le-te-la ho-lu-bi-čka včas rá - no, pri-le-te-la dru-há, z čer-ve-né-ho kru-ha, pri-le-te-la tre - tia, zo za-hra-dy kvie - ťa, Ja-no, Ja-no Va - ja - no.

34. (734.) Kadzi chodzi moja mila...

Allegretto.

Ka-dzi cho-dzi mo-ja mi-la, tam še ro-dzi roz-ma-ri-ja, ho-ja hoj, ho-ja hoj! Ka-dzi cho-dzi muj mi-len-ky, tam še ro-dza fi-ja-len-ky, ho-ja hoj, ho-ja hoj!

35. (735.) Kázala mi mať štyri bozky...

Allegretto.

Ká-za-la mi mať šty-ri boz-ky dať, a ja som sa

po-mý-li-la, zá-kon mat-kin pre-stú-pi-la, da-la mu jich päť;

a ja som sa po-mý-li-la, zá-kon mat-kin pre-stu-pi-la, da-la mu ich päť.

36. (736.) Keby moje nôžky...

Rubato.

Ke-by mo-je nô-žky ne-re-za-ly se-čky, ve-dze-ly by tan-co-vac, a-le mo-je nô-žky mno-ho re-žú se-čky, už ne-ve-dzia tan-co-vac.

37. (737.) Kebys' mala moja milá...

Allegretto.

Ke-bys'ma-la mo-ja mi-lá zo sto o-viec, a ja ne-mau za klo-bú-čkom len ja-lo-vec, ne-bu-deš má, ne-ni mo-žná, a-ni te-be, mo-ja mi-lá, Pán Boh ne-dá!

38. (738.) Keď som išiel z Debrecína...

Moderato.

2. Moja milá najmilejšia,
prečo teba tatik hrešia?
„Pre teba, za teba,
nechcú ma dať za teba:
že ty nemáš pole žiadno."

3. Čo aj nemám pole žiadno
len som si ja chlapča švárnô,
môže to Pán Boh dať,
že ma budeš milovať,
jako dievča karafiat.

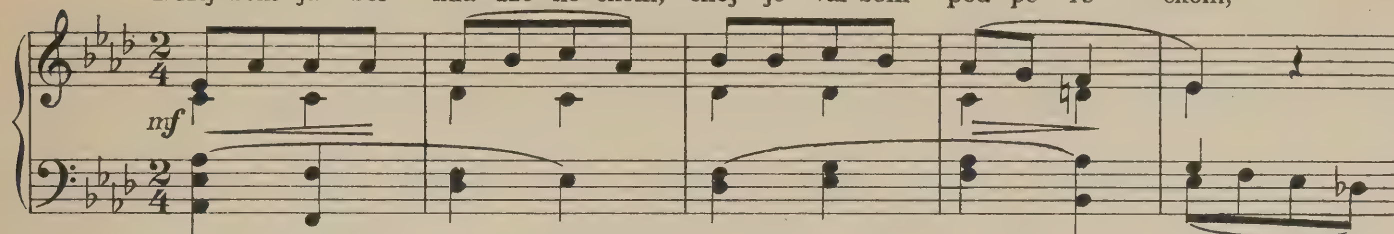
39. (739.) Keď som išiel cez tri vŕške...
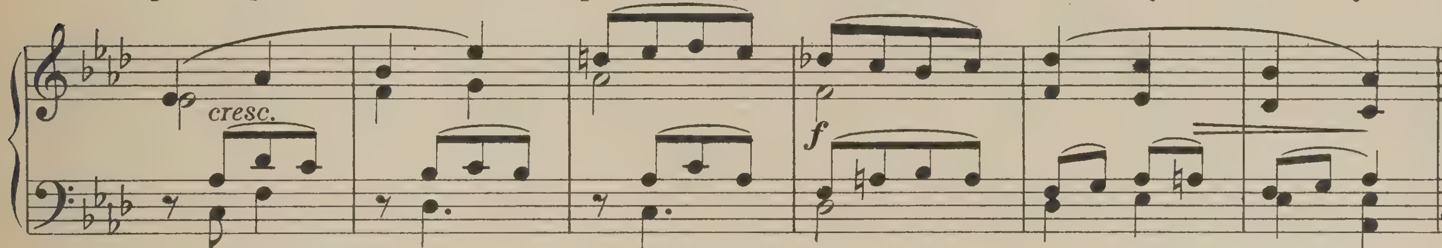
Allegretto. Príbelá.

3. Cisár, cisár, sedlaj koňa,
pôjdeme my do tábora;
tábor, tábor, otváraj sa,
idú chlapci zverbovať sa!

40. (740.) Kej som ja bol mládzenečkom...*)

Allegretto. Zarieć.

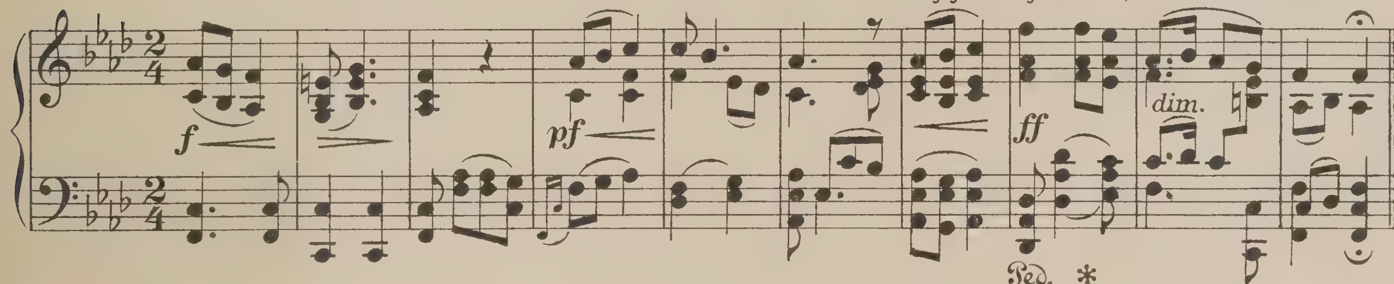

2. A kej som sa už joženel, | ach, Bože mój, čo si mi dal,
svoje lička som premenel, | kej si sa mi joženic dal.

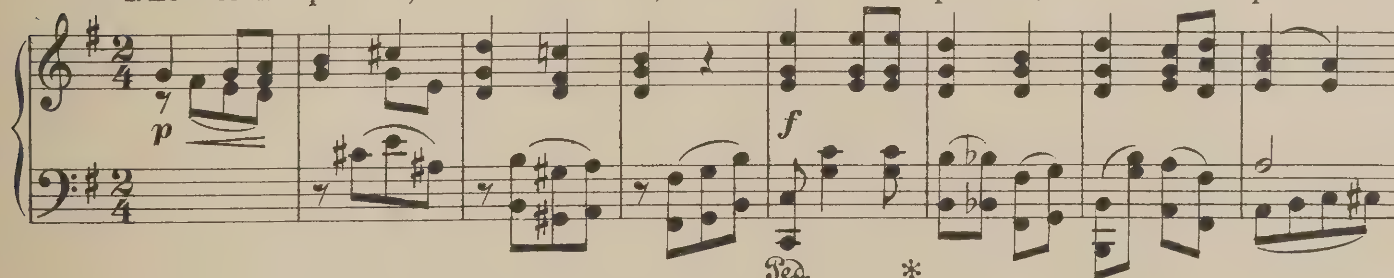
41. (741.) Ktože mi zabráni...

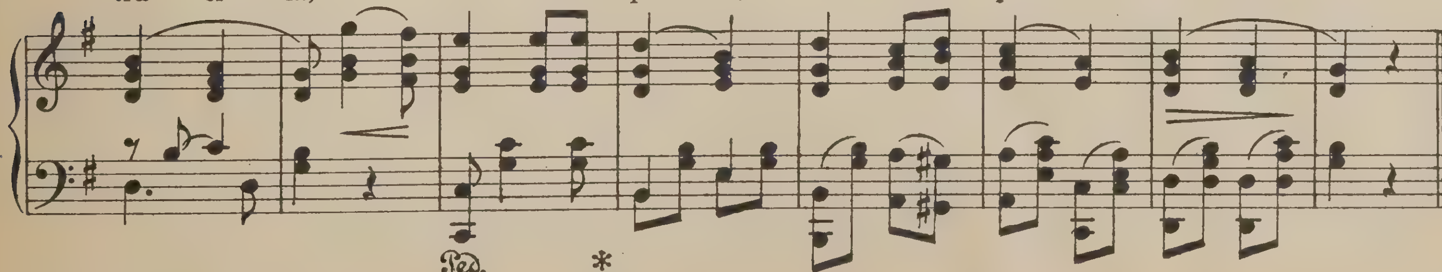
Rubato.

42. (742.) Lecela pava, lecela...

Andantino. Šariš.

2. Lecela ona z nádhery,
ta až do svojej, ta až do svojej maceri.

3. Tam še vešele strojilo,
dvanac hudaci, šesťmi trubači jej hralo.

4. Hraj že hudačku vešele
šak už muj vienek, zlatý perscenek na scene.

*) Srovnaj č. 689.

43. (743.) Mala som frajera...

Moderato.

Ma - la som fra - je-ra ho-di-ná - ra, spa - dol mi do vo-dy, do Du-na - ja, chytajte ho la-paj-te ho, naj - de-te ho - din-ky ve-dľa ne - ho.

p *pf* Ped. * Ped. * *cresc.* *ff* Ped. * Ped. *

44. (744.) Mal som ja frajerku...

Rubato.

1. Mal som ja - fra - jer-ku pri ce-ste, pri hrad-skej, ta-ne-ma - la pá-ru v sto-li - ci zvo - len-skej.

f

2. Mala zlaté vlasy,
po nich tulipaňy
zaľúbili mi ju
tí zvolenskí páni.

45. (745.) Mám ja lúčku v širokej...*)

Allegretto.

1. Mam ja lú - čku v ši - ro - kej do - li - ne, na nej trá - va ďa - te - li - na nik - dy ne - vy - hy - nie, na nej trá - va, ďa - te - li - na nik - dy ne - vy - hy - nie.

mf *f*

2. Veď je ona datelinka hustá
|:keď ju švárny šuhaj kosí
len sa mu tak šúsťa.:|

3. Veď je ona datelinka drobná,
|:keď ju švárna deva hrabe,
musí byť aj hodná.:|

*) Srovnaj č. 346.

46. (746.) Mila moja preč pujdzeme...

Šariš.

Moderato.

Mila moja preč pujdzeme, vašu chyžu obejdzeme,
vašu chyžu dokola, ja už ne tvuj, ty ne moja.

47. (747.) Miloval som dievča...

Rubato,

Miloval som dievča, malo sivé oči, oj, vydalo sa mi za jágra vúbočí.

48. (748.) Načože sa mi traja...

Allegretto.

1. Načože sa mi traja kováči na zimu, na zimu, na zimu, na zimu, na zimu.
2. Jeden vandruje, druhý miluje gazdinú, gazdinú, gazdinú, gazdinú, gazdinú.

3. A treti chodi okolo voza
|:jak zbojník.:|

4. rád by ukradnuť kúštik železa
|:na svorník.:|

49. (749.) Na krivánskej prti...

Moderato.

2. Krúťa sa čiernavy, | milý, mocný Bože,
krúťa sa nad nami, | čože bude s nami.

50. (750.) Na svätého Jána...

Allegretto.

51. (751.) Na vŕšku v javorí...

Rubato.

2. Čože by mi bolo! | včera odral som ovcu,
Pazúry ma bolia, | zadrelo mi z loja.

52. (752.) Nechodievaj v noci ko mne...

Allegretto.

2. Keď ma súdia, nech ma súdia,
veď ma to len mrcha ľudia.
A ja ľudskô pomlúvania
zo srdca vypustím,
a ja teba, moja mila,
nikdy neopustím.

53. (753.) Nešial bych ja...

(Zarieč.)

2. |: Prišial som k niej pod okianko
klopal na dvere :|
„Spiš-li, milá, či čuješ,
či mňa verne miluješ,
otvor mi dvere!"

3. Bars bych spala, bars nespala,
hore nestanem,
moje srdce zatvrdnuté
jako ten kameň
ocec mi zakazuje
a mac mi zabraňuje
tvoja nebudem.

54. (754.) Nie preto si spievam...

2. Spievam si ja, spievam,
veselá byť sa zdám;
ale žiaden nevie,
|: aký žial v srdci mám. :|

3. Ešte tu rosičku
vetriček odveje,
ale mňa na svete
|: nik nepoľutuje. :|

55. (755.) Očo sme stáli...

Svadobná. (Zarieč.)

Allegretto.

O - čo sme stá - li, to sme do - sta - li,
do - bre je dziev - ča bo - ha - té, kur - ča cho - chla - té, na - še je.

56. (756.) Od Matúša do Jozefa...

Allegretto.

1. Od Ma-tú-ša do Jo-ze-fa ne-rád pa-sie va-lach ov-ce, keď mu ká-žu ga-zdo-via hnať, do sto bo-hov ím šop-ce

2. Vez-mi ba-ča tú fu-ja-ru a za-pí-skaj na tú hru-bú: Chlapci mo-jí, do-bre paste, dám vám prujšú zesť hrudu!

57. (757.) Ore Janík, ore...

Rubato. (V. F. B.)

1. O - re Ja - ník, o - re, to za - rie - cke po - le, je - ho žu - té vlá - - sky je - ho žu - té vlá - - sky, ej vie - tor pre - fu - ku - - je

2. Jeho žuté vlásky zlatú farbu maju
: zďaleka dievčence :| ej za nim pozerajú.—

58. (758.) Osem bolo tých naších...

Allegretto.

O-sem bo-lo tých na-ších hu-sí, o-sem bo-lo tých na-ších hu-sí,
dva-ja sú gu-ná-ri, pa-sú sa po há-ji, ga ga ga ga ga ga ga ga, dva-ja sú gu-ná-ri pa-sú sa po-há-ji.

59. (759.) Oženil by sa, Bože môj...

Allegretto.

1. O-že-nil by sa, Bo-že môj, o-že-nil by sa, Bo-že môj, vzal by si diev-ča zo dvo-ra,
čo ne-má ot-ca ma-te-ra, a-ni v Ly-kav-ke fra-je-ra.

2. Oženil by sa; ale nie,
mám ja frajerky chudobné.
Chudobnú si vziať? radšej nič,
|: mal by som biedy ešte víc. :|

60. (760.) Oženil še nám zas dzeduš...

Andante. (Šariš.)

1. O-že-nil še nám zas dze-duš vzal še-be ba-bu-šu,
a ja še preč so šesc dzec-mi z do-mu pra-tac mu-šu.

2. Už ja pujdu po žobraňu
so šesc vňučatami
|: a jich dzeduš i s babušu
brinka s poharami. :|

61. (761.) Pase ovčar ovce...

(Šariš.)

Moderato.

1. Pa-se ov-čar ov-ce na že-le-ne lu-ce, na že-le-ne o-ta-ve,
a pek-ne dziv-čat-ko vi-je mu pe-re-čko za klo-bu-čik, pa-vo-ve.

p *cresc.* *f*

2. Tak mu odkazala
richtarova dcera,
richtarova ze dvora:

že da jemu šatek,
vyšivany šatek,
do kolačka do kola.

62. (762.) Páslo dievča pávy...

Rubato.

1. Pá-slo diev-ča pá-vy, pá-slo diev-ča pá-vy v tom ze-le-nom há-ji, v tom ze-le-nom há-ji.

2. Diev-ča po-blú-di-lo, diev-ča po-blú-di-lo, pá-vy po-tra-ti-lo, pá-vy po-tra-ti-lo.

p *pf* *f* *cresc.* *ff* *rit.*

3. |: Sadlo si pod duba :|
|: videlo tam orla. :|

4. |: Orlíčku orlíčku :|
|: nevidels pávičku? :|

5. Nevidel, nevidel
ale som ich počul,

6. tam dol na doline
v drobnom rozmarine,

7. drobný sožieraju,
veľký nechávaju,

8. pre také dievčence
čo sa vydávaju.

63. (763.) Piesne, moje piesne...

Rubato.

Pie-sne, mo-je pie-sne, a ja vás ve-ľa viem, na spo-dok do tru-hly u-kla-dať vás bu-dem, na spo-dok do tru-hly u-kla-dať vás bu-dem

2. A tú najpeknejšiu na vrch ju položím,
|: keď pride môj milý, len mu ju predložím. :|

64 (764.) Pod kostolom na tom vŕšku...

(Novohrad.)

Rubato.

Pod ko-sto-lom na tom vŕ-šku rú-ba-ju sa pre Ma-ri-šku. Pre ke-rú? za ke-rú? Ke-rá ma-la šne-ro-va-čku čer-ve-nú.

dimin.

2. A ja by sa vernerúbau, | a ja ju nenahám
radšej by ju tak zanahau, | lebo ju ja od malíčka dobre znám.

65. (765.) Pojme spac, ráno stac...

(Zarieč.)

Allegretto.

1. Poj-me spac, rá-no stac, ko-ní-čky pu-co-vac, a-by sa nám li-šča-ly, a-by sa nám li-šča-ly, kej poj-dze-me o-rac.

cresc.

66. (766.) Popod háj, popod háj...

Allegretto.

67. (767.) Posekám, porúbam...

Allegretto.

2. Čo nagazduvali,
čo sa poženili,
ako hus nad vodou,
kriela opustili.

68. (768.) Povedali pernikári...

Andantino.

Po - ve - da - li per - ni - ká - ri, že Ja - ní - ka čer - ti vza - li; ej, ne - vza - li ho, tu sa tá - ra, ej, po de - di - ne pe-ria pá - ra.

f p

69. (769.) Pred našími dvermi...

Andante. (Zarieč.)

1. Pred na-ší - mi dver-mi u-ca-li mar-hu-lu, há-dam ma, šo - haj - ko, za te - ba ne-da - ju.

2. A jak mňa, šo-haj - ko, za te-ba ne - da - ju, bu-jem sa ích pý - tac, ko-mu mňa cho-va - ju.

f p

3. A či bohatému,
lebo chudobnému,
alebo len tomu,
tomu ledakému.

4. Robte vy, mamko má,
robte vy, čo chcece,
ja za toho nepôm,
za koho vy chcece.

70. (770.) Preletela lastovienka...

Andante.

1. Pre - le - te - la la - sto - vien - ka cez tri dvo - ry do o - kien - ka; pre - le - te - la cez tri dvo - ry, An - nu - lien - ke do ko - mo - ry.

p rit. f Ped. *

2. Vtej komore stena biela,
na tej stene ruža čierna,
a pod ružou Janik leží,
Anička mu hlávku drží.

71. (771.) Preleť, preleť čierny vták...

Rubato.

2. Ja ho rada milujem,
že ho v srdci nosím,
aby ešte prišiel k nám,
preboha ho prosím.

3. A on mi tak odkázal,
že mi on nepríde,
že si on takô dievča
inde hľadať bude.

4. Rozpomeň sa milý môj,
na prisahu tvoju,
komu si ty prisahal
a dal rúčku svoju.

72. (772.) Pridc k nam, Bože...

Svadobná.

Lento.

73. (773.) Prišly mi noviny...

Andantino.

3. Preto tak farbili,
žeby boly čierne,
že sa milovaly
dve srdiečka verné.

74. (774.) Rozmarín zelený...

Rubato.

V. F. B.

1. Roz - ma - rín ze - le - ný, ne - u - väd - ni že mi,
bu - deš mi po - treb - ný, bu - deš mi po - treb - ný, na môj čas po - sled - ný.

mf *cresc.* *f* *p*

2. Za našíma humny
majeranu hrada,
prijďže mi, šuhajko,
veru budem rada.

3. Prijďže mi, šuhajko,
do týždňa sedemráz
potom ti uverím,
že frajerky nemáš.

75. (775.) Sedí sokol na topoli...

Rubato.

1. Se - dí so - kol na to - po - li, ej, se - dí so - kol na to - po - li, pre - be - rá si bie - le pe - rí.

p *f* *p*

2. Prišiel k nemu starý jáger,
hej, prišiel k nemu starý jáger;
Ja ťa, sokol, zastreliť chcem.

3. Nestrielaj ma jágeríčku
hej, nestrielaj ma jágeríčku
ja mám malých sokolíčku.

76. (776.) Šiel bych do kostola...

Andante.

V. F. B.

1. Šiel bych do ko - sto - la, a - le po - zde zvo - nia, na pro - ti o - blô - čkom ru - ži - čka mi vo - nia, ru - ži - čka mi vo - nia.

mf *pf* *f*

2. Ružička, ružička, vonia mi velice,
|: dajže mi pobozkať :| tvoje biele líce.

77. (777.) Sláviček je malý vtáčik...

Allegretto.

Slá-vi-ček je ma-lý vtá - čik, slá-vi-ček je ma-lý vtá - čik,

na strom si on vy-le-ťi, do hú-sťa-vy za-le-ti, a tam bu-de na-rie-ka - ti. 1. 2. - ti.

78. (778.) Spievanky, spievanky.

Moderato.

1. Spie-van-ky, spie-van-ky, kde-že ste sa vza-ly, či ste spa - dly s ne-ba, či ste ra - stly v há-ji.

S ne-ba sme ne - spa-dly, v há-ji sme ne - rá-stly, a - le nás mlá - den-ci a diev-čen - ce na-šly.

79. (779.) Strojí velká vojna byc...

Andante. (Zarieč.)

1. Stro-jí vel-ká voj - na byc, stro - jí vel - ká voj - na byc, mu-sí ka-ždý na - ňu isc.

2. |: Ja do vojny, ja pojdzem, :|
ja bojovac, ja bujem.

3. |: Ja som srdca tvrdého, :|
nebojím sa žiadneho.

80. (780) Uvej Jána Zimého...

Allegretto.

1. U - vej Já - na Zi - mé - ho, u - vej Já - na Zi - mé - ho, ko-ho o - že - ni - me? Ma-ru z Ľubie - to - vej, Já - ne náš!

p *f*

2. Oj, veru, náš Jano,
zobúdzaj nás včas ráno,
ráno pred kravami
štyrma hodinami
Jáne náš!

3. Kravičky podojiť,
na pole vypúdit,
na luku zelenú,
na rosu studenú,
Jáne náš!

81. (781) Už odbila jedna...

Moderato.

1. Už od-bi-la je - dna z pol-no-ci ho - di - na, e-šte sa môj mi-lý po u - li - ci tú - la, e - šte sa môj mi - lý po u - li - ci tú - la

p cresc. *p* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff*

2. Po ulici túla
veselo si spieva,
|: nejedno dievčatko
hore hlávku dvíha, :|

3. Hore hlávku dvíha,
oknom sa von díva,
|: čo je to za šuhaj,
keď k nám nechodieva. :|

82. (782) Už som všetko prepil...

Moderato.

1. Už som všet-ko pre-pil, má mi-lá be-da mne, už aj tú ko-šiel-ku, čos vi-de - la na mne. (1.) mne. (2.)

mf *cresc.*

2. Košelečka tenká
šila ju milenka,
|: šila ju hodbábom
pod zeleným hájom. :|

3. Keď ju vyšívala,
žalostne plakala,
|: bodaj som ťa bola
nikdy nepoznala. :|

4. Bodaj som ťa bola
nikdy nepoznala,
|: keď som ťa šuhajko,
darmo milovala. :|

83. (783.) Vôľa moja, vôľa...

Allegretto. Zarieč.

1. Vô-ľa mo-ja vô-ľa, kde si sa po-de-la? či ho-re, či do-lu ver si u-le-te-la!

2. Čierne moje oči nemôžu spať v noci, dala som milému srdiečko do moci.

3. Keby si môj milý dneská večer prišiel, ako by sa mesiac so slniečkom sišiel.

84.*) (784.) V pondzelek na jarmek...

Andantino

1. V pon-dze-lek na jar-mek poj-dzem, v of-te-rek e-šče tam bu-dzem, ve stre-du, z jar-me-ku, ve štvr-tek od šen-ku do šen-ku.

2. A v piatok, dušička moja,
budeli vôlička tvoja,
v sobotu ručku daš,
v nedelu pojdzeme na sobáš.

85. (785.) Vstalo dievča hore...

Rubato.

1. Vsta-lo diev-ča ho-re, vsta-lo diev-ča ho-re, po-zre-lo na zo-re, po-zre-lo na zo-re.

2. |:Zore moje, zore,:| nesvitajte hore.

3. Kým si ja nasypem perinôčky moje.

4. Zore moje, zore nesvitajte hore, kym si ja položím ten môj vienok hore.

86. (786.) V šírem poli rakyta...

Rubato.

1. V ší-rem po-li ra-ky-ta, v ší-rem po-li ra-ky-ta, ej, strie-brom zla-tom pre-kvi-tá.

2. Pod ra-ky-tú sto-li-čka pod ra-ky-tú sto-li-čka, ej, na nej se-dzi A-ni-čka.

2. |:Na stoličke Anička:| ej, čaká z hory Janíčka.

*) Srovnej č. 732.

87. (787.) Všírom poli hruška stojí...

Moderato.

1. Ví-rom po-li hru-ška sto-jí vr-šek sa jej ze-le-ná,
pod ňou sto-jí mo-ja mi-lá, pod ňou sto-jí mo-ja mi-lá, ej, ce-la vy-pla-ka-ná.

2. Čo-že pla-češ čo-že ti-je, dra-há du-ši-čka mo-ja? Vez-mi ru-čník
a u-tri sa, vez-mi ru-čník a u-tri sa, ej, mi-le-nô-čka mo-ja.

mf cresc. p

88. (788.) Vtáčkovia spievaju...

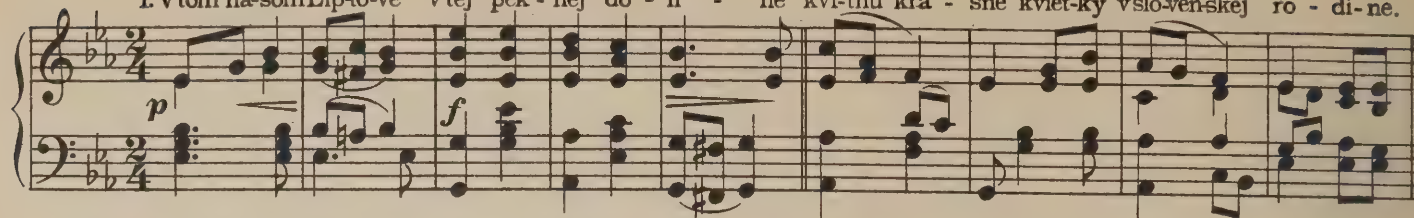
Rubato.

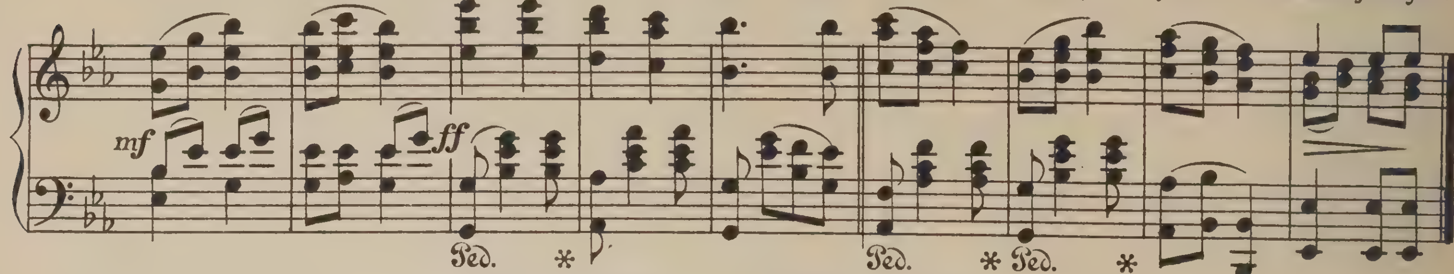
1. Vtá-čko-via spie-va-ju le-to na-stá-va,
stro-my ze-le-ňa-ju, kvet roz-vo-nia-va, od-pa-dol mi
z ru-že kvet už mňa mr-zí ce-lý svet, ach, Bo-že, pre-bo-že, pla-ka-la bych hnedz.

f p sf f

89. (789.) V tom našom Liptove...

Andantino.

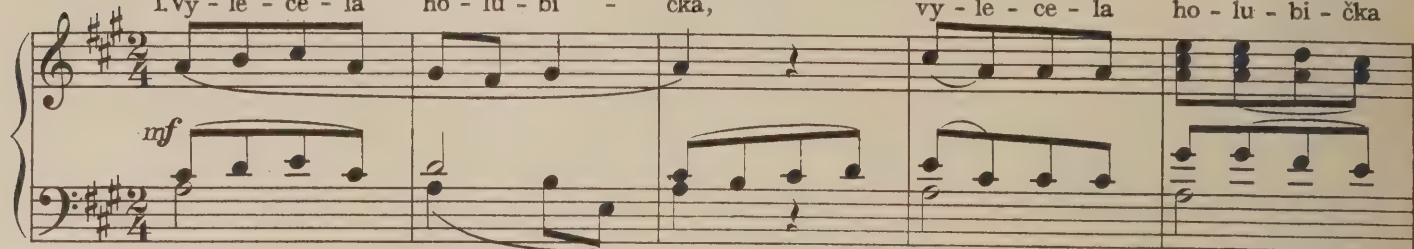

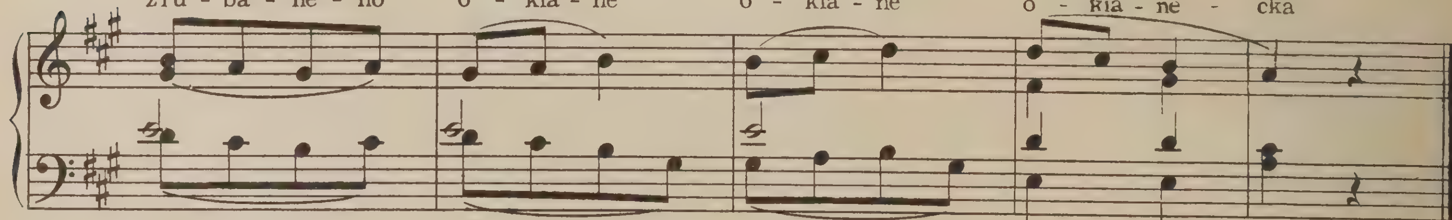

3. Krásna je ružička, |: krajšia tá dievočka,
čo v zahrade kvitne, čo v Liptove svitne! :|

90. (790.) Vylecela holubička...

Allegretto. (Zarieč.)

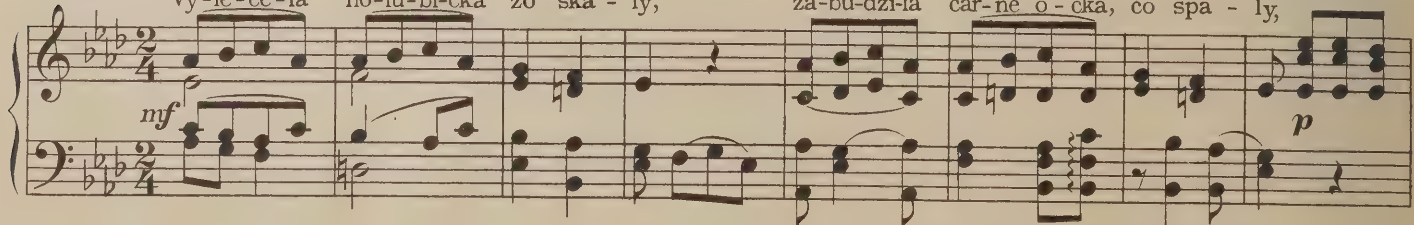

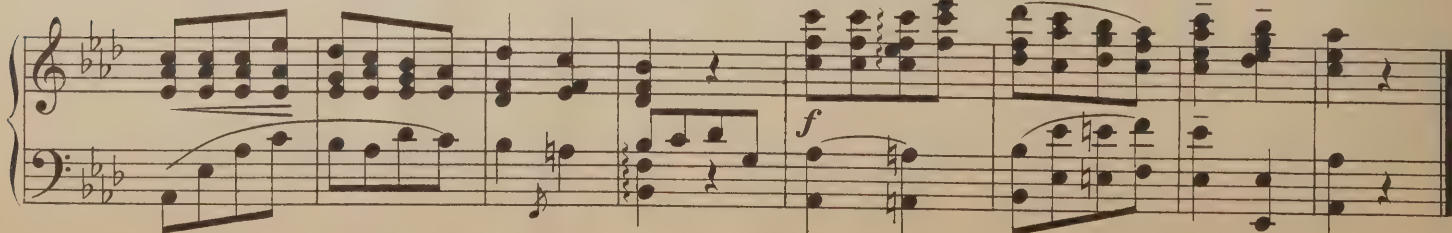

2. :V lecela tam do maštale: 3. :Koníčky sa polakaly:
meji štyri |:kone vra-:| né. len Aničku |:pošlapa-:| ly.

91. (791.) Vylecela holubička zo skaly...

Moderato. (Zemplin.)

92. (792.) Za Dunaj, za Dunaj...

Moderato.

1. Za Du-naj, za Du-naj, za tú ti - chú vo - du, mám ja tam fra - jer ku, a - ko tú ja - ho - du.
2. Prí - dí, mi - lý, prí-dí, a - le-bo mi od - káž, to mo-je sr-die-čko zar - mú-te - ne roz - viaž. viaž.

1. 2.

f

3. A ja ti neprídem, ešte ti ho, milá,
ani neodkážem, na tuhšie zaviažem.

93. (793.) Za huru, za huru, za hurečku...

(Ŝariš.)

Andante.

Za hu-ru, za hu-ru, za hu-re - čku, hra - la še mo - ja mi - la sho - lu - bi - čkú, hra - la še mi - lá mo - ja sčar-ným or - lem, o - žeň še môj mi - lý spa-nem Bo - hem.

mf

f

94. (794.) Zamiloval som si...

Moderato.

Za-mi-lo-val som si čier-no-o-ké diev-ča, a-le mi ho nechcú dať; a-le mi ho da-jú, len ma pre-vá-dza-jú, ja sa ne-dám pre-vá-dzať!

95. (795.) Zasial som žitko...*)

Rubato.

Za-sial som žit-ko, ne-bu-dom ho žať, mi-lo-val zom diev-ča ne-bu-dem ho mať, kto si diev-ča vez-me, nech si čit-ko zo-žne, nech že si ho aj o-mlá-ti, nech-že mi len mo-je sia-tia do-mov vrá-ti!

96. (796.) Za vodou, za vodou na...

Andantino.

1. Za vo-dou, za vo-dou na tej dru-hej stra-ne, stra-ne, mám ja tam

*) Srovnaj č. 718.

diev-čat-ko, čo mi do-bre pra-je. 2. Da-la mi pie-re-čko, bo-lo to pie-re-čko,

da-la mi pie-re-čko, bo-lo to pie-re-čko, na vr-chu zla-tý list, v pro-stried-ku pie-re-čko.

97. (797.) Zdravo, pole, zostávaj...

Moderato.

1. Zdra-vo po-le zo-stá-vaj, sám ti Paň Boh po-má-haj,

s Ma-mu-rie-nou spo-čí-vať a s Ve-sni-čkou o-ži-vať, a s Ve-sni-čkou o-ži-vať.

2. Zdraví buďte, vtáčatká, zdravá Živa, Živena,
všetky dobré bôžatká, matka naša milená.

3. Vyšla čelaď na medze, z nevädze a pšeničky
vila vence z nevädze, ovenčila paničky.

98. (798.) Z jednej strany chvojka...

Vianočná.

Allegretto.

1. Z jed-nej stra-ny chvoj-ka a z dru-hej bo-riev-ka, pa-sú tam pa-stú-ško-via, je-dia ka-šu, zrn-ká.

2. A prišiel k nim anjel, a tak jim povedel: „Kristus se narodil, aby každý vedel!"

3. Kubo vezmi rohu zahraj Pánu Bohu, |: Hallelu, Halleluja, chvála Pánu Bohu! :|

99. (799.) Zkázal mi môj milý...

Moderato.

1. Zká-zal mi môj mi - lý zle - o-pold ských šan - cov, zká-zal mi môj mi - lý zle - o - pold - ských šan-cov, a - bych ne - ľú - bi - la bo - rov - ských mlá - den - cov, a - bych ne - ľú - bi - la bo - rov - ských mlá - den - cov.

p *pf* *f* Ped. * Ped. * *f* Ped. *

2. Však ja jích neľúbim, poctivá panenka,
ani ja ich nechcem, pôjdem, za koho chcem.

100. (800.) Ženilo sa motovidlo...

Moderato.

1. Že - ni - lo sa mo - to - vi - dlo, že - ni - lo sa mo - to - vi - dlo - lo - lo, bra - lo se - be sta - rô bi - dlo - lo - lo, bra-lo se - be sta - rô bi - dlo.

pf *f*

2. Šecko vtáctvo povolalo,
iba sovu vynahalo.

3. Keď sa sova dozvedela,
hneď na svadbu doletela.

4. Sadla si tam na kraj piecky,
dala si hrať po slovensky.

5. Zau hu vrabčok v prvý tančok,
postúpau jej on na palčok.

6. Ty si vrabčok ty mrzutý,
nestupaj mi na pazurky.

7. Keby neboli tu hosti,
polámala by ti kosti.

8. Ale je tu veľa hostí,
nekcem robiť mrzutosti.

U skladateľa dostať:

V. FIGUŠ-BYSTRÝ

„Po poliach a lúkach" 10 piesní s klavírovým sprievodom.

„Lístky do pamätníka" 6 skladieb pre klavír.

„Slovenské ľudové piesne" 25 piesní s klav. sprievodom: 1. sošit. — 2. Vydanie. V. Kotrba, Praha.

1000 slovenských ludových piesní pre klavír s textom. — V 10 svazkoch po 2 sošity.

Túžby. 6 pôvodných piesní v slohu ludovej piesne s klavírovým sprievodom.

Detvan. Predohra pre klavír 4 ručne.

Sny. Cyklus pôvodných piesní s klavírovým sprievodom. I. II. III. sošit.

Please return to Krutys

Hájomilovi venované

slovenských ľudových piesní

(801–900)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý.

op. 78.

Svázok IX.

Cena ....Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(801–900)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 78.

Svätok IX.

Cena .... Kčs

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ludové Piesne I.
Vlastná sbierka.

OBSAH

1. (801.) Ach, Bože môj premilený...

Rubato

Ach, Bo-že môj pre-mi-le-ný, tam-to je ten štep, pod kto-rým som sa lú-či-la s mi-lým na po-sled. Šu-haj ta-ký a-ko vták, po-mi-lu-je, na-há tak, tak prí-le-tí i od le-tí tak on tak a tak!

2. (802.) Ach, Janenko, duša má...

Andante

1. Ach, Ja-nen-ko, du ša má, ba-za-li-čka vo-ňa-vá, ke-bys' ne-bol k nám cho-die-val, bo-la bych sa vy-da-la.
2. Bo-la bych sa vy-da-la, za švár-ne-ho

šu - ha - ja, a le keď si k nám cho-die-val, na te - ba som ča - ka - la.

3. (803.) Aká je tá moja žena...

Rubato

A - ká je - tá mo-ja že - na, keď ju na-hám sa-mú do - ma; o - na nik-dy

nič ne-ro - bí, hy-ba za pa - hol-ky cho - dí, hy-ba za pa - hol-ky cho - dí.

4. (804.) A kej ja len pojdzem...

Rubato

1. A kej ja len poj - dzem, na tú voj - nu poj - dzem,

a - le si ja svej ma-mi-čke ce-du - len-ku po - šlem.

2. Neplačce, mamičko,
preto, že som vojak,
ale plačce, o mamičko,
kto vás buje chovac.

3. Kej som ja bol malý
vy sce mňa chovali,
a čil, kej som už veliký
na vojnu ma vzali.

5. (805.) Anička, Anička, maličká...

Allegretto

2. Keď aj nenarastiem_ narastiem,
vydať sa ja môžem_ ja môžem,
nie každý, ako ty_ taký,
hore až po oblaky_ taký.

3. A keď aj narastiem_ narastiem,
za teba nepojdem_ nepojdem,
inakšie ja mám mileho,
toho Janka susedového.

6. (806.) Anča malá...

Allegretto

7. (807.) Bila z pounoci...

Moderato

8. (808.) Bola som ja, bola...

Rubato

2. Keby som to perie,
ej, já mohla posbierať,
|:vedela by som si:|
ej, po sebe pozierať.

3. Ale už to perie
ej, do Dunaja padá,
|:chytela devenka:|
ej, miesto ryby hada.

9. (809.) Červená, biela skala...

Allegretto

1. Čer - ve - ná bie - la ska - la, s kým si má mi - lá stá - la? Ste bou, môj mi - lý, ste - bou, pod na - šou bie - lou ste - nou, ste - bou, môj mi - lý, ste - bou, pod na - šou bie - lou ste - nou.

f *con Ped.*

2. Štyri hodinke do dňa,
má milá, odprevaď má,
za vaše biele vrátka,
duša má milá, sladká.

10. (810.) Červené jablčko vo vačku mám...

Andantino

1. Čer - ve - né ja - bl - čko vo va - čku mám, ko - ho ra - da vi - dím, ko - ho ra - da vi - dím, to - mu ho dám.

2. Te - ba ja, môj mi - lý naj - rad - šej mám, te - be ja čer - ve - né, te - be ja čer - ve - né ja - bl - čko dám.

mf *cresc.* *f* *p* *Ped.*

11. (811.) Čo ja smutná robiť mám...*)

Andante

1. Čo ja smut-ná ro-biť mám, čo ja smut-ná ro-biť mám? mr-cha-vý-ho mu-ža mám, mr-cha-vý-ho mu-ža mám.
2. Ni-chto mi je ni vi-na, ni-chto mi je ni vi-na, sa ma som si prí-či-na, ja pre-ne-šťast-ná že-na!

p *cresc.* *f* *pf* *cresc.* *f*

12. (812.) Čo máš do mňa zalúbený...

Moderato

Čo máš do mňa za-lu-be-ný? Žia-dnej kra-sy na mne ne-ní! Sú vo sve-te aj pek-nej-šie snaď ti bu-dú aj mi-lej-šie, du-ša má.

f *f* *p* Ped. *

*) Srovnaj č. 307

2. Ja na krá - su tak má - lo dbám,
i - nú na sve - te ne - hle - dám,
ty si mo - ja naj - mi - lej - šia jak bys' bo - la naj - drie - čnej - šia, du - ša má!

f p

13. (813.) Čo robíš, Hanička, Hanka...

Andante

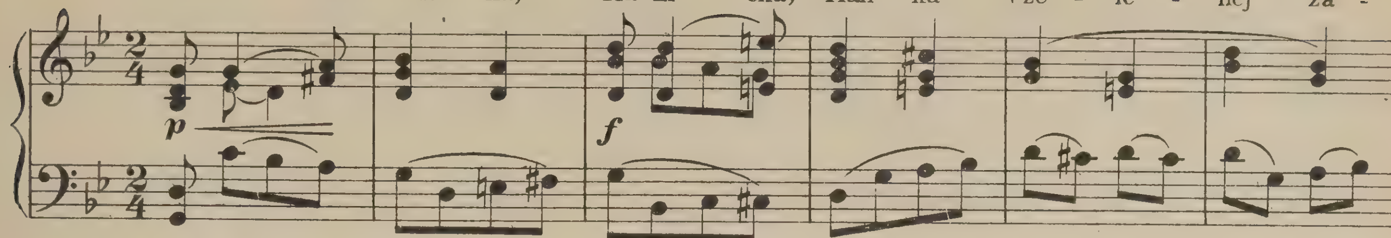
1. „Čo ro - bíš, Ha - ni - čka, Han - ka, ty mo - ja du - ši - čka slad - ká?"
„Vi - jem ja pie - re - čko, pier - ko, pre - te - ba, mi - lý On - drej - ko!"

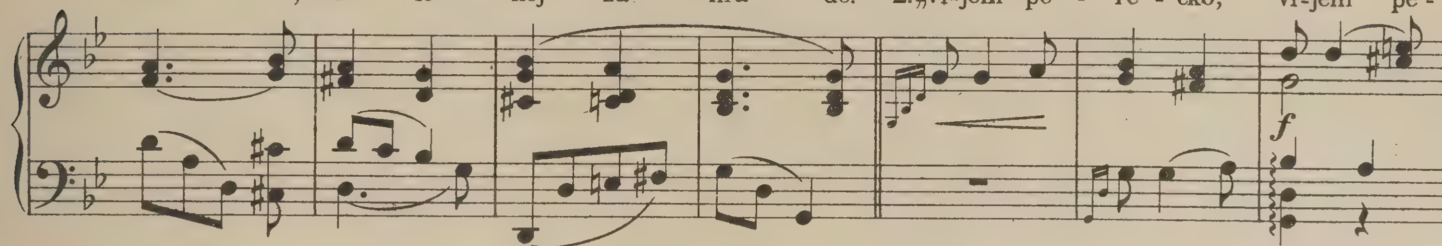
f f

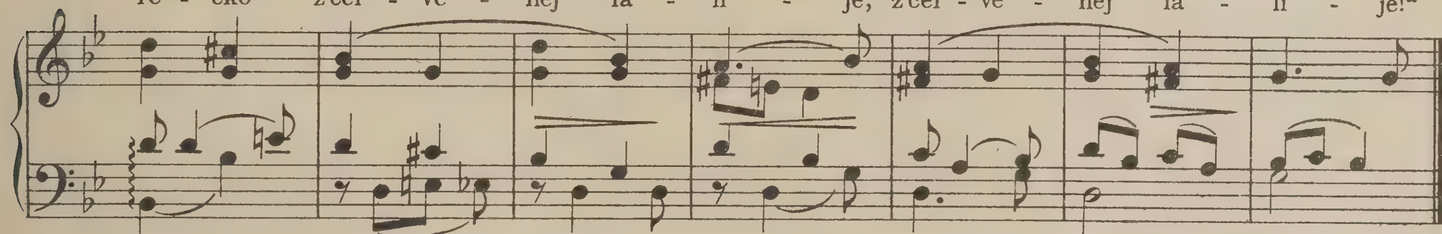
2. „Keď ty mne pierečko víješ,
a sebe sukničku šiješ,
ja tebe chalúpku staviam,
do nej ťa uviesť si žiadam!"

14. (814.) Čo robíš Hanka...

Adantino

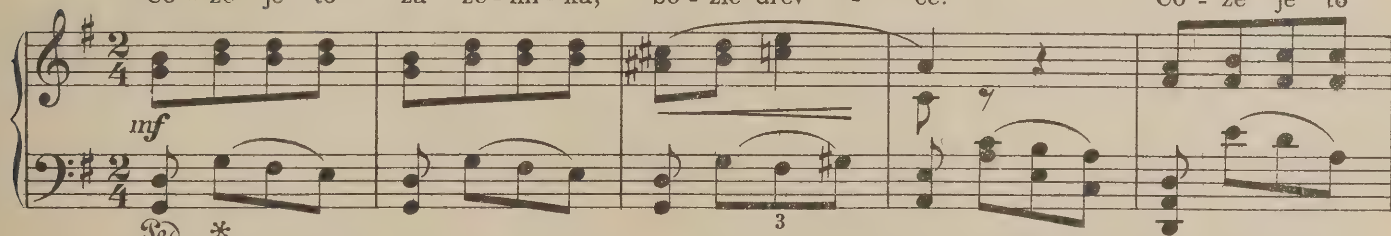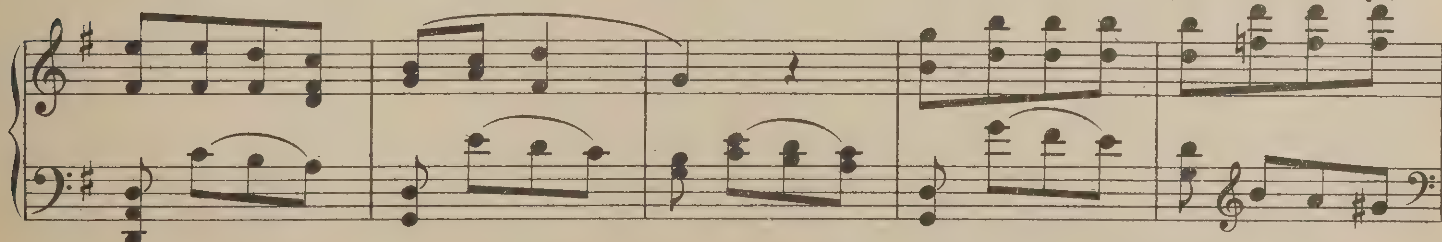

2. „Komu to Hanka,
Hanička, Hanka
|:to perečko viješ?“:|

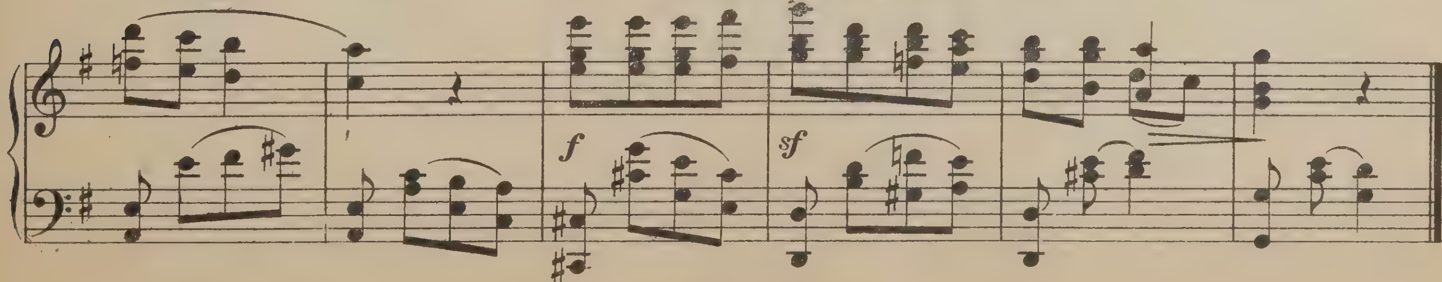
3. „Tebe, mily môj,
tebe, mily môj
|:keď na vojnu pôjdeš.“:|

15. (815.) Čože je to za zelinka...

Moderato

16. (816.) Čože si plakala...

Rubato

1. Čo-če si pla-ka-la, ej, keď ťa so-bá-ši-li, či si po-ze-ra-la, ej, e-šte za kraj-ší-mi? 2. „Bo-daj si zka-me-nel, ej, a-ko v ho-re ska-la keď si ma vy-zra-dil, ej, že som ťa boz-ka-la!“

17. (817.) Dala som mu perko...

Allegretto

1. Da-la som mu per-ko vše-li-ja-kej bar-vy ja som sa na-zda-la, že je šu-haj švar-ný. 2. A on bol šku-ľa-vý na o-bi-dve o-či, a-ni mu to per-ko o-do-mňa ne-sve-dčí.

18. (818.) Dobre tomu šuhajkovi, čo...

Andantino

1. Do-bre to-mu šu-haj-ko-vi, čo má ko-šiár vši-rom po-li, ví-ska si pí-ska si za-se, je-ho sta-tok pa-sie sa za-se.

cresc.

2. Kolibočka pri bučine,
frajerôčka v kraj dedine,
víska si… atď.

3. Ovce chodia po doline,
a barany po bučine,
víska si… atď.

19. (819.) Dolu Váhom voda tečie...

Allegretto

1. Do-lu Vá-hom vo-da te-čie, vo-da te-čie, kto si sa k mej mi-lej vle-čie, k mi-lej vle-čie! Daj mu, Bo-že, a-by po-stál, a-by som ho pri nej do-stal, a-by som ho pri nej do-stal, pri nej do-stal.

p *mf* *f* *sf* *ff*

2. Dal by som mu |:od korbáča:|
tym kladivom |:od kováča,:|
dal bych mu ja takej mastí,
prašťaly by |:jeho kostí:|

3. Tak by mi on |:zaďakoval,:|
až by ploty |:preskakoval,:|
prešlo by mu zaletání,
iných dívek |:milování.:|

20. (820.) Dolina, dolina, veď je...

Andante

1. Do - li - na, do - li - na, veď je o - na dl - há, ke - dy - že ťa prej - dem? veď ma nôž - ky bo - lia, veď ma nôž - ky bo - lia.

p *cresc.* *rall.* *pp*

2. Bolí že ma bolí,
tá moja hlavička,
keď ma nešanuje
tá moja mamička.

3. Šanuj že ma, šanuj,
mati moja, šanuj,
keď od teba pôjdem,
potom že nebanuj.

21. (821.) Dududú, dududú...

Rubato

Važec

1. Du - du - dú, du - du - dú, mám fra - jer - ku chu - dú, ved ju ja vy - tu - čím, keď o - rie - šky bu - dú.

p *sf* Ped. * Ped.

2. Ujuju, ujuju,
tučnú mi dávaju,
ale tučné volky
nerady ťahaju.

3. Ozdaj ta, dyevčatko,
štyria malovali,
keď do tvojích líčiek
tolko krásy dali.

4. Mna ník nemalovau,
len sám Pan Boh z neba,
ved on dobre vedeu,
že mne krása treba.

22. (822.) Ej, ani mi je ani...

Rubato

Ej, a - ni mi je, a - ni, jak mi bo - lo vla - ni, a - ni po - lo - vi - čka, si - vá ho - lu - bi - čka.

ff *p*

23. (823.) Ej, hnevá sa náš gazda...

Moderato

Ej, hne - vá sa náš gaz - da, ej, že mno - ho pi - je - me,

f *sf* *ff*

nech si dom od - ne-sie, nech si dom od - ne - sie, ej, my tu o - sta - ne - me.

ff

Ped.

24. (824.) Ej, hora, hora, zelenaj sa...

Andante

Ej, ho-ra, ho-ra, ze-le - naj sa, pria - tel-stvo na - še ne-sko-naj sa:

p f

nech so-tr - vá me-dzi na - mi, já - ko tie vr - šky s do - li - na - mi.

mf ff

25. (825.) Ej, krajami, chlapci, krajami...

Andantino

1. Ej, kra - ja - mi, chlap - ci, kra - ja - mi, i - de Bor-ne - mi - sa za - na - mi,

mf

i - de Bor-ne - mi - sa za na - mi. 2. Ne - na-čim sa na - zad ob - ze - rať,

rit.

ej, len no - ži - čka - mi pre - be - rať, ej, len no - ži - čka - mi pre - be - rať.

rit. p

26. (826.) Ej, lúka, lúka...

Allegretto

Ej lú ka, lú ka, ze - le-ná lú ka, pá - sla má mi - lá na nej pa - vú - ka,

f

con Ped.

na nej pa - vú - ka. Ne - bol to pa - vúk, bo - la to sr - na,

ča - kaj ma, mi - lá, tri ro-čky spl - na, tri ro - čky spl - na.

Poco meno

Ja by ča - ka - la,

p

nič ne-do - čka - la ty by si u - mrei, ja by zo - sta - la, ja by zo - sta - la.

f

27. (827.) Ej, pane môj, pane môj...

Andante

Ej, pa - ne môj, pa - ne môj ej, bo daj si pa - no - vau,

f

ej, čo - by ťa hrom za - biu, ej, ja by ne - ba - no - vau.

sf

p

28. (828.) Ej, trávička zelená...

Rubato

1. Ej trá - vi - čka ze - le - ná, ej, za - ze - le - naj - že sa,
ej, fra - je - re - čka mo - ja, ej, za - čer - ve - naj - že sa!

ff *p* *sf*

2. Ej, trávička zelená,
ej, sedem vrškov mala,
ej, mal som frajerečku,
ej, ale sa vydala.

29. (829.) Ej, vlha, vlha...

Andante

Ej, vl - ha, vl - ha, ty pe - kný vták ne - rob si
hnie - zda po pri ce - stách, bo ce - stou i - du
zlí i do - brí ka ždý ti hnie - zde - čko za - hu - bí.

f *p* *cresc.*

30. (830.) Hančuš, Hančuš, čo robíš...

Poco allegretto

Han - čuš, Han - čuš, čo ro - biš, kra - vy že - nú, a ty spíš,

kra-vy že-nú kra-vá - ri, kra-vy že-nú kra-vá - ri, a ty le - žíš vcho tá - ri.

31. (831.) Hej, duni, vraj, vetriček...

Rubato

Hej, du - ní, vraj, ve - trí - ček, du - ní, po ze - le - nom

grú - ni, pa - sie Jan - ko ov - ce vo - tr - ha - nej hu - ni.

32. (832.) Hej, mala som frajera...

Rubato

1. Hej, ma - la som fra - je - ra, sčier - ny - ma o - či - ma,

a - le ma za - na - hal, a - le ma za - na - hal, stre - la ho za - bi - la.

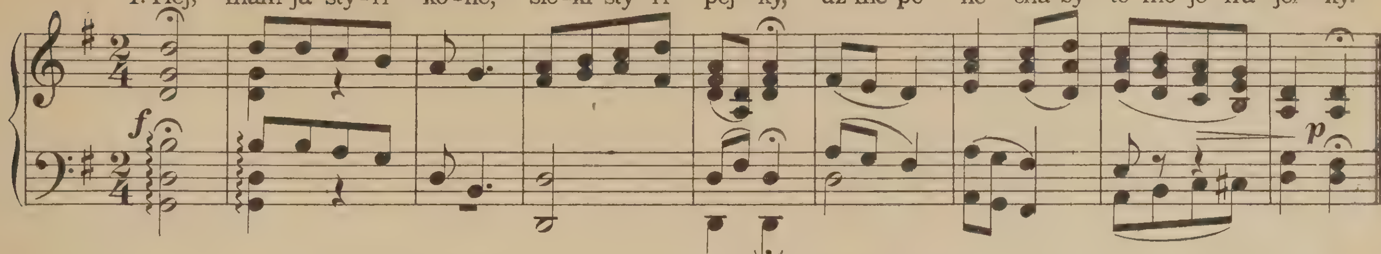
2. Hej, banuj dievča, banuj
máš čo banovati,
mala si frajera,
nebudeš ho mati.

3. Hej, keď nebudem mati,
budem lepšie spati,
nemusím za nikým
dvierka zatvárati.

33. (833.) Hej, mam ja štyri kone...

Rubato (Šariš.)

1. Hej, mam ja šty-ri ko-ne, šic-ki šty-ri pej-ky, už me po-ne cha-by te mo-je fra-jer-ky.

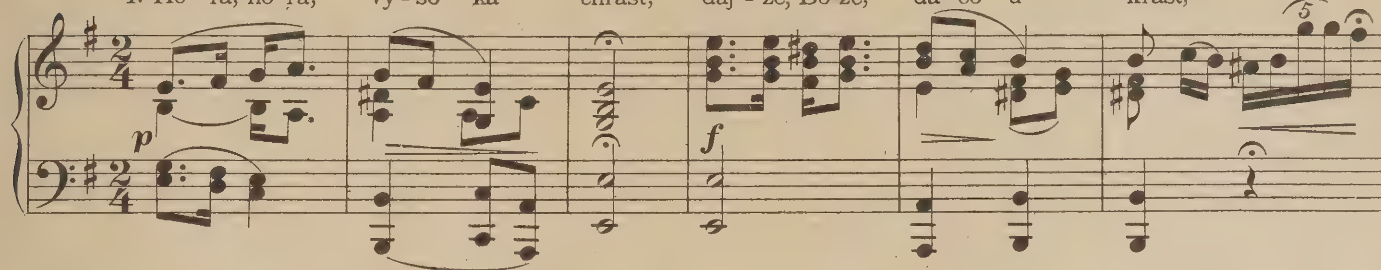

2. Hej, ja parobek jeden
mam frajerky šedzem,
jednu na nedzelu,
tamte na každý dzen.
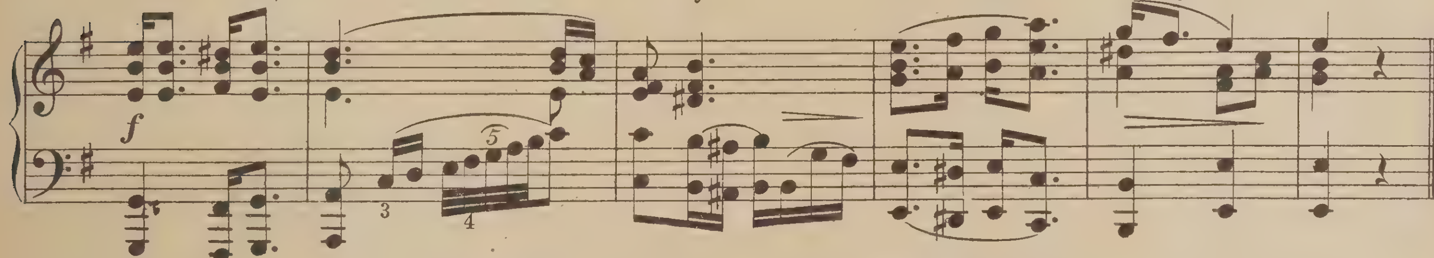
34. (834.) Hora, hora, vysoká chrasť...

Rubato

1. Ho-ra, ho-ra, vy-so-ká chrasť, daj-že, Bo-že, da-čo u-krasť,

le-bo ko-ne, le-bo vo-ly, le-bo diev-ča k mo-jej vô-li.
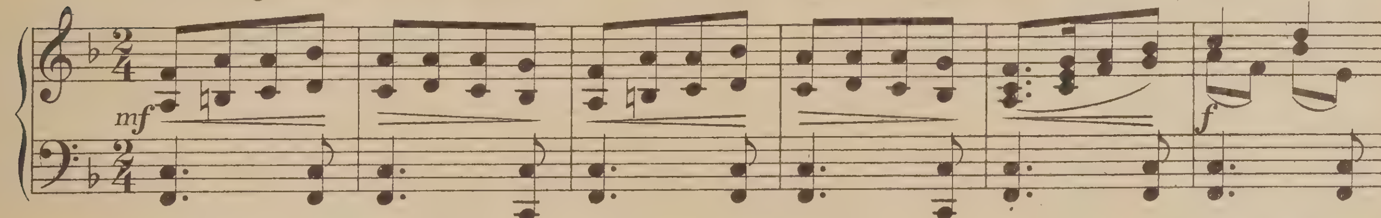

2. Bože, Bože, ak to šumne,
keď miluje potajomne,
nevie otec, nevie matka,
ani moja kamarátka.

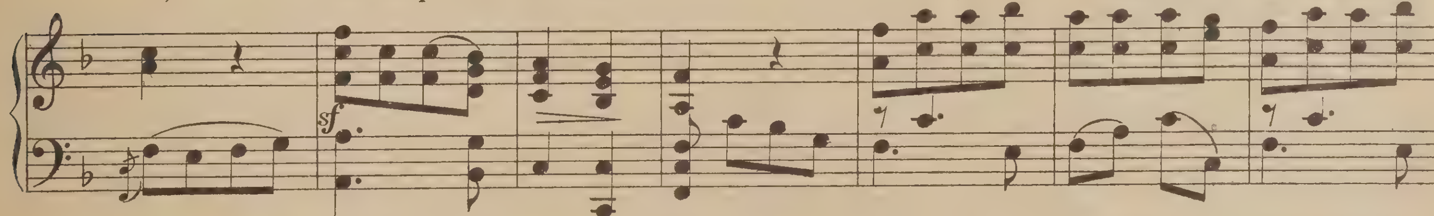
35. (835.) Hore grúňom dolu grúňom...*)

Andantino
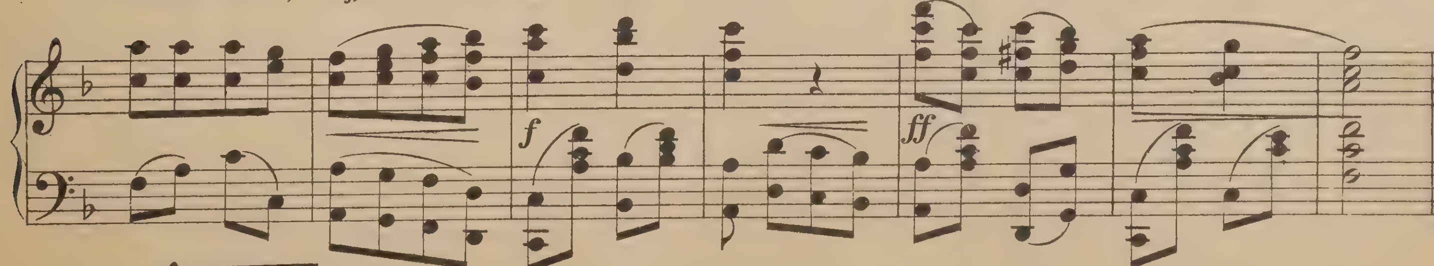
1. Ho-re grú-ňom, do-lu gró-ňom i-de ba-ča s ka-ra-bı-nom; hej, bu-či-na ze-le-

ná, ba-ča pe-knú že-nu má. 2. Ke-by ja mau, čo naš ba-ča, ne-ku-kau by

na diev-ča-tá, hej, bu-či-na ze-le-ná, ba-ča pe-knú že-nu má!

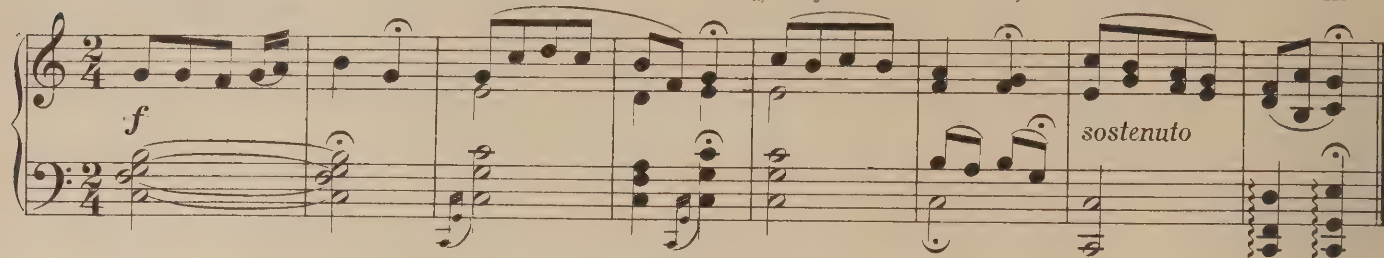

*) I takto: Ho-re grú-ňom

36. (836.) Hrabajže len, hrabaj...

Rubato

Hra-baj-že len hra-baj, to ze-le-nô se- -no! „Ja by ho hra-ba - la, ne-mámnako - se - nô.

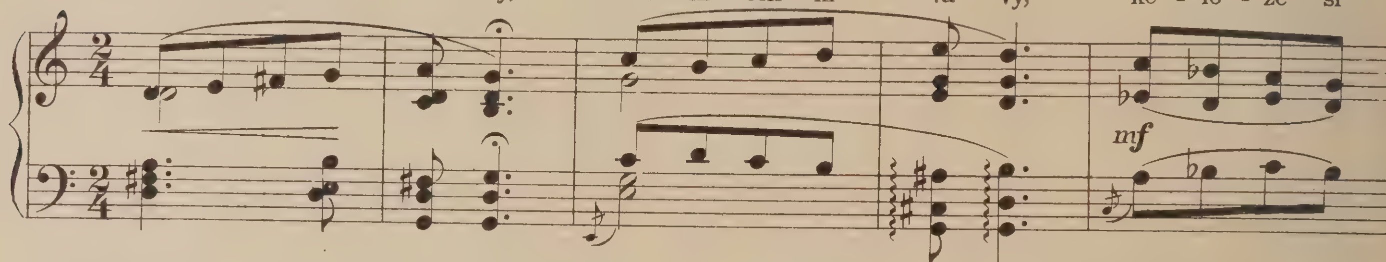
2. Zakášaj, zakášaj,
ja budem poberať,
budem jedným očkom
na teba pozerať.

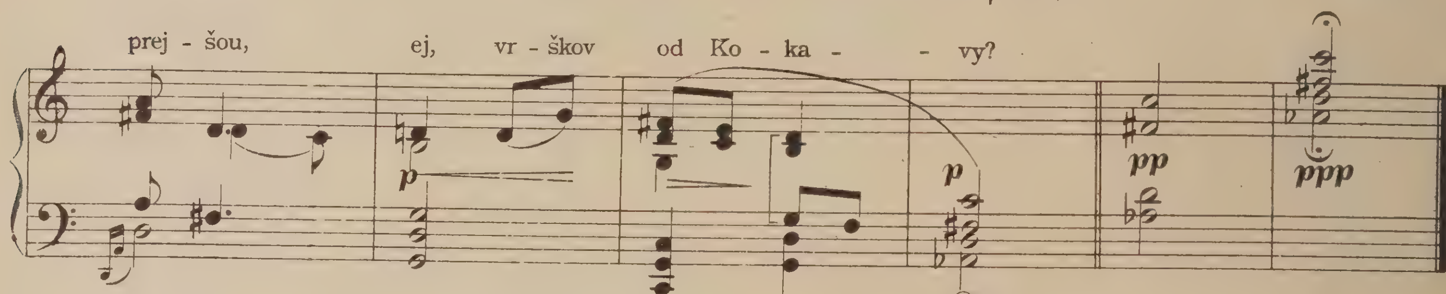
3. Keď si ja zaspievam
za raňajšej rosy
veru ma počuje,
frajer môj, kde kosí.

37. (837.) Janíčok belavý...

Rubato

1. Ja - ní - čok be- - la - vý, chod - ní - čok kr - - va - vý, ke - lo - že si

2. Prejšou som ich prejšou,
sedemdesiat sedem,
nikdaj som nevedeu,
ej, či je noc, či je deň.

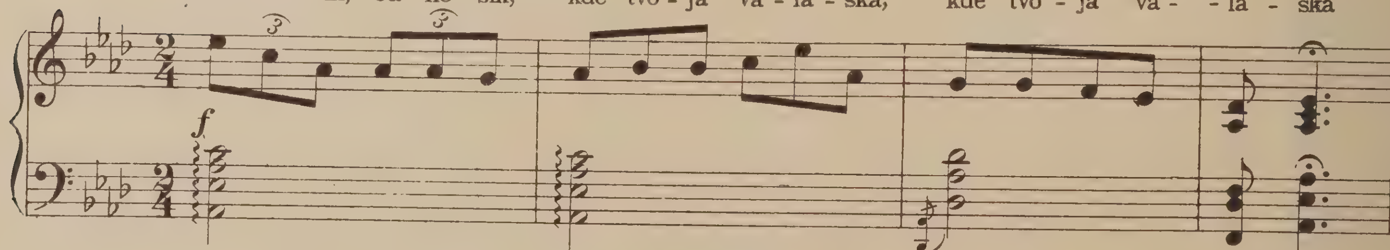
3. Ešte ja mám prejsti
hlbokú dolinu,
azdaj mi odpíše
ej, má milá novinu.

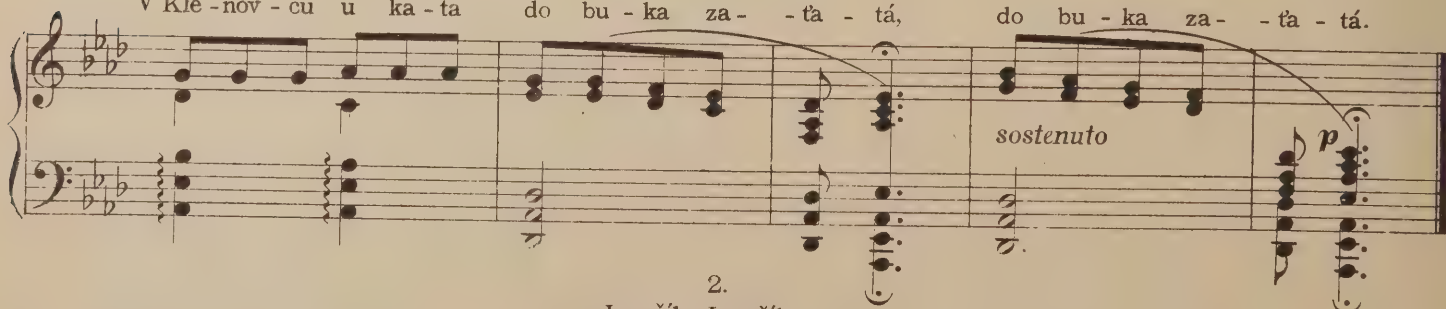
4. „Čože by to bola,
milý, za novina,
azdáj sa ti našla,
ej, frajeročka milá!“

38. (838.) Janošík, Janošík...

Rubato

1. Ja - no - šík, Ja - no - šík, kde tvo - ja va - la - ška, kde tvo - ja va - - la - ška

2.
Janošík, Janošík
|: kde je tvoj palošík? :|
Tam hore na hore
|: zaťatý v javore. :|

39. (839.) Jedna hora, dve hory...

Andante

1. Jed - na ho - ra, dve ho - ry, dve ho - ren - ky ze - le - - né,

f

ej, kdo - že bu - de boz - ká - va - ti mo - je lí - čka čer - - ve - - né.

2. Bozkával ich Janíček,
ale už viac nebude,
ej, ako na to duša moja,
ako na to zabudne?

40. (840.) Joj, šak ma bolí...

Rubato

Joj, šak ma bo - lí, bo - lí ma ko - lien - ko, pi - chlo ma po - lien - ko joj,

ff *p cresc.* *ff*

joj, šak ma bo - lí, bo - lí ma po - de - šev, mi - lý ma o - be - šev, joj,
joj, šak ma bo - lí, bo - lí ma aj pa - ta, však sa vrá - tiš špa - ta, joj!
joj, šak ma bo - lí!

p cresc. *ff* *f*

41. (841.) Keby mi neboly hrušky...

Rubato

Ke - by mi ne - bo - ly, ke - by mi ne - bo - ly hru - šky na zá - va - de,

u - vi - de - la by ja, u - vi - de - la by - ja mi - lé - ho v za hra - de.

42. (842.) Keby som bol selským synkem.

Andante

2. Keby nebolo svitalo
dievča by ma pobozkalo,
ale pastier počal trubiť,
prestalo mo dievča, lúbiť.

43. (843.) Keď cez horu pojdeme...

Andantino

2. Na ceste nás predstáli,
šabličky nám sobrali:
Tu máte, mládenci, pekné šaty,
nechoďte po noci za dievčaty.

44. (844.) Keď sa moj najmilší...

Molto moderato

na to roz-lú- -če- - - ní, na to roz-lú- -če- - ni, na o-stat- - ní.

p pf

45. (845.) Keď si húsky pásla...

Moderato

„Keď si hú-sky pá- - sla, ej, bo-lo ti do-boe pásť, bo-lo te-be pier- - ko, ej, na môj klo-búk ne- - klásť!" „Ja som ti ne- - klá- - dla, ej, sám si si po-lo- - žiu, a-by si sa sko-rej, ej, mla-dej že-ny do- - žil."

mf f mf f p pf ff

46. (846.) Keď som išiel cez horu...*)

1. Keď som i - šiel cez ho - ru, keď som i - šiel cez ho - ru cez ho- - ru ze-le- - nú, cez ho- - ru ze-le- - nú.
2. Stu - pil som tam na ska - lu stu - pil som tam na ska-lú- - na ska- - lu stu-de- - nú, na ska- - lu stu-de- - - nú.

Poco lento

p pf pp mf pp p p

1. 2.

*) Srovnaj í 385

3. Pod tou ska-lou stud-ni-čka, pod tou ska-lou stud-ni-čka pi-la z nej A-ni-čka, pi-la z nej A-ni-čka.

4. Pr-vý raz sa na-pi-la, pr-vý raz sa na-pi-la, čer-ví-čka vy-pi-la, čer-ví-čka vy-pi-la.

Quasi recit.

5. Dru-hý raz sa na-pi-la, dru-hý raz sa na-pi-la, far-bi-čku me-ni-la, far-bi-čku me-ni-la.

Largo

6. Tre tí-raz sa na-pi-la, tre tí-raz sa na-pi-la, du-ši-čku pu-sti-la, du-ši-čku pu-sti-la.

47. (847.) Keď som išiou cez Belehrad...

Moderato

Keď som i - šiou cez Be - le - - hrad, vi - deu som tam má mi - lú stáť,
keď som šiou o - ko - lo, sr - die - čko ma bo - le - lo, že som mu - seu ma - ši - ro - - vať.

48. (848.) Keď som k vám chodieval.

Poco rubato

1. Keď som k vám cho - - die - val cez há - ji - - ček,
bo - la si čer - - ve - ná jak hre bí - - - ček,
keď som k vám cho - - - die - - val cez há - ji - - ček, bo - - la si
čer - - - ve - ná jak hre - bí - ček, bo - la si čer - - ve - na jak hre - bí - - ček.

2. A teraz si bledá, ako stena,
|: snaď sa ti tvôj milý vyspať nedá. :|

3. „Ja som sa vyspala po mej vôli,
|: ale ma falešná láska morí. :|

4. Morí ma, morí ma, premorieva,
|: keď ma ten môj milý zanecháva." :|

49. (849.) Ktoré dievča ešte nemá frajera...*)

Moderato

50. (850.) Mamka, mamka, kravy sa koľú.

Moderato

*) Túto pieseň použil L.Serly v „Tót leány"-i

zje-dli vl-ci žrie-ba v no-ci, zje-dli vl-ci žrie-ba v no-ci pla-če sle-pá ko-by-la.

ff *rit.* *con Ped.*

51. (851.) Moja milá s čiernyma očima...

Rubato

1. Mo-ja mi-lá s čier-ny-ma o-či-ma, za-ro-bi-la tri-sto zla-tých s ni-ma,
a ja ro-bím i vo dne i v no-ci, ne-za-ro-bím tri kraj-cia-re pred-cí.

p *f* *dim.*

2. Povedzže mi, moja milá sama,
kedy bude naša láska stála?
„Keď pojdeme vedno od oltára,
vtedy bude naša láska stála."

52. (852.) Moj šuhajko zlatý klas...

Andante

1. Moj šu-haj-ko zla-tý klas, pri-jdi ty k nám e-šte raz, nech sa ti ja smut-ná po-ža-lu-jem,
za tvú ver-nú lá-sku po-ďa-ku-jem. 2. „Ty si, mi-lá, prí-či-na, do han-bys ma do-ve-dla,
e-šte sme len jed-nú spo-lu stá-li, už nás mr-cha ľu-dia v re-čiach ma-li.

p *pf* *f* *f* *mf*

53. (853.) Muzikanti hrajte...

Allegretto

Mu - zi - kan - ti hraj - - te, šen - kár, ví - na daj - - te,

na tú mo - ju ba - bu, je - - do - va - tú ža - bu, na tú nič ne - - dbaj - - te.

54. (854.) Nad medzú je čerešnička...

Allegretto

1. Nad - me - dzú je če - ne - sni - čka, pod me - dzú sú dve,

hej, haj, mo - ja mi - lá, ho - - lu - - bí - čka si - vá, už je s na - mi zle.

55. (855.) Nahnevau sa na mňa...

Rubato

1. Na-hne-vau sa na mňa su-se-do-vie Ja - ník, že som mu vy-ža - la na zá-hum-ni ľad-ník.

2. Nehnevaj sa na mňa,
susedovie Janko,
veď som neprežala
od medzi ďaleko.

3. Nahnevaj sa na mňa
pre jednu malú vec,
že som mu neriekla:
„Vitajže, mládenec!"

4. Nahnevau sa na mňa
pre jedno slovíčko,
že som mu neriekla:
„Lúbim ťa, Janíčko!"

56. (856.) Na tej našej streche...

Rubato

1. Na tej na-šej stre-che la-što-vien-ka kre-še, tak pe-kne hr - kú - ta, hej! čo A - ni-čku pý - ta.

2. Ale ju nedáme,
o velikej noci
vydávať sa bude,
fijalovom venci.

57. (857.) Na vrchu, na holi...

Rubato

1. Na vr-chu, na ho-li, ja-sný o-hník ho-rí, o-ko-lo o-hní-ka dva-násť chlap-cov sto-jí.

2. Dvanásť chlapcov stojí
šecia ako jedon,
ako bý ich mala
šeckych jedna mati.

3. Jedna mati mala,
v mlieku kúpavala,
zlatým povojníkom
bola povíjala.

58. (858.) Ni na Bani, ni na Bani...

(Šariš)

Allegro

1. Ni na Ba-ni, ni na Ba-ni, a-le na Šom-va-ru a-le na Šom-va- -ru, spo-do-ba-lo še mi dziv-če na cu-dzem ho- -ta-ru, na cu-dzem ho- -ta- -vu.

con Ped.

2. Či to tota, či to tota
|: čo rada stavala, :|
popatrela do obloka,
|: že se nevyspala. :|

3. Ešče ni dzen, ešče ni dzen,
|: hvala Pánu Bohu :|
ešče še ja raz obracim
|: ku memu milému. :|

59. (859.) Od Ostrova usekaná cesta...

Rubato

1. Od o- -stro-va u-se-ka-ná ce- -sta, cho-dí po nej fra-je-rí-čka hez-ká, cho-dí, cho-dí, ru-ce za-la- -mu-je, že jej mi-lý do voj-ny ru- -ku- -je.

2. Milá, milá, s Bohom tedy zostaň,
už neprídem toho roku nazpäť!"
Keď neprídeš toho roku nazpäť,
mohol by si mňa so sebou vziať."

60. (860.) Odpustite, velkomožní pánove...

V. F. B.

Poco rubato

2. Mám jedine môjho Janka milého,
mne od Boha ku pomoci daného,
toho ale za vojaka dnes vzali,
šablu k boku, koňa k skoku mu dali.

61. (861.) Okolo Bošaca...

Poco allegretto

62. (862.) Palíčok môj, môj milý...

Andantino

1. Pa - lí - čok môj, môj mi - lý, môj mi - lý, bol si ty mne fra jer - čok ú - prim-ný, ver si padou, Pa-lík, do ne - šte - stí, ver si slo-žiu za mňa tvo - je ko-sti.

mf p f f p

Ped. * Ped. *

2. Doktori ťa |:hojili,:|
spomôcti ti |:nemohli,:|
už ta zomreu |:môj milý,:|
môj frajerčok|:úprimný.:|

3. V tom lomianskom,-šajaj-cintoríne,
leží Palík v samom rozmaríne,
jeho mila,-šajaj,- pri ňom stojí,
hlávku ona zalomená drží.

63. (863.) Pital ja še svojej milej...

(Šariš)

Andantino

1. Pi - tal ja še svo - jej mi - lej, či še mo - žu že - nic prez nej? A o - na mne od - ka - za - la, že o - ňa še už vy - da - la, a te - raz už i ba - nu - je, dze me vi - dzi po - pla - ku - je, po - pla - ku - je.

p cresc. f cresc. ff f p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

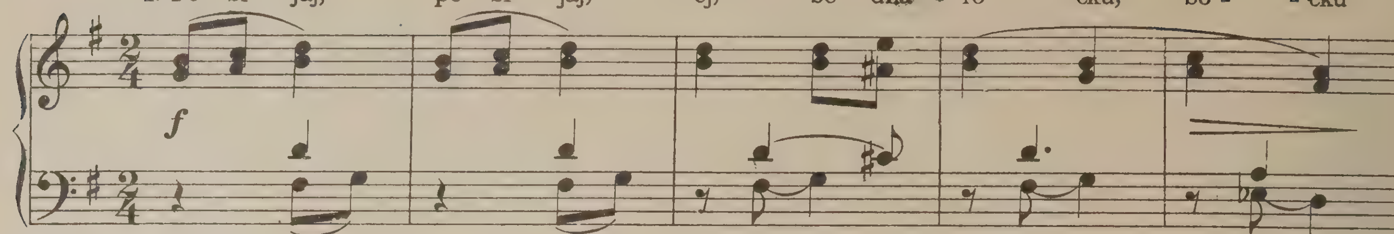
2. Neplač, milá, nerob mi žal,
šak ja bul ce isce nežal,
taka ši bula beštija,
nikdy ši mi neverila,
moja duša prisahalá,
isce ci lem |:ručku dalá.:|

64. (864.) Pobíjaj, pobíjaj...

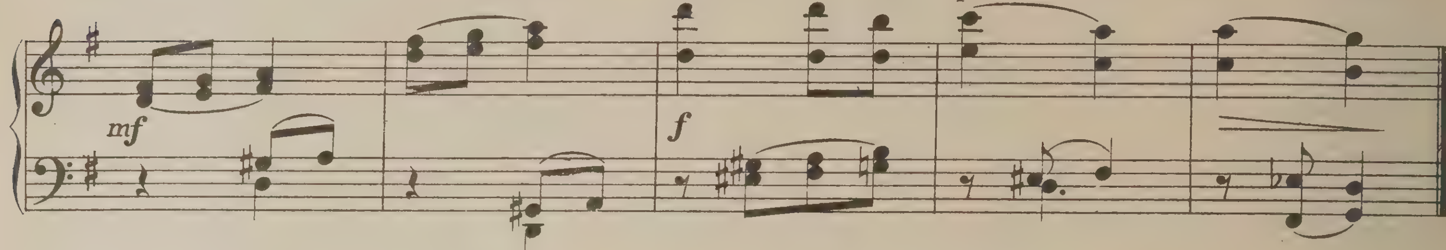
(Zemplin)

Allegretto

1. Po - bí - jaj, po - bí - jaj, ej, be - ďna - ro - čku, bo - čku

a to - tu naj - bar - žej, ej, co na pa - le - no - čku.

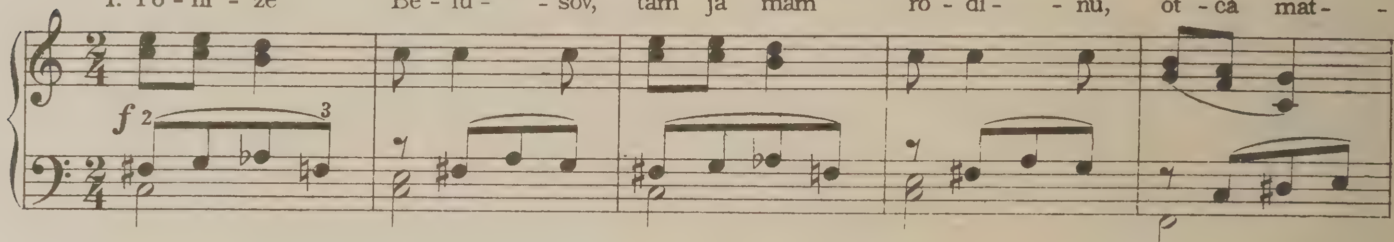
2. Pobíjaj, pobíjaj,
ej, žeby nevycekla,
čozeby, čozeby,
ej, moja žena rekla.

3. Popíjaj, popíjaj,
ej, vše z pulnej sklinečky,
ešče jest, ženičko,
ej, vyšej do pul bočky.

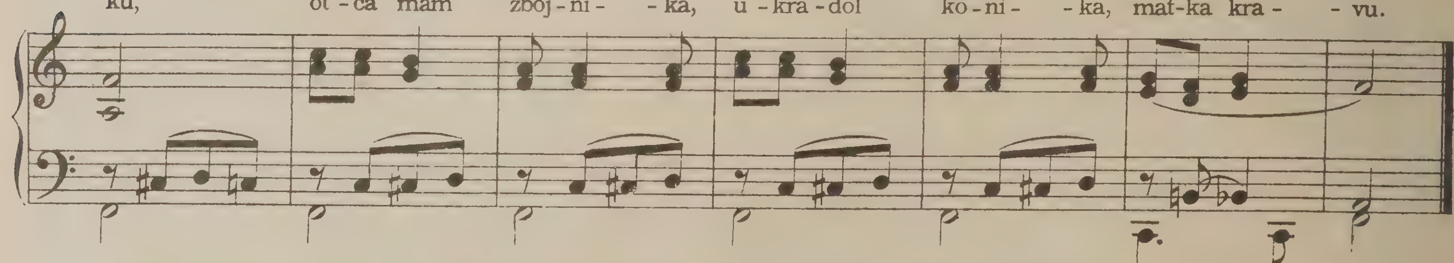
65. (865.) Poniže Belušov...

Allegretto

1. Po - ni - že Be - lu - šov, tam ja mám ro - di - nu, ot - ca mat -

ku, ot - ca mám zboj - ní - ka, u - kra - dol ko - ní - ka, mat - ka kra - vu.

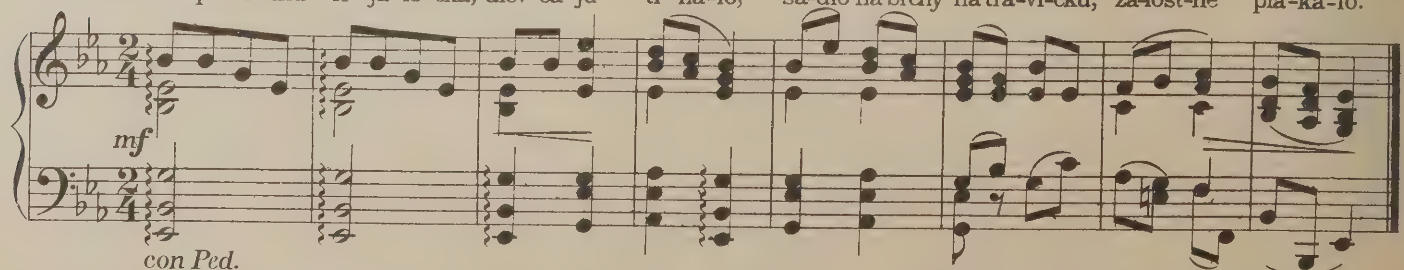

2. Sestru mám vojenku,
falošnú frajerku,
brata šarhu,
švagra mám kováča,
ten zabiu boháča,
poviem pravdu.

66. (866.) Pri potôčku fijalôčka...

Andante

1. Pri po-tô-čku fi - ja - lô - čka, diev-ča ju tr - ha - lo, sa-dlo na brehy na trá-vi-čku, ža-lost-ne pla-ka-lo.

2. Hor chodníčkom, dol chodníčkom,
ľudia prechádzali,
čože ti je dievka moja,
sa jej zpytovali.

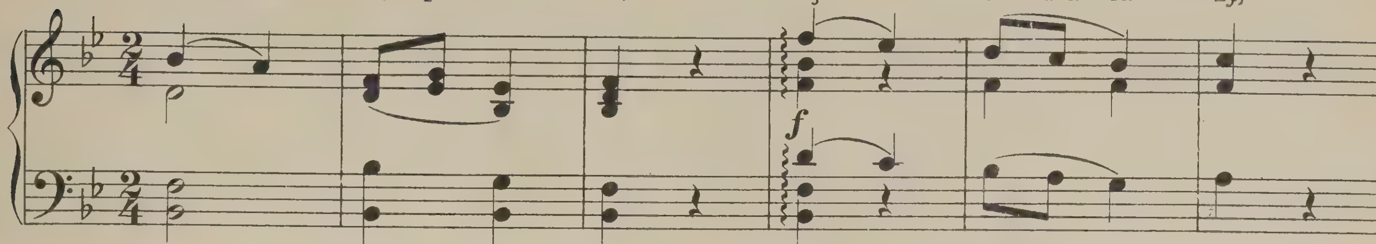
3. Či ti otca pochovali,
či sestru zabili?
Či ťa tvoj milý zanehal,
či ťa mu nedali?

4. „Brata nemám, sestry nemám,
ani som nemala,
len banujem, že som rúčku
šuhajkovi dala.

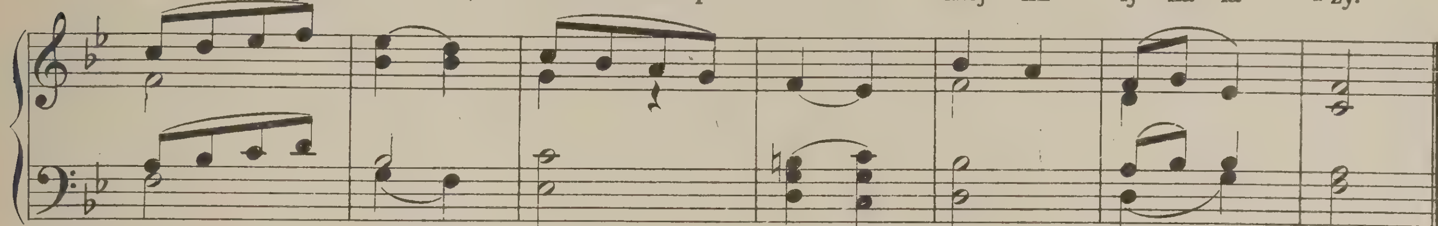
67. (867.) Pršalo, pršalo...

Andantino

Pr- -ša- -lo, pr-ša- -lo, tej no- -ci dva-ra- -zy,

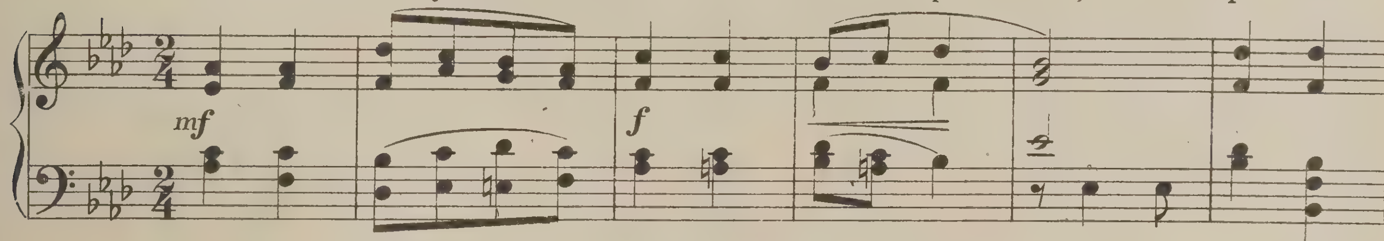
keď ma od-pre- -va-dil, keď ma od-pre- -va- -dil môj mi- -lý na la- -zy.
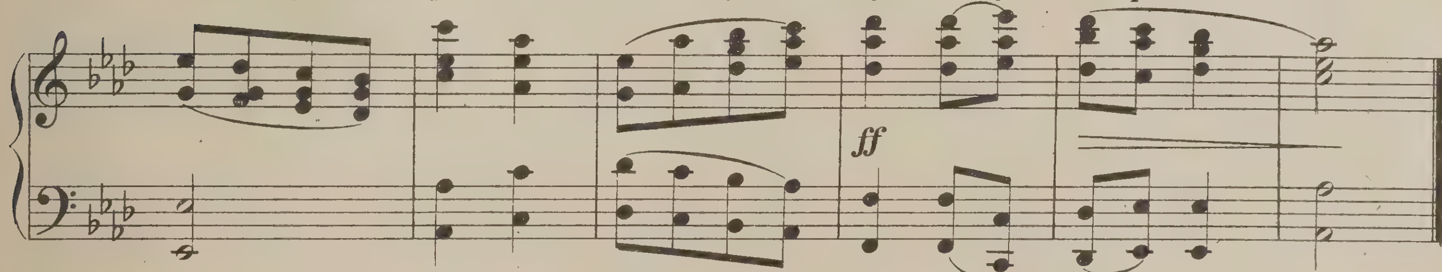

68. (868.) Smutná som ja, smutná...

Moderato

1. Smu-tná som ja, smu-tná, a- -le ne-viem po kom, po tom

šu-ha-jo-ví, po tom šu-ha-jo-ví, ej, čo je za po-to- -kom.

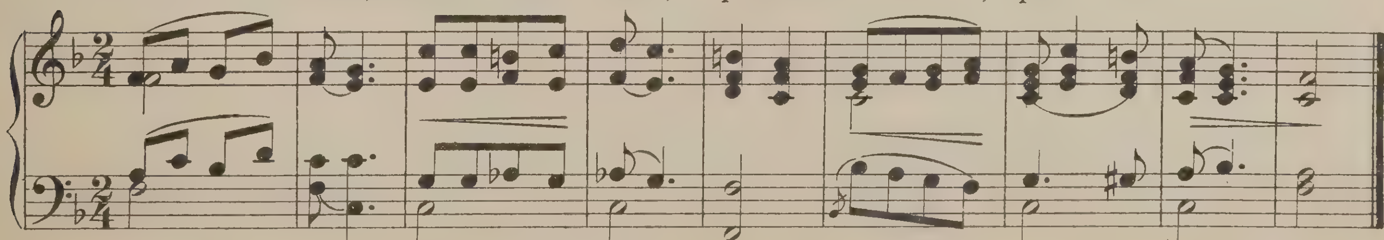
2. Není za potokom,
   leš je za horama,
   sám Pán Boh o tom vie,
   ej, čo je medzi nama.

3. Medzi nama je to,
   že sa máme nehať,
   my sa neneháme,
   ej my sa radi máme.

69. (869.) Stalo dievča hore...

Rubato

1. Sta-lo diev-ča ho-re, sta-lo diev-ča ho-re, po-zre- -lo na zo-re, po-zre-lo na zo- -re.

2. |:Zore moje zore,:|
   |:nesvitajte hore.:|

3. |:Kým si ja učešem:|
   |:čierne vlásky moje.:|

4. |:Vlásky si česala:|
   |:žalostne plakala.:|

70. (870.) Stolička dubová...

Rubato

Sto - li - čka du - bo - vá, ke - bys bo la mo - jou, dal bych ťa o - ko - vať

mf *cresc.* *f*

že - le - zom do ko - la, dal bych ťa o - ko - vať že - le - zom do ko - la.

Ped. *

71. (871.) Studená rosienka...

Andante

1. Stu - de - ná ro - sien - ka tej no - ci pa - da - la, keď som za šu - haj - kom dve - re za - vie - ra - la.

p *fp* *f* *p*

2. Studená rosienka studenejšia bude, | keď si môj šuhajko sám zavierať bude.

72. (872.) Svalila sa skala...

Rubato

1. Sva - li - la sa ska - la do - lu do Du - na - ja, pre - veď ma

má mi - la, veď je vo - da ma - - lá. 2. Ja ťa ne - pre - ve - diem

p

bárs by bo - la men - šia, le - bo som ja ne - ní tvo - ja naj - mi - lej - - šia.

73. (873.) Šuhaj som ja, šuhaj...

Andante

1. Šu - haj som ja, šu - haj, sy - nek som slo-bod - - ný! Ce-du-len-ka v kan-ce-lá-ri,

pri-šli pre mňa dva žan-dá-ri, že mo - sim isc s nı - - mı. 2. Ma - mı - čka po-ve -

dá, že si syn - ka ne - - dá, že ta - tí - čka

do-ma ne - ní, že už le - ží v čier - nej ze - mí že si syn - ka ne - dá.

74. (874.) Tebe dobre, tebe dobre...

Allegretto

1. Te - be do-bre, te - be do-bre a mne zle, te - be ra-stie roz-ma-rí-nok, a mne nie,

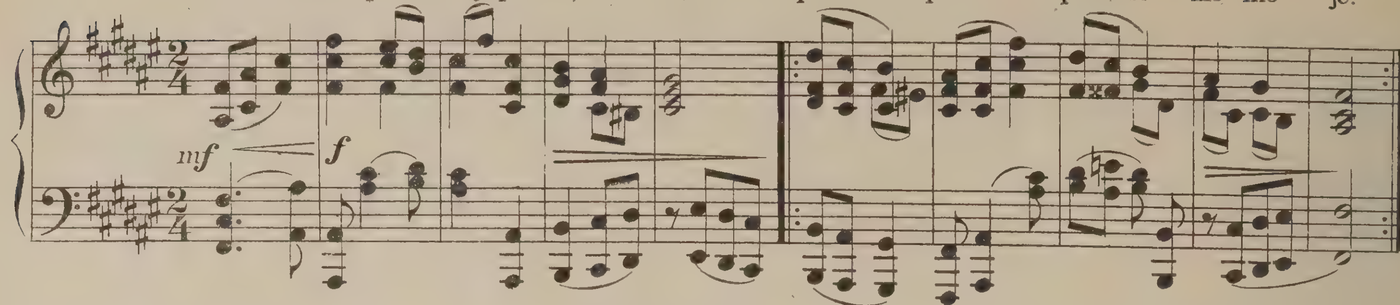
te - be ra-stie roz ma rí nok ze - le - ny, a mne kvi-tne tu - li - pá-nok čer - ve - ný.

2. Naše kone v susedovom chodili
a tak sme sa so susedom pobili

Sused, pajtáš, pomerme sa veď je nič,
radšej poďme do krčmičky vínko piť.

75. (875) To drietomské pole...

Moderato

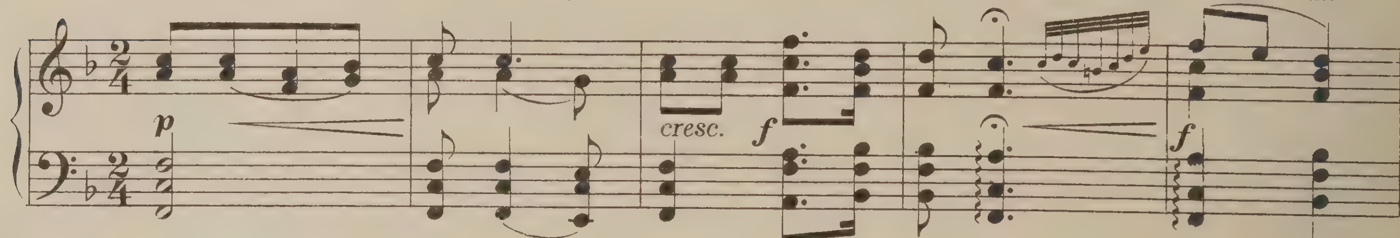
2. Potešenie moje,
čierne oči máte,
veru sa vás bojím,
že ma oklamáte.

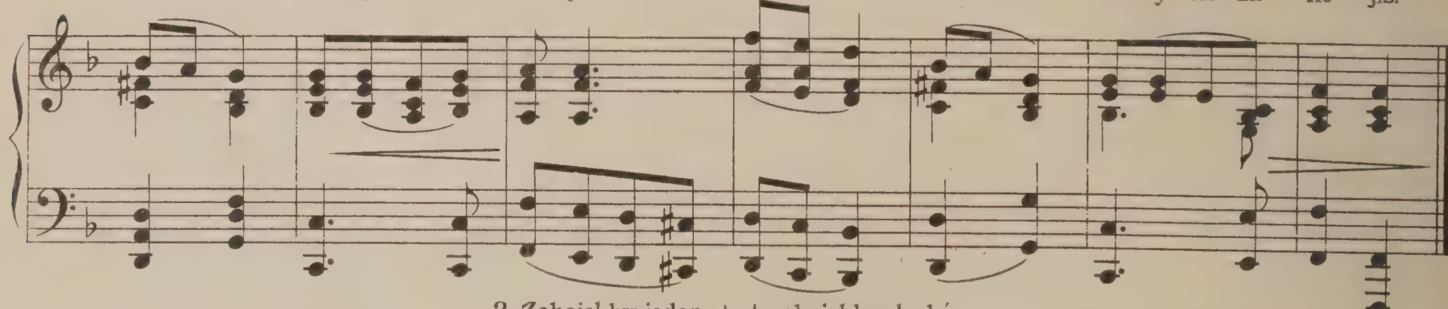
3. Neboj sa, dievočka,
mého oklamania,
nedal by mi Pán Boh
ani požehnania.

4. Ani požehnania
na mojom statečku,
že som ja oklamal
chudobnú devečku.

76. (876) To srdiečko moje...

Rubato

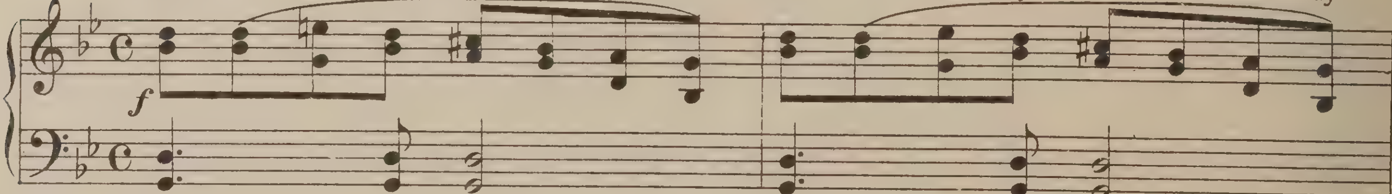

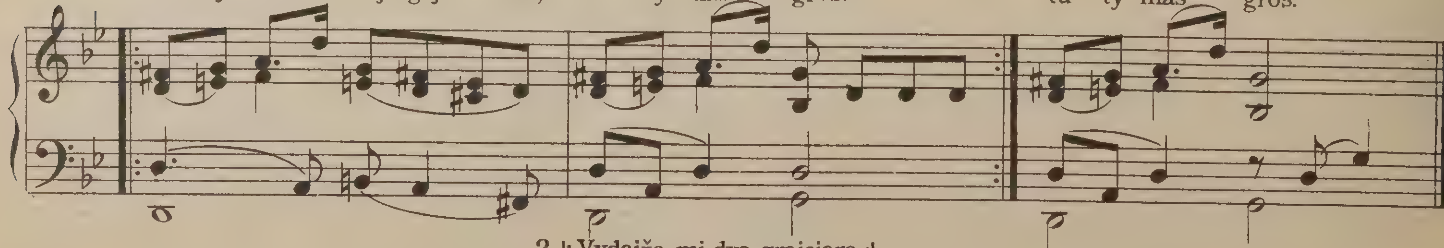

2. Zahojel by jedon | ⁞: zahojel by druhý,
ale nevie ako, | ale je ďaleko. :⁞

77. (877) Tuty, tuty, na tie dudy...

Allegretto

2. ⁞: Vydajže mi dva grajciare :⁞
grajciar máš prisám bohu,
grajciar máš dosť.

78. (878.) Umočil ma daždík na dvore...

Allegretto

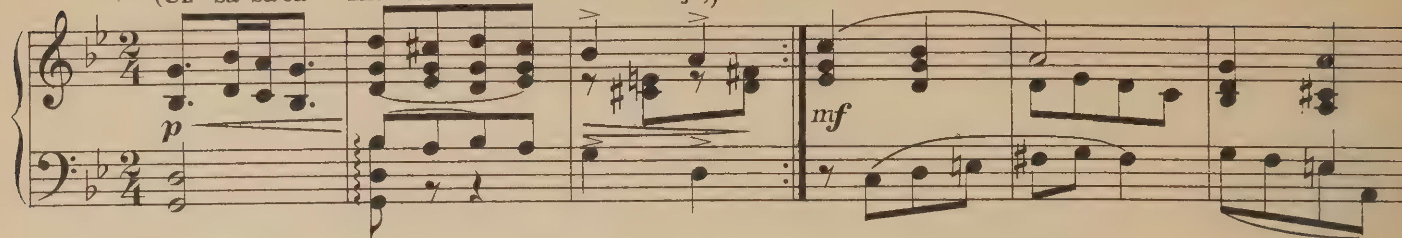
79. (879.) Už môj milý z hory ide...

Rubato

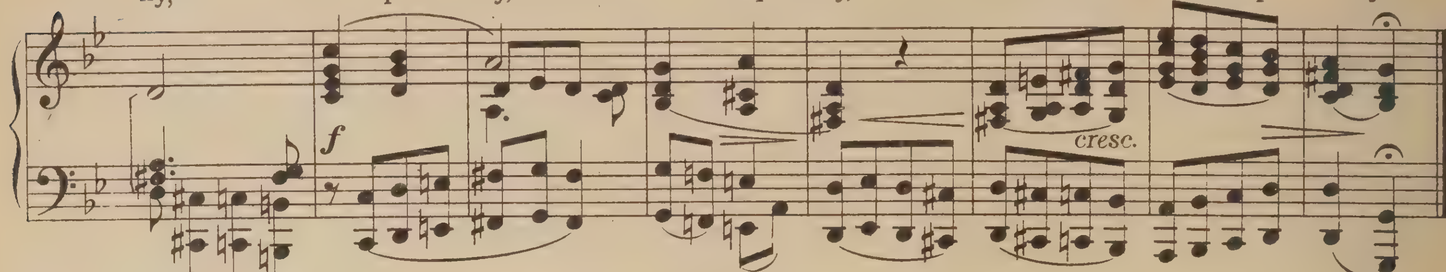
80. (880.) Už na holi sniažik...

Rubato

1. {Už na ho li snia-žik po-le-tu - je} {Už sa ba-ča zko-šia-ra sťa-hu - je,} pu - te - ry, ge - let -

ky, čr - pá - ky, o - štiep - ky, k de-di-ne to všet-ko do-pu - tu - je.

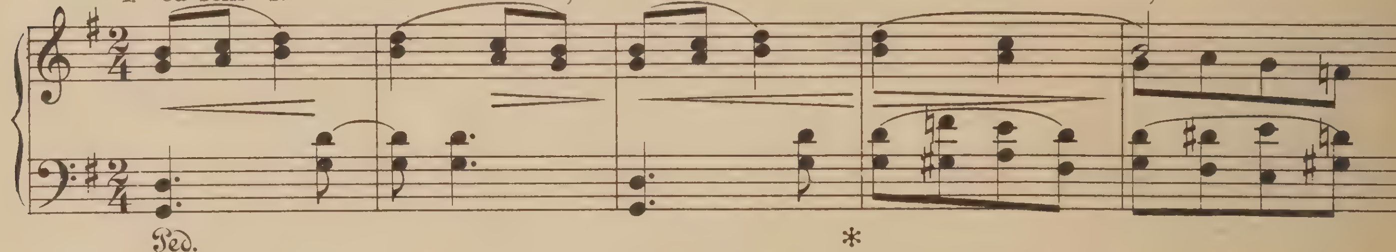
2. Nad prťou valach nefujaruje, | už gajdy na pleci, fujara na vreci,
na pažiti mlaď nehajduchuje, | Dunčo s Tisou uši ovesuje.

3. Nevarí už bača tej žinčici | lajky i kornuty, belice i šuty,
pre mile ovečky na mráznici, | cedilko s vatráľom na polici.
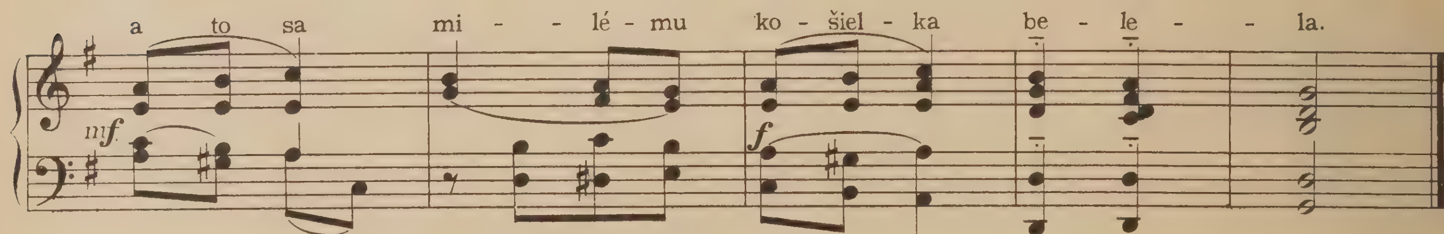
81. (881.) Veď som sa nazdala...

Andantino

1. Veď som sa na - zda - la, že ho - ra ho - re - la,

a to sa mi - lé - mu ko - šiel - ka be - le - la.

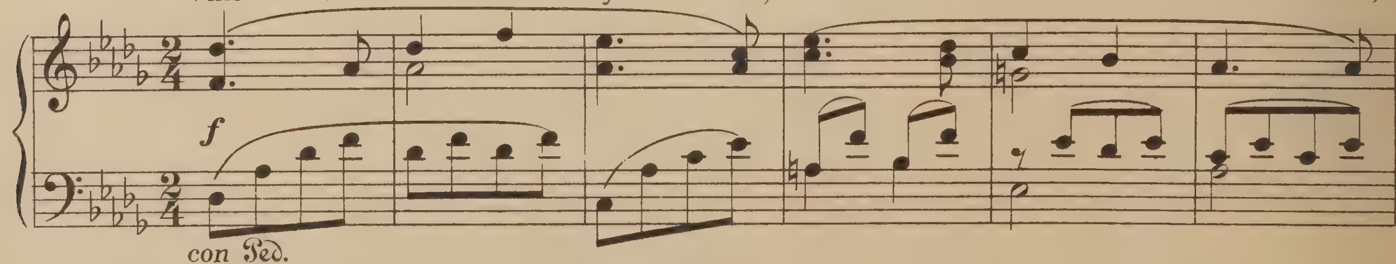

2. Veď som sa nazdala, | a to si môj milý
že sa v hore blýska, | na píšťalke píska.
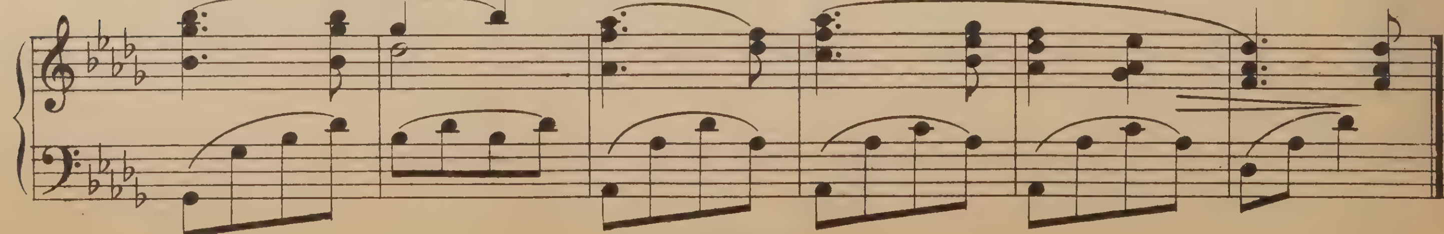
82. (882.) V hornom konci bývam...

Andantino

V hor - nom kon - ci bý - vam, v dol - ňom za - ži - há - vam,

na - pro - stved de - dí - ny fra - je - ra na - mlú - vam.

83. (883.) V Komárne kasárňa...

Rubato

1. V Ko-már-ne ka-sár-ňa zdo-brie-ho ka-me-ňa, pri-šla mi ma-mi-čka do nej u-pla-ka-ná.

f mf f rit.

2. Neplačte, mamička, | ešte som neumreu
ešte som ja živý, | v Komárne v kasárni.

3. Sadnite, mamička, | budem sa žalovať
na moju postielku, | jakú ja mám krivdu.

84. (884.) Voliari, voliari...

Rubato

1. Vo-lia-ri, vo-lia-ri, kde ste vol-ky pá-sli? Ztra-ti-la som pr-steň, ztra-ti-la som pr-steň, či ste ho ne-na-šli, či ste ho ne-na-šli.

f p f f p p

2. Našli sme ho, našli, |: ale sme ho, dali :|
s tým zeleným očkom, |: milej pod oblôčkom.:|

85. (885.) Všetci ľudia povedaju...

Andante

Všet-ci ľu-dia po-ve-da-jú, že ja ľú-bim mly-nár-ku!
A ja ju ne-ľú-bim, ja ju len rád vi-dím,

Più mosso

pre-to (Prečo) že má pri u-chu frn-džal-ku, ku-ku-ku pre-to že má pri u-chu frn-džal-ku.

p f rit. p f

86. (886.) Všetci ľudia vravia...

Piu mosso

1 Všet - ci ľu - dia vra - via, všet - ci ľu - dia vra - via, ej, že ja ra - da pi - jem, že ja ra - da pi jem že ja ra - da pi - - jem.

2. |: A ja dobre robım, :|
|: ej, že si nešanujem. :|

3. |: Keď si aj vypijem, :|
|: ej, veď si aj vyšijem. :|

87. (887.) Všírem poli lieščina...

Rubato

1. Vší-rem po-li lie-šči-na, pod ňú sto-ji diev-či-na, ma-lá, ne-ve-li - ká, pe-kná si-vo-o - ká!

2. Povedz ty mne, dievčina,
sivooká kalina,
či ca mamka lála,
pre toho šuhaja?

3. „A mňa mamka nelála,
a mňa mamka nebila,
len ja smutna dievka,
želiem svojho vienka."

88. (888.) V trenčianskej kasárne...

Moderato

1. V trenčian-skej ka-sár-ne ši-ro-ký dvor, po ňom sa pre-cho-dí ten mi-lý môj, po ňom sa pre - chá - dza, pre-ve-li-ce pla če, až sa tá ka-sár ňa ce-lá tra - se.

2. Počkajte, dievcence, uvidíte,
bude nás rukovať na tisice,
vy budete plakať, my budeme skákať,
v trenčianskej kasárne pri muzike.

89. (889.) Vysoko mesiačik...

Rubato

1. Vy-so-ko me-sia-čik na ne-bi pri-by-tý, ve-ra som ja kraj-šia, šu-haj-ko a-ko ty.

rit. *sostenuto*

2. Svietily mi zore / po všetkom pitvore | a teraz mi nechcú / ani predo dvere.

3. Bola ľúbosť, bola, / medzi nami tlustá, | keď sme si my kládli / ústočka na ústa.

90. (890.) Za horami, za dolami...

Allegretto

1. Za ho-ra-mi, za do-la-mi, tan-co-va-la Ma-ri-an-ka s dro-tá-ra-mi. 2. Dro-tá-ri sú do-brí ľu-dia, vín-ko pi-jú, vín-ko pi-ju a chlieb je-dia.

f *p* *cresc.*

91. (891.) Za humnami...

Allegretto

1. Za humna-mi, za humna-mi, stra-ky žit-ko-ko sia, stra-ky žit-ko ko-sia.

mf *f*

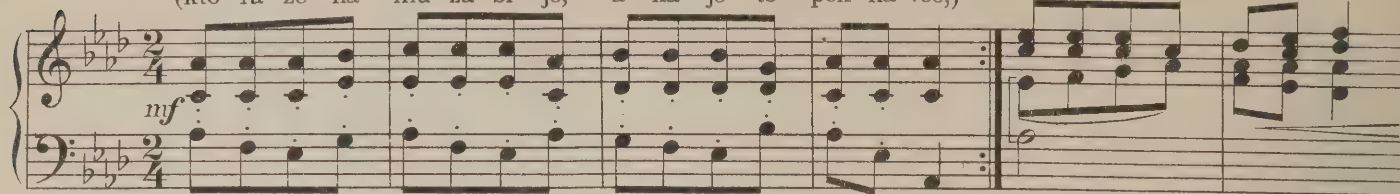
2. |: Keď sú smädné :| |: vrany vodu nosia. :|

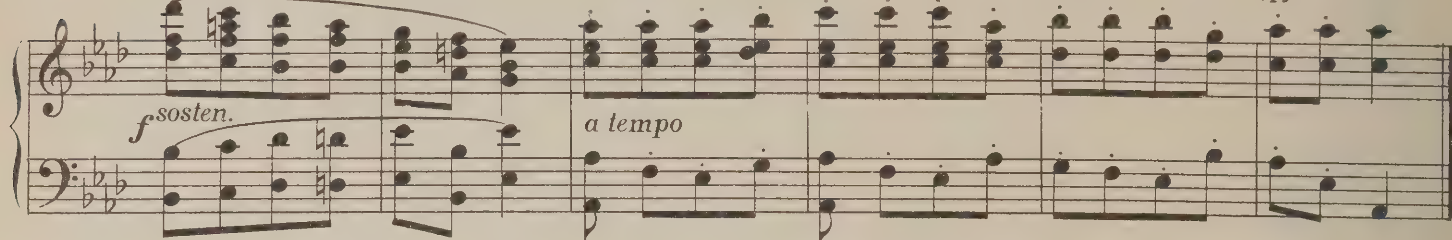
3. |: Syseľ viaže :| |: chrček hrste hádže. :|

4. |: A jež leze :| |: domov snopy leze. :|

92. (892.) Zakukala kukulienka...

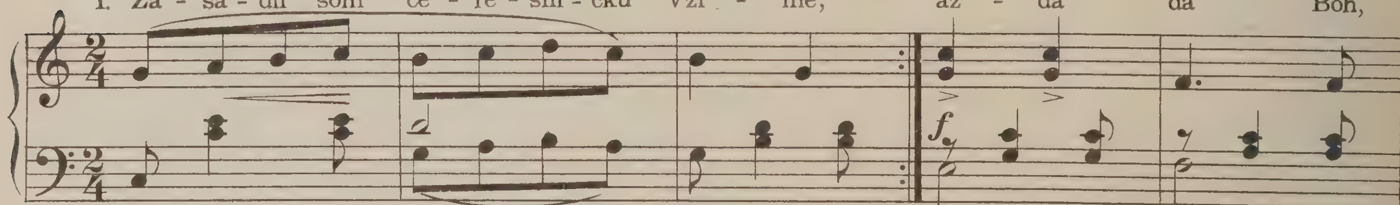
Allegretto

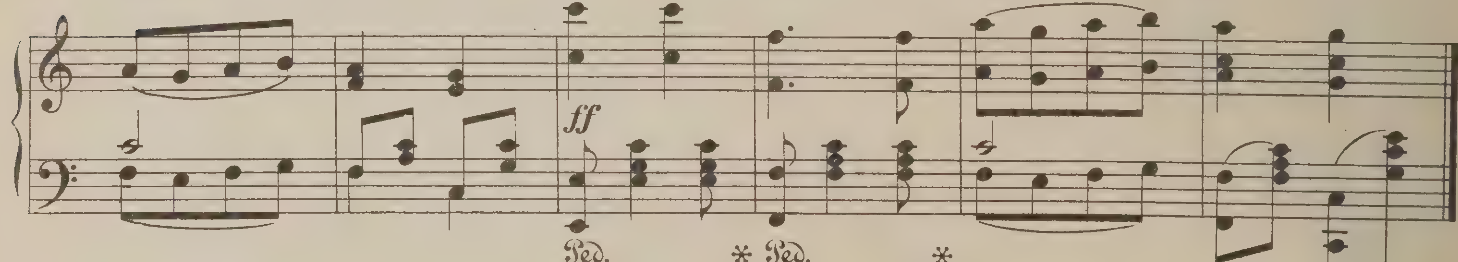

93. (893.) Zasadil som čerešničku...

Allegretto
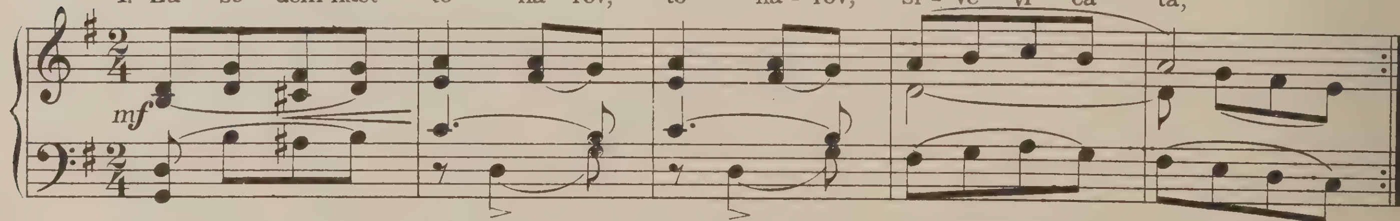

2. Keď sa príjme, bude ona pukať,
budú chlapci za diovčencí kukať.
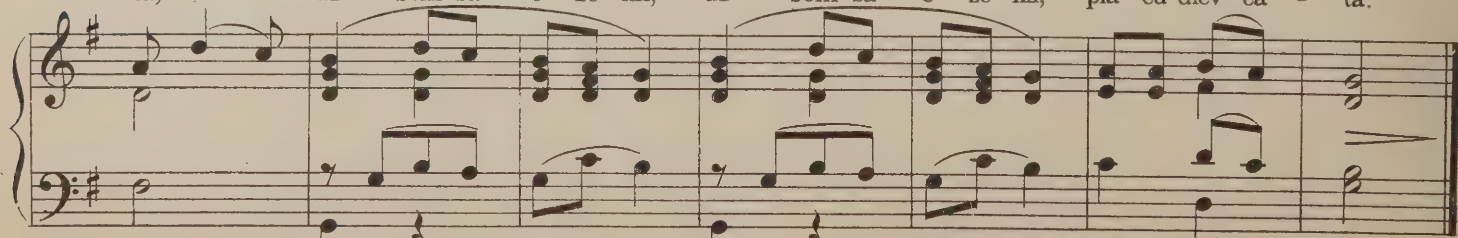
3. Keď sa príjme, bude ona kvitnúť,
budú chlapci za diovčencí lipnúť.

4. Keď sa príjme, bude ona rodiť
budú chlapci za diovčencí brodiť.

94. (894.) Za sedemnácť toliarov...

Allegretto

2. Neoklamal |: som sa ja :| ako na žene,
volky môzem predať,
a peniaze schovať,
ale ženu nie.

95. (895.) Zaspievaj si dievča...

Rubato (Šajba)

1. Za-spie-vaj si diev-ča, po-kým ti pri - sta - ne, ej, po-kým ne-pri-sa - háš tvr-do pri ol - tá - re.

mf

2. Keď budeš prisahať
tvrdo pri oltáre
| ej, potom tebe, dievča
spievať nepristane.

96. (896.) Zasvieť mi, mesiačik...

Allegretto (Šajba)

1. Za-sviet mi, me-sia-čik, cez ze - le - ný les, veď mi už svie - te-vať via-cej ne-bu - deš, do nás chod-ník ši-ro-ký, tma-vý smut-ný hl-bo-ký, po ňom sa pre-cho-dí môj mi-lý smut - ný.

p *fp* *f*

2. Čo tak smutne kráčaš
čo tak ťažko ješ,
| veď ty už inú máš
a mňa miluješ
ty k nám chodiš každý deň,
sedemrazy cez týždeň,
| akože ti poviem
keď si ty to ten.

97. (897.) Zavejže, vetričok...

Rubato (Poniky)

1. Za-vej-že ve-trí-čok, po na-šom ú-bo-čí az-daj mi u-su-šíš slzu z mo-jích o - čí.

mf *f* *rit.* *p*

2. Zavejže vetríčok,
po zelenej stráni
aždaj mi liek nesieš
na srdiečka rany.

3. Zavejže, vetríčok,
po-nad šetke háje,
rozožeň, rozožeň,
moje velké žiale.

4. Zavej, vetrík, zavej,
po hore zelenej,
povej mi milýho
košielky zelenej.

98. (898.) Z pod Belehradu ide...

Moderato

Z pod Be - le - hra - du í - de vra - ný kôň, a na tom ko - ni vše tek zra - ne - ný se - dí mi - lý moj.

f *f* *p* *sosten.*

2. Po - daj mi mi - lá, ło - ho ruč - ní - ka, čo si ja u - triem, čo si ja u - triem mé bie - le lí - čka.

p ff mf rit.

99. (899.) Žala by ja žala...

Rubato

1. Ža - la by ja, ža - la žit - ko fa - rá - ro - vi, ke - by mi da - ro - val so - báš fra - je - ro - vi.

pf

2. Sobáš frajerovi
a mne prsteň nový,
žala by ja žala
žitko farárovi.

3. Žala by ja žala
tú vysokú medzu,
keby ja vedela
käde ma povezú.

100. (900.) Žiaden človek nevie...

Andantino

1. Žia - den člo - vek ne - vie, čo vo - jak vy - sto - jí, či je zi - ma, či pr - ší vší - rom po - li stát' mu - sí, pe - kne o zbro - je - ný.

f p f

2. Nejedna gazdiná,
jesti mu navarí,
aj jesti mu navarí,
aj postel mu poprávi,
musí mu byt' k voli.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(901–1000)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 79.

Sväzok X.

Cena .... Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Hájomilovi venované

1000 slovenských ľudových piesní

(901–1000)

Na klavír upravil

Viliam Figuš-Bystrý

op. 79.

Svázok X.

Cena ....Kčs.

Vydal: dr. BOHUSLAV KLIMO
Dostať u autora
v Banskej Bystrici, Slovensko.

Upotrebené pramene:

Slovenské Spevy. Turč. Sv. Martin. 1880.
J. GERYK. Slovenské Ludové Piesne I.
Vlastná sbierka.

OBSAH

1. (901.) Ach, mamička moja...

Rubato

Ach, ma-mi-čka mo-ja, do-bre sa tu maj-te, už ja i-dem preč od vás, už ja i-dem od vás, z ra-ja pa-nen-ské-ho, do zár-mutku žen-ské-ho.

2. (902.) Ako holuby lietaju...

Rubato

1. A-ko holu-by lie-ta-ju, keď si pá-ri-ka hľa-da-ju, a ja smut-ná le-teť mu-sím, pá-ri-ka si hľa-dať mu-sím.

2. Tubu, tubu, holub biely,
ver, si mi len frajer verný,
a teraz ma zanechávaš,
kade ideš, ohováraš.

3. (903.) Akos' mi, Mariška...

(Šajba.)

Andantino

1. A-kos' mi, Ma-ri-ška, pa-dla do sr-die-

čka, ej, a - ko to ja - dier - ko do to - ho ja - - bl - - čka.

2. Ešte sa jadierko z jablčka vykrojí,
ej,už mňa od Marišky nik neodhovorí.

4. (904.) Anička naša, nevydávaj sa...

Allegretto

1. A - ni - čka na - - ša, ne - vy - dá - vaj sa,
ča - kaj - že ma do ja - ry, kým na - ra - stú fi - ja - ly, vez - mem ťa ja.

2. Ona nečakala, *)
len sa vydávala,
dala hrušky preberať,
nedala im dozierať,
za zelena.

3. Prišiel k nej kňaz, **)
dal jej peniaz,
tak sa hrušiek nadudal,
ako čoby med dudal,
za ten peniaz.

*) O - na ne - ča - len sa vy - dá -

**) Pri - šiel k nej kňaz dal jej pe - niaz

5. (905.) Ani som si na bičik...

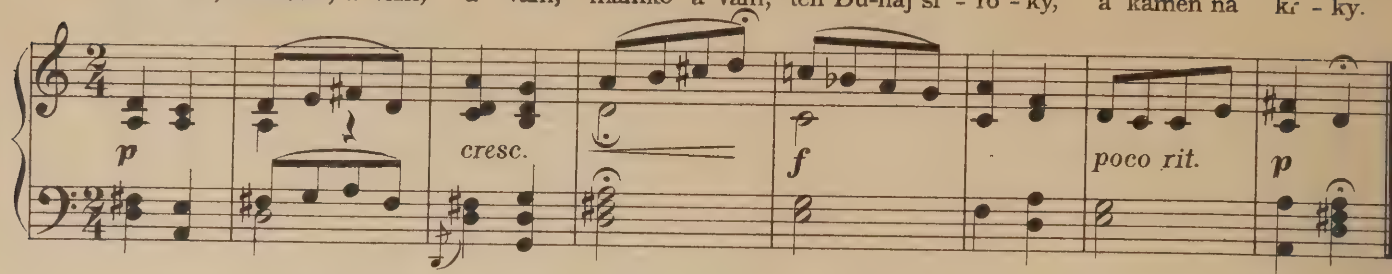
Andantino

1. A - ni - som si na bí - čik ne - nad - via - zal,
a - ni - som sa od mi - lej ne - o - do - bral,
oj, a - ko - že ja pôj - dem cez tie ho - ry oj, keď ma za mi - lou srd - ce bo - lí.

6. (906.) A vám, mamko, a vám...

Rubato

1. A vám, mam-ko, a vám, a vám, mam-ko a vám, ten Du-naj ši - ro - ký, a kameň na kr - ky.

2. |: Čo ste ma nútili, :|
abych opustila
mojeho sokola.

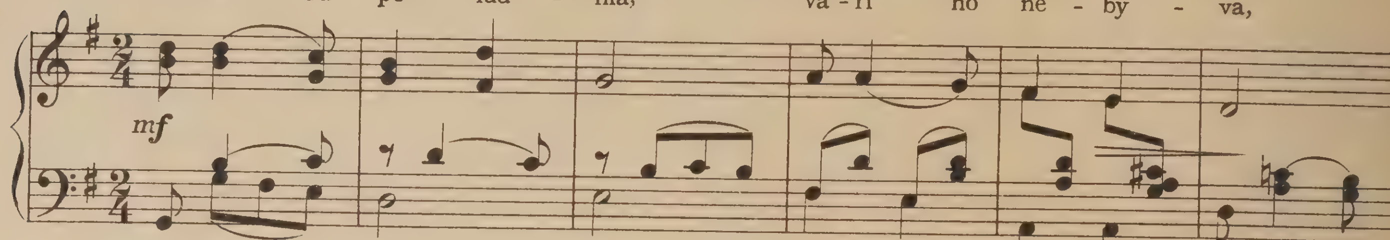
3. |: Sokol mi uletel :|
do šíreho sveta,
za ním duša lieta.

4. |: Za ním duša lieta :|
srdce oplakáva,
a hrob očakáva.

7. (907.) A veru poludnia...

Allegretto

1. A ve - ru po - lud - nia, va - ri ho ne - bý - va,

Ped. * Ped. *

va - ri ho ten náš pán, va - ri ho ten náš pán na ví - ne pre - pí - ja.

p

f

2. Niet krajšieho mena,
ako je „Anička,"
|: akoby vykvitla :|
zo šípa ružička.

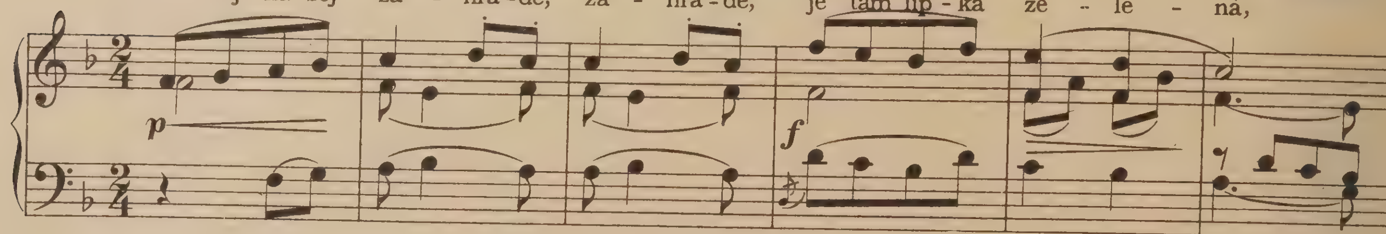
3. Niet krajšieho mena,
ako je Ondrejko,
|: akoby vykrojil :|
z orecha jadierko.

8. (908.) A v tej našej zahrade...

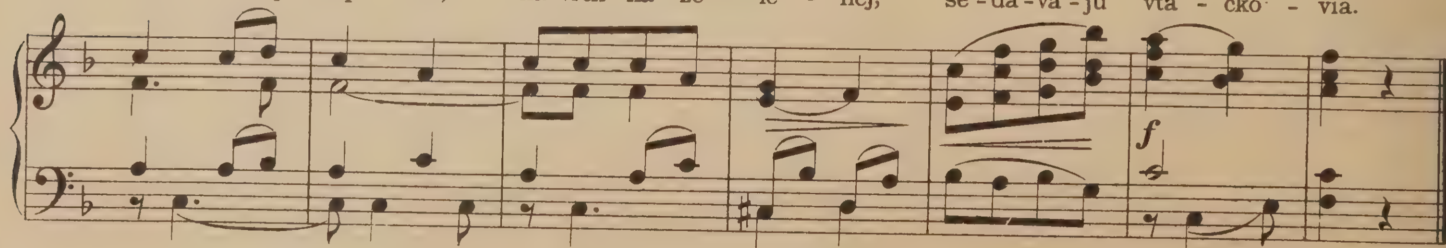
Allegretto

(Šajba.)

1. A v tej na-šej za - hra-de, za - hra-de, je tam lip-ka ze - le - ná,

ej, na tej lip - ke, na vrch na ze - le - nej, se-dá-va-ju vtá - čko - via.

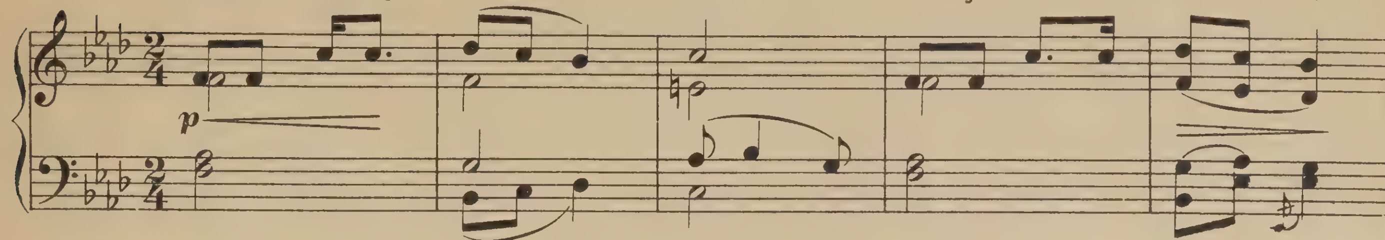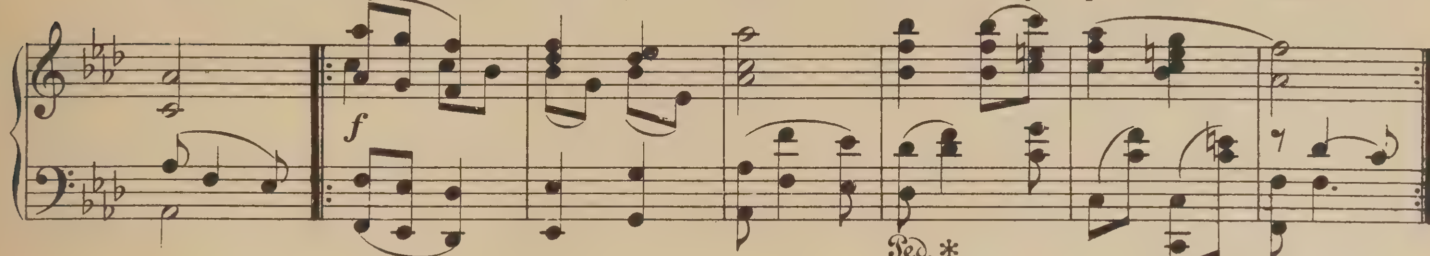

2. Neboly to |: vtáčkovia, :|
len boli šuhajkovia,
ej, smlúvaju sa o jednej dievčine,
ktorému sa dostane.

3. Jeden vráví |: „Bude má!" :|
a ten druhý: „Ak Boh dá!"
Ej a ten treti: „Srdulienko moje,
čože si mi tak smutná?"

4. „Ako nemám |: smutná byť :|
za starého vdovca ísť!
Ej, zarmútilo sa mi srdulienko,
nemôžem ho ukojiť!

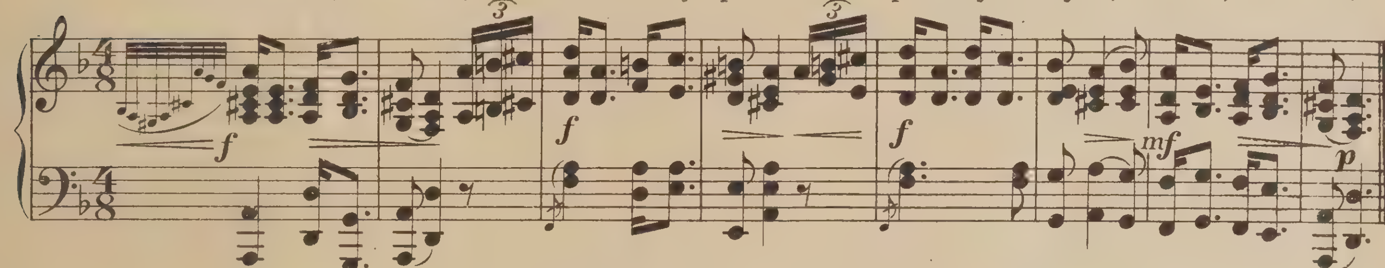
9. (909.) A v tej našej zahradôčke...

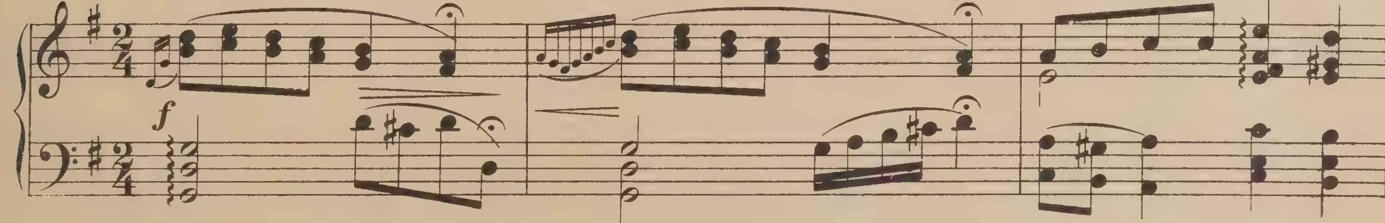
2. Keď sa chlapci dozvedeli,
majeránček vytrhali,
|:vytrhali ho moc,
keď boła jasná noc.:|
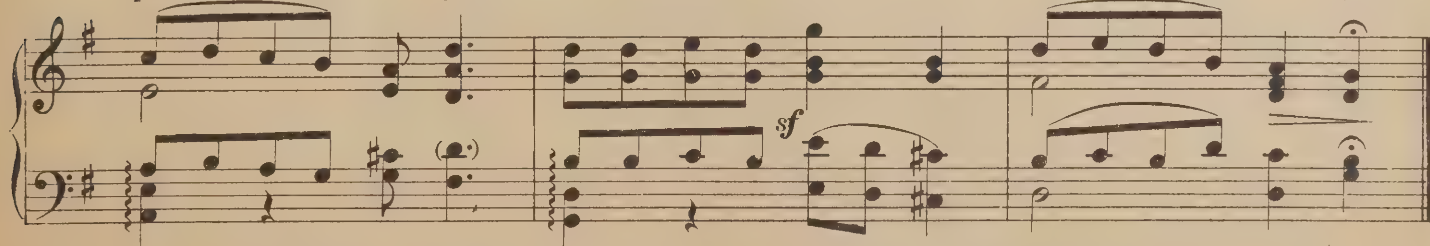
10. (910.) Belohrad, Belohrad...

2. „Ja by som, má milá,
u vás prenocoval,
kebyš ma zbudila,
až vyjde zornička."

11. (911.) Bohu ťa porúčam...

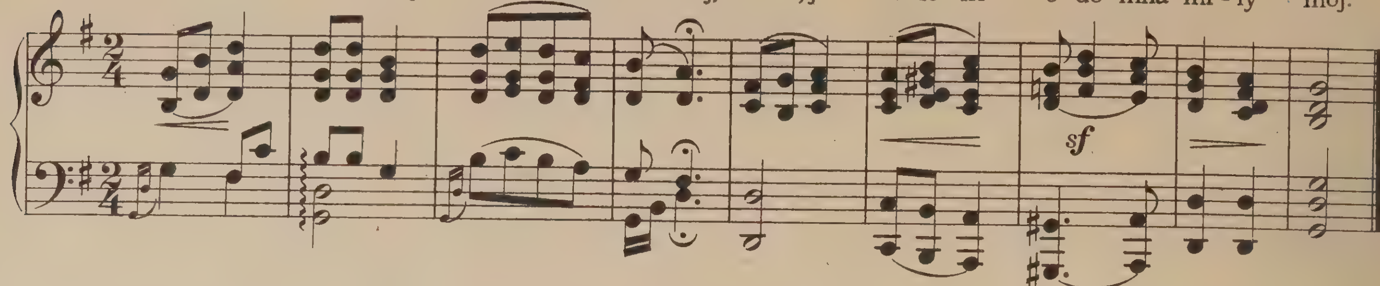
2. „Neďakuj, neďakuj,
však ešte prídeš k-nám,
v sobotienku večer,
pierko ti prichystám"

3. „Nechystaj, nechystaj,
z pierka zeleného,
radšej si ty hľadaj
frajera iného"

12. (912.) Bože môj, Otče môj, veraže...

Andante

1. Bože môj, Ot-če môj, ve-ra-že, Bo - že môj, ve-ra, je ďa-le - ko o-do-mňa mi - lý môj.

2. Odomňa, môj milý,
a ja od milého,
vera sme ďaleko
jeden od druhého.

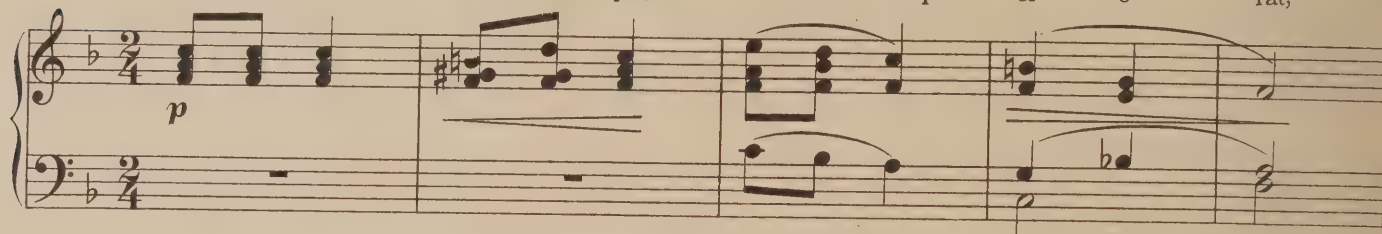
3. Prídže ma, šuhajko,
dnes večer potešiť,
prídi tvú ručinku
na mú hládku vložiť.

4. Čože je mne z toho
keď si ju položím,
keď ja mej hubenky
k tvojej nepriložím.

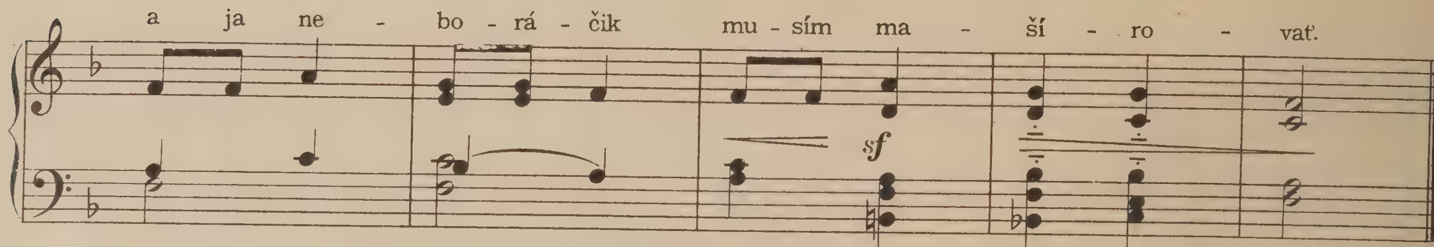
13. (913.) Bude jar, bude jar...

Andantino

1. Bu - de jar, bu - de jar, bu - dú chlap - ci o - rať,

a ja ne - bo - rá - čik mu - sím ma - ší - ro - vať.

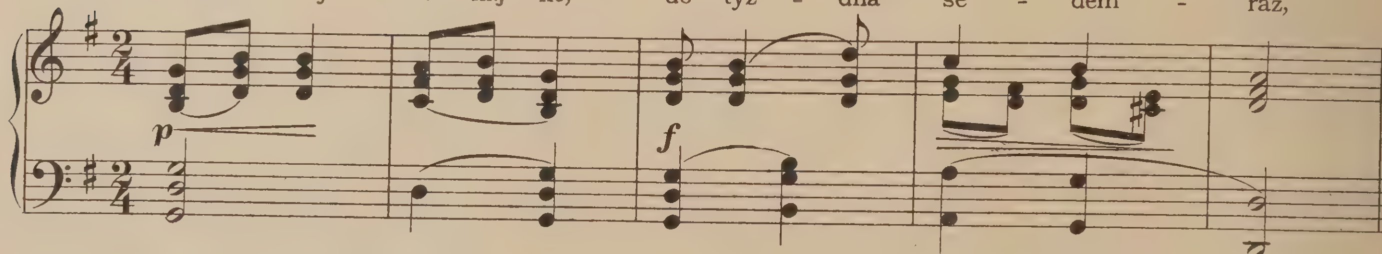
2. Bude jar, bude jar,
budú chlapci kosiť,
a ja neboráčik
musím šablu nosiť.

3 A šabla nie moja,
pána cisárova,
on mi ju daroval,
aby s ňou bojoval.

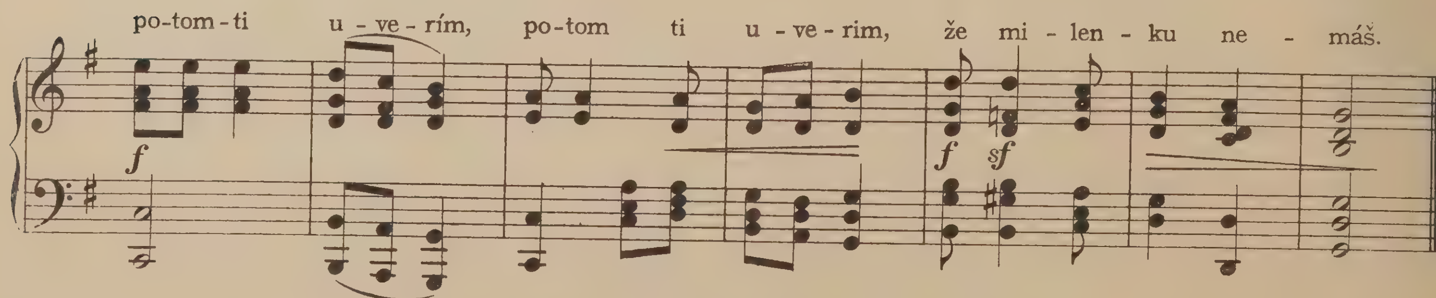
14. (914.) Chodievaj šuhajko...

Moderato

1. Cho - die - vaj šu - haj - ko, do týž - dňa se - dem - ráz,

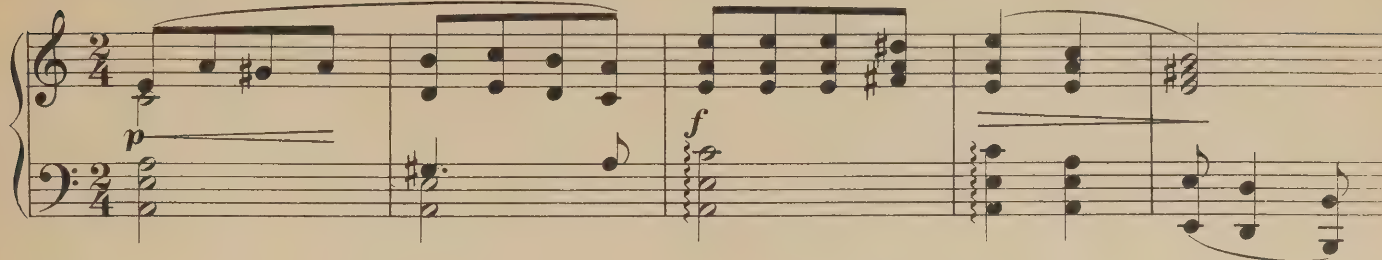
po-tom - ti u - ve - rím, po-tom ti u - ve - rim, že mi - len - ku ne - máš.

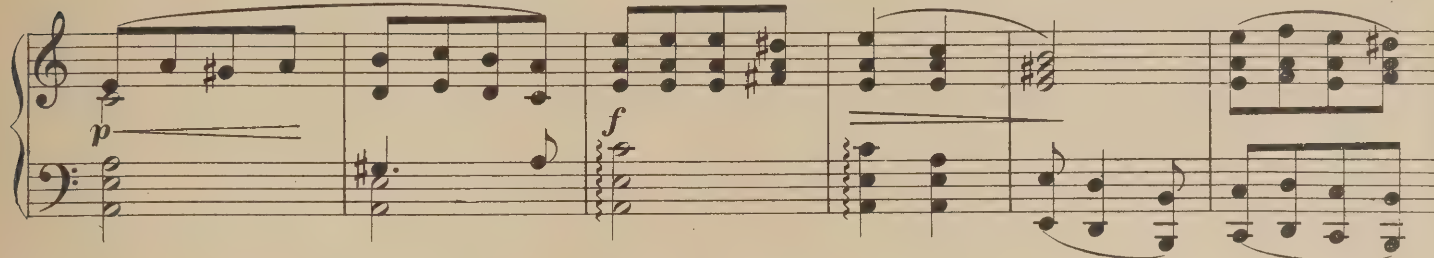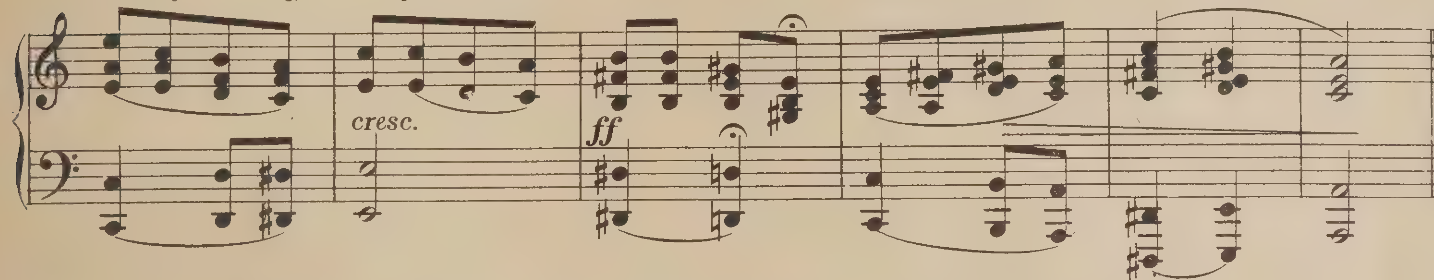

2. Trávička zelená,
na nej je biely kvet,
|: nenechám ťa, dievča, :|
za celý Boží svet.

15. (915.) Chodieval k nám švárny šuhaj...

Rubato
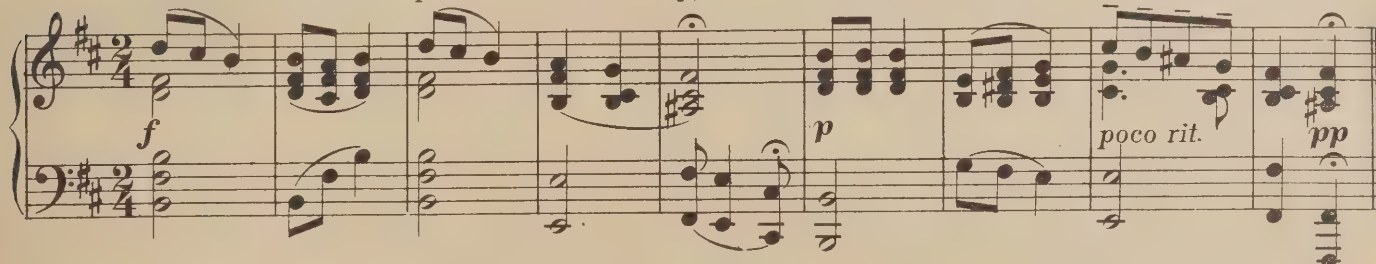

16. (916.) Chodila Anička po zeleném...

(V. F. B.)
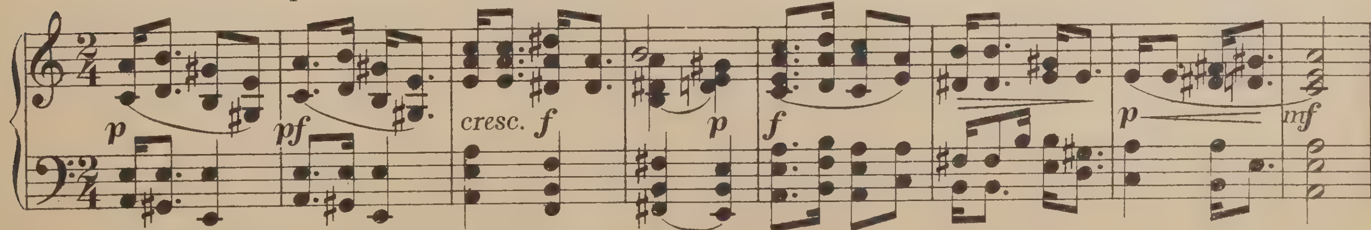
Rubato

2. Prišiel k nej myslivec
prešvárny mládenec:
„Poď, Anička, slúžiť,
nebudeš nič robiť."

17. (917.) Chodi Janko...

Rubato.

2. „Ach, Janičko, mé srdiečko,
príjdi večer k nám,
uvila som ti pierečko,
veru ti ho dám!"

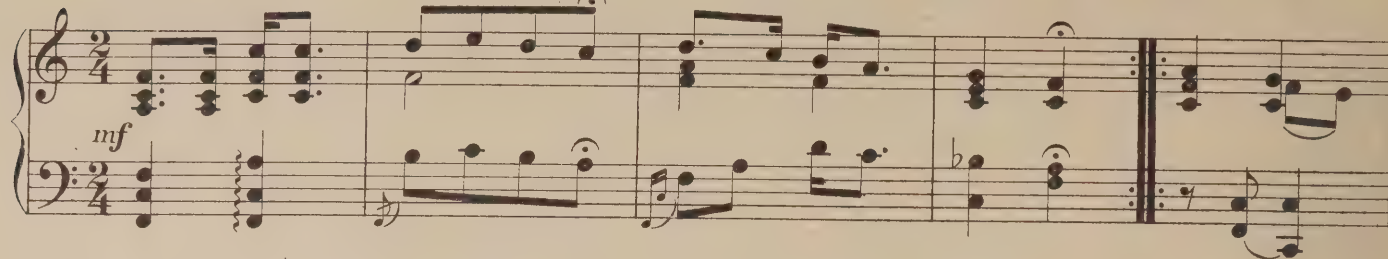
3. „Aké si si ho uvila,
také si ho maj,
pojdeš zajtrá do kostola,
za ňadra si daj!"

18. (918.) Chválu tebe, marný svete...
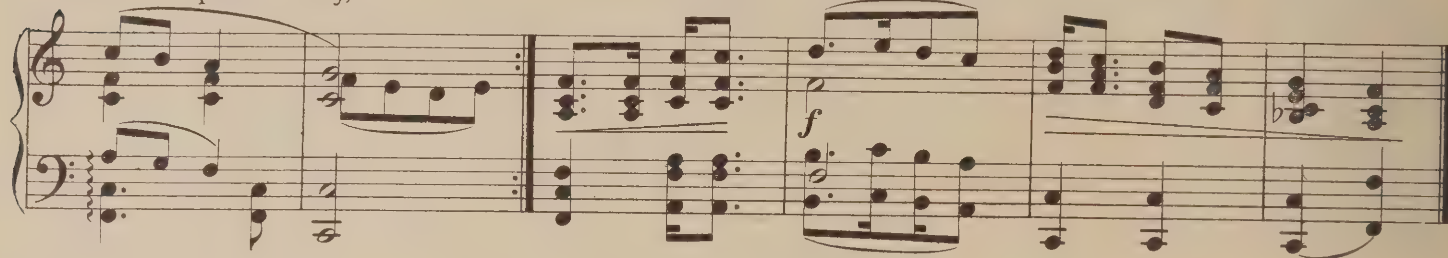
(Svadobná.)

Rubato

1. Chvá - lu te - be, mar - ný sve - te, chvá - lu te - be vzdá - vam, lú - čim
a do rá - ja, do roz - ko - še cho - diť už pre - stá - vam, mlá - den -

sa už s va - mi,
ci a pan - ny,
pod vie - ne - čkom pod ze - le - ným ne - bu - dem viac s vá - mi.

2. |: A ja som si vyvolila
tri stavy na hlavu, :|
prvý: stav pannenský,
druhý: stav mládenský,
a ja som si vyvolila
tretí stav: manželský.

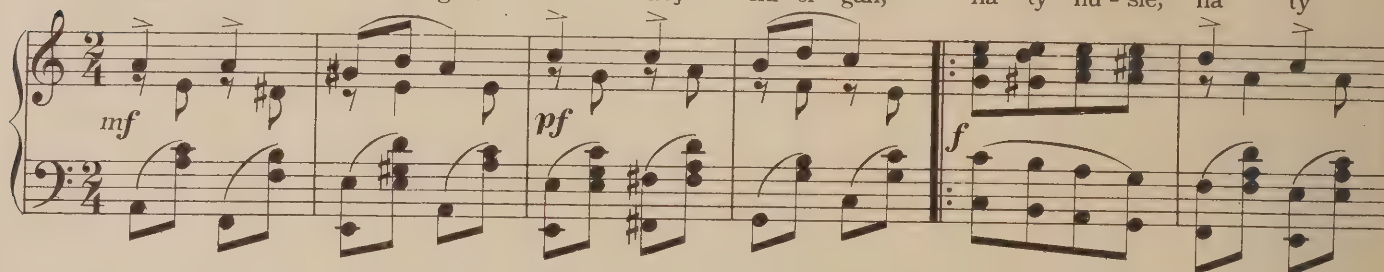
3. S Bohom buďte môj tatičko,
spolu aj s mamičkú,
ostatný raz vám ďakujem,
ľúbam vám ručičku,
bratia, sestry moje,
tí ma vystrájaju
kde som sa ja vychovala,
bývať mi nedaju.

(od prostriedku:)
Aj vy, mé družičky,
pekne vám ďakujem,
pochválen buď Ježiš Kristus,
až na veky. Amen.

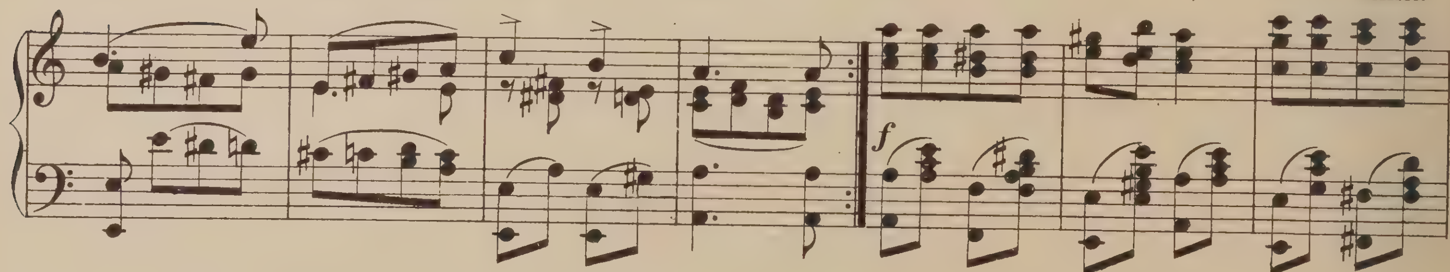
19. (919.) Čárdáš, buzogáň...

Moderato
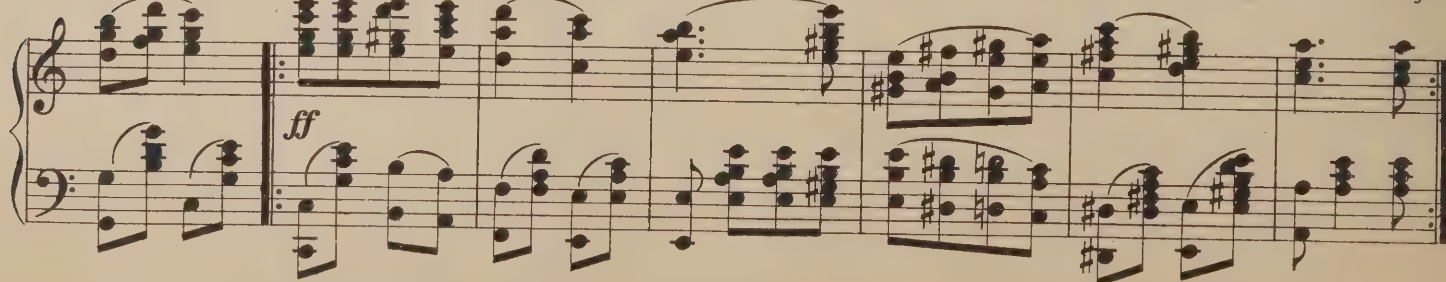
1. Čár - dáš, bu - zo - gáň, za - hraj mi ci - gáň, na ty hu - sle, na ty

gaj - dy, čo tu ne - chal Ga - ri - bal - di. 2. Ga - ri - bal - di ho - vo - rí, že sa Nemca

ne - bo - jí, a Ne - mec mu zas ho - vo - rí: „Ga - ri - bal - di je chlap do - brý!“

20. (920.) Čiaže je to rolička...

Allegretto

2. |:Štyri kozy a k tomu piata ovca,:|
|:to kŕdel môjho otca.:|

21. (921.) Čie sa to kačky...

Rubato

2. Zapáčilo sa mi
diovča na majeri,
ale mi ho nechcú dať,
ale mi ho dadia
ešte odprevadia,
len ma chcú s ním trucovať.

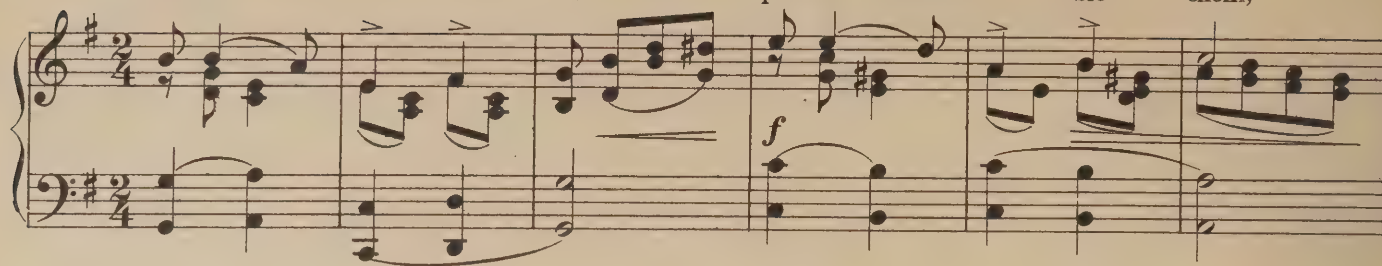
22. (922.) Či to zvony zvonia... (Šajba.)

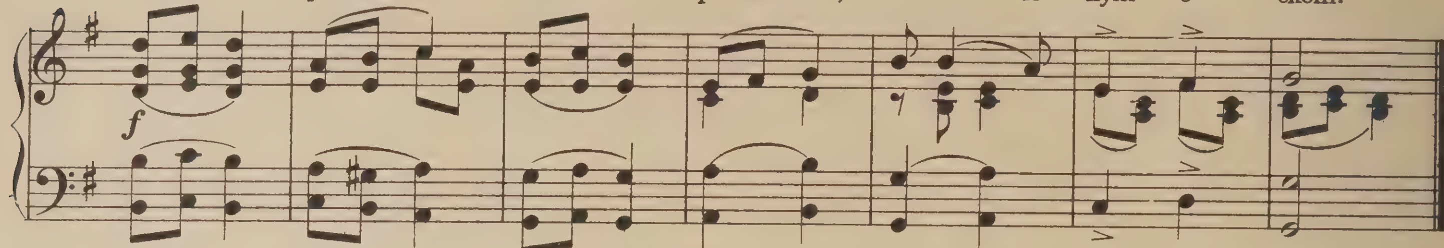
Rubato

2. Zvony to nezvonia,
organy nehraju,
len to tie šajbianske
diovčence spievaju.

23. (923.) Čo bolo, to bolo...

Moderato

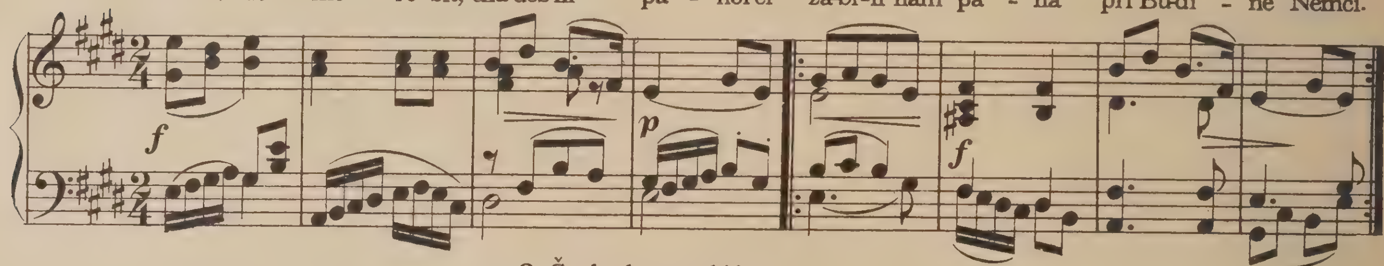

2. So zeleným vzalo,
s červeným mi dalo,
|: Pane večný Bože, :|
čo to znamenalo!?

24. (924.) Čo budeme robiť...

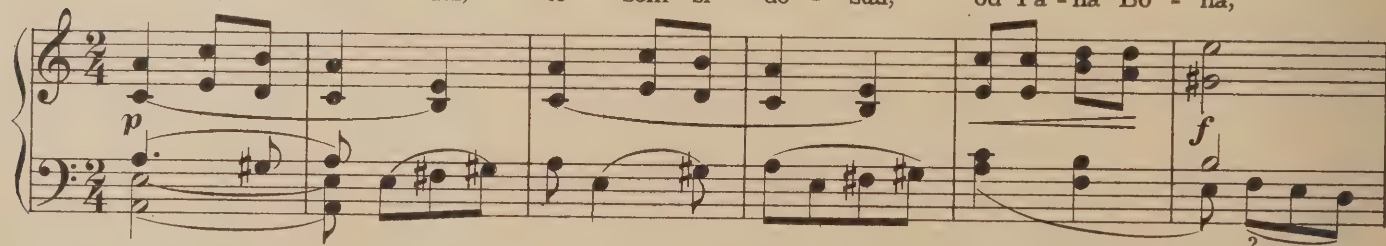
Allegretto

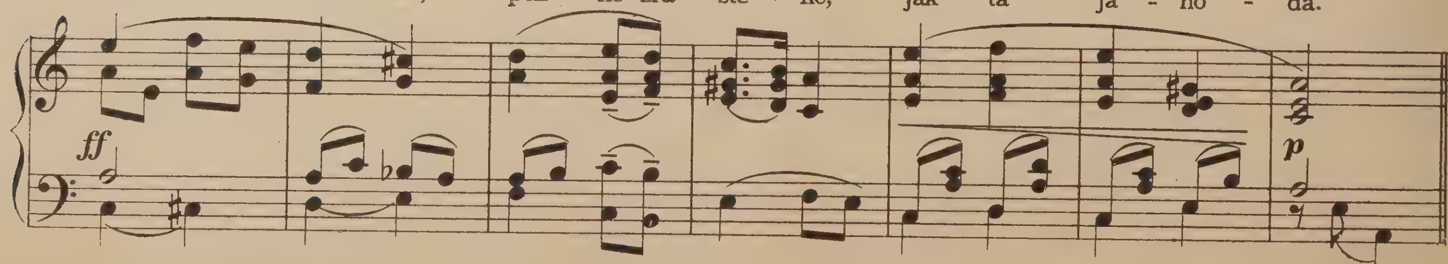

2. Čo budeme robiť,
už sme porobili,
budeme sa váľať
s vršku do doliny.

25. (925.) Čo som si žiadal...

Moderato

2. O - či - čky čier - ne, lí - čka čer - ve - né, mej mi - lej krá - sa,

p *f*

či cho-dím, či spím, vždy za ňou my - slím, po - ko - ja ne - mám.

ff

Andante

26. (926.) Dievča z borovici...

1. Diev - ča z bo - ro - vi - ci, na - var šu - šo - vi - ci!

f

„Ja by na - va - ri - la, čím by o - ma - sti - la?

rit. *pp*

2. Pojdem k mäsiarovi
kúpim si tam loja,
bude zapražená
šušovica moja.

Moderato

27. (927.) Dolina, dolina, cez ňu...

1. Do-li - na, do-li - na, cez ňu je chod-ní - ček, do-li - na, do-li - na, cez ňu je chod-ní - ček,

mf *f* Ped. *

kde-že sa mi po - del, kde-že sa mi po - del, ten môj mi - lov-ní-ček, ten môj mi-lov - ní - ček.

mf *f* *con Ped.*

2. Kdeže sa mi podel?
Voda mi ho vzala.
|: Škoda ho na stokrát, :|
|: švárneho šuhaja! :|

28. (928.) Doliny, doliny...

Rubato

2. Nemáš ty takovej zeliny,
aby si zhojela mé rany,
ty o mňa nestojiš,
Boha sa nebojíš,
ty byś ma vložela
do jamy.

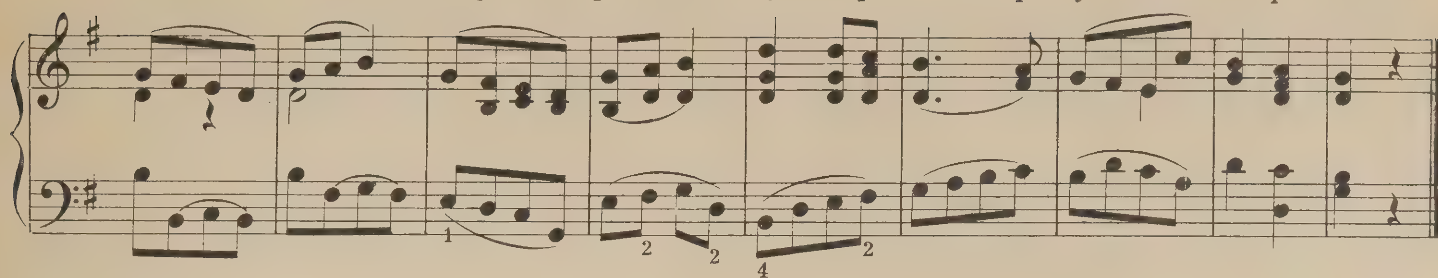
29. (929.) Dolu dolinami...

Rubato

2. V čiernej zemi leží,
on tam odpočíva,
on sa mne nespýta,
ak sa mu čeľaď má.

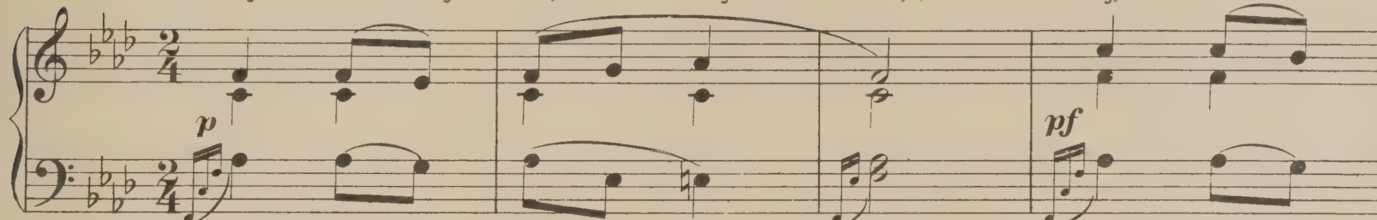
30. (930.) Ej, lipa, lipa...

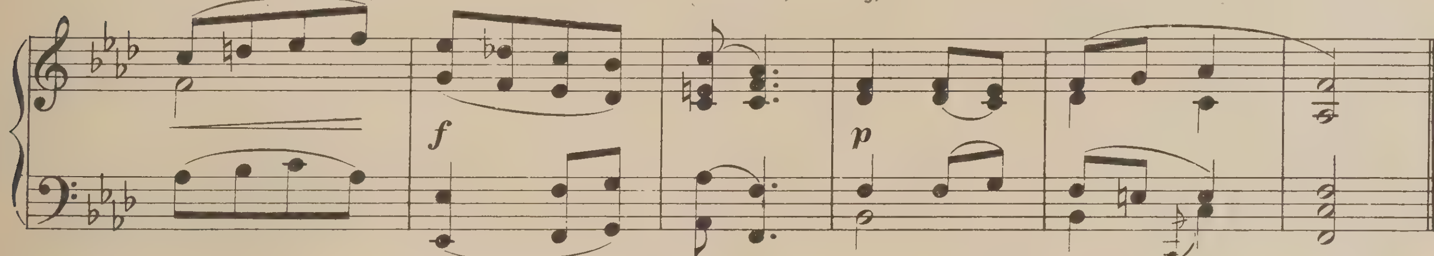
Allegretto

31. (931.) Ej, rozmajrin, rozmajrin...

Rubato
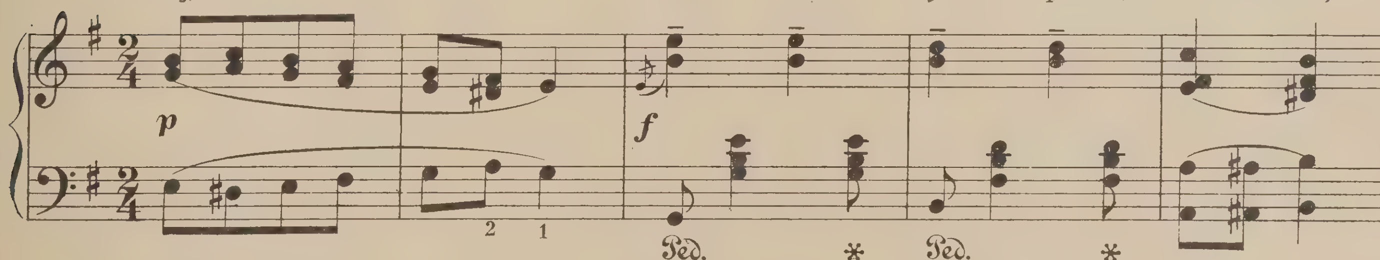

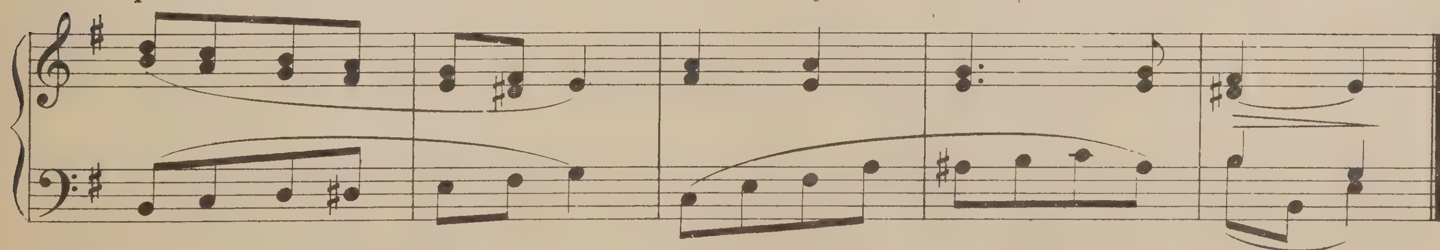
2. |: Ej, zavaľže sa, zavaľ, :|
|: ej, len mi ho nepolám! :|

3. |: Ej, veru ti na zajtrá, :|
|: ej, pierečko z neho dám." :|

32. (932.) Ej, sklenička sklenená...*)

Allegretto (Mikušovce.)

2. Urobel ca velikú, pozdrav Pán Boh sklenára,
my sme toho radzi, moji kamarádzi!

*) Srovnaj č. 747

33. (933.) Ej, už sa k jary bliži...

Rubato

1. Ej, už sa k ja - ry blí - ži, ja - sno sln - ko svie - ti, vtá - čen - ce spie - va - ju, stro - my ze - le - ňa - ju, a vo - ňa - ju kve - ty.

f *p* *p* *pf* *mf* *sf* *p*

34. (934.) Hajovenky, háj...*)

Andantino

Ha - jo - ven - ky háj, pod ze - le - ný háj! Pod ze - le - nú bu - ko - vi - nu do - ne - sie - me vám no - vi - nu, ha - jo - ven - ky, háj, pod ze - le - ný háj!

p *mf*

35. (935.) Hej, haj, hej, haj, zelený háj...

Risoluto

1. Hej, haj, hej, haj, ze-le-ný háj, hej, haj, hej, haj, ze-le-ný háj!

f

*) Na Kvetnú nedeľu, keď chodia so stromkom

Do-ma šu - haj - ku, do-ma šu - haj - ku, do-ma šu - haj - ku, do-ma lé

1. haj. 2. haj. 2. Do - ma lé - haj na la - vi -

ci, do - ma lé - haj na la - vi - ci,

tam, kde lé - ha - ju, tám, kde lé - ha - ju,

tam, kde lé - ha - ju šu - ha - ji - ci. 2. ci.

36. (936.) Hej, hora moja, hora...

Rubato

1. Hej, ho-ra mo-ja, ho-ra! Čo ma do nej vo-lá? Vo-lá ma má mi-lá: „Hej, poďsem duša mo - ja!"

2. Hej, bodaj si sa, bodaj,
tolkorazy potkol,
kolkorazy si sa,
hej, môjho líčka dotkol.

3. Hej, bodaj si zkamenel,
ako v hore skala,
keď si ma vyzradil,
hej, že som ťa bozkala.

37. (937.) Hej, kúlalo še, kúlalo...

Rubato

Hej, kú-la-lo še, kú-la-lo, kú-la-lo, kú-la-lo, to čer-ve-né ja-blú-čko, hej, tu še o-no kú-la-lo, kú-la-lo, kú-la-lo, ku má mi-lej ľa-húč-ko.

38. (938.) Hej, popusť, žandár...*)

Rubato

1. „Hej, po-pusť, žan dár, po-pusť, ru-či-čky ma bo-lia!“ „A ja by po-pu-stil, pá-ni ne-do-vo-lia, pá-ni ne-do-vo-lia.“

2. Hej, vy páni, páni,
Pan Boh vás pobije,
za tú peknú Slovač,
|:čo po zemi hnije.:|

39. (939.) Hej, povedzže mi, povedz...**)

Rubato

1. Hej, po-vedz-že mi po-vedz, Jan-ko Dl-ho-po-lec, keď ma bu-dú ve-šať, či to bu-de bo-lec?

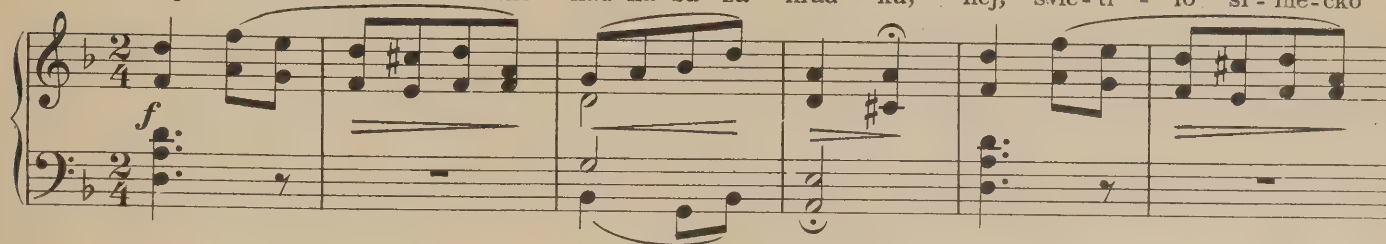
2. Hej, a ja ti nepoviem,
lebo ja sám neviem,
ja svoju slobodu
tu v hárešte želiem.

*) Srovnaj c. 27. 723.
**) Srovnaj c. 675.
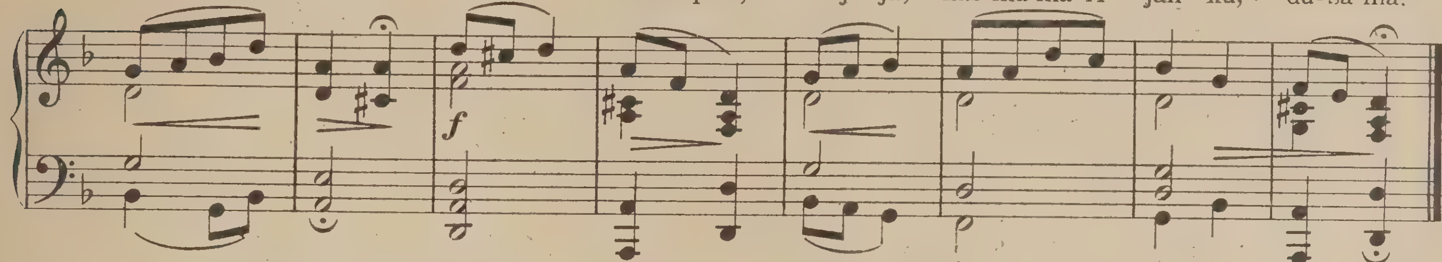
40. (940.) Hej, svietilo slniečko...

Rubato

1. Hej, svie-ti - lo sl-nie-čko nad na-šú za - hrad - ku, hej, svie-ti - lo sl-nie-čko

nad na-šú za-hrad-ku, te-ši-li sa chlap-ci, ho-ja-ja, náš-mu ma-ri - ján-ku, du-ša má.

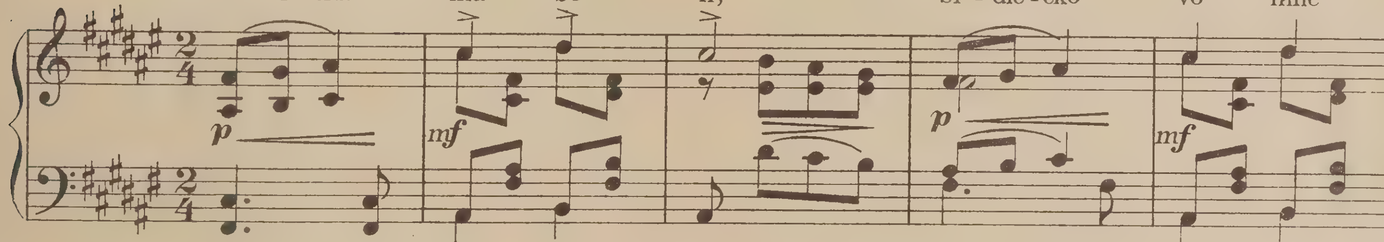
2. |:Hej, netešte sa, chlapci,
nášmu marijanku,:|
u súsedov maju, hojaja,
drobnú fijalenku, duša má.

3. |:Ej, čo ma po fijalke,
keď mi nič nevonia,:|
čo ma po dievčati, hojaja,
keď mi nenie k vôli, duša má.

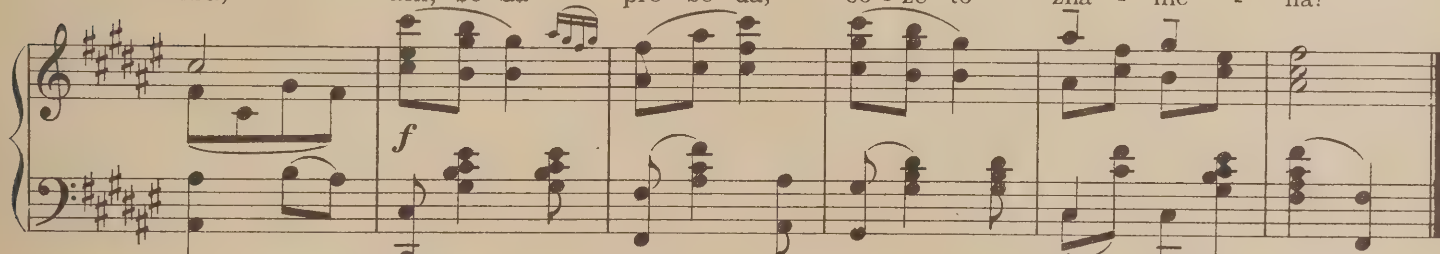
41. (941.) Hlavička ma bolí...

Andante

1. Hla-vi-čka ma bo - lí, sr-die-čko vo mne

hrá, ach, be-da pre-be-da, čo-že to zna - me - ná?

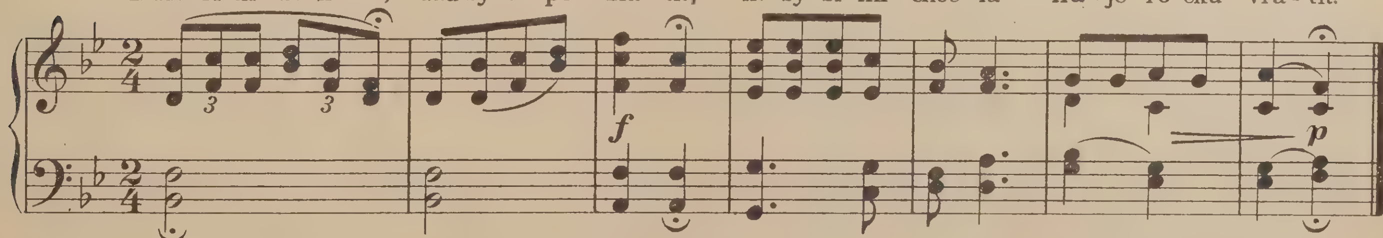

2. Znamená, znamená,
že mi Boh dobre dá,
a ja si tak myslim,
že ja ľúbiť musím.

42. (942.) Horička buková...

Rubato

1. Ho-ri-čka bu-ko-vá, dau by ťa po-zlá-tiť, ke-by si mi chce-la fra-je-rô-čku vrá-tiť.

2. Ani mi je vršok,
ani rovienočka,
už ma obnecháva
moja frajerôčka.

3. Frajerôčka moja
nenechajže ma len,
deže si ja takú
frajerôčku najdem!

4. Čo si ju aj najdem,
to nebude taká,
veď je frajerôčka
nie každá jednaká.

43. (943.) Jaj, valacha zabili...

Rubato

Jaj, va - la - cha za - bi - li, ba - ču o - be - sí - li,

ho - nel - ní - ci pla - čú: Ško - da náš - ho ba - ču, ško - da náš - ho ba - ču.

44. (944.) Javorovie koliešťatká...

Andante (Šajba)

1. Ja - vo - ro - vie ko - lie - šťat - ká, kde ste sa mi gú - ľa - ly?

Vtej By - stri - ci, na tej rov - ni, ej, haj, tam sa mi zlá - ma - ly!

2. Koliešťatká za zlámaly,
kone mi stáť nechcely,
išiel šuhaj dievča pýtať,
ej, haj, dať mu ho nechceli.

45. (945.) Kamáratky naše...

Andantino

1. Ka - ma - rát - ky na - še, už sa ro - zej - de - me, na trá - vu ze - le - nú

spo - lu ne-pôj-de - me, na trá-vu ze-le-nú spo - lu ne-pôj-de - me.

2. Kade sme my išly,
všade sme spievaly,
|:jako by lieskovské
zvony vyzváňaly.:|

3. Zvony to nezvonia,
hudci to nehraju,
|:lež si to lieskovské
dievčence spievaju.:|

46. (946.) Kamarát moj milý...

Rubato

Ka - ma - rát môj, mi - lý, ver, som už o - pi - lý,

veď sa mi klo-bú - čik na hla-vi - čky krí-vi, na hla-vi - čky krí - vi.

47. (947.) Kdeže, ty, Janíčko...*)

(Šajba)

Andante

1. Kde-že ty, Ja - ní - čko, kde ma-ši-ru - ješ? kde-že ty, Ja - ní - čko,

kde ma-ši-ru - ješ? keď sa stvo-jim ko ňom pred tým na - ším dom-kom ne-pred-sta-vu - ješ!

2. |:Ja by sa predstavil
mamka mi bráni;:|
„Veď si ty, Janíčok,
sivý holubíčok,
už odobraný.“

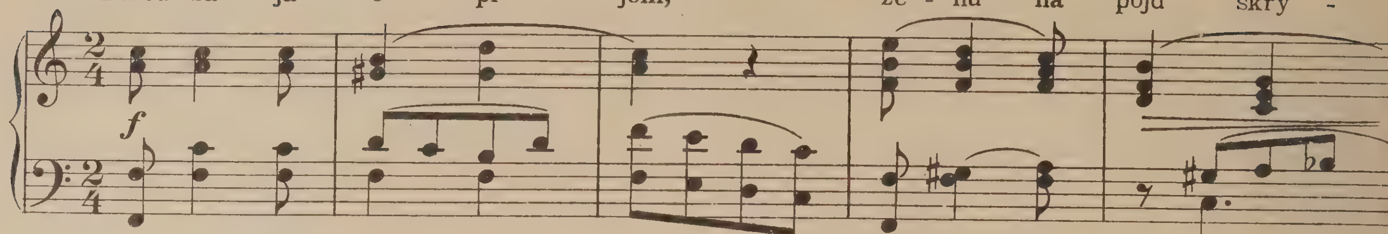
3. |:„Veď som sa zverboval
už na tri rôčky,:|
podajže mi milá,
holubička sivá
tvé biele rúčky!“

*) Srovnaj č. 555.
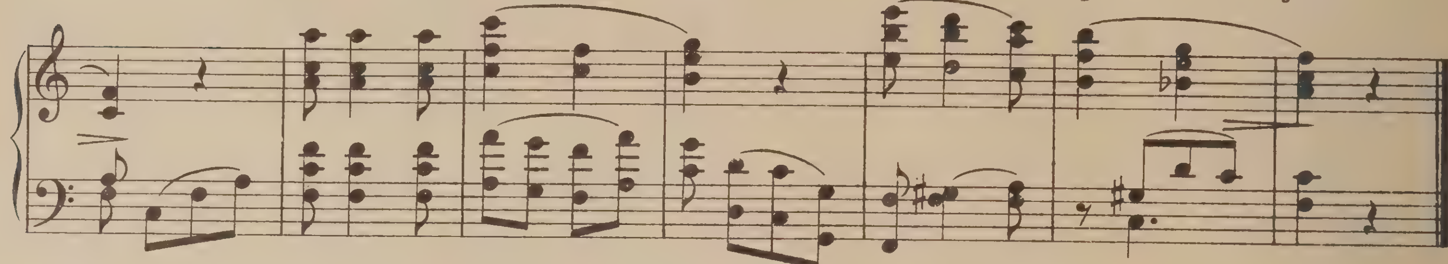
48. (948.) Keď sa ja opijem...

Allegretto

1. Keď sa ja o - pi - jem, že - nu na pôjd skry -

jem, po - sy - pem po - po - lom, spi že - na spo - ko - jom.
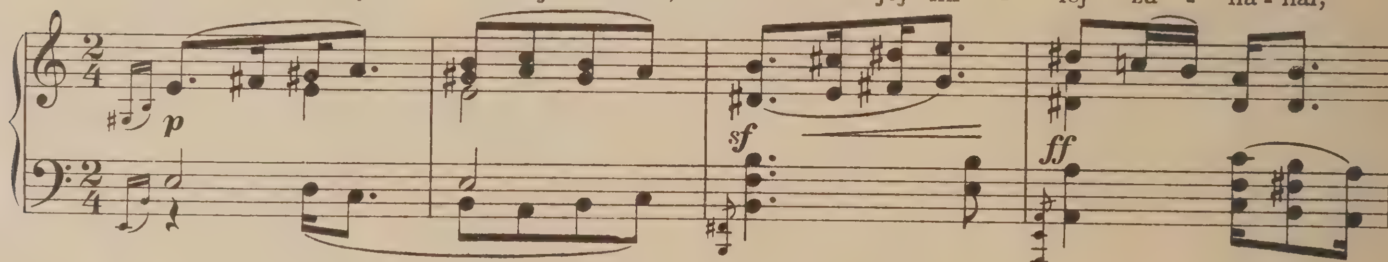

2. A ja ty napíšem
červeným plajbásom,
| ktožeby banoval
za takým mamlasom.

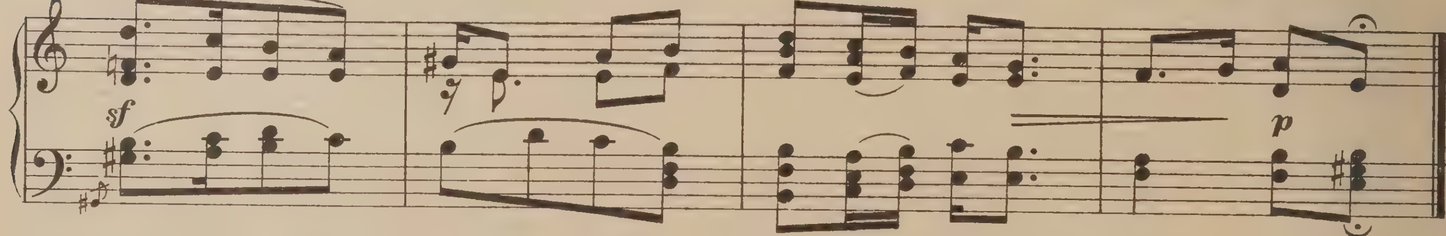
49. (949.) Keď sa milý na vojnu bral...

Rubato

1. Keď sa mi - lý na voj - nu bral, tak svo - jej mi - lej za - na - hal,

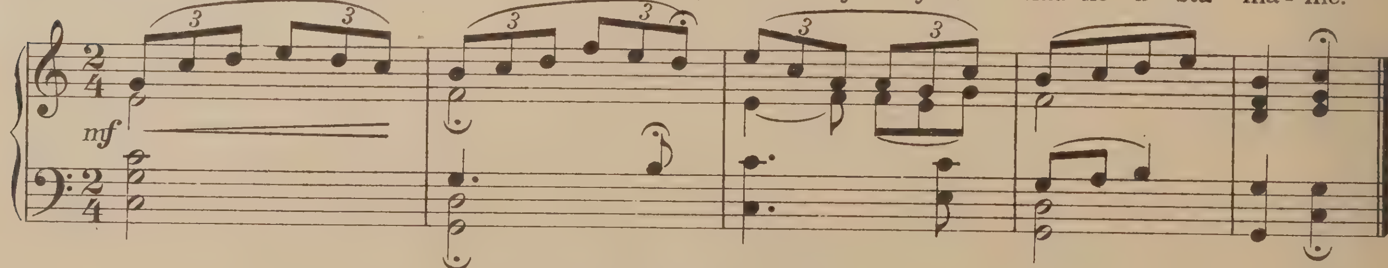
a - by sa ne vy - dá - va - la, se - dem ro - kov naň ča - ka - la.

50. (950.) Keď sa my s má milou...

Rubato

Keď sa my s má mi - lou v ne - de - lu boz - ká - me, ve - ru my do týž - dňa slad - ké ú - sta má - me.

2. Keď sme sa my milá,
rozlučovať mali,
aj tá zem plakala,
na ktorej sme stáli.

51. (951.) Keď som išiel cez to pole...

(Šajba)

Moderato

1. Keď som i-šiel cez to po-le, cez ten há-jik ze-le-ny,
po-stre-tol som švár-nô diov-ča, ma lo-ve-niec ze-le-ný;

ja jej spo-zdra-ve-ním, o-na nič ne-vra-ví o-na sa len na mňa hne-vá, že ja k nej ne-cho-dím.

2. Čo sa ty máš na mňa hnevať,
veď som ti ja povedal,
keď som prišiel pod váš oblok
tri razy som zavolal;
nechcelas' hore vstať,
že sa ti chcelo spať,
zavolal som: „S Pánom Bohom,
môžeš aj ďalej spať!"

3. Zavolal som: S Pánom Bohom,
ostaň zdravá má milá
keď ty mne nechceš otvoriť,
otvorí mi aj iná.
Dverká otvárala,
žalostne plakala,
počkaj, milá obanuješ,
frajerôčka moja!

52. (952.) Keď som išiel od nej...

Andante

1. Keď som i-šiel od nej, od fra-jer-ky ver-nej,
o-ba sme pla-ka-li, sl-zy nám pa-da-ly do fier-tu-šky tvo-jej.

2. „Neplač, milá neplač,
nemáš čo plakati,
otváraj truhličku,
a daj mne hubičku,
a vykladaj šaty."

3. Ona mu vyloží
tri biele košele,
„Kdo ti ích, šuhajko,
mé verné srdienko,
vo vojne vyperie!"

53. (953.) Keď som plela len...

Poco allegretto

Ked'som ple - la len, ne - ve - de - la sem, že ma mé sr - dieč - ko bo - lí, že môj mi - lý in - de cho - dí, ne - ve - de - la sem. Keď som ple - la mak, ško-da na sto - kráť, ško - da náš - ho mi - lo - va - nia, že ne - tr - vá do sko - na - nia, ško-da na sto - kráť.

mf *p* *cresc.* *f* *p*

54. (954.) Kej ja pojdem na tú vojnu smutný...

Andante (Súľov)

1. Kej ja poj-dem na tú voj - nu smut - ný, na tú voj - nu,

f

ko-mu ja za - ne - chám svo-ju mi-lú, ko-mu ja za - ne - chám svo-ju mi - lú.

ff

Ped. * Ped. * Ped. *

2. Zanechám ja svoju milú
môjmu kamarátu,
|:kým sa ja navrátim
z vojny domov.:|

3. Ja sa z vojny nenavrátim,
domov nenavrátim,
|:nezaplače za mňou,
otec, mati.:|

55. (955.) Kej ma ty, má milá, nesceš...

Allegretto — M. Hradná

Kej ma ty, má mi - lá ne - sceš, hľa-daj si fra - je - ra,

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

de sceš ja si len za vr - šek zaj - dem, a ja si fra - jer - ku naj - dem.

f

56. (956.) Konope, konope, zelené konope, kto...

Andante

1. Ko-no-pe, ko-no-pe, ze-le-né ko-no-pe, chto-že te-be, mo-ja mi-lá, na ok-no za - klo-pe.

p *f* *rit.*

2. Zaklope, zaklope
šuhajko voľačí,
lebo sa mu zaľúbily
moje čierne oči.

57. (957.) Kukala kukučka...

1. Ku-ka-la ku-kuč-ka o-ko lo cho-tá-ra, ke-by mi dal Pán Boh fra-je-ra boj-tá-ra.

Rubato

p *mf* *f*

2. Frajera bojtára a juhása muža,
aby rozkvitala, jak v zahrade ruža.

58. (958.) Mala som ja rukávce...

Andantino

1. Ma - la som ja ru - káv - ce, ru - káv - ce, da - la som ich ci - gán - ce, ci - gán - ce, a ty čier - na ci - gán - ka, za - ča - ruj mi šu - haj - ka, a ty čier - na ci - gán - ka za - ča - ruj mi šu - haj - ka.

mf *sf* *f*

con Ped.

2. Ja ti budem |:čarovať:| |:štyri groše, lebo päť,
ty mi musíš |:niečo dať:| bude šuhaj, ako kvet.:|

59. (959.) Mať moja, mať moja...

Rubato

1. Mať mo - ja, mať mo - ja, za dvo - ma ho - ra - ma, za dvo - ma ho - ra - ma, už ma hláv - ka bo - lí, ej, čo pla - čem za va - ma.

f *ff*

2. Hlavička ma bolí |:len tak pobolieva:|
že ste ma mať moja, ej, mladú odomrela.

3. Už sa tá fijalka |:dávno vysypala:|
už sa moja mamka, ej, dávno rozsypala.

60. (960.) Moje žluté vlasy...

Andante (Zarieč)

Mo-je žlu-té vla-sy, ško-da va-šej krá-sy, už vás mo-sím za-ví-jac, za-ví-jac, a vy mé dru-ží-čky, mo-je to-va-ry-šky, už vás mo-sím za-bý-vac.

f *f* *pf*

61. (961.) Načo si sa, milý...

Rubato

Na-čo si sa mi-lý, v so-bo-tu zver-bo-val, ej, na-čo-že si sa ša-bli-čke zra-do-val? Čer-ve-ným čiž-mi-čkám, bie-lej ko-šie-le-čke, ej, na-ro-bil si žia-lů, ej, tvo-jej fra-je-re-čke.

f *sf* *ff*

62. (962.) Na Dunaji šaty perú...

Allegretto

1. Na Du-na-ji ša-ty pe-rú, a vo-ja-ci ma-ší-ru-ju;
za-zre-la mi-lá mi-lé-ho, dá-va-la sto zla-tých za-ne-ho.

2. „Po-čkaj mi-lý, vy-me-ním ťa, dám sto zla-tých, vy-me-ním ťa!"
„Ne-da-ju, mi-lá, ne-da-ju, bo mňa do voj-ny vo-la-ju."

mf f ff Ped. * Ped. *

63. (963.) Na jamnických lúkach...

Rubato

Na jam-ni-ckých lú-kach, ej, dal mi mi-lý

f

du - kát, a ja je - mu pe - ro, ej, a - by bo - la je - ho.

2. Dukát sa mi ztratil,
myrta v perku zvädla,
ale naša láska
v ničom nepobledla.

3. Keď pôjdem na lúky,
umyjem si ruky,
nahrabem si sena
po samé kolená.

4. Zaspievam do hája,
nech letí ozvena:
že je naša láska
ako vymodlená.

64. (964.) Na tichom Dunaji...

V. F. B.

Rubato

1. Na ti - chom Du - na - ji ka - či - čky sa pe - rú, vez - mi, mi - lý, flin - tu, vez - mi, mi - lý, flin - tu, za - strel vo - la kte - rú.

2. Tebe bude mäso,
a mne bude pero,
|: žeby sme vedeli :|
kde budeme ktorý.

65. (965.) Nevydala by ja še...

Rubato

Ne - vy - da - la by ja še, ni za ce - lý Tre - bi - šov, ke - by me po - bo - škal ru - ža la - li - ja, la - li - ja, pi - sár no - tá - ri - u - šov.

66. (966.) Od Súče k Trenčínu...

Andantino

1. Od Súče k Tren - čí - nu ce - sta u - šlia - pa - ná,

p

Ped. *

Ped.

ve - dú ka - sen-tír-ke, ve - dú ka - sen-tír-ke švár - ne-ho šu - ha - ja.

ff

con Ped. *

2. A keď ho už viedli,
na frajerku volal:
|:„Frajerenka moja,:|
verbovať ma nedaj!“

3. „Kdo ti je, môj milý,
kdo ti je príčina?“
|:„Súčanský pan richtú,:|
skala ho zabila!“

4. Skala ho zabila,
aby ho Boh trestal,
|:pretože falešný:|
falešný list písal.

5. Písal ho on, písal,
na ten papier biely,
|:aby sa prešporské:|
kasárne plnily.

67. (967.) Povedal si u farára...

Andantino

1. Po - ve - dal si u fa - rá - ra, že ma vez - meš

mf

cresc.

na Mi-cha - la, ter - min pre - šiel po Mi-cha - le, a ty

cho - diš ka-de ta-de, a ty cho - diš ka-de ta - de.

2. Povedal si, že ma vezmeš,
keď na hore žitko sožneš,
už si sožal i poviazal,
|:ešte si ma predsa nevzal.:|

68. (968.) Povedzže mi, moja holubička...

Andante

Po-vedz-že mi, mo-ja ho-lu-bi-čka, čia-že je to pod ho-rou pše ni-čka? Te-raz mo-ja, po-tom bu-de na-ša, keď poj-de-me spo-lu od so-bá-ša.

p

69. (969.) Pred nami je zahradečka...

Moderato

Mikušovce

1. Pred ma-mi je za-hra-de-čka, v za-hra-deč-ce fi-a-le-čka, roz-ma-rín ze-le-ný, oj, šak mi pek-ne vo-ní.

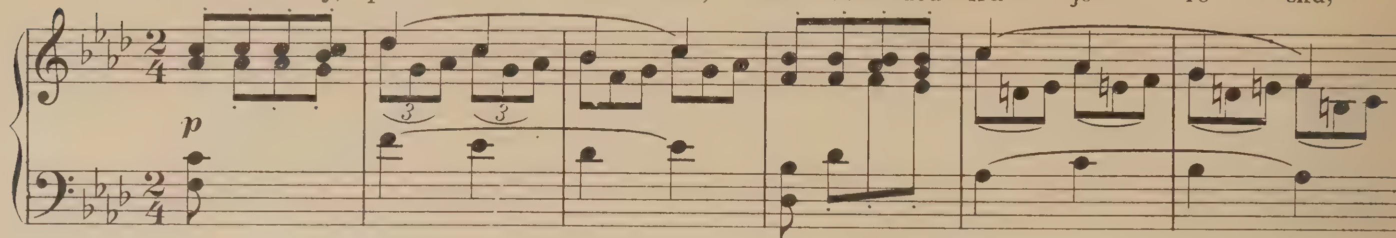
2. Kej sa chlap-ci do-ve-dze-li, na roz-ma-rín cho-je-va-li, cho-je-va-lo ich moc, oj, kej bu-la tma-vá noc.

p *f* *p* *f*

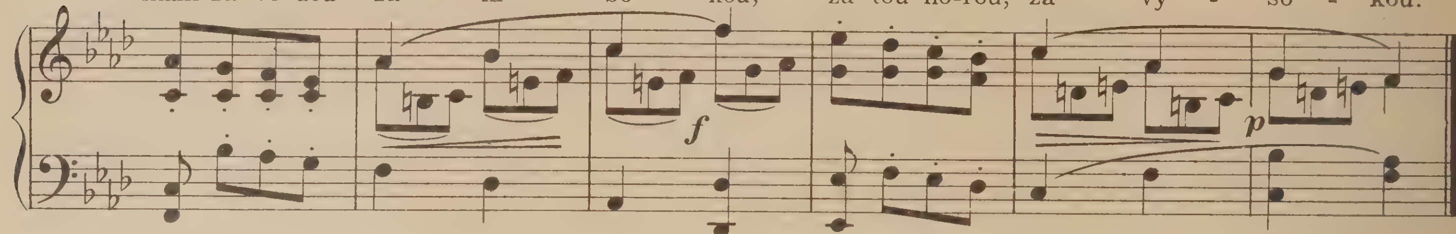
70. (970.) Prevez ma ty, prievozníčku...

Allegretto

1. Pre-vez ma ty, prie - voz - ní - čku, mám za vo-dou fra - je - re - čku,

mám za vo-dou za hl - bo - kou, za tou ho-rou, za vy - so - kou.

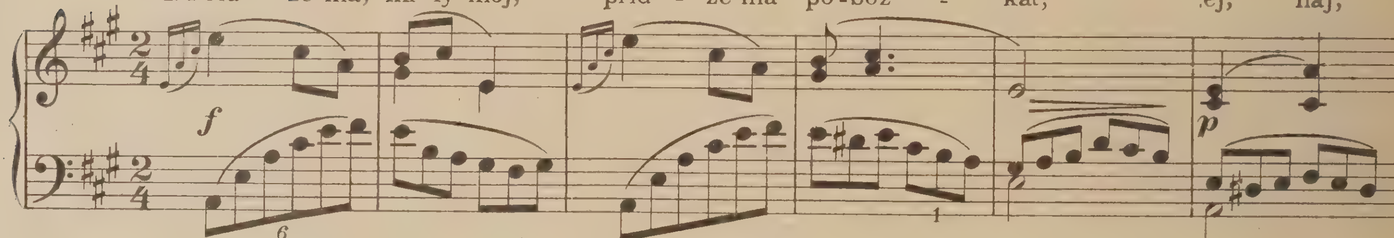

2. Nemám člnka, nemám vesla,
všetko mi to voda zniesla,
prišiel príval od Kriváňa,
zabral všetko do Komárna.

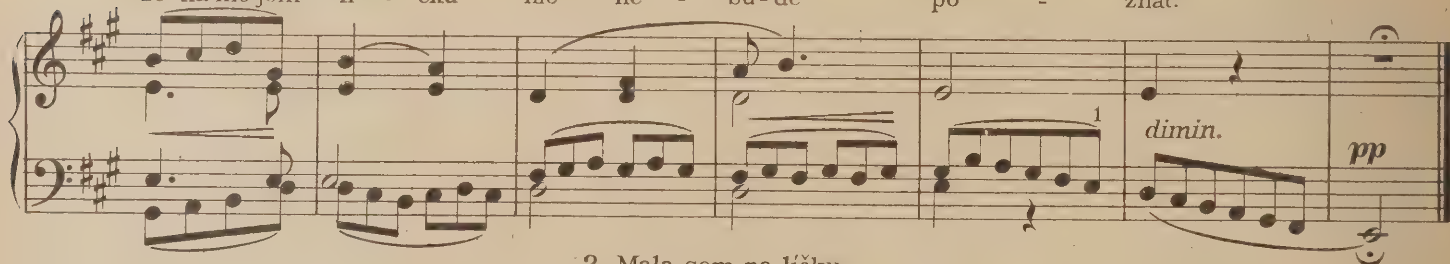
71. (971.) Príďže ma, milý môj...

Andante

1. Príď - že ma, mi-lý môj, príď - že ma po-boz - kať, ej, haj,

že na mo-jom lí - čku nič ne - bu-de po - znať.

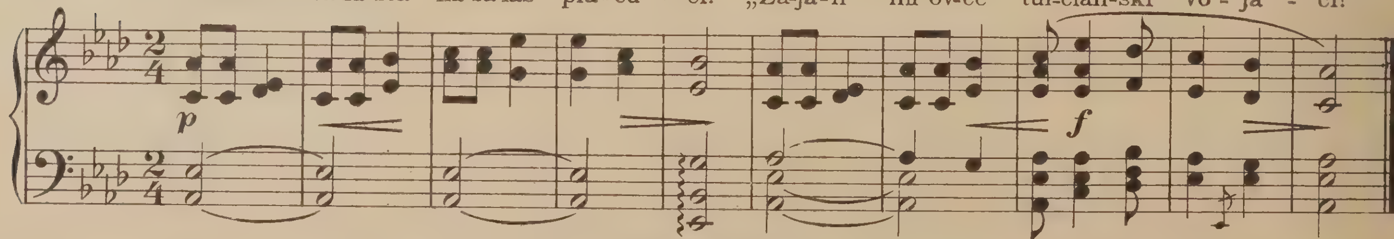

2. Mala som na líčku
červenô znamenia,
ej, haj, čo ma bozkavalo
moje potešenia.

72. (972.) Prišlo mi valašťa...*)

Andantino — Biela Voda pod Detvianskou Poľanou

1. Pri-šlo mi va-la-šťa na-sa-laš pla-čú - ci: „Za-ja-li mi ov-ce tur-čian-ski vo - ja - ci!"

2. Počkajte, zastaňte,
s mojimi ovcami,
valaštičku zvrtnem,
ta ja pojdem s vami!

*) Povstala r. 1919., ked turčianski dobrovolníci strážnu službu konali pod Poľanou.

73. (973.) Pyšná je sýkorka, pyšná...

Allegretto

2. Už sa čizmičky sodraly,
už čerti čižmárov vzali,
nechže ích berú do konca,
však ja mám frajera šovca.

74. (974.) Rozmarýn zelený, ako...*)

Andante

2. Kde je tá mamička, čo mňa mali,
čo ma od malička vychovali?
Kde by boli — už umreli,
a mňa presmutného tak nechali.

3. Kde je tá frajerka, čo som ja mal,
čo som od malička k nej chodieval?
Kde by bola — sa vydala,
ale si spomene často na mňa.

*) Srovnaj c. 842

75. (975.) Sedela liška na hrádzi...

Andantino

Se-de-la lí - ška na hrá - dzi, já-ger ju stre - tol na hrá - dzi, stre-lil na lí - šku, za-bil Ma - ri - šku, tam o - na le - ží na vŕ - šku, stre-lil na lí - šku, za-bil Ma - ri - šku, tam o - na le - ží na vŕ - šku

p *pf* *f* *rit.* *rit.* *f*

76. (976.) Spievaj dievča, spievaj...

Rubato

1. Spie-vaj diev-ča, spie - vaj, bu-dem ťa po - čú - vať, ak sa mi za-pá-čiš, bu-dem k vám cho - die - vať.

f

2. Chodievaj, chodievaj
reči nerobievaj
ak máš reči robiť,
nekážem ți chodit.

77. (977.) Starý náš, starý náš...

Moderato

Sta - rý náš, stá - rý náš, še - di - vú bra - du máš,
sta - rý náš, sta - rý náš, še - di - vú bra - du máš!
Hej, do - tiaľ, do - tiaľ je len do - bre s ná - mi,
hej, do - kiaľ, *) si ty sta - rý me - dzi ná - mi!

mf f ff Ped. *

78. (978.) Sú mlynári, sú...

Andantino

1. Sú mly - ná - ri, sú, keď mly - ny i - dú, sú mly - ná - ri chla - pi, chla - pi, keď im mly - ny kla - pi, kla - pi, sú mly - ná - ri, sú, keď mly - ny i - du.

p p

2. Sú mlynári sú,
keď mlyny idú
keď ím mlyny nechcú klepať,
počnú, ako šelmy, plakať,
sú mlynári... atď.

*) *alebo:*
si ty sta - rý me -
atď.

79. (979.) Svietila zornička...

Rubato

1. Svie-ti-la zor-nič-ka pra-vo nad ko-sto-lom, od-be-ral sa Ja-ník od An-ky pred dom-kom.

2. Svie-ti-la zor-nič-ka. „Dob-rá noc A-nič-ka!“ Svie-ti-la na ne-be. „Pán Boh daj aj te-be!“

p *pf* *pp* *rall.* *ppp*

80. (980.) Svitaj, Bože, svitaj...

Rubato

1. Svi-taj, Bo-že, svi-taj, že-by sko-rej deň bol, že-by som ja ve-del, v kto-rom do-me som bol.

2. V ktorom dome som bol,
v ktorom som nocoval,
v ktorom som tej noci,
dievčatko, trucoval.

81. (981.) Široká lieščina, ej...

(Ballada.)

Rubato

1. Ši-ro-ká lie-šči-na, ej, ši-ro-ká lie-šči-na, švar-ná som diev-či-na, švar-ná som diev-či-na.

f

2. |: Pred našimi okny, :|
|: lipenka zelená. :|

3. |: A pod tú lipenku :|
|: postielka vystlaná. :|

4. |: A na tej postielke :|
|: biedny Janko leží. :|

82. (982.) Škoda ťa, šuhajko...

2. Jšiel by k vám, išiel,
má milá Anička,
|: kebyš ma zbudzila, :|
keď vynde zornička.

3. Už zornička vyšla,
vyše hory skaly;
|: Zaplac mi, duša má, :|
čo sme spolu stáli.

83. (983.) Ta ma Bože, ta ma...

2. Ta ma, Bože, ta ma,
kde ma myseľ nesie,
|: veď ma to dievčatko
o rozum donesie. :|

84. (984.) Tam dole, na dole...

Andantino (V. F. B.)

1. Tam dole, na dole, na tej druhej strane, mám ja tam frajírku, mám ja tam frajírku, čo mi dobre praje.

2. Dala mi za širák zelené perečko, |: na vrchu zlatý list :| prostredku srdečko.

85. (985.) Tá hora, hora...

Rubato (Súľov)

1. Tá hora, hora, zelená hora, čo ma, Bože môj, z tej hory volá?

pf *smorz.*

Volá ma, volá, mamenka mojá: |: „Poj, domov, cérka, sama som doma." :|

Ja sama sama sama s materú |: kebys' bol prišiel, bola bych s tebú. :|

86. (986.) Tá moja mamička majarônik.

Rubato (Šajba)

1. Tá moja mamička, tá moja mamička majarônik pleje, ej, majarônik pleje, majarônik pleje!

2. |: Čo jeden vypleje :| |: slzami poleje :|
ej, slzami poleje, slzami poleje.
3. |: Čože ho mamička :| |: slzami polievaš? :|
4. |: Pre teba, diovka má :| |: že sa ponevieraš. :|
5. |: A ja sa mamička :| |: ponevierať musím
6. |: Keď nemám frajera :| |: hľadať si ho musím. :|

87. (987.) Tá Turá, tá Turá...*)

Moderato

1. Tá Tu-rá, tá Tu-rá me-dzi dvo-ma du - by, tá Tu-rá, tá Tu-rá me-dzi dvo-ma du - by;

len sa mi v tej Tu-rej, len sa mi v tej Tu-rej, len sa mi v tej Tu-rej je - den šu-haj ľú - bi.

mf pf f ff con Ped.

2. |:Myjava, Myjava,
medzi dvoma klenci, :|
|: |:len sa mi v Myjave :| :|
ľúbia dva mladenci.

88. (988.) Tečie voda, tečie cez...

Rubato

1. Te - čie vo - da, te - čie cez ve - le - cký ma - jír, pre - čo si ma ne - chal, sta - ro - dáv - ny fra - jír, pre - čo si ma ne - chal, sta - ro - dáv - ny fra - jír.

mf f p ff

2. Nechal si ma nechal
dobre ty vieš komu,
ten čo reči nosí
do našeho domu.

3. Do našeho domu
pod naše okienko
čo som sa naplakal,
sivá holubienko.

*) Podobá sa kuruckej piesni: „Rákóci, Bercsényi, ragyogó vitézek..." z r. 1730
V. F. B. 23

89. (989.) Ten vaďovský kostolíček...

Moderato

1. Ten va-ďov-ský ko - sto - lí - ček, ko-lo ne-ho pek - ný les,
e - šte sa po - dí - vam, e - šte sa po - dí - vam či môj mi - lý prí - de dnes?

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

2. Už moj milý ide, príde, |:tak si on pripína:|
na vranom to koničku, na ľavý bok šabličku.

90. (990.) Už sa ten Janíčok...

Rubato

1. Už sa ten Ja - ní - čok o - do - bie - ra, na o kien ko klo pe
smu - tne vo - lá, na o - kien - ko klo - pe smu - tne vo - lá.

cresc. f p

2. Podajže mi, mila, podaj vody,
|:pre teba ma mé srdenko bolí.:|

3. Ja by som ti tej vody podala
|:keby som sa koňa nic nebála.:|

91. (991.) Už sme sa nažali...

Rubato

1. Už sme sa na - ža-li sno-pov na-via - za-li, na mi-lé-ho ro-li, až ma hláv-ka bo - lí.

f

Čo budeme robiť už sme porobily
budeme sa váľať s brehu do doliny.

92. (992.) Už šem še vám...

Allegretto

1. Už šem še vám ja zver-bo-val, hej, mu-šel ja še vra-cic, hej, mu-šel ja še vra-cic.
2. A mej mi-lej, naj mi-lej-šej hej, za lu-bosc za-pla-čic, hej, za lú-bosc za-pla-čic.

con Ped.

93. (993.) Ústa mi spievajú...

Andante

1. Ústa mi spie-va-jú, o-čká sa mi sme-ju, ej, a le od sr-die-čka sl-zy sa mi-le-jú.

Mladosť moja, mladosť, tak si sa podala, | ej, ako by ten kameň do vody hodila.

94. (994.) Včera bola nedeľa...

Rubato

1. Vče-ra ne-de-ľa bo-la, ja som do-ma ne-bo-la, bo-la som v há-ji-čku, bra-la som trá-vi-čku, tre-bars bo-la ne-de-la.

cresc.

2. Jaká je to láska zlá ked miluju jednu dva, | ešte je to horšia, moja najmilejšia keď miluju jednu tria.

95. (995.) Vidzeli sce mého...

Rubato (Laz.)

1. Vi - dze - li sce mé - ho ho - lúb - ka si - vé - ho le - cec do - lu,
moj si - vý ho - lúb - ku, ne - rob mi zár - mut - ku, lec - me spo - lu.

2. A kej doleceli k tej vysokej skale dohonel hu,
tam von svoju milú, holubenku sivú zanechal hu.

3. A čo ja už smutná, od všech robic bujem?
Bujem sedzec stále, na vysokej skale čakac bujem.

96. (996.) V kostelnanském háji...

Rubato (Kostolné)

1. V ko-stel-nan - ském há - ji šty - ri roz - ma - rí - ny; čo - že ma je po nich žá - den mi ne - vo - ní.

2. Jeden mi zavoná, | už mi ten najmilší
druhý mi rozkvitá | odešel do sveta.

3. Odešel do sveta | žáden človek nevie,
za zelené hory, | čo ma hlava bolí.

97. (997.) V ostrihomskom poli...

Rubato (Šajba)

1. Vo-stri-hom-skom po-li pri tom pi - o - ná - ri, ši - ba - ju vo-jač-ka tro-ma prú-ti - ka - mi.

2. Prvýraz zašibol, | „Mamička premilá,
na mamičku volal: | už som odbojoval.“

3. Druhýraz zašibol | Otec moj premilý,
na otca zavolal: | vymeňte ma z vojny!“

98. (998.) Vyčkával som milú...

Rubato V. F. B.

1. Vy - čká - val som mi - lú pri na - šej za - hra - de,

bych sa s ňou roz - lú - čil, bych sa s ňou roz - lú - čil na ďa - le - ké kra - je.

2. A keď sme už išli
cez to šire pole,
|: milá za mňou volá: :|
„Vráť sa, srdce moje!“

3. Prečo si sa, Janko,
na vojnu zverboval,
|: anis' nepovedal, :|
že si sa nahneval.

4. Nenahneval som sa,
len ma srdce bolí,
|: keď iní mladenci :|
boli k tvojej vôli.

99. (999.) Vyšla hviezda jasná.

Rubato

1. Vy - šla hviez - da ja - sná, pre - ve - li - ce krá - sna, sa - ma mo - ja naj - mi - lej - šia do ka - sár - ne pri - šla.

2. Prišla do kasárne,
stala si k milému:
„Stávaj hore, duša moja,
vidiš svojú milú.

3. Ja hore nestanem,
mňa hlavička bolí
ak si taká lútostivá,
uváž mi ju, milá.

100. (1000.) Zomrela cigánka.

Moderato

Zo - mre - la ci - gán - ka na do - li - ne, bi - jú še ci - gá - ni na pe - ri - ne, ci - gá - ni, ci - gá - ni, ne - bi - te še, ma ci - gán - ka dve pe - ri - ny po - del - te še.